

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 17.5.2023.
COM(2023) 258 final

2023/0156 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o uspostavi Carinskog zakonika Unije i Carinskog tijela Europske unije i stavljanju
izvan snage Uredbe (EU) br. 952/2013**

(Tekst značajan za EGP)

{SEC(2023) 198} - {SWD(2023) 140} - {SWD(2023) 141}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Carinska unija EU-a istinski je uspjeh europske integracije i doprinos europskom blagostanju. Temelj je i čuvar jedinstvenog tržišta EU-a¹ jer omogućuje slobodno kretanje robe unutar Unije. Unija ujedinjeno nastupa u međunarodnim trgovinskim odnosima kao jedan od najvećih trgovinskih blokova na svijetu. Neometano funkcioniranje carinske unije od presudne je važnosti za gospodarstvo i blagostanje EU-a i njegovu međunarodnu konkurentnost. Građani i poduzeća ostvaruju koristi od međunarodne trgovine, dok s druge strane carinske tarife, kvote i druge trgovinske mjere doprinose zaštiti industrijske proizvodnje i radnih mjesta u Uniji i osiguravaju prihode za javne financije.

Gospodarstvo EU-a je u usporednoj zelenoj i digitalnoj tranziciji i stoga je doneseno ambiciozno zakonodavstvo kojim su utvrđeni okolišni, sigurnosni, socijalni i digitalni standardi koji određuju kako poduzeća posluju unutar i izvan jedinstvenog tržišta. Taj ambiciozan program mogao bi biti doveden u pitanje bude li proizvodnja Unije zamijenjena uvozom iz trećih zemalja koje ne poštuju te standarde. Bez središnjeg nadzora i kontrole carinskog lanca opskrbe, Unija nema potpuni uvid u to koja roba ulazi na njezino područje ili izlazi iz njega. To ne samo da oslabljuje vjerodostojnost sektorskih politika EU-a, već i ograničava moć EU-a kao geopolitičkog aktera.

Carinska tijela sve su više opterećena rastućim brojem zadaća koje su uvedene prethodno navedenim vrlo ambicioznim zakonodavstvom donesenim posljednjih godina. Zbog toga se carinska tijela danas teško nose sa sve većim brojem zadaća i složenošću s jedne strane i naglim povećanjem količine pošiljaka male vrijednosti u e-trgovini s druge strane. Osim toga, bez središnjeg nadzora lanca opskrbe Unija nema potpuni pregled robe koja ulazi na jedinstveno tržište i izlazi iz njega niti kontrolu nad njom. To pojačava probleme koji su svojstveni za carinske postupke, podatke i IT te upravljanje carinskom unijom. Kao što to pokazuje procjena učinka, carinska tijela imaju poteškoća u svojoj misiji da osiguraju zaštitu, kao i probleme povezane s upravljanjem rizikom i suradnjom s tijelima za nadzor tržišta, tijelima za izvršavanje zakonodavstva, poreznim tijelima i drugim partnerima. Druga su problematična područja administrativno opterećenje za trgovinu, poteškoće u provođenju kontrola robe u e-trgovini, ograničena kvaliteta podataka i pristup podacima, kao i razlike u provedbi među državama članicama.

Ovom reformom jača se sposobnost carinskih tijela da nadziru i kontroliraju koja roba ulazi u carinsku uniju i izlazi iz nje. Carinska reforma dugoročna je strateška odluka, čiji je cilj fleksibilna prilagodba promjenama u lancima opskrbe i bolja zaštita financijskih interesa EU-a i njegovih država članica, kao i sigurnosti, zaštite i javnih interesa EU-a.

U tom kontekstu, u svojim je političkim smjernicama predsjednica Europske komisije Von der Leyen istaknula: „Vrijeme je da unaprijedimo carinsku uniju uspostavom jačeg okvira s pomoću kojeg ćemo moći bolje zaštititi naše građane i jedinstveno tržište. Predložiti ću

¹ Rezolucija Europskog parlamenta od 18. siječnja 2023. o 30. obljetnici jedinstvenog tržišta: slavljenje postignuća i razmatranje budućeg razvoja ([P9_TA\(2023\)0007](#)).

ambiciozan paket mjera za integrirani europski pristup jačanju upravljanja rizicima u carinskim pitanjima i potpori djelotvornim kontrolama u državama članicama.”².

Komisija je zatim prvo predstavila carinski akcijski plan³ u kojem je navela konkretne mjere za pripremu reforme. Kao što je najavljeno u planu, a nakon zahtjeva Europskog parlamenta, Komisija je provela međuevaluaciju provedbe Carinskog zakonika Unije (CZU)⁴, u kojoj je utvrđen napredak, ali i potreba za jačanjem okvira za e-trgovinu te zabrana i ograničenja. Osim toga, međuevaluacija je ukazala na izazove u razvoju 27 nacionalnih carinskih IT sustava. U carinskom akcijskom planu najavljena je i procjena učinka prednosti i nedostataka reforme te strateška rasprava s nacionalnim carinskim upravama u skupini za razmatranje o tome kako carinsku uniju učiniti agilnijom, tehnološki naprednijom i otpornijom na krize, koja je održana 2022.

Komisija je prepoznala potrebu za strukturnim promjenama i surađivala je s dionicima, akademskom zajednicom i međunarodnim partnerima u predviđanju budućnosti carinskog sektora u EU-u 2040. U izvješću o predviđanjima preporučuje se „da se poteškoće u upravljanju carinskom unijom trebaju savladati davanjem prednosti zajedničkoj, središnjoj strukturi kako bi se zajednički nastupalo, potaknuo tehnološki napredak i na najbolji mogući način iskoristili carinski podaci”⁵. Nadalje, u neovisnom izvješću Skupine stručnjaka o poteškoćama s kojima se suočava carinska unija EU-a zaključeno je da „i dalje postoje ozbiljne razlike između nacionalnih carinskih tijela u primjeni pravila i postupaka” i da „danas razina zaštite građana i država članica ovisi o mjestu kontrole robe, a nepoštena i nemarna poduzeća koriste prednost niskog rizika u odnosu na poštena i usklađena poduzeća i pojedince”⁶.

Europski revizorski sud u tematskim izvješćima utvrdio je probleme u području carine. U jednom je izvješću utvrđeno da nedovoljna usklađenost carinskih provjera nepovoljno utječe na financijske interese EU-a i preporučeno sljedeće: „Komisiji da poboljša ujednačenu primjenu carinskih provjera te razvije i primjenjuje potpuno funkcionalne analitičke i koordinacijske kapacitete na razini EU-a”⁷. Sud je nadalje zaključio da su kašnjenja u razvoju carinske informacijske tehnologije „posebice zbog: promjene opsega projekata, nedostatnih resursa koje su izdvojile Europska unija i države članice te dugotrajnog procesa donošenja odluka zbog višeslojne strukture upravljanja”⁸. Kad je riječ o e-trgovini, revizori su istaknuli probleme pri naplati točnih iznosa PDV-a i carina⁹. U drugom izvješću istaknuti su nedostaci u pravnom okviru i nedjelotvorna provedba uvoznih postupaka te se ističe da se „njihovi

² Ambicioznija Unija – Moj plan za Europu [Političke smjernice za sljedeću Europsku komisiju 2019.–2024.](#)

³ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru – Unaprjeđenje carinske unije: plan djelovanja, [COM\(2020\) 581 final](#).

⁴ Radni dokument službi Komisije o međuevaluaciji provedbe Carinskog zakonika Unije, [SWD\(2022\) 158 final](#).

⁵ Ghiran, A., Hakami, A., Bontoux, L. i Scapolo, F., [The Future of Customs in the EU 2040 \(Budućnost carine u EU-u 2040.\)](#), Ured za publikacije Europske unije, Luxembourg, 2020.

⁶ [Putting more Union in the European customs, Ten proposals to make the EU Customs Union fit for a Geopolitical Europe \(Ujedinjeniji europski carinski sektor, Deset prijedloga za pripremu carinske unije EU-a za geopolitičku Europu\)](#) – Izvješće Skupine stručnjaka o reformi carinske unije EU-a, Bruxelles, ožujak 2022.

⁷ Europski revizorski sud, [Tematsko izvješće br. 04/2021](#): Carinske provjere: nedovoljna usklađenost nepovoljno utječe na financijske interese EU-a.

⁸ Europski revizorski sud, [Tematsko izvješće br. 26/2018](#): Niz kašnjenja u primjeni carinskih informatičkih sustava: što je pošlo po zlu?

⁹ Europski revizorski sud, [Tematsko izvješće br. 12/2019](#): E-trgovina: mnogi izazovi povezani s naplatom PDV-a i carina tek trebaju biti riješeni.

pristupi obavljanju carinskih provjera razlikuju u pogledu rješavanja problema prijavljivanja vrijednosti robe manjom od stvarne, netočnog navođenja zemlje podrijetla i razvrstavanja robe u pogrešnu carinsku tarifu, ali i u pogledu izricanja carinskih sankcija” što utječe na trgovčev odabir carinskog ureda¹⁰.

Tom se reformom pojednostavnjuje Zakonik i smanjuje birokracija, u skladu s Komisijinim programom za primjerenost i učinkovitost propisa (REFIT). Dio je programa rada Komisije za 2022. u okviru prioriteta „Gospodarstvo u interesu građana”¹¹.

Ta reforma uključuje dva dodatna zakonodavna prijedloga koje je Komisija danas donijela u okviru opsežnog paketa, posebno za izmjenu Direktive o PDV-u¹², s jedne strane i Uredbe o oslobođenju od carina i kombinirane nomenklature¹³ s druge strane. Objema izmjenama dopunjuje se carinska reforma u pogledu mjera potrebnih za otklanjanje poteškoća u prodaji robe na daljinu (transakcije e-trgovine), i to ukidanjem praga od 150 EUR iznad kojeg se carine plaćaju u skladu s postojećim pravilima.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

CZU je glavni pravni i informatički okvir za carinske postupke na carinskom području Unije. Ovom se reformom revidira i stavlja izvan snage temeljni akt, nakon čega će se provesti revizija detaljnih provedbenih i delegiranih akata.

Reforma je u skladu sa zakonodavstvom o vlastitim sredstvima za proračun Unije kojim se carine utvrđuju kao izravni izvor njezinih prihoda¹⁴ te s pravilima o načinu na koji se stavljaju na raspolaganje Uniji¹⁵.

Prijedlog osigurava potpunu usklađenost postupanja u pogledu PDV-a i carina kad je riječ o prodaji u e-trgovini krajnjim potrošačima povezanoj s robom otpremljenom iz trećih zemalja ili područja. To usklađivanje podrazumijeva područje primjene, rokove koji se primjenjuju za utvrđivanje, naplatu i plaćanje carina i poreza, povezane obveze izvješćivanja te usklađivanje obveza internetskih prodavatelja, osobito internetskih tržišta. Usklađena pravila omogućit će internetskim prodavateljima da potrošačima u EU-u nude pravu sveobuhvatnu cijenu pri prodaji robe potrošačima u EU-u za svu robu uvezenu iz trećih zemalja, osim ako se na robu primjenjuju usklađene trošarine EU-a¹⁶ i mjere trgovinske politike.

Europska komisija i vlada Ujedinjene Kraljevine postigle su 27. veljače 2023. načelni politički dogovor o Windsorskom okviru, sveobuhvatnom skupu zajedničkih rješenja

¹⁰ Europski revizorski sud, [Tematsko izvješće br. 19/2017](#): Uvozni postupci: nedostatci u pravnom okviru i nedjelotvorna provedba utječu na financijske interese EU-a.

¹¹ [Program rada Komisije za 2022.](#), Zajedno do snažnije Europe.

¹² Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u koja se odnose na porezne obveznike koji omogućuju prodaju uvezene robe na daljinu i u pogledu primjene posebne odredbe za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja i posebnih postupaka za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu (SL L.....).

¹³ Prijedlog Uredbe Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009 od 16. studenoga 2009. o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici i Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, dio opsežne i sveobuhvatne reforme carinske unije (SL L.....).

¹⁴ Odluka Vijeća (EU, Euratom) 2020/2053 od 14. prosinca 2020. o sustavu vlastitih sredstava Europske unije te o stavljanju izvan snage Odluke 2014/335/EU, Euratom (SL L 424, 15.12.2020., str. 1.).

¹⁵ Uredba Vijeća (EU, Euratom) br. 609/2014 od 26. svibnja 2014. o metodama i postupku za stavljanje na raspolaganje tradicionalnih vlastitih sredstava i vlastitih sredstava koja se temelje na PDV-u i BND-u te o mjerama za zadovoljavanje potreba za gotovinom (SL L 168, 7.6.2014., str. 39.).

¹⁶ Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).

usmjerenih na pronalaženje konkretnih načina za rješavanje praktičnih problema s kojima se susreću građani i poduzeća u Sjevernoj Irskoj. Zajednička rješenja obuhvaćaju, među ostalim, nove aranžmane za carinu. Zajednički odbor EU-a i Ujedinjene Kraljevine donio je 24. ožujka 2023. Odluku br. 1/2023 o utvrđivanju aranžmana koji se odnose na Windsorski okvir, osobito u području carine. Odlukom br. 1/2023 propisano je da Ujedinjena Kraljevina može obavijestiti Uniju i, ako se ne pronađe rješenje, suspendirati određene odredbe Odluke kojima se utvrđuju aranžmani za kretanje robe za koju ne postoji rizik od ulaska u Uniju iz drugog dijela Ujedinjene Kraljevine u Sjevernu Irsku ako akti Unije u kojima se predviđaju pojednostavnjenja u vezi s tim kretanjem robe prestanu biti na snazi, u cijelosti ili djelomično, tako da se njima više ne predviđa ista razina pojednostavnjenja. Revizija carinskog zakonodavstva utvrđena u ovoj Uredbi neće utjecati na razinu pojednostavnjenja iz Odluke Zajedničkog odbora br. 1/2023.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Carinskim djelovanjem podupire se provedba sve većeg broja od preko 350 različitih zakonodavnih akata Unije u područjima politika kao što su trgovina, industrija, sigurnost, zdravlje, okoliš i klima¹⁷. Reformom se jača kapacitet carinskih tijela za pružanje te usluge i uvodi okvir za suradnju s tijelima za nadzor tržišta, tijelima za izvršavanje zakonodavstva i drugim tijelima te agencijama i tijelima Unije, uključujući Agenciju Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) i Agenciju za europsku graničnu i obalnu stražu (Frontex). Reforma je u skladu s drugim politikama Unije, a to su:

- **Uredba o nadzoru tržišta**¹⁸ kojom se osigurava pravni okvir za kontrole na temelju rizika određenih neprehrambenih proizvoda koji se prodaju na tržištu Unije, posebno sustavnom suradnjom i razmjenom informacija između tijela za nadzor tržišta i carinskih tijela radi otkrivanja nesigurnih ili nesukladnih proizvoda koji ulaze na jedinstveno tržište. Od carinskih tijela zahtijevat će se da provode revidiranu **Uredbu o općoj sigurnosti proizvoda**¹⁹ i nova pravila čiji je cilj učinkovita zabrana stavljanja na jedinstveno tržište proizvoda koji su u cijelosti ili djelomično proizvedeni **prisilnim radom**²⁰, nakon donošenja odgovarajućih prijedloga;
- kad je riječ o **zakonodavstvu u području zaštite okoliša** carinska tijela uključena su u provedbu brojnih pravila, među ostalim o kemikalijama²¹, zaštiti vrsta divlje faune i flore²² te borbi protiv klimatskih promjena svođenjem uporabe i emisija opasnih

¹⁷ Europska komisija, Glavna uprava za oporezivanje i carinsku uniju, [Integrirani popis zabrana i ograničenja EU-a](#): pravna obavijest o okvirnom vremenskom rasporedu i popisu od 1.1.2022., Ured za publikacije Europske unije, 2022.

¹⁸ Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019.).

¹⁹ Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o općoj sigurnosti proizvoda, o izmjeni Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/357/EEZ i Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [COM(2021) 346].

²⁰ Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o zabrani proizvoda nastalih prisilnim radom na tržištu Unije [COM(2022) 453 final].

²¹ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ.

²² Uredba Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima (SL L 61, 3.3.1997., str. 1.).

tvari na najmanju moguću mjeru²³.²⁴ Od carinskih tijela zahtijevat će se i da primjenjuju nova pravila Unije za smanjenje krčenja šuma²⁵ i obradu pošiljaka otpada²⁶. Osim toga, u prijedlogu inicijative za održive proizvode carinska tijela pozivaju se da unakrsno provjere carinsku deklaraciju s informacijama o uvezenoj robi u novouspostavljenoj *digitalnoj putovnici za proizvode* kako bi se smanjili negativni učinci proizvoda koji se stavljaju na jedinstveno tržište na okoliš tijekom njihova životnog ciklusa²⁷. Prijedlog o uspostavi **mehanizma za ugljičnu prilagodbu na granicama**²⁸ onemogućit će da postizanje klimatskih ciljeva EU-a bude ugroženo rizikom od istjecanja ugljika i potaknuti proizvođače u trećim zemljama da ozelene svoje proizvodne procese. Mehanizam se primjenjuje na uvezenu robu, a carinska tijela podupiru provedbu;

- kad je riječ o **izvršenju**, u okviru pravne osnove za pružanje uzajamne pomoći među nacionalnim tijelima te između njih i Komisije u pogledu primjene carinskog i poljoprivrednog zakonodavstva predviđene su odgovarajuće mjere. Te mjere uključuju pravila za sprečavanje, istragu i kazneni progon carinskih prijevara²⁹ te okvir za operativnu suradnju između tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i Unije i drugih tijela čiji je cilj osigurati sigurnost i zaštitu unutar Unije od npr. trgovine drogom i nezakonite trgovine vatrenim oružjem³⁰;
- novim **Aktom o digitalnim uslugama** utvrđuju se jasne obveze za pružatelje digitalnih usluga povezane sa suzbijanjem nezakonitog sadržaja, što dovodi do pojačane sljedivosti i provjera trgovaca na internetskim tržištima kako bi se osigurala sigurnost proizvoda koji se stavljaju na jedinstveno tržište³¹.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Člankom 3. stavkom 1. točkom (a) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) utvrđuje se da je carinska unija u isključivoj nadležnosti Unije. Zbog toga samo Unija može donijeti carinsko zakonodavstvo, dok su za njegovu provedbu odgovorne države članice.

Pravne su osnove za ovu inicijativu članci 33. 114. i 207. UFEU-a.

²³ Uredba (EU) br. 517/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o fluoriranim stakleničkim plinovima i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 842/2006 (SL L 150, 20.5.2014., str. 195.).

²⁴ Uredba (EZ) br. 1005/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o tvarima koje oštećuju ozonski sloj (SL L 286, 31.10.2009., str. 1.).

²⁵ Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na raspolaganje na tržištu Unije i izvozu iz Unije određenih roba i proizvoda povezanih s krčenjem i propadanjem šuma te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 995/2010 (COM(2021) 706 final).

²⁶ Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o pošiljkama otpada i o izmjeni Uredbe (EU) br. 1257/2013 i Uredbe (EU) 2020/1056 (COM/2021/709 final).

²⁷ Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn održivih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive 2009/125/EZ (COM(2022) 142 final).

²⁸ Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi mehanizma za prilagodbu ugljika na granicama (COM(2021) 564 final).

²⁹ Uredba Vijeća (EZ) br. 515/97 od 13. ožujka 1997. o uzajamnoj pomoći upravnih tijela država članica i o suradnji potonjih s Komisijom radi osiguravanja pravilne primjene propisa o carinskim i poljoprivrednim pitanjima (SL L 82, 22.3.1997., str. 1.).

³⁰ Više informacija o [operativnoj suradnji](#).

³¹ Uredba (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Akt o digitalnim uslugama).

Člancima 33. i 114. UFEU-a Europskom parlamentu i Vijeću daje se pravo da poduzimaju mjere za jačanje carinske suradnje među državama članicama te između država članica i Komisije kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta ukidanjem unutarnjih granica i slobodnim kretanjem robe.

Članak 207. UFEU-a temelji se na pretpostavci da područje primjene inicijative nadilazi suradnju među carinskim tijelima i uključuje olakšavanje trgovine i zaštitu od nezakonite trgovine kao važan aspekt trgovinske politike, u skladu s primjenjivim međunarodnim okvirom za trgovinsku politiku s trećim zemljama.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Budući da ovaj prijedlog pripada isključivoj nadležnosti Unije, ne primjenjuje se načelo supsidijarnosti.

- **Proporcionalnost**

Zajednička carinska pravila i postupke utvrđene u CZU-u provode države članice. Kad je riječ o postojećem okviru, zabilježeni su problemi povezani s ujednačenom provedbom i usklađivanjem, što je dovelo do primjene različitih postupaka, praksi i pristupa čime se dovodi u pitanje carinska unija. Takva fragmentacija i povezane posljedice ne mogu se riješiti na nacionalnoj razini. Stoga je potreban revidirani i sveobuhvatan skup pravila o carinskim postupcima, zajedničkom upravljanju podacima i upravljanju na razini Unije radi rješavanja utvrđenih problema koji će se ujednačeno primjenjivati.

Ova inicijativa ne prelazi ono što je nužno za postizanje tih ciljeva. Prethodno navedeni elementi uzajamno se podupiru i omogućit će znatno smanjenje opterećenja za javna tijela i subjekte iz privatnog sektora, djelotvorno usklađivanje pravila i praksi te jednake uvjete za gospodarske subjekte u ispunjavanju carinskih obveza.

- **Odabir instrumenta**

Izbor instrumenta (uredbe) od presudne je važnosti jer carinska unija mora pružiti pravnu sigurnost trgovinskim i javnim tijelima. Carinska unija mora osigurati neometan protok zakonite trgovine i ujedno omogućiti djelotvorne intervencije javnih tijela utemeljene na riziku kako bi tradicionalna vlastita sredstva pridonijela provedbi glavnih elemenata pravne stečevine Unije, u prvom redu jedinstvenog tržišta, sigurnosti i proračuna Unije. Pravni instrument CZU-a, koji će biti stavljen izvan snage reformom, također je uredba.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Ex post evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Komisija je 2022. predstavila međuevaluaciju provedbe pravnih odredaba i uvođenja informatičkih sustava CZU-a u pogledu djelotvornosti, učinkovitosti, relevantnosti, usklađenosti s povezanim politikama i dodane vrijednosti EU-a³². U izvješću o evaluaciji navedeno je da je provedba CZU-a u razdoblju 2016.–2020. bila djelomično uspješna.

Prvo, iako se smatralo da se provedba pravnih odredbi odvija prema planu, i dalje postoje poteškoće u implementaciji 17 informatičkih sustava uspostavljenih Zakonikom. Osam sustava uspješno je uvedeno do 2020. i prema mišljenju dionika funkcionira na

³² Radni dokument službi Komisije o međuevaluaciji provedbe Carinskog zakonika Unije, SWD/2022/0158.

zadovoljavajući način, 2021. su uvedena još četiri sustava, dok će pet sustava biti postupno uvedeno do kraja 2025.

Drugo, ostvaren je određeni konkretan napredak u poboljšanju carinskog okruženja, ali ne u svim područjima analiziranim u evaluaciji. CZU je pridonio pojašnjenju i usklađivanju carinskih pravila kako bi se smanjile razlike u pristupima koje primjenjuju države članice, primjerice u području carinskih odluka, uvjeta za dodjelu statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta i u nekim posebnim postupcima. Međutim, usklađenost je nedostatna u nekim drugim područjima, posebno u upravljanju rizicima i praćenju statusa ovlaštenih gospodarskih subjekata, a različita tumačenja pravila i dalje su problem. Osim toga, s obzirom na to da mnoge od najvažnijih promjena uvedenih CZU-om, kao što su neka pojednostavnjenja postupka carinjenja (npr. centralizirano carinjenje pri uvozu na razini EU-a i povezana olakšavanja trgovine), ovise o IT projektima koji su u tijeku, niz očekivanih koristi CZU-a tek treba ostvariti.

Treće, u evaluaciji je utvrđeno da provedba CZU-a nije u potpunosti iskoristila potencijalnu sinergiju s povezanim politikama i da nedostaje odgovarajuća koordinacija i razmjena informacija između carinskih tijela i drugih relevantnih nacionalnih uprava nadležnih za primjenu drugih politika Unije na granici, posebno u pogledu robe na koju se primjenjuju zabrane i ograničenja. U evaluaciji se navodi da je nedovoljna koordinacija u području usklađivanja zahtjeva, standarda (posebno za prikupljanje i razmjenu podataka) i postupaka prepreka digitalizaciji te da je sputavala napredak u provedbi ključnih pojednostavnjenja.

U evaluaciji se razmatra i relevantnost CZU-a u pogledu aktualnih problema s kojima se carinska tijela danas suočavaju, kao što je sposobnost obrade golemog broja carinskih deklaracija i postupaka u okviru e-trgovine. U tom je pogledu u evaluaciji potvrđeno da je CZU osmišljen za poslovni model koji se uglavnom temelji na tradicionalnoj trgovini, u okviru koje teretna plovila prevoze velike količine slične robe morem. Iako taj model postoji i danas, dramatično povećanje broja transakcija e-trgovine, u kojima se pošiljke male vrijednosti pojedinačno otpremaju iz trećih zemalja krajnjim potrošačima u Uniji, dovelo je do velikog opterećenja carinskih tijela. U 2022. je 890 milijuna transakcija e-trgovine bilo prijavljeno putem deklaracije H7, što čini 73 % svih uvoznih carinskih deklaracija, ali samo 0,5 % ukupne uvozne vrijednosti. Transakcije e-trgovine problematične su i u smislu usklađenosti sa zabranama i ograničenjima koji se primjenjuju u EU-u, a povezani su s nefinancijskim rizicima. Zbog toga su evaluacije upućivale na to da je potrebno daljnje djelovanje kako bi se otklonili ti nedostaci u zakonodavstvu.

• **Savjetovanja s dionicima i prikupljanje stručnog znanja**

Javno savjetovanje o reviziji carinskog zakonodavstva pokrenuto je 20. srpnja, a trajalo je do 19. rujna 2022.³³ Upitnik je bio dostupan na platformi EU-a „Iznesite svoje mišljenje” na svim službenim jezicima EU-a i primljena su 192 odgovora. Među predloženim promjenama politike i mehanizmima koji bi se mogli obuhvatiti reformom carinske unije ispitanici se *u velikoj mjeri slažu* da, prema redoslijedu prioriteta, treba uključiti sljedeće:

1. pojednostavnjenje carinskih formalnosti za pouzdane trgovce s poslovnim nastanom u Uniji (69,47 %);
2. jačanje suradnje između carinskih i necarinskih tijela (55,79 %), posebno u pogledu razmjene informacija (65,97 %), operativne koordinacije (59,47 %) i boljeg izvršenja zabrana i ograničenja (47,37 %);

³³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13316-Revizija-Carinskog-zakonika-Unije_hr

3. novo partnerstvo s pouzdanim trgovcima i drugim nadležnim tijelima radi boljeg upravljanja rizicima, što uključuje temeljitije rane informacije o teretu (53,16 %);
4. osiguravanje carinskog informacijskog okruženja na razini Unije (54,21 %), u kojem bi najpoželjnije značajke bile pojednostavnjeno pružanje podataka (omogućivanje ponovne uporabe podataka, izbjegavanje udvostručavanja itd.) za 73,16 % ispitanika, sposobnosti upravljanja podacima (64,21 %) i koncept „jedinstvenog sučelja” za postupanje s necarinskim formalnostima (63,16 %);
5. prilagodbu carinskog zakonodavstva transakcijama e-trgovine, primjerice jačanjem nadzora nad tokovima između poduzeća i potrošača te odgovornosti uključenih dionika za sva fiskalna i nefiskalna pravila (52,11 %);
6. 35,79 % ispitanika potpuno se slaže s reformom upravljanja carinskom unijom kako bi se osigurao kapacitet na razini EU-a (pri čemu se još 23 % ispitanika uglavnom slaže, oko 4,5 % njih se ne slaže, a ostali nisu iznijeli svoje mišljenje), ali *ako* bi takav kapacitet na razini EU-a postojao, njegovi bi glavni zadaci trebali biti osposobljavanje carinskih službenika (59,47 %), upravljanje IT-om (51 %), financiranje carinske opreme (44,74 %) i odgovor EU-a na krizu (41,5 %);
7. uključivanje zelenog plana u carinu u potpunosti bi trebalo biti dio reforme samo za 31 % ispitanika, dok se 27,8 % njih uglavnom slaže s tim, a 6,31 % se ne slaže.

Osim javnog savjetovanja organiziran je i niz ciljanih aktivnosti savjetovanja kako bi se prikupila stajališta stručnih dionika, kako slijedi (za pojedinosti vidjeti Prilog II. Procjeni učinka):

- rasprave s nacionalnim carinskim upravama u kontekstu Skupine za razmatranje³⁴ o i. preporukama iz izvješća Skupine stručnjaka, potrebi i značajkama novog partnerstva s trgovcima te pojačanom carinskom nadzoru i upravljanju rizicima; ii. poboljšanom okviru za suradnju s drugim tijelima i zelenom carinskom programu te iii. novoj podatkovnoj paradigmi i upravljanju;
- rasprava s predstavnicima za trgovinu u Kontaktnoj skupini za trgovinu³⁵ na četiri posebna sastanka o i. poslovnim potrebama i prijedlozima za reviziju CZU-a, ii. preporukama iz izvješća Skupine stručnjaka, iii. rezultatima javnog savjetovanja s dionicima i iv. ključnim elementima reforme;
- savjetovanje s carinskim upravama država članica u okviru Skupine za razmatranje sastavljene od glavnih direktora nacionalnih carinskih tijela, koja je posebno uspostavljena kako bi se razmotrili različiti elementi paketa reformi;
- savjetovanje s trgovinskim udruženjima, savezima i pojedinačnim trgovačkim društvima na razini Unije zastupljenima u Kontaktnoj skupini za trgovinu;
- savjetovanje sa službama Komisije koje rade s različitim regulatornim zahtjevima za robu koji se primjenjuju na granicama.

Osim toga, dokazi kojima se podupire ova inicijativa prikupljeni su iz postojećih dokumentarnih izvora, uključujući zakonodavstvo i druge dokumente o politikama, statističke podatke o carinama i trgovini, evaluacije i izvješća o relevantnim politikama te informacije o povezanim inicijativama, kako je navedeno u Prilogu I. Procjeni učinka. Vanjsko stručno

³⁴ Skupina za razmatranje carinskih pitanja podskupina je Stručne skupine Komisije za carinsku politiku. Vidjeti Registar stručnih skupina Komisije, oznaka E00944.

³⁵ Registar stručnih skupina Komisije, oznaka E02134.

znanje upotrijebljeno za procjenu učinka uključeno je u tri studije o evaluaciji provedbe CZU-a, programu za ovlaštene gospodarske subjekte i rješenjima za probleme u području e-trgovine³⁶.

Aktivnosti savjetovanja omogućile su prikupljanje kvalitativnih i kvantitativnih informacija i podataka koji su sustavno obrađeni i analizirani primjenom odgovarajućih tehnika. Kvalitativni podaci (uključujući podatke iz podnesaka i doprinosa poslanih Komisiji) kodirani su u skladu s ključnim temama, zatim pregledani i analizirani iz različitih kutova i prikazani u obliku izvješća. Kvantitativni podaci (odgovori iz istraživanja) obrađeni su s pomoću programa Excel i alat Komisije za analizu javnog savjetovanja i analizirani statističkim metodama kao što su broj učestalosti, usporedni tablični prikazi i jednostavna kretanja.

• Procjena učinka

Nacrt izvješća o procjeni učinka dostavljen je 30. rujna 2022. **Komisijinu Odboru za nadzor regulative**. Nakon sastanka održanog 26. listopada 2022. Odbor za nadzor regulative 28. listopada 2022. donio je negativno mišljenje u kojem se predlaže nekoliko područja za daljnja poboljšanja. Revidirano izvješće ponovno je podneseno 21. prosinca 2022. Odbor je 27. siječnja 2023. donio pozitivno mišljenje sa zadržkama. Revizijom su obuhvaćena sva pitanja koja je Odbor utvrdio za poboljšanje, što je uključivalo bolje obrazloženje hitnosti i razloga za trenutačno djelovanje, poveznice s evaluacijom i radom Europskog revizorskog suda, usklađenost s drugim inicijativama, utvrđivanje dinamične polazne točke (uključujući carinski akcijski plan), logiku intervencije, mapiranje ciljeva, doprinos ciljevima zelenog plana, način na koji bi svaka opcija funkcionirala u praksi, mjeru u kojoj su opcije i mjere kumulativne i iscrpne, utvrđivanje kombinacija opcija, izvedivost i rizike financiranja, prikaz troškova i koristi, analizu učinka, među ostalim u vezi s predloženim upravljačkim strukturama, potrošačima i pretpostavkama o troškovima IT-a, razmatranje stajališta dionika, mehanizme praćenja i evaluacije, utvrđivanje pojedinačnih mjera u okviru opcija u carinskim postupcima i pouzdanih gospodarskih subjekata, objašnjenje opcija za e-trgovinu, uključujući uklanjanje praga za izuzeće od plaćanja carine za vrijednost manju od 150 EUR, pristup „jedan za jedan”, razgraničenje troškova i koristi i ilustrativnih podataka, analizu učinka rješenja za upravljanje, učinke na potrošače, osobito u pogledu ukidanja izuzeća od carine za vrijednost manju od 150 EUR i *ex post* evaluaciju.

U procjeni učinka, kako je poboljšana nakon mišljenja Odbora za nadzor regulative, pročišćeno je i sažeto pet glavnih problematičnih područja zbog kojih je potrebna reforma:

1. *carinska tijela imaju poteškoća u ostvarivanju svoje misije zaštite financijskih interesa Unije i zbog sve većih nefinancijskih zahtjeva* u okviru sektorskih politika (sigurnost proizvoda, zaštita, zaštita zdravlja ljudi, životinja, bilja, okoliša itd.). Budući da se samo mali dio uvoza i izvoza može fizički kontrolirati, carina ovisi o upravljanju rizicima, no upravljanje rizicima danas nije dovoljno djelotvorno, ujednačeno ni sveobuhvatno na razini EU-a. Osim toga, carinska tijela moraju

³⁶ *Study to support the interim evaluation of the implementation of the Union Customs Code* (Studija za potporu međuevaluaciji provedbe Carinskog zakonika Unije), Oxford Research, Ipsos, CASE, Wavestone and Economisti Associati, 2021.; *Study on the Authorised Economic Operator programme* (Studija o programu za ovlaštene gospodarske subjekte), Oxford Research, Ipsos, Wavestone, CT Strategies and Economisti Associati, 2023.; *Study on an integrated and innovative overhaul of EU rules governing e-commerce transactions from a customs and taxation perspective* (Studija o integriranoj i inovativnoj reformi pravila EU-a kojima se uređuju transakcije e-trgovine iz trećih zemalja iz perspektive carine i oporezivanja), Pricewaterhouse Coopers EU Services, 2022. (nije konačna verzija).

suradivati s drugim tijelima na savladavanju različitih izazova, ali kvaliteta i djelotvornost te suradnje često nisu optimalne i razlikuju se širom EU-a;

2. u okviru *postojećih carinskih postupaka* od trgovaca se zahtijeva da različitim tijelima u lancu opskrbe po nekoliko puta dostave slične informacije o robi putem različitih i ne uvijek interoperabilnih IT sustava. To dovodi do *administrativnog opterećenja za legitimne subjekte*;
3. **trenutačni carinski model nije prikladan za e-trgovinu.** Veliki rast e-trgovine promijenio je prirodu trgovine, od robe koja se tradicionalno unosi u Uniju u velikim količinama teretnim plovilima do milijuna malih pošiljaka koje se otpremaju izravno pojedinačnim potrošačima. Carinska tijela nemaju dovoljne kapacitete da bi se mogla nositi s povećanom količinom robe i deklaracija. Osim toga, postoje dokazi o sustavnoj zlouporabi praga od 150 EUR ispod kojeg se carine ne naplaćuju, a to izuzeće pogoduje subjektima u području e-trgovine iz trećih zemalja u usporedbi s tradicionalnom trgovinom i trgovcima na malo u EU-u, čime se narušava tržišno natjecanje;
4. **kvaliteta podataka, pristup i analiza su ograničeni.** Iako su carinski postupci digitalizirani, a carinska analiza rizika i provjere ovise o podacima, *podaci potrebni za provedbu carinskog nadzora, analize rizika i provjera fragmentirani su* i udvostručeni u više sustava u decentraliziranoj carinskoj IT infrastrukturi. To je skupo za carinska tijela, nije fleksibilno i sprečava učinkovitu upotrebu podataka. Nepostojanje sveobuhvatnog pravnog okvira u CZU-u za razmjenu i upotrebu podataka također otežava razmjenu tih podataka između carinskih tijela, Komisije, drugih tijela ili partnerskih zemalja;
5. *operativna provedba u državama članicama znatno se razlikuje* u praksama i metodama provjere, provedbi pojednostavnjenja i kaznama za povrede carinskog zakonodavstva. Ne postoji odgovarajuća analiza rizika na razini Unije za odgovarajući nadzor trgovinskih tokova i otkrivanje trgovine neskladnom robom, a subjekti koji ne ispunjavaju zahtjeve mogu ciljati ulazne točke u EU-u s nižim razinama kontrola.

Zbog ovih problema: i. ne naplaćuju se sve **carine** – gubitak prihoda ugrožava financijske interese EU-a i država članica; ii. opasni, nesukladni ili krivotvoreni proizvodi i dalje ulaze na jedinstveno tržište EU-a ili izlaze iz njega i iii. **nezakonita roba** krijumčari se u EU tako što se prilagođava povećanim kontrolnim aktivnostima carinskih tijela u jednoj zemlji pronalaženjem drugih ulaznih točaka. Te posljedice ugrožavaju konkurentnost usklađene industrije, dovode do gubitka dobiti, radnih mjesta i prihoda zakonitih poduzeća, uključujući posebno mala i srednja poduzeća (MSP), te dovode u pitanje sigurnost i zaštitu građana EU-a.

U procjeni učinka utvrđeni su glavni uzroci problema kao i. neprikladnost i prekomjerna složenost carinskih postupaka; ii. fragmentirana i složena carinska digitalizacija i iii. fragmentirana struktura upravljanja carinskom unijom.

Kako bi se riješili ti problemi i otklonili njihovi glavni uzroci, u procjeni učinka utvrđene su tri glavne opcije politike, kojima će se pobliže odrediti u kojoj mjeri carinska unija dobiva željeni kapacitet za jedinstvenu naplatu, zaštitu i pojednostavnjenje u području carina. To su:

- u kojoj bi mjeri trebalo reformirati carinske postupke?
- u kojoj bi mjeri trebalo reformirati pristup upravljanju carinskim podacima?
- u kojoj bi mjeri trebalo reformirati upravljanje carinskom unijom?

U procjeni učinka razmotrene su četiri opcije, od kojih je u okviru svake predviđen usklađen paket mjera za te tri odabrane opcije politike:

1. **Opcija 1. – paket jednostavnijih postupaka.** U okviru ove opcije ispitane su ključne, međuovisne komponente procesa, posebno koraci u procesu, uloge različitih aktera i njihove odgovornosti u pogledu usklađenosti, upotreba podataka, postupanje s pouzdanijim subjektima, postupanje s tokovima e-trgovine i način na koji se kazne primjenjuju u cijelom EU-u kako bi se subjekte odvratio od neusklađenosti. Tim bi se paketom smanjili i pojednostavnili koraci u postupku uvoza, pojasnile odgovornosti sudionika (posebno uvoznika i izvoznika), ukinulo izuzeće od plaćanja carine za robu u vrijednosti do 150 EUR i osiguralo da elektroničke platforme budu pretpostavljeni uvoznici i obračunavaju carine za promet putem e-trgovine između poduzeća i potrošača, uz jednostavniji pristup izračunu carina. Njime bi se uveo novi pristup „Trust and Check” (povjerenje i kontrola) partnerstvu sa sektorom trgovine, pri čemu bi transparentnim i pouzdanim gospodarskim subjektima bile dostupne dodatne povlastice (kao što je manji broj carinskih provjera i usmjerenije carinske provjere te mogućnost „samostalnog puštanja u promet” robe). Njime bi se uveo zajednički pristup administrativnim kaznama. Time bi se poboljšao pristup Komisije podacima radi potpore upravljanju rizicima. Te bi se promjene provele u okviru postojećeg modela digitalizacije, a postojeća struktura upravljanja carinom, koja je procijenjena, ograničila bi njihov učinak;
2. **Opcijom 2.** prva bi se opcija nadopunila uspostavom **carinskog tijela EU-a za koordinaciju suradnje među državama članicama** u području upravljanja rizicima, potporu ujednačenoj provedbi pravila i upravljanje carinskim programima. Taj bi se paket temeljio na postojećem modelu digitalizacije;
3. **Opcijom 3.** uspostavio bi se **centar EU-a za carinske podatke**, kojim bi upravljala Komisija, za provedbu jednostavnijih carinskih postupaka utvrđenih u prvoj opciji putem centraliziranog IT modela. Podatkovni centar olakšao bi prikupljanje informacija od različitih dionika, obradu tih informacija za upravljanje rizicima u carinskim pitanjima u EU-u i njihovu razmjenu s drugim nadležnim tijelima. Kad je riječ o upravljanju, proširila bi se uloga Komisije, posebno u organizaciji upravljanja rizicima, u skladu s njezinim ograničenim kapacitetima i time da nema organizacijski mandat za ostvarivanje punog potencijala novog podatkovnog okruženja;
4. **Opcija 4.** uključuje jednostavnije carinske postupke koji se provode putem **centra EU-a za carinske podatke** kojim upravlja **carinsko tijelo EU-a** nadležno za (osim zadaća iz druge opcije) upravljanje operativnim rizikom i upravljanje podacima te potporu provedbi pojednostavnjenih postupaka.

Opcija 4. najpoželjnija je opcija. Njezina tri elementa (reformirani carinski postupci koji se provode u okviru centra EU-a za carinske podatke kojim upravlja carinsko tijelo EU-a) međusobno se podupiru kako bi se postigli bolji rezultati i stvorile sinergije u cijelom EU-u. To je najučinkovitija opcija jer se ulaganjem u središnje strukture znatno smanjuju troškovi za države članice i poduzeća. Njome se u prvom redu ostvaruju sljedeće koristi³⁷:

- **pojačan je carinski nadzor.** Poboljšanim pristupom podacima i njihovom obradom putem centra EU-a za carinske podatke povećat će se učinkovitost upravljanja rizicima u EU-u i kapacitet carinskih tijela za otkrivanje prijevara utvrđivanjem profila rizičnih subjekata koji djeluju na razini Unije. Ostvarit će se dodatni prihodi

³⁷

Na temelju pretpostavki i vremenskog okvira navedenog u procjeni učinka, u trenutku njezine pripreme.

za Uniju i njezine države članice. Poboljšanim pristupom podacima i boljom koordinacijom među tijelima povećat će se carinski kapaciteti za otkrivanje i zaustavljanje robe koja nije u skladu sa zahtjevima Unije u korist građana i potrošača;

- **smanjeno je administrativno opterećenje za zakonitu trgovinu.** Revidirani su postupci jednostavniji, a podaci se prikupljaju jednom iz pravog izvora putem jedinstvenog sučelja u centru EU-a za carinske podatke. Procijenjeno je da bi se mogla ostvariti ušteda u iznosu od 1,2 milijarde do 2,6 milijardi EUR godišnje (uzimajući u obzir veće carine koje bi bile naplaćene poduzećima nakon ukidanja praga za izuzeće od carina od 150 EUR za promet e-trgovine između poduzeća i potrošača za koje se procjenjuje da bi iznosile oko milijardu EUR godišnje);
- **centralizacijom funkcija (IT, podaci i upravljanje rizicima)** u okviru carinskog tijela EU-a ostvaruje se znatno smanjenje rashoda država članica za carinske informacijske tehnologije. Procijenjeno je da bi te uštede u regiji u početku mogle iznositi 194 milijuna EUR i povećati se tijekom razdoblja od 15 godina na oko 2,3 milijarde EUR godišnje. **Carinsko tijelo EU-a osigurava koordinaciju** između nacionalnih carinskih uprava i drugih tijela;
- **uvjeti za e-trgovinu jednaki su kao za tradicionalnu trgovinu.** Revidirani postupci omogućuju sudionicima e-trgovine da na jednostavniji način pružaju financijske i nefinancijske informacije i čine ih odgovornima za njih, a potrošači imaju koristi od transparentnijih cijena i naknada;
- **carinska unija djeluje kao cjelina.** Središnje carinsko tijelo EU-a provodi revidirane postupke u centru EU-a za carinske podatke kako bi se olakšala ujednačena provedba u svim državama članicama i izbjegle razlike.

Kad je riječ o **učinku na društvo i okoliš**, očekuje se da će ta opcija donijeti znatne koristi jer će carinskim tijelima omogućiti da u suradnji s relevantnim drugim tijelima provode zakonodavstvo kojim se nastoje ostvariti socijalni i okolišni ciljevi. Konkretno:

- najpoželjnijom opcijom, kombiniranjem operativnog koordinacijskog mandata carinskog tijela EU-a s podatkovnim alatima i postupcima iz centra EU-a za carinske podatke, najbolje će se omogućiti strukturirana suradnja na razini EU-a između carine i relevantnih socijalnih politika i politika zaštite okoliša kako bi se poboljšali odgovarajući rezultati carinskih mjera na granici;
- dodatne informacije koje gospodarski subjekti pružaju carinskim tijelima trebale bi dodatno poboljšati sposobnost carinskih tijela da pomognu u provedbi posebnog zakonodavstva kojim se nastoje ostvariti socijalni ciljevi, kao što su zakonodavstvo kojim se zabranjuje prisilni rad ili okolišni ciljevi;
- ukidanjem izuzeća od carine za robu u vrijednosti manjoj od 150 EUR okončat će se praksa usitnjavanja narudžbi visoke vrijednosti na nekoliko pošiljaka vrijednosti manje od 150 EUR kako bi se iskoristilo izuzeće od carine, što će pozitivno utjecati na okoliš jer će se smanjiti emisije iz prometa;
- bolja provedba zahtjeva za proizvode za uvezenu robu mogla bi dovesti do premještanja proizvodnje u Uniju.

Slučajevi upotrebe u procjeni učinka dodatno pokazuju kako će se reformom poduprijeti provedba relevantnih aktualnih ciljeva politike, među ostalim u području ekološkog dizajna i održivih proizvoda, emisija potrošača, plastike za jednokratnu upotrebu, postojanih kemikalija

i smanjenja nepoštenog tržišnog natjecanja zbog uvoza nesukladne robe koji utječe na industriju i radna mjesta u EU-u te općenito aktivnosti nadzora tržišta.

Kad je riječ o **ciljevima održivog razvoja**, u procjeni učinka utvrđeno je kako bi reforma doprinijela njihovoj provedbi mjerama poduzetima u vezi s međunarodnom trgovinom robom i lancima opskrbe, kojima bi se posebno:

- poboljšalo olakšavanje zakonite trgovine što je povezano s ciljem br. 8,
- poboljšalo otkrivanje i sprečavanje uvoza ili izvoza koji su u suprotnosti s relevantnim pravilima EU-a o, primjerice, otpadu, kemikalijama ili sigurnom i održivom dizajnu proizvoda, što je povezano s ciljem br. 12,
- pojačala zaštita teritorijalnih ekosustava (npr. od uvoza proizvoda nastalih krčenjem šuma) i zaštita bioraznolikosti (otkrivanjem trgovine protivne Konvenciji o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divljih životinja i bilja (CITES)) što je povezano s ciljem br. 15.

Prijedlog je u potpunosti u skladu s načelom **nenanošenja bitne štete**. Poboljšat će se provedba politika zaštite okoliša te pojednostavniti i učiniti učinkovitijim provođenje međunarodnih trgovinskih operacija i nadzor koji provode gospodarski subjekti odnosno javna tijela. Udruživanjem resursa i alata u središnjem okruženju posebno će se smanjiti udvostručavanje razvoja sustava i administrativnih aktivnosti, čime će se smanjiti ukupno vrijeme utrošeno na carinske postupke i samim time potrošnja resursa.

Prijedlog se temelji na načelima **digitalizacije kao standarda i zadane privatnosti**. Usklađen je s vodećim inicijativama Komisije kao što su Akt o umjetnoj inteligenciji, Akt o upravljanju podacima, Opća uredba o zaštiti podataka i Uredba o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka. U njemu se predviđaju postupci pristupačni korisniku i spremni za automatizaciju, čime se omogućuje elektronička provedba svih operativnih razmjena s carinskim tijelima putem jedinstvenog višenamjenskog sučelja EU-a. Podupire se načelo „samo jednom”, ponovna uporaba podataka i načelo smanjenja količine podataka time što se predviđa da se podaci nakon podnošenja integriraju u druge postupke i što se od početka primjenjuje pristup „jedinstvenog sučelja EU-a za carinu”, kojim se povezuju carinske i necarinske formalnosti (Uredba (EU) 2022/2399), ujedno omogućujući politiku temeljenu na podacima. Predviđa se suštinski prijelaz s više nacionalnih sustava istorazinskog procesa na fleksibilan središnji skup **usluga i sustava** koji će omogućiti razvoj i promjenu procesa na **jeftiniji, dosljedniji, agilniji i fleksibilniji način**. Podupirat će se inovacije i digitalne tehnologije omogućivanjem upotrebe naprednih analitičkih tehnika u carinskim postupcima te objedinjavanjem resursa i razvojem sastavnica otvorenog koda u cijelom EU-u, koje u tom kontekstu mogu upotrebljavati sve države članice. Izrada nacрта je „prilagođena digitalizaciji” s odredbama o ovlastima i delegiranjima za rješavanje tehničkih aspekata kao što su podatkovni elementi i pravila.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Očekuje se da će se smanjenjem i pojednostavnjenjem carinskih postupaka te uvođenjem jedinstvenog portala EU-a za komunikaciju s carinskim tijelima (centar EU-a za carinske podatke) znatno smanjiti administrativno opterećenje u usporedbi s Carinskim zakonikom Unije koji je trenutačno na snazi.

U procjeni učinka navodi se da bi u okviru najpoželjnije opcije gospodarski subjekti u razdoblju od 15 godina mogli ostvariti ukupne uštede u iznosu od 26 milijardi EUR godišnje (uzimajući u obzir veće carine koje bi bile naplaćene poduzećima nakon ukidanja praga za

izuzeće od carina od 150 EUR za promet e-trgovine između poduzeća i potrošača, za koje se procjenjuje da bi iznosile otprilike milijardu EUR godišnje).

- **Temeljna prava**

Carinska tijela imaju dugogodišnje iskustvo u prikupljanju i obradi podataka koji sadržavaju poslovno osjetljive informacije, financijske i osobne podatke. Revizijom Carinskog zakonika u potpunosti se poštuje temeljno pravo na zaštitu osobnih podataka. Reformom se čak poboljšava zaštita tog prava, kao što je prikazano u procjeni učinka za četvrtu opciju. Podatkovni centar integrirao bi alate i kontrole za zaštitu osobnih podataka, čime bi se svakom voditelju obrade podataka omogućilo da osigura prava na zaštitu podataka. To će imati pozitivan učinak i na ispitanike koji bi mogli ostvarivati svoja prava na vrlo sličan način u svim državama članicama.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Reformom se podupiru carinska tijela u poduzimanju mjera za rješavanje pitanja naplate neplaćenih carina, umanjivanja vrijednosti robe i prijevара. Nadalje, ukidanjem izuzeća od carine za robu vrijednosti manje od 150 EUR uklanjaju se nedostaci u zakonodavstvu i donose dodatni prihodi u proračun Unije koji se procjenjuju na 750 milijuna EUR godišnje u tekućim cijenama.

Postupno će se naplata carina preusmjeriti s mjesta deklariranja robe na mjesto gdje uvoznik ili izvoznik ima poslovni nastan u Uniji. Time se olakšava revizija i naplata carina te pojednostavnjuje komunikacija između uvoznika ili izvoznika, posebno za MSP-ove. Iako ta promjena nema izravan učinak na ukupni proračun EU-a ili nacionalne doprinose proračunu EU-a, njome se može postupno promijeniti raspodjela udjela carina koji države članice zadržavaju kao troškove naplate.

Carinsko tijelo EU-a i uspostava centra EU-a za carinske podatke neće zahtijevati povećanje proračuna u razdoblju od 2021. do 2027. jer će se troškovi od približno 60 milijuna EUR tijekom prve dvije godine financirati u okviru programa Carina 2021.–2027. Ukupni troškovi reforme za proračun EU-a nakon 2027. procjenjuju se na oko 1,855 milijardi EUR. Time su obuhvaćeni troškovi zadaća koje su u okviru ovog prijedloga povjerene carinskom tijelu EU-a i centru EU-a za carinske podatke, a da se pritom ne dovodi u pitanje dogovor o VFO-u i programima za razdoblje nakon 2027.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

U okviru projekta *Uspješnost carinske unije (CUP)* koji Komisija provodi svake godine prikupljaju se i analiziraju agregirani podaci koje su države članice dostavile o carinskim aktivnostima, trendovima i uspješnosti u EU-u kako bi se poduprla politika utemeljena na dokazima. Jedan je od glavnih rezultata analize godišnje izvješće o uspješnosti carinske unije upućeno samo državama članicama i u njemu se navode zaključci i preporuke o glavnim kretanjima u carinskoj uniji na temelju analize ključnih pokazatelja uspješnosti povezanih sa strateškim ciljevima EU-a: zaštita, konkurentnost, olakšavanje, kontrola i suradnja. Pokazatelji CUP-a odnose se na nekoliko vrsta aktivnosti, od iznosa naplaćenih carina, upotrebe pojednostavnjenja, uloge ovlaštenih gospodarskih subjekata u carinskim postupcima do mjera u području carinskih provjera i otkrivanja nezakonite trgovine.

Prikupljanje podataka u okviru CUP-a trenutačno je dobrovoljno, što dovodi u pitanje kvalitetu, potpunost i dosljednost podataka i ukazuje na probleme u vezi s vlasništvom nad

podacima i njihovom povjerljivošću. Cilj je ove inicijative daljnji razvoj mjerenja u okviru CUP-a uvođenjem pravne osnove za strukturirani okvir za pružanje i analizu relevantnih podataka o uspješnosti carinskih službi kako bi se izradilo godišnje izvješće. Osim toga, pravnom osnovom za CUP konačno će se osigurati sredstva za praćenje i evaluaciju ove inicijative, poboljšanje pokazatelja u području analize rizika i kontrole ulaznih i izlaznih elemenata te rezultata zaštite, prikupljanja i pojednostavnjenja. Time će se Komisiji staviti na raspolaganje djelotvorna sredstva nadzora za koja je u evaluaciji CZU-a utvrđeno da su joj nedostajala.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Ovom reformom jača se sposobnost carinskih tijela da nadziru i kontroliraju koja roba ulazi u carinsku uniju i izlazi iz nje. U području carine primjenjivat će se novi strateški pristup, koji će se temeljiti na analizi podataka o informacijama o lancu opskrbe, kako bi se provodile ciljne i koordinirane carinske mjere. Pojačan je okvir za suradnju carinskih tijela, tijela za nadzor tržišta, tijela za izvršavanje zakonodavstva, poreznih tijela i drugih partnera. U okviru novog partnerstva s trgovinskim subjektima smanjuje se administrativno opterećenje i pojednostavnjuju carinski postupci. Novi centar EU-a za carinske podatke olakšava razmjenu i kombiniranje podataka u jedinstvenom središnjem okruženju. Novo carinsko tijelo EU-a provodi središnju analizu rizika i podupire nacionalne uprave, što omogućuje koordinirano carinsko djelovanje. Te mjere pripremaju carinsku uniju za budućnost, u kojoj će se sve više povećavati obujam e-trgovine i uvoditi sve složenije zabrane i ograničenja.

Novi Carinski zakonik Unije ima jednostavnu i intuitivnu strukturu. Definirana je uloga i odgovornost carinskih tijela, uvoznika, izvoznika i prijevoznika. Informacije se prikupljaju u novom centru EU-a za carinske podatke i obrađuju za analizu rizika. Nakon toga slijedi jedna glava za ulazak, a druga za izlazak. U novim glavama uvodi se krizni mehanizam, carinsko tijelo EU-a i zajedničko minimalno usklađivanje carinskih prekršaja i nekaženih sankcija.

Glavom I. uvodi se novi Carinski zakonik Unije, koji se temelji na mnogim elementima prethodnog Zakonika. Jača se misija carinskih tijela kako bi se uzeo u obzir velik broj carinskih usluga, počevši od naplate carina, zaštite građana, okoliša i drugih javnih interesa, borbe protiv nepoštene, neusklađene i nezakonite trgovine, kao i potpore zakonitim trgovinskim tokovima. Glava sadržava relevantne definicije za revidirane carinske postupke, prije svega uvoznika i izvoznika, pretpostavljenog uvoznika kad je riječ o prodaji na daljinu te zabrana i ograničenja.

Reformom se nastoji postići transparentnost i odgovornost odgovornih dionika, a zauzvrat se omogućuju pojednostavnjenja carinskih postupaka. U glavi II. utvrđuju se odgovornosti uvoznika, pretpostavljenog uvoznika i izvoznika prema carinskim tijelima. Kad je riječ o **ulogama**, nedostatak u postojećem sustavu je da osobe koje trenutačno imaju odgovornost prema carinskim tijelima, kao što su deklarant i prijevoznik, imaju veće poteškoće u ispunjavanju svoje odgovornosti za financijsku i nefinancijsku usklađenost. U tom je kontekstu najprikladnija promjena na razini uloga dodjela odgovornosti za usklađenost uvoznicima i izvoznicima. Carinska tijela od njih zahtijevaju da imaju poslovni nastan na području Unije (što je već bio slučaj s deklarantom iz članka 170. stavka 2. prethodnog Zakonika) i da se registriraju u državi članici poslovnog nastana, uz navedene iznimke. Internetski prodavatelji i platforme za e-trgovinu dosad nisu bili uključeni u carinske formalnosti pri uvozu. Djelujući kao pretpostavljeni uvoznici, morat će carinskim tijelima dostaviti ne samo podatke potrebne za puštanje robe koja se prodaje potrošačima u EU-u u slobodni promet, nego i informacije koje moraju prikupiti za potrebe naplate PDV-a. Pojašnjava se uloga prijevoznika koji unosi robu na carinsko područje i informacije potrebne u tu svrhu. U okviru programa za ovlaštene gospodarske subjekte nastavlja se uspješna

suradnja poduzeća i carinskih tijela. Partnerstvo se podiže na sljedeću razinu, uz uvođenje novog statusa ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”). Ti pouzdani i transparentni trgovci carinskim tijelima omogućuju pristup svojim elektroničkim sustavima u kojima vode evidenciju o svojoj usklađenosti i kretanju svoje robe. Zauzvrat ostvaruju određene pogodnosti, posebno mogućnost puštanja robe u ime carinskih tijela i odgode plaćanja carinskog duga.

U glavi III. predstavljena je nova podatkovna paradigma kojom se postupno integriraju i zamjenjuju postojeći carinski informacijski sustavi: prelazak s 27 informatičkih okruženja s brojnim sustavima u svakoj državi članici na centralizirani skup sustava i usluga. Centar EU-a za carinske podatke centralno je razvijen skup sustava i usluga čija je upotreba obvezna. U okviru njega se ponovno definira kako se prikupljaju carinski i drugi podaci te kako se oni koriste za carinski nadzor i dijele s partnerskim tijelima. Osim toga, to je ujedno novi „pokretač” koji obrađuje, povezuje i pohranjuje informacije te provodi analizu rizika na razini EU-a. To carini daje bolji pregled lanca opskrbe potreban za procjenu rizika i omogućuje da djelovanje carinskih tijela bude bolje usmjereno i strateški orijentirano. Osim toga, omogućuje se horizontalna, koordinirana i dosljedna primjena pravila o zaštiti podataka, pravila za pristup informacijama, IT sigurnosti i povjerljivosti.

U glavi IV. zadržavaju se bitni koncepti u vezi s područjem primjene carinskog nadzora robe koja se unosi u carinsko područje Unije ili iznosi iz njega, stavlja u postupak uporabe u posebne svrhe ili stavlja u unutarnji provoz. Prilagođava se utvrđivanje nadležnih carinskih ureda kako bi se osigurala uloga carinskog ureda nadležnog za mjesto poslovnog nastana uvoznika ili izvoznika. Carinski nadzor, provjere i mjere ublažavanja temeljit će se na upravljanju rizicima duž cijelog lanca opskrbe u stvarnom vremenu na razini EU-a. U središtu reforme nalazi se poboljšano upravljanje rizicima u području financijskih i nefinancijskih rizika. U glavi IV. jasno se opisuju postupci upravljanja rizicima za financijske i nefinancijske rizike te uloge i odgovornosti Komisije, carinskog tijela EU-a i carinskih tijela u tom području. Rješava se pitanje upotrebe centra EU-a za carinske podatke za potporu upravljanju rizicima u carinskim pitanjima i predviđa sveobuhvatna razmjena i upotreba informacija relevantnih za upravljanje rizikom i kontrole. Nacionalna carinska tijela i dalje su odgovorna za nacionalno upravljanje rizicima i provedbu potrebnih carinskih provjera. Na temelju nove analize rizika na razini EU-a carinsko tijelo EU-a izdat će carinskim tijelima preporuke EU-a za provjere. Te preporuke za provjere morat će se provesti ili će se morati obrazložiti zašto određena preporuka za provjeru nije provedena. Komisija će provedbenim aktima utvrditi zajedničke kriterije i standarde za rizike te zajednička prioritetna područja provjere, a moći će utvrditi i posebna područja u drugom zakonodavstvu kojima treba dati prednost u upravljanju rizicima u carinskim pitanjima i provjerama. U glavi IV. predviđena je i sustavna evaluacija provedbe upravljanja rizicima kako bi se podupiralo kontinuirano poboljšanje.

Glava V. sadržava različite carinske postupke koji trgovcu omogućuje privremeno skladištenje robe ili njezino puštanje u slobodni promet na jedinstvenom tržištu EU-a. U načelu, carinska tijela i dalje su odgovorna za puštanje robe i stavljanje robe u carinski postupak. Ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”) moći će pustiti svoju robu bez aktivne carinske intervencije ako su informacije dostupne unaprijed i ako roba nije odabrana za provjere. Glava uključuje i jasna pravila o postupku i pravnim posljedicama ako se carinska tijela moraju savjetovati s drugim nadležnim tijelima prije puštanja robe, uključujući mogućnost da se od uvoznika zahtijeva da nastave obavješćivati o distribuciji robe nakon što je puštena u slobodni promet. U svakom scenariju carinsko tijelo može zaustaviti kretanje robe, odbiti puštanje robe i konačno je i zaplijeniti. Glava V. sadržava i prijelazne odredbe koje omogućuju nastavak provedbe postojećih carinskih postupaka s pravnom

sigurnošću tijekom cijelog prijelaznog razdoblja i sve dok novi sustavi za upravljanje podacima ne postanu operativni.

U glavi VI. predstavljen je novi pojednostavnjeni postupak za unos robe u carinsku uniju, a koji podrazumijeva znatno smanjenje složenosti i administrativnog opterećenja. Carinska tijela prikupljaju informacije za analizu rizika, uključujući prethodne informacije o teretu i informacije prije otpreme te prema potrebi poduzimaju mjere. Carinske uprave više nisu usredotočene na pojedinačne pošiljke, nego na nadzor lanca opskrbe kako bi se utvrdili rizici. Carinska tijela i dalje mogu provjeriti svaku pojedinu pošiljku na temelju informacija iz centra EU-a za carinske podatke. Ovisno o vrsti carinskih postupaka postoji minimalni skup informacija koje se moraju dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima. Ako carinska tijela imaju relevantne informacije unaprijed i ne vide potencijalni rizik ili problem, roba se može kretati u skladu s načelom procjene unaprijed i provjere samo kad i gdje je to potrebno. Višestruke carinske deklaracije postupno se zamjenjuju upotrebom poslovnih podataka nakon prijelaznog razdoblja za razvoj potrebnih sustava. Informacije se mogu dostaviti ranije kako bi se ojačao carinski nadzor lanca opskrbe. Na temelju pozitivnog iskustva s „višestrukim podnošenjem” u okviru sustava kontrole uvoza druge generacije (ICS2) različiti dionici u lancu opskrbe mogu dostaviti svoj dio relevantnih informacija. Na primjer, uvoznik može dostaviti relevantne informacije o proizvodu i transakciji, a prijevoznik može zasebno dostaviti informacije o usmjeravanju i dolasku.

Pravila o izvozu iz glave VII. odražavaju postupke za ulazak. Izvoznik ima poslovni nastan i registriran je u Uniji. Carinska tijela prikupljaju relevantne informacije i provode analizu rizika. Olakšavaju se zakoniti trgovinski tokovi i ujedno pojačava kapacitet carinskih tijela za nadzor i provedbu pravila.

U glavi VIII. zadržani su posebni postupci iz prethodnog Zakonika. Prikupljaju se relevantne informacije o posebnim postupcima, kao što su provoz, unutarnja i vanjska proizvodnja, privremeni uvoz, uporaba u posebne svrhe ili slobodne carinske zone. U skladu s općim pristupom, poboljšavaju se transparentnost i odgovornost odgovornog gospodarskog subjekta.

U glavi IX. utvrđuju se detaljna pravila u pogledu tri elementa koje je potrebno odrediti radi primjene uvoznih i izvoznih carina, kao i drugih mjera koje se primjenjuju na trgovinu robom, kao što su antidampinške pristojbe: razvrstavanje, vrijednost i podrijetlo. Prijedlogom se ne mijenjaju ti čimbenici, koji su u velikoj mjeri definirani međunarodnim pravilima Svjetske trgovinske organizacije i Svjetske carinske organizacije te bilateralnim trgovinskim sporazumima EU-a. Međutim, s obzirom na to da je utvrđeno da su ta pravila posebno složena za e-trgovinu, u glavi će se predvidjeti dva pojednostavnjenja koja uvoznik može odlučiti primijeniti pri određivanju carine koja se primjenjuje na transakcije između poduzeća i potrošača.

Prvo pojednostavnjenje odnosi se na dokaz o nepovlaštenom podrijetlu od kojeg se može odstupiti za robu e-trgovine ako se uvoznik odluči za primjenu pojednostavnjenog tarifnog postupanja. To je nužno jer je administrativno opterećenje za pribavljanje takvih dokaza obično neproporcionalno vrijednosti robe. Drugo, i pod uvjetom da uvoznik primjenjuje pojednostavnjeno tarifno postupanje, troškovi prijevoza do konačnog odredišta robe uključit će se u carinsku vrijednost. Taj pristup osigurava potpuno usklađivanje porezne osnovice za uvozu carinu i PDV u pogledu transakcija e-trgovine između poduzeća i potrošača, u kojima se troškovi prijevoza obično utvrđuju do adrese krajnjeg potrošača.

U skladu s glavom X. carinski dug nastaje u trenutku puštanja robe u slobodni promet. Budući da aktivnosti carinskih tijela više neće biti usmjerene na pošiljku već na lanac opskrbe, njihove se aktivnosti više usredotočuju na utvrđenog uvoznika i izvoznika. Nakon prijelaznog razdoblja carinski dug nastaje u mjestu u kojem je uvoznik registriran, a ne u mjestu u kojem

je podnesena carinska deklaracija. To je važno pojednostavnjenje za gospodarske subjekte, a posebno za MSP-ove, u okviru novog partnerstva s trgovinom. S druge strane, carinska tijela lakše obavljaju kontrolu i reviziju utvrđenih uvoznika. Carine su tradicionalna vlastita sredstva proračuna EU-a. Države članice zadržavaju udio carina kao trošak naplate, čija bi se raspodjela mogla postupno mijenjati novim odredbama. Osim toga, iznos carina određuje uvoznik ili izvoznik i odgovorno carinsko tijelo samo ako uvoznik to nije učinio. U e-trgovini pretpostavljeni uvoznik snosi carinski dug već u trenutku plaćanja prodaje, slično kao i prema odredbama o PDV-u. Međutim, s obzirom na to da bi se to moglo dogoditi mnogo prije fizičkog dolaska robe u Uniju, posrednici u e-trgovini mogu biti ovlašteni za prijavljivanje stvarne carine i mogućnost periodičnih plaćanja koje naplaćuje država članica poslovnog nastana i registracije.

Posljednjih su godina carinske uprave pokazale otpornost i sposobnost poduzimanja mjera za rješavanje kriznih situacija. Krizne situacije zahtijevaju posebne odgovore, koji mogu biti stroži ili fleksibilniji, uz moguće iznimke, ali se moraju primjenjivati na sličan način u cijelom EU-u. Glava XI. uključuje krizne odredbe izravno u Carinski zakonik Unije. Za različite krizne scenarije carinsko tijelo EU-a osmisliće protokole i postupke, kao što su primjena zajedničkih kriterija rizika, odgovarajućih mjera ublažavanja i okvira za suradnju, i osigurati njihovu primjenu i provedbu nakon odluke koju Komisija treba donijeti provedbenim aktom.

EU dosad nije imao jasnu strukturu za operativno upravljanje carinskom unijom koja je prilagođena izazovima današnjice. Glavom XII. uspostavlja se carinsko tijelo EU-a i određuju njegove zadaće, odgovornost i način upravljanja njime. Komisija može povjeriti tom carinskom tijelu razvoj i upravljanje centrom EU-a za carinske podatke. Tijelo će provoditi upravljanje rizicima na razini EU-a i izdavati preporuke za provjere nacionalnim carinskim tijelima. Obje su funkcije iznimno važne za povećanje carinskih kapaciteta u cijeloj Uniji i za podizanje carinske unije na višu razinu. Carinsko tijelo EU-a također će aktivno koordinirati carinske mjere u cijelom EU-u i provoditi političke prioritete za funkcioniranje carinske unije. Carinsko tijelo EU-a surađivat će na razini EU-a s drugim agencijama, tijelima i mrežama kao što su EUROPOL, FRONTEX ili ECHA. Istodobno će olakšati suradnju među upravama, uključujući rad stručnih skupina, osposobljavanje i razmjenu osoblja među zemljama.

U skladu s nedavnom sudskom praksom Suda³⁸, za određivanje mjesta sjedišta agencije EU-a nadležan je zakonodavac Unije, koji u tu svrhu mora djelovati u skladu s postupcima utvrđenima materijalno relevantnim odredbama Ugovorâ. Komisija je smatrala primjerenim ostaviti otvoreno pitanje grada domaćina u svojem prijedlogu. Kriteriji koje treba uzeti u obzir kako bi se doprinijelo procesu donošenja odluka i koji se temelje na zajedničkom pristupu navedeni su u uvodnoj izjavi u kojoj se navode razlozi za odgovarajući članak. Odabir sjedišta trebao bi se temeljiti na transparentnom postupku prijave koji će se zaključiti prije kraja zakonodavnog postupka. Zahtjeve bi trebale podnijeti države članice s obzirom na to da je, kako bi predmetna država članica postala domaćin decentralizirane agencije EU-a, potrebno jasno preuzeti obvezu. Komisija je spremna pomoći u evaluaciji tih kriterija i aktivno će surađivati sa zakonodavcima u odabiru sjedišta, s obzirom na presudu Suda od 14. srpnja 2022. i u skladu sa svojom institucionalnom odgovornošću.

Kako bi ispunila svoju misiju, carinska tijela blisko i redovito surađuju s tijelima za nadzor tržišta, tijelima za sanitarne i fitosanitarne kontrole, tijelima kaznenog progona i tijelima za izvršavanje zakonodavstva, tijelima za upravljanje granicama, tijelima za zaštitu okoliša, stručnjacima za kulturna dobra i mnogim drugim tijelima nadležnima za sektorske politike. U glavi XIII. predviđa se novi okvir za strukturiranu suradnju između carinskih tijela i

³⁸ Presuda Suda od 14.7.2022. C-743/19, Europski parlament protiv Vijeća Europske unije, t. 66. i 74.

navedenih tijela koji obuhvaća četiri područja: pravila i zakonodavstvo, razmjenu podataka, izradu strategije i koordinirano djelovanje. Takvom suradnjom razvit će se zajedničke strategije nadzora i kontrole kako bi se riješili konkretni problemi. Mjere koje carina može poduzeti za potporu drugim područjima politike bolje su definirane, čime se sektorskom zakonodavstvu omogućuje upućivanje na Carinski zakonik. Daje se veća važnost međunarodnoj suradnji i carinskoj diplomaciji i ojačava se suradnja s partnerima, koja može uključivati razmjenu carinskih podataka.

Nacionalne prakse u području carinskih prekršaja i njihovih sankcija znatno se razlikuju među državama članicama, što dovodi do razlika u postupanju i narušavanja trgovine robom. U glavi XIV. reformom se uvodi minimalni zajednički skup radnji ili propusta koji čine carinske prekršaje i minimalni zajednički skup nekaznenih sankcija, kao i zajednička načela, bez promjene postupovnog pravnog poretka država članica, kojima se omogućuje da predvide dodatne carinske prekršaje i dodaju nacionalne sankcije. Za carinske prekršaje koji se odnose na više država članica potrebna je suradnja nadležnih tijela. Centar EU-a za carinske podatke prikupljat će sve odluke povezane s carinskim prekršajima i odgovarajućim sankcijama radi transparentnosti.

Završne odredbe u glavi XV. uključuju vremenski okvir za nastavak trenutačne prakse s carinskim deklaracijama u nacionalnim sustavima i prelazak na novi sustav. Centar EU-a za carinske podatke postupno će se razvijati, počevši od novog pristupa e-trgovini. Trgovci mogu početi koristiti centar EU-a za carinske podatke od siječnja 2032. i bili bi obvezni to učiniti do 2037., kad će sustav biti u potpunosti operativan. Carinsko tijelo EU-a postupno će se uspostaviti i preuzimati svoje zadaće od 2028.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o uspostavi Carinskog zakonika Unije i Carinskog tijela Europske unije i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 952/2013**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 33., 114. i 207.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Carinska unija temelj je Unije i funkcioniranja unutarnjeg tržišta. U interesu gospodarskih subjekata i carinskih tijela u Uniji Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o Carinskom zakoniku Unije („Zakonik”)² u jedinstveni akt carinskog zakonodavstva objedinjeno je nekoliko različitih zakonodavnih akata koji sadržavaju opća pravila i postupke za osiguravanje provedbe tarifnih i drugih mjera uvedenih na razini Unije u odnosu na trgovinu robom između Unije i zemalja ili područja izvan carinskog područja Unije te odredbi koje se odnose na naplatu uvoznih carina. Carinska tijela država članica odgovorna su za provedbu tih pravila u okviru operativnih zadaća kao što su primjena carinskih postupaka, provedba analize i provjera rizika te primjena sankcija u slučaju carinskih prekršaja.
- (2) Pri provedbi Uredbe (EU) br. 952/2013 utvrđeni su nedostaci u nekoliko područja. Neki od njih su: nedostatne/nedjelotvorne mjere za osiguravanje zaštite Unije i njezinih građana od nefinancijskih rizika primjenjivih na robu utvrđenu politikama Unije koje nisu carinsko zakonodavstvo; sposobnost carinskih tijela da djelotvorno obrađuju sve veće količine robe uvezene iz trećih zemalja prodajom na daljinu (transakcije e-trgovine); kapacitet arhitekture informacijskih sustava uspostavljene Uredbom (EU) br. 952/2013 za digitalizaciju carinskih postupaka kako bi se održao korak s tehnološkim napretkom, odnosno tehnologijama koje se temelje na iskorištavanju podataka; nepostojanje djelotvornih upravljačkih struktura carinske unije, što dovodi do različitih praksi i neujednačene provedbe pravila u državama

¹ SL C [...], [...], str. [...]² Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (preinaka) (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

članicama. Ti nedostaci otežavaju pravilno funkcioniranje carinske unije, a time i unutarnjeg tržišta, zbog unutarnjih i vanjskih rizika i prijetnji.

- (3) Primjereno je da se u carinskom zakonodavstvu uzme u obzir brz razvoj globalnih trgovinskih tokova, tehnologije, poslovnih modela i potreba dionika, među ostalim građana. Stoga je potreban veći broj izmjena Uredbe (EU) br. 952/2013. Radi jasnoće tu bi uredbu trebalo staviti izvan snage i zamijeniti.
- (4) Kako bi se osigurala djelotvorna sredstva za postizanje ciljeva carinske unije, trebalo bi revidirati i pojednostavniti niz pravila i postupaka kojima se uređuje način na koji se roba unosi u carinsko područje Unije ili iznosi iz njega. Trebalo bi osigurati moderan i integriran skup interoperabilnih elektroničkih usluga za prikupljanje, obradu i razmjenu informacija relevantnih za provedbu carinskog zakonodavstva (centar Europske unije za carinske podatke, „Centar EU-a za carinske podatke”). Trebalo bi se uspostaviti carinsko tijelo Europske unije („carinsko tijelo EU-a”) kao središnji operativni kapacitet za koordinirano upravljanje carinskom unijom u određenim područjima.
- (5) Od donošenja Uredbe (EU) br. 952/2013 uloga carinskih tijela razvila se kako bi se sve više obuhvatila primjena zakonodavstva Unije i nacionalnog zakonodavstva kojim se utvrđuju zahtjevi za robu koja podliježe carinskom nadzoru, posebno nefinancijski zahtjevi za robu koja je potrebna za ulazak te robe na unutarnje tržište i njezino kretanje na unutarnjem tržištu. Takve su se nefinancijske zadaće tijekom godina eksponencijalno povećale u skladu sa sve većim očekivanjima poduzeća i građana Unije u pogledu sigurnosti, zaštite, pristupačnosti za osobe s invaliditetom, održivosti, zdravlja i života ljudi, životinja i bilja, okoliša, zaštite ljudskih prava i vrijednosti Unije. Potrebno je uvesti nove alate, kao što je digitalna putovnica za proizvode, kako bi se osiguralo da je drugo zakonodavstvo koje carinska tijela primjenjuju u vezi s proizvodima i dalje u skladu s tim očekivanjima. Stoga je potrebno uzeti u obzir sve veći broj i složenost nefinancijskih rizika tako da se u misiju carinskih tijela uključi posebno upućivanje na zaštitu svih tih javnih interesa i, prema potrebi, nacionalno zakonodavstvo, u bliskoj suradnji s drugim tijelima.
- (6) S obzirom na razvoj njihove uloge i poslovnih modela u kojima djeluju te kako bi carinska tijela „djelovala kao cjelina” i doprinijela neometanom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, potrebno je preciznije opisati misiju koju carinska tijela moraju obavljati tako što će se preciznije definirati njihovi ciljevi i zadaće.
- (7) Određene definicije utvrđene Uredbom (EU) br. 952/2013 trebalo bi prilagoditi kako bi se u obzir uzelo šire područje primjene ove Uredbe, kako bi se uskladile s onima utvrđenima u drugim aktima Unije i pojasnila terminologija koja u različitim sektorima ima različito značenje. U carinsko zakonodavstvo trebalo bi uključiti nove definicije kako bi se pojasnile uloge i odgovornosti određenih dionika u carinskim postupcima. Kad je riječ o uvozniku i izvozniku, novim bi definicijama te osobe trebale biti odgovorne za sukladnost robe, među ostalim za financijske i nefinancijske rizike, kako bi se ojačao carinski nadzor. Kad je riječ o novom konceptu pretpostavljenog uvoznika, s novim definicijama trebalo bi osigurati da se u nekim slučajevima, u kontekstu internetske prodaje izvan Unije, gospodarski subjekt, za razliku od potrošača, smatra uvoznikom i preuzima odgovarajuće odgovornosti. Trebalo bi uvesti i nove definicije u odnosu na šire područje primjene odredbi o carinskom nadzoru, upravljanju rizikom i carinskim provjerama.
- (8) Osim svoje tradicionalne uloge u naplati carina, PDV-a i trošarina te primjeni carinskog zakonodavstva, carinska tijela također imaju važnu ulogu u provedbi drugog

zakonodavstva Unije i, ako je primjenjivo, drugog nacionalnog zakonodavstva o carinskim pitanjima. Trebalo bi uvesti definiciju tog „drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela” radi stvaranja djelotvornog okvira za uređivanje primjene i nadzora tih posebnih zahtjeva za robu. Takve zabrane i ograničenja mogu se opravdati, među ostalim, razlozima javnog morala, javnog poretka ili javne sigurnosti, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, zaštite okoliša, zaštite nacionalnog blaga umjetničke, povijesne ili arheološke vrijednosti te zaštite industrijskog ili trgovačkog vlasništva i drugih javnih interesa, uključujući kontrole prekursora za droge, robe kojom se krše određena prava intelektualnog vlasništva i gotovine. Pojam drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela također bi trebao uključivati mjere trgovinske politike i mjere očuvanja i upravljanja ribarstvom, kao i mjere ograničavanja donesene na temelju članka 215. UFEU-a.

- (9) Kako bi se povećala pravna jasnoća, trebalo bi izmijeniti određena pravila o carinskim odlukama. Prvo, primjereno je pojasniti da je nadležno carinsko tijelo za donošenje carinske odluke ono iz mjesta u kojem podnositelj zahtjeva ima poslovni nastan jer poslovni nastan postaje glavno načelo prema kojem određeni gospodarski subjekti, pod određenim uvjetima i u unaprijed utvrđenom roku, podložno preispitivanju, mogu iskoristiti pojednostavnjenja uvedena ovom Uredbom i platiti carine tamo gdje imaju poslovni nastan. Drugo, radi cjelovitosti i pravne jasnoće trebalo bi uključiti i rok od najviše 30 dana do kojeg podnositelj zahtjeva mora dostaviti dodatne informacije carinskim tijelima ako ta tijela smatraju da zahtjev za odluku ne sadržava sve potrebne informacije.
- (10) Trebalo bi pojasniti posljedice propusta carinskog tijela da donese odluku na temelju zahtjeva u utvrđenim rokovima. Trebalo bi utvrditi i načelo prema kojem se u tom slučaju smatra da je izdana negativna odluka o zahtjevu i da podnositelj zahtjeva može podnijeti žalbu, u skladu s općim pravilom o carinskim odlukama.
- (11) Kako je istaknuto u tematskom izvješću Europskog revizorskog suda³ i u evaluaciji provedbe Uredbe (EU) br. 952/2013, poželjno je i poduzeti mjere za uspostavu ujednačenog praćenja usklađenosti kriterija i obveza utvrđenih u carinskim odlukama jačanjem relevantnih odredbi. S jedne strane, nositelji odluka trebali bi poštovati obveze utvrđene u relevantnoj odluci, ali i stalno pratiti njihovu usklađenost i osigurati unutarnju organizaciju ako takve aktivnosti [samo]praćenja mogu spriječiti, ublažiti ili ispraviti sve moguće pogreške u njihovim carinskim postupcima. S druge strane, carinska tijela trebala bi redovito pratiti provode li nositelji carinskih odluka takve odluke, osobito kad ti subjekti posluju kraće od tri godine i stoga potencijalno predstavljaju veći rizik, kako bi se osiguralo da te osobe ispunjavaju obveze utvrđene carinskim odlukama. To je posebno važno ako te osobe imaju poseban status kao što je status ovlaštenog gospodarskog subjekta (AEO) ili ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) koji uživaju nekoliko pojednostavnjenja u carinskim postupcima. Osim toga, kako bi se poboljšalo upravljanje rizicima na razini Unije, carinska tijela trebala bi obavijestiti carinsko tijelo EU-a o svim odlukama donesenima na temelju zahtjeva i obavijestiti to tijelo o aktivnostima praćenja kako bi se te informacije mogle uzeti u obzir za potrebe upravljanja rizikom.
- (12) Osim odluka koje se odnose na obvezujuće tarifne informacije (odluke o OTI-ju) ili odluke koje se odnose na obvezujuće informacije o podrijetlu (odluke o OIP-u) koje

³ Europski revizorski sud, Tematsko izvješće br. 4/2021: Carinske provjere: nedovoljna usklađenost nepovoljno utječe na financijske interese EU-a.

carinska tijela donose na temelju zahtjeva i pod određenim uvjetima, u carinsko zakonodavstvo uvedene su odluke koje se odnose na obvezujuće informacije o određivanju vrijednosti (odluke o OIV-u) Delegiranom uredbom Komisije (EU).../....⁴. U interesu korisnika carinskog zakonodavstva primjereno je u istom pravnom aktu utvrditi pravila za te tri vrste odluka koje se odnose na obvezujuće informacije.

- (13) Trebalo bi jasnije definirati prava i obveze osoba koje su odgovorne za ulazak robe u carinsko područje Unije i izlazak iz njega. Prva obveza za osobe koje obavljaju redovite carinske radnje trebala bi i dalje biti registrirana kod carinskih tijela nadležnih za mjesto njihova poslovnog nastana. Jedinstvena registracija trebala bi vrijediti za cijelu carinsku uniju, ali bi trebala biti ažurna. Gospodarski subjekti stoga bi trebali imati obvezu obavijestiti carinska tijela o svakoj promjeni svojih podataka o registraciji. Osobe koje su odgovorne za robu koja ulazi u carinsko područje Unije i izlazi iz njega odgovorne su za sve rizike koje roba predstavlja za sigurnost i zaštitu građana, kao i za sve rizike za zdravlje i život ljudi, životinja ili bilja, okoliš ili potrošače. Trebalo bi definirati i obveze uvoznika, posebno obvezu poslovnog nastana na carinskom području Unije i iznimke od te obveze. Ta bi pravila trebala biti u skladu s postojećim pravilima o tome da deklarant ima poslovni nastan u Uniji. Slično tome, potrebno je definirati obveze izvoznika.
- (14) Trebalo bi pojasniti i obveze pretpostavljenih uvoznika, koje se razlikuju od obveza koje se primjenjuju na [ostale] uvoznike. Konkretno, trebalo bi propisati da pretpostavljeni uvoznik carinskim tijelima treba dostaviti ne samo podatke potrebne za puštanje prodane robe u slobodni promet nego i informacije koje pretpostavljeni uvoznik mora prikupiti za potrebe naplate PDV-a. Te su informacije detaljno opisane u Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 282/2011⁵.
- (15) Gospodarskim subjektima koji ispunjavaju određene kriterije i uvjete kako bi ih carinska tijela smatrala usklađenim i pouzdanim trgovcima može se dodijeliti status ovlaštenih gospodarskih subjekata, a time i pravo da koriste pojednostavnjenja u carinskim postupcima. Iako se u okviru programa za ovlaštene gospodarske subjekte osigurava pouzdanost trgovaca koji se bave većinom trgovine u Uniji, oni imaju određene nedostatke istaknute u evaluaciji Uredbe (EU) br. 952/2013 i nalazima Europskog revizorskog suda. Kako bi se otklonili ti nedostaci, posebno u pogledu različitih nacionalnih praksi i izazova u pogledu praćenja usklađenosti ovlaštenih gospodarskih subjekata, pravila bi trebalo izmijeniti kako bi se uvela obveza carinskih tijela da prate usklađenost najmanje svake tri godine.
- (16) Za promjene u carinskim postupcima i načinu rada carinskih tijela potrebno je novo partnerstvo s gospodarskim subjektima, odnosno program „Trust and Check” za trgovce. Kriteriji i uvjeti za stjecanje statusa ovlaštenih pouzdanih gospodarskih subjekata („Trust and Check”) trebali bi se temeljiti na kriterijima za stjecanje statusa ovlaštenih gospodarskih subjekata, ali i osigurati da carinska tijela smatraju gospodarski subjekt transparentnim. Stoga je primjereno zahtijevati od subjekata sa statusom ovlaštenih pouzdanih gospodarskih subjekata („Trust and Check”) da

⁴ [SL: umetnuti broj] Delegirana uredba Komisije (EU) 2023/... od dd MM 2023. o izmjeni Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 u pogledu odluka koje se odnose na obvezujuće informacije u području određivanja carinske vrijednosti i odluka koje se odnose na obvezujuće informacije o podrijetlu [i unijeti broj, datum, naslov i upućivanje na SL za tu delegiranu uredbu u ovu bilješku].

⁵ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 077, 23.3.2011., str. 1.).

carinskim tijelima omogućuju pristup svojim elektroničkim sustavima u kojima vode evidenciju o svojoj usklađenosti i kretanju svoje robe. Transparentnost bi trebala biti popraćena određenim pogodnostima, posebno mogućnošću puštanja robe u ime carinskog tijela bez potrebe za njegovom aktivnom intervencijom, osim ako je odobrenje prije puštanja potrebno na temelju drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela i odgode plaćanja carinskog duga. Budući da bi taj način rada trebao postupno zamijeniti onaj koji se temelji na carinskim deklaracijama, primjereno je utvrditi obvezu carinskih tijela da do kraja prijelaznog razdoblja ponovno ocijene postojeća odobrenja za ovlaštene gospodarske subjekte za carinska pojednostavnjenja.

- (17) Promjene u carinskim postupcima zahtijevaju i pojašnjenje uloge carinskih zastupnika. Izravno i neizravno zastupanje trebalo bi i dalje biti moguće, ali treba pojasniti da neizravni predstavnik uvoznika ili izvoznika preuzima sve obveze uvoznika ili izvoznika, ne samo obvezu plaćanja ili osiguranja carinskog duga, već i poštovanje drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela. Zbog toga carinski zastupnici moraju imati boravište na carinskom području Unije na kojem predstavljaju uvoznike ili izvoznike kako bi se osigurala odgovarajuća odgovornost za financijske i nefinancijske aspekte. Stoga je angažiranje neizravnog carinskog zastupnika s poslovnim nastanom u Uniji dostupna i proporcionalna alternativa za uvoznike i izvoznike koji nemaju komercijalnu prisutnost u Uniji. Osim toga, carinski predstavnici s poslovnim nastanom u trećim zemljama mogu nastaviti pružati svoje usluge u Uniji ako predstavljaju osobe koje ne moraju imati poslovni nastan na carinskom području Unije.
- (18) Kako bi se osigurala ujednačena razina digitalizacije i stvorili jednaki uvjeti za gospodarske subjekte u svim državama članicama, trebalo bi uspostaviti centar EU-a za carinske podatke kao skup centraliziranih i sigurnih elektroničkih usluga i kibernetički otpornih elektroničkih sustava za carinske potrebe. Centar EU-a za carinske podatke trebao bi osigurati kvalitetu, cjelovitost, sljedivost i neosporivost podataka koji se u njemu obrađuju kako ni pošiljatelj ni primatelj ne bi poslije mogli osporiti postojanje razmjene podataka. Centar EU-a za carinske podatke trebao bi poštovati relevantne propise za obradu osobnih podataka i kibernetičku sigurnost. Komisija i države članice trebale bi zajednički raditi na uspostavi centra EU-a za carinske podatke. Komisija bi ujedno trebala biti zadužena za upravljanje, izvedbu i održavanje centra EU-a za carinske podatke, što može delegirati drugom tijelu Unije.
- (19) U skladu s nedavnom sudskom praksom Suda⁶ primjereno je pojasniti da automatizirana razmjena informacija između gospodarskih subjekata i carinskih tijela preko i od strane centra EU-a za carinske podatke ne isključuje odgovornost tih tijela ili tih subjekata za predmetne carinske postupke. Čak i ako je sudjelovanje carinskih tijela ograničeno na tu elektroničku komunikaciju preko centra EU-a za carinske podatke, trebalo bi smatrati da su ta tijela donijela mjeru kao da je centar EU-a za carinske podatke djelovao u ime navedenih tijela.
- (20) Centar EU-a za carinske podatke trebao bi omogućiti razmjenu podataka s drugim sustavima, platformama ili okruženjima radi povećanja kvalitete podataka koje carinska tijela upotrebljavaju pri ispunjavanju svojih zadaća, kao i za razmjenu relevantnih carinskih podataka s drugim tijelima kako bi se povećala djelotvornost kontrola na unutarnjem tržištu. U skladu s pristupom utvrđenim u Uredbi (EU).../...

⁶ Predmet T-81/22 (SL C 148, 4.4.2022.).

Europskog parlamenta i Vijeća⁷ i Europskom okviru za interoperabilnost⁸, centar EU-a za carinske podatke trebao bi podupirati prekograničnu i međusektorsku interoperabilnost u Europi. On bi trebao iskoristiti potencijal postojećih izvora informacija o riziku dostupnih na razini Unije, kao što su sustavi brzog uzbunjivanja za hranu i hranu za životinje (RASFF) i za neprehrambene proizvode (Safety Gate), Informacijski i komunikacijski sustav za tržišni nadzor (ICSMS) i portal za provedbu prava intelektualnog vlasništva. Trebao bi poduprijeti razvoj strateške i operativne suradnje, uključujući razmjenu informacija i interoperabilnost, između carinskih tijela i drugih tijela, tijela i službi, u okviru njihovih nadležnosti. Nadalje, centar EU-a za carinske podatke trebao bi osigurati različite vrste napredne analize podataka, među ostalim i primjenom umjetne inteligencije. Ta bi analiza podataka trebala omogućiti analizu rizika, ekonomsku analizu i prediktivnu analizu kako bi se predvidjeli mogući rizici u vezi s pošiljkama koje dolaze u Uniju ili iz nje izlaze. Kako bi se osigurao bolji nadzor trgovinskih tokova i pojednostavnjeni način suradnje s tijelima koja nisu carinska tijela, centar EU-a za carinske podatke trebao bi moći iskoristiti okvir suradnje jedinstvenog sučelja EU-a za carinu i, ako se taj okvir ne može upotrebljavati, tim tijelima ponuditi posebnu uslugu s pomoću koje mogu dobiti relevantne podatke, dostavljati informacije carinskim tijelima i s njima ih razmjenjivati te osigurati usklađenost sa sektorskim zahtjevima. To bi bilo potrebno ako druga tijela ne bi imala elektronički sustav koji bi se mogao povezati s centrom EU-a za carinske podatke.

- (21) Uz centar EU-a za carinske podatke, države članice mogu razviti vlastite aplikacije za upotrebu podataka iz spomenutog centra EU-a. U tu svrhu i kako bi se skratilo vrijeme potrebno za početak njihova rada, države članice mogu carinskom tijelu EU-a povjeriti financije i ovlasti za razvoj takvih aplikacija. U tom bi slučaju carinsko tijelo EU-a trebalo izraditi aplikacije u korist svih država članica. To bi se moglo postići stvaranjem aplikacija otvorenog koda u skladu s okvirom za dijeljenje i ponovnu uporabu.
- (22) Centar EU-a za carinske podatke trebao bi omogućiti sljedeći protok podataka. Gospodarski subjekti trebali bi moći dostaviti ili u okviru njega staviti na raspolaganje sve relevantne podatke potrebne za ispunjavanje zahtjeva iz carinskog zakonodavstva. Ti bi se podaci trebali obrađivati na razini Unije i dopuniti analizom rizika na razini Unije. Dobiveni podaci trebali bi biti dostupni carinskim tijelima države članice koja bi podatke upotrijebila za ispunjavanje svojih obveza. Naposljetku, taj podatkovni centar trebalo bi izvijestiti o ishodu kontrola provedenih nakon preuzimanja podataka iz centra EU-a za carinske podatke.
- (23) Podaci dostavljeni centru EU-a za carinske podatke u velikoj su mjeri neosobni podaci koje dostavljaju gospodarski subjekti, koji se odnose na robu s kojom trguju. Međutim, podaci će uključivati i osobne podatke, posebno imena pojedinaca koji djeluju u ime gospodarskog subjekta ili tijela. Kako bi se osigurala jednaka zaštita osobnih podataka i poslovnih informacija, primjereno je ovom Uredbom utvrditi posebna pravila o pristupu, pravila o povjerljivosti i uvjete za korištenje centra EU-a

⁷ [SL: unijeti u tekst broj Uredbe iz dokumenta COM/2022/720 final – 2022/0379 (COD), a u bilješku broj, datum, naslov i upućivanje na SL.] Uredba (EU)... Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju mjera za visoku razinu interoperabilnosti javnog sektora u Uniji (Akt o interoperabilnoj Europi) [COM/2022/720 final – 2022/0379 (COD)] (SL L.....2023., str.).

⁸ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Europski okvir za interoperabilnost – strategija provedbe” (COM/2017/0134 final).

za carinske podatke. Konkretno, trebalo bi utvrditi koji subjekti mogu pristupiti podacima pohranjenima ili na drugi način dostupnima u centru EU-a za carinske podatke ili ih obrađivati, osim osoba na koje se odnose, Komisije, carinskih tijela i carinskog tijela EU-a, pri čemu bi trebalo odvagovati potrebe tih subjekata u odnosu na potrebu da se osobni i povjerljivi podaci prikupljeni u carinske svrhe upotrebljavaju u druge svrhe samo u najmanjoj mogućoj mjeri.

- (24) Kako bi se osiguralo da Europski ured za borbu protiv prijevara („OLAF”) može izvršavati svoje istražne ovlasti u vezi s prijevarnim aktivnostima koje utječu na interese Unije, primjereno je da ima pristup podacima iz centra EU-a za carinske podatke koji je vrlo sličan pristupu Komisije. OLAF bi stoga trebao imati pravo obrađivati podatke u skladu s uvjetima koji se odnose na zaštitu podataka u relevantnom zakonodavstvu Unije, uključujući Uredbu (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁹ i Uredbu Vijeća (EZ) br. 515/97¹⁰. Kako bi se osiguralo da EPPO može provoditi istrage o carinskim pitanjima, trebao bi imati pravo zatražiti pristup podacima u centru EU-a za carinske podatke. Kako bi se očuvale funkcije koje se izvršavaju u nacionalnim informacijskim sustavima država članica, porezna tijela država članica trebala bi moći obrađivati podatke izravno u centru EU-a za carinske podatke ili preuzeti podatke iz centra i obrađivati ih različitim sredstvima. Stoga bi tijelima odgovornima za sigurnost hrane u skladu s Uredbom (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća i tijelima nadležnima za nadzor tržišta u skladu s Uredbom (EU) 2019/1020¹¹ trebalo osigurati odgovarajuće usluge i alate u centru EU-a za carinske podatke kako bi mogla upotrebljavati relevantne carinske podatke za doprinos provedbi relevantnog zakonodavstva Unije i za suradnju s carinskim tijelima kako bi se rizici od ulaska neusklađenih proizvoda u Uniju sveli na najmanju moguću mjeru. Primjereno je da Europol na zahtjev ima pristup podacima u centru EU-a za carinske podatke kako bi mogao obavljati svoje zadaće kako je utvrđeno u Uredbi (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća¹². Sva druga tijela Unije i nacionalna tijela, uključujući Agenciju za europsku graničnu i obalnu stražu (Frontex), trebala bi imati pristup neosobnim podacima u centru EU-a za carinske podatke.

⁹ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

¹⁰ Uredba Vijeća (EZ) br. 515/97 od 13. ožujka 1997. o uzajamnoj pomoći upravnih tijela država članica i o suradnji potonjih s Komisijom radi osiguravanja pravilne primjene propisa o carinskim i poljoprivrednim pitanjima (SL L 82, 22.3.1997., str. 1.).

¹¹ Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.).

¹² Uredba (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o Agenciji Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) te zamjeni i stavljanju izvan snage odluka Vijeća 2009/371/PUP, 2009/934/PUP, 2009/935/PUP, 2009/936/PUP i 2009/968/PUP (SL L 135, 24.5.2016., str. 53.).

- (25) Pravila i odredbe o pristupu centru EU-a za carinske podatke i razmjeni informacija ne bi trebali utjecati na Carinski informacijski sustav („CIS”) uspostavljen Uredbom Vijeća (EZ) br. 515/97 i obveze izvješćivanja na temelju članka 24. Uredbe (EU) 2019/1896 Europskog parlamenta i Vijeća o europskoj graničnoj i obalnoj straži.
- (26) Komisija bi u provedbenim pravilima trebala utvrditi načine za pristup svih tih tijela nakon procjene postojećih zaštitnih mjera koje svako tijelo ili kategorija tijela ima za osiguravanje ispravnog postupanja s osobnim i poslovno osjetljivim podacima.
- (27) Primjereno je da centar EU-a za carinske podatke pohranjuje osobne podatke na razdoblje od najviše 10 godina. To je razdoblje opravdano s obzirom na mogućnost da carinska tijela obavijeste o carinskom dugu do 10 godina nakon primitka potrebnih informacija o pošiljci te da osiguraju da Komisija, carinsko tijelo EU-a, OLAF, carinska tijela i tijela koja nisu carinska tijela mogu unakrsno provjeriti informacije u centru EU-a za carinske podatke s informacijama pohranjenima u drugim sustavima i informacijama razmijenjenima s njima. Osim toga, to bi razdoblje trebalo uskladiti s razdobljem skladištenja koje zahtijeva drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela ako je takvo zakonodavstvo relevantno za carinske provjere. Također je primjereno da se, kad god su osobni podaci potrebni za sudske i upravne postupke, istrage i tijekom kontrola nakon carinjenja, razdoblje čuvanja obustavi kako bi se izbjeglo brisanje osobnih podataka i nemogućnost njihove upotrebe u te svrhe.
- (28) Zaštita osobnih i drugih podataka u centru EU-a za carinske podatke trebala bi uključivati i pravila o ograničenju prava ispitanika. Stoga je primjereno da carinska tijela, Komisija ili carinsko tijelo EU-a prema potrebi ograniče pravo ispitanika kako bi se osiguralo da se aktivnosti izvršenja, analiza rizika i carinske provjere ne dovode u pitanje. Osim toga, takva bi se ograničenja mogla primjenjivati i kad je to potrebno radi zaštite sudskih ili upravnih postupaka pokrenutih nakon aktivnosti izvršenja. Ograničenja bi trebala biti propisno opravdana aktivnostima i ovlastima carinskih tijela i ograničena na razdoblje potrebno za primjenu tih ovlasti.
- (29) Svaka obrada osobnih podataka na temelju ove Uredbe trebala bi se provoditi u skladu s odredbama Uredbe (EU) 2016/679, Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća ili Direktive (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća, zasebnih područja primjene.
- (30) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 te je on dao mišljenje [...].
- (31) Kapacitet za upravljanje rizicima u carinskim pitanjima na razini Unije od presudne je važnosti za osiguravanje usklađene primjene carinskih provjera u državama članicama. Trenutačno postoji zajednički okvir za upravljanje rizikom koji obuhvaća mogućnost utvrđivanja zajedničkih prioritetnih područja provjera te zajedničkih kriterija i standarda rizika u području financijskog rizika za provedbu carinskih provjera, ali sa znatnim manjkavostima. Kako bi se riješio problem neusklađene primjene carinskih provjera i upravljanja rizikom koji šteti financijskim i nefinancijskim interesima Unije i država članica, primjereno je revidirati pravila kako bi se uspostavio pouzdaniji pristup upravljanju rizicima koji obuhvaća financijske i nefinancijske rizike. To uključuje otklanjanje strukturnih poteškoća povezanih s upravljanjem financijskim rizicima koje je utvrdio Europski revizorski sud. Posebno je primjereno cikličkim pristupom opisati koje su aktivnosti uključene u upravljanje rizicima u carinskim pitanjima. Također je važno utvrditi uloge i odgovornosti Komisije, carinskog tijela EU-a i carinskih tijela država članica. Pritom je važno osigurati da Komisija može uspostaviti zajednička prioritetna područja provjera i

zajedničke kriterije i standarde rizika te utvrditi posebna područja u području drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela i koja zaslužuju da ih se postavi kao prioritet zajedničkog upravljanja rizikom i provjera, bez ugrožavanja sigurnosti.

- (32) Stoga je primjereno uvesti aktivnosti i odredbe na razini Unije za upravljanje rizicima kako bi se na razini Unije osiguralo prikupljanje sveobuhvatnih podataka relevantnih za upravljanje rizikom, uključujući rezultate i evaluaciju svih provjera. Predviđa se zajednička analiza rizika i izdavanje odgovarajućih preporuka Unije za provjere carinskim tijelima. Te preporuke za provjere trebalo bi provesti ili navesti razloge zbog kojih nisu provedene. Trebalo bi predvidjeti i mogućnost izdavanja upute da se roba čije je odredište u Uniji ne smije utovarivati ili prevoziti. Analiza rizika i prijetnji na razini Unije trebala bi se temeljiti na podacima na razini Unije koji se stalno ažuriraju i u okviru nje trebalo bi utvrditi mjere i provjere koje treba provesti na graničnim prijelazima ulaska na područje Unije i izlaska iz njega. Konkretno, u kontekstu suradnje s tijelima za izvršavanje zakonodavstva i sigurnosnim tijelima, upravljanje rizicima na razini Unije trebalo bi, ako je to moguće, doprinijeti strateškim analizama i procjenama prijetnji koje se provode na razini Unije, uključujući one koje provode Agencija Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) i Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu (Frontex), i koristiti ih kao doprinos učinkovitom i djelotvornom sprečavanju i borbi protiv kriminala.
- (33) Postupak stavljanja robe u carinski postupak mora se preispitati kako bi se uzele u obzir nove uloge i odgovornosti osoba uključenih u postupak. Stoga odgovornost za pružanje informacija carinskim tijelima preuzima osoba odgovorna za robu: uvoznik, izvoznik ili korisnik postupka provoza umjesto deklaranta. Oni bi trebali dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima podatke čim oni budu dostupni, a u svakom slučaju prije puštanja robe u carinski postupak, kako bi se carinskim tijelima omogućilo da provedu analizu rizika i poduzmu odgovarajuće mjere. Budući da pretpostavljeni uvoznici u e-trgovini imaju veći obujam transakcija i obvezu izračuna carinskog duga u trenutku prodaje, a ne od trenutka puštanja robe u slobodni promet, primjereno je prilagoditi vrijeme njihove obveze izvješćivanja. Pretpostavljeni uvoznici stoga bi trebali dostaviti podatke o svojoj prodaji robe koja se uvozi najkasnije na dan nakon prihvaćanja plaćanja. Za razliku od toga, u propisno opravdanim okolnostima carinska tijela trebala bi moći ovlastiti gospodarske subjekte („Trust and Check”) da upotpune podatke o svojoj robi puštenoj u promet u kasnijoj fazi jer ti subjekti stalno dijele podatke o svojim transakcijama s carinskim tijelima i trebali bi se smatrati pouzdanima. Takve bi okolnosti mogle biti nemogućnost određivanja konačne carinske vrijednosti robe u trenutku puštanja u promet jer je povezana s budućnosnicama ili potrebom za pribavljanjem odgovarajuće prateće dokumentacije bez utjecaja na izračun carinskog duga.
- (34) Kako bi se pojednostavnio carinski postupak za ulazak robe na carinsko područje Unije i istodobno osiguralo postojanje jedinstvene osobe odgovorne za tu robu, različiti subjekti u lancu opskrbe trebali bi dostaviti svoj dio relevantnih informacija o predmetnoj robi i povezati ga s određenom pošiljkom. Roba bi trebala ulaziti samo ako postoji uvoznik s poslovnim nastanom u Uniji koji preuzima odgovornost za tu robu. Uvoznik bi trebao dostaviti informacije o robi carinskom tijelu i o carinskom postupku u koji bi trebala biti stavljena što prije, po mogućnosti prije fizičkog dolaska robe. Pružatelj usluga ili carinski zastupnik trebao bi moći dati informacije u ime i za račun uvoznika, ali uvoznik ostaje odgovoran za osiguravanje usklađenosti robe s financijskim i nefinancijskim rizicima. Prijevoznici koji stvarno unose robu trebali bi dostaviti i određene informacije o robi prije utovara ili dolaska („rane informacije o

teretu”) i povezati svoje informacije s informacijama uvoznika ako su one prethodno dostavljene, čak i ako nemaju pristup svim podacima koje je uvoznik dostavio. Osim toga, kako bi se uzeli u obzir složeniji lanci opskrbe i prometne mreže, od drugih se osoba može zahtijevati da upotpune informacije o robi koja se unosi na carinsko područje Unije. Uvoznik, prijevoznik ili bilo koja druga osoba koja dostavlja informacije carinskim tijelima trebala bi imati obvezu izmijeniti te informacije ako zna da više nisu točne i to prije nego što carinska tijela otkriju nepravilnosti koje žele provjeriti.

- (35) Carinska tijela odgovorna za mjesto prvog ulaska robe trebala bi provesti analizu rizika dostupnih informacija o toj robi i imati pravo poduzeti razne mjere ublažavanja ako utvrde da postoji rizik te među ostalim zahtijevati da drugo carinsko ili neko drugo tijelo provede provjere prije utovara ili nakon dolaska robe na carinsko područje Unije. Prijevoznik bi općenito trebao prvi znati kad je roba stigla, pa bi trebao obavijestiti carinsko tijelo o takvom dolasku. Međutim, kako bi se uzeli u obzir složeniji lanci opskrbe i prometne mreže, od drugih se osoba može zahtijevati da obavijeste carinska tijela o dolasku robe radi analize rizika. Kako bi se osiguralo da carinska tijela imaju rane informacije o teretu za svu robu koja se unosi na carinsko područje Unije, prijevoznik ne bi smio istovariti robu za koju nema informacija, osim ako su carinska tijela zatražila od prijevoznika da podnese robu ili ako je zbog hitne situacije potrebno istovariti robu. Za razliku od toga, kako bi se olakšao postupak ulaska robe za koju carinska tijela imaju odgovarajuće rane informacije o teretu, od prijevoznika ne bi trebalo zahtijevati da robu podnese carinskom tijelu u svim slučajevima, već samo ako ona to zatraže ili ako to zahtijeva drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela.
- (36) Trebalo bi smatrati da je roba koja nije roba Unije unesena na carinsko područje Unije u privremenom smještaju od trenutka kad prijevoznik obavijesti o njezinu dolasku do njezina stavljanja u carinski postupak, osim ako je već stavljena u provoz. Kako bi se osigurao odgovarajući carinski nadzor, ta bi situacija trebala biti vremenski ograničena, odnosno ne bi smjela trajati dulje od 10 dana, osim u iznimnim slučajevima. Ako uvoznik treba skladištiti robu na dulje razdoblje, roba bi se trebala smjestiti u carinskom skladištu, gdje se može skladištiti bez vremenskog ograničenja. Postojeća odobrenja za mjesta privremenog smještaja trebala bi stoga pretvoriti u odobrenja za carinsko skladištenje ako su ispunjeni odgovarajući zahtjevi.
- (37) Potrebno je zadržati pravila kojima se određuje ima li roba status robe Unije ili robe koja nije roba Unije te može li se pretpostaviti ili treba dokazati status robe Unije, posebno ako roba privremeno napušta carinsko područje Unije.
- (38) Nakon što carinska tijela dobiju informacije potrebne za odgovarajući postupak, na temelju analize rizika, trebala bi odlučiti hoće li provesti daljnje provjere robe, pustiti je, odbiti ili suspendirati njezino puštanje ili pustiti da prođe vrijeme kako bi se roba smatrala puštenom. Carinska tijela trebala bi pri donošenju te odluke, prema potrebi, surađivati s drugim tijelima. U skladu s tim, carinska tijela trebala bi odbiti puštanje robe ako imaju dokaze da roba nije u skladu s primjenjivim pravnim zahtjevima. Ako se carinska tijela moraju savjetovati s drugim tijelima kako bi utvrdila je li roba u skladu s propisima, trebala bi obustaviti puštanje barem dok se ne provede savjetovanje. U tim slučajevima naknadna odluka carinskih tijela o robi trebala bi ovisiti o odgovoru drugih tijela. Kako bi se izbjeglo blokiranje i trgovaca i tijela u slučajevima u kojima je za donošenje odluke o tome je li roba usklađena potrebno određeno vrijeme, carinska tijela trebala bi imati mogućnost puštanja robe pod uvjetom da gospodarski subjekt nastavi obavješćivati o lokaciji robe u razdoblju od

najviše 15 dana. Naposljetku, kako bi se omogućila pravna sigurnost za trgovce koji su pravodobno dostavili informacije bez obvezivanja carinskih tijela da provjere svaku pošiljku, roba koja nije odabrana za provjeru trebala bi se nakon razumnog vremenskog razdoblja smatrati puštenom. Komisija bi trebala imati pravo definirati to razdoblje u delegiranim pravilima te ga, prema potrebi, prilagoditi vrsti prometa ili graničnih prijelaza.

- (39) Ako ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”) omogućuju carinskim tijelima puni pristup svojim sustavima, evidencijama i postupcima te se smatraju pouzdanima, trebali bi moći pustiti svoju robu pod nadzorom carinskih tijela, ali bez čekanja na njihovu intervenciju. U skladu s tim, ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”) trebali bi moći pustiti robu u bilo koji postupak ulaska nakon njezina primitka na konačnom odredištu ili bilo koji postupak izlaska na mjestu njezine isporuke. Budući da se ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”) smatraju transparentnima, dolazak i/ili isporuka trebali bi se pravilno evidentirati u centru EU-a za carinske podatke. Ti bi subjekti trebali biti obvezni obavijestiti carinska tijela ako se pojavi problem kako bi ta tijela mogla donijeti konačnu odluku o puštanju. Ako su sustavi unutarnjih kontrola ovlaštenih pouzdanih gospodarskih subjekata („Trust and Check”) dovoljno stabilni, carinska tijela trebala bi moći, u suradnji s drugim tijelima, ovlastiti te subjekte da samostalno provode određene provjere. Međutim, carinska tijela trebala bi zadržati mogućnost provjere robe u bilo kojem trenutku.
- (40) Primjereno je predvidjeti mjere za reguliranje prelaska sa sustava koji se temelji na carinskim deklaracijama na sustav koji se temelji na pružanju informacija središnjem centru EU-a za carinske podatke. Gospodarski subjekti trebali bi imati mogućnost podnošenja carinskih deklaracija kako bi deklarirali svoju namjeru stavljanja robe u carinski postupak tijekom prijelaznog razdoblja. Međutim, čim centar EU-a za carinske podatke postane funkcionalan, gospodarskim subjektima trebalo bi omogućiti i da carinskim tijelima dostave ili stave na raspolaganje informacije putem tog centra, a carinska tijela više ne bi trebala odobriti nijednom gospodarskom subjektu da podnese zahtjev za pojednostavnjenje u vezi s carinskom deklaracijom. Na kraju prijelaznog razdoblja sva odobrenja trebala bi prestati vrijediti jer carinske deklaracije više neće postojati.
- (41) Člankom 29. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) zahtijeva se da se smatra da su proizvodi iz trećih zemalja u slobodnom prometu ako je udovoljeno svim uvoznim formalnostima i ako su naplaćene sve propisane carine ili davanja s istovrsnim učinkom. Međutim, puštanje u slobodni promet ne bi trebalo tumačiti kao dokaz usklađenosti s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela kad ta tijela uvode posebne zahtjeve za robu koja se prodaje ili troši na unutarnjem tržištu.
- (42) Postupak iznošenja robe iz carinskog područja Unije trebalo bi racionalizirati i pojednostavniti u skladu s postupkom ulaska. Stoga je primjereno zahtijevati da za robu bude odgovorna osoba s poslovnim nastanom u Uniji, a to je izvoznik. Izvoznik bi trebao dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskom tijelu relevantne informacije prije iznošenja robe iz Unije u kojima navodi je li riječ o izvozu robe Unije ili robe koja nije roba Unije te prilagoditi potrebne informacije. Kako bi se pojednostavnio postupak i izbjegli mogući nedostaci u zakonodavstvu, pojam izvoza trebao bi uključivati izlazak robe koja nije roba Unije, čime bi se obuhvatio i pojam „ponovnog izvoza”, koji je prethodno bio reguliran kao zaseban koncept.

- (43) Kako bi se osiguralo pravilno upravljanje rizikom robe iznesene iz carinskog područja Unije, od carinskog ureda nadležnog za izvoz trebalo bi zahtijevati da provede analizu rizika informacija o robi te da poduzme ili zatraži odgovarajuće mjere prije izlaska robe. Te bi mjere trebale uključivati zahtjev da provjere provode carinski ured nadležan za mjesto otpreme robe i izlazni carinski ured te, prema potrebi, druga tijela, uz mjere predviđene u okviru puštanja u carinski postupak, koje se također primjenjuju kad se roba stavlja u izvozni postupak.
- (44) Kako bi se osigurala transparentnost postupaka s odgodom plaćanja carina, primjereno je pojednostavniti odredbe o zahtjevima za odobrenja za posebne postupke. Konkretno, radi jasnoće i pravne sigurnosti, uvjete za utvrđivanje je li mišljenje na razini Unije potrebno kako bi se procijenilo bi li izdavanje odobrenja moglo negativno utjecati na interese proizvođača iz Unije, odnosno takozvano ispitivanje gospodarskih uvjeta, trebalo bi kodificirati, a ne urediti delegiranim pravilima. Osim toga, s obzirom na to da učinak na interese proizvođača Unije može ovisiti o količini robe koja je stavljena u posebni postupak, carinsko tijelo EU-a trebalo bi imati pravo predložiti određeni prag ispod kojeg se procjenjuje da nema negativnog učinka na interese proizvođača Unije.
- (45) U članku 9. Revidirane konvencije o plovidbi Rajnom upućuje se na Prilog (Rajnski manifest) koji je olakšao kretanje robe na rijeci Rajni i njezinim pritocima tako da se ta kretanja smatraju postupkom carinskog provoza preko nacionalnih granica pet država članica¹³. Prema informacijama carinskih uprava Rajnski manifest više se ne upotrebljava kao postupak carinskog provoza u državama koje graniče s Rajnom. Umjesto toga, roba na Rajni i njezinim pritocima sada se prevozi u okviru postupka provoza Unije utvrđenog Zakonikom, putem novog kompjuteriziranog provoznog sustava (NCTS). Stoga je primjereno ukloniti upućivanje na Rajnski manifest iz slučajeve u kojima se kretanje robe smatra vanjskim provozom ili provozom Unije.
- (46) Kako bi se povećala transparentnost osobe odgovorne za ispunjavanje obveza postupka provoza Unije te sadržaja i rizika povezanih s pošiljkom, primjereno je zahtijevati da korisnik postupka provoza otkrije barem informacije o uvozniku ili izvozniku koji inicira kretanje, prijevoznom sredstvu i prepoznavanju robe stavljene u taj postupak. Takve bi informacije omogućile carinskim tijelima da djelotvornije nadziru predmetni postupak provoza Unije i da provedu analizu rizika. Postupak provoza Unije trebao bi biti obavezan, osim ako se roba stavlja u drugi carinski režim odmah po ulasku u carinsko područje Unije ili izlasku iz njega. Ako uvoznik ili izvoznik još nisu poznati, posjednik robe trebao bi se smatrati uvoznikom ili izvoznikom robe i trebao bi biti odgovoran za plaćanje carina i drugih poreza i davanja. Postupak provoza Unije trebalo bi zamijeniti carinskim nadzorom ako robu uvozi ili izvozi ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”).
- (47) Izmjenom Priloga 6. Carinskoj konvenciji o međunarodnom prijevozu robe uz primjenu karneta TIR („Konvencija TIR”)¹⁴, koja je stupila na snagu 1. lipnja 2021., izmijenjeno je objašnjenje 0.49 kako bi se gospodarskim subjektima koji ispunjavaju

¹³ Postupak se temelji na Aktu o plovidbi Rajnom iz Mannheima od 17. listopada 1868. i protokolu koji je 22. studenoga 1963. donijela Središnja komisija za plovidbu Rajnom. Konvencija o plovidbi Rajnom iz Mannheima primjenjuje se na Belgiju, Njemačku, Francusku, Nizozemsku i Švicarsku kao zemlje koje graniče s Rajnom, a koje se za potrebe tog zakona smatraju jedinstvenim područjem.

¹⁴ Izmjene Carinske konvencije o međunarodnom prijevozu robe uz primjenu karneta TIR (Konvencija TIR iz 1975.) Prema obavijesti depozitara UN-a C.N.85.2021.TREATIES-XI.A.16 sljedeće izmjene Konvencije TIR stupaju na snagu 1. lipnja 2021. za sve ugovorne stranke, SL L 193/1, 1.6.2021., str. 1.

određene zahtjeve pružila mogućnost da postanu „ovlašteni pošiljatelji” u skladu s postojećim pojednostavnjenjima odobrenima gospodarskim subjektima koji su priznati kao „ovlašteni primatelji”. Stoga je potrebno uključiti novu mogućnost utvrđenu Konvencijom TIR kako bi se carinsko zakonodavstvo Unije uskladilo s tim međunarodnim sporazumom.

- (48) Primjena standardnih pravila za izračun pristojbi u transakcijama e-trgovine u mnogim bi slučajevima dovela do nerazmjernog administrativnog opterećenja za carinske uprave i gospodarske subjekte, posebno u pogledu naplate prihoda. Radi uspostave pouzdanog i djelotvornog fiskalnog i carinskog postupanja za robu uvezenu iz trećih zemalja putem transakcija e-trgovine („prodaja uvezene robe na daljinu”), zakonodavstvo Unije treba izmijeniti kako bi se uklonio prag ispod kojeg bi se roba zanemarive vrijednosti koja ne prelazi 150 EUR po pošiljci izuzela od carina pri uvozu u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1186/2009¹⁵ te kako bi se uvelo pojednostavnjeno tarifno postupanje za prodaju na daljinu uvezene robe iz trećih zemalja u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2658/87¹⁶ (kombinirana nomenklatura). S obzirom na te predložene izmjene, određena pravila iz Zakonika koja se odnose na razvrstavanje u carinsku tarifu, podrijetlo i carinsku vrijednost trebalo bi izmijeniti kako bi se predvidjela pojednostavnjenja koja na dobrovoljnoj osnovi primjenjuje pretpostavljeni uvoznik pri utvrđivanju carine u transakciji između poduzeća i potrošača koja se za potrebe PDV-a smatra prodajom na daljinu. Pojednostavnjenja bi se trebala sastojati od mogućnosti izračuna dospjele carine primjenom jedne od novih tarifa u kombiniranoj nomenklaturi na vrijednost izračunanu na jednostavniji način. Prema pojednostavnjenim pravilima za transakcije e-trgovine između poduzeća i potrošača, neto nabavna cijena bez PDV-a, ali s ukupnim troškovima prijevoza do konačnog odredišta proizvoda, trebala bi se smatrati carinskom vrijednošću i ne bi se trebalo zahtijevati podrijetlo. Međutim, ako pretpostavljeni uvoznik želi iskoristiti povlaštene carinske stope dokazivanjem statusa robe s podrijetlom, ta osoba to može učiniti primjenom standardnih postupaka.
- (49) Trenutačno carinske dugove naplaćuje država članica u kojoj se podnosi carinska deklaracija. Trgovac odlučuje hoće li to učiniti u zemlji prvog ulaska ili će koristiti postupak provoza i platiti carinu u drugoj državi članici. Taj bi se sustav trebao promijeniti 2025. nakon uvođenja centraliziranog IT sustava za carinjenje, koji će omogućiti ovlaštenim gospodarskim subjektima da podnesu carinsku deklaraciju u državi članici u kojoj imaju poslovni nastan. S obzirom na te promjene primjereno je izmijeniti pravila kojima se utvrđuje mjesto nastanka carinskog duga tako da se uvozne carine plaćaju državi članici u kojoj uvoznik ima poslovni nastan jer je to mjesto na kojem carinsko tijelo može imati najpotpunije informacije o evidencijama, poslovanju i komercijalnom ponašanju gospodarskih subjekata, posebno ako je tim gospodarskim subjektima dodijeljen status ovlaštenih pouzdanih gospodarskih subjekata („Trust and Check”). Međutim, primjereno je da carinski dug gospodarskih subjekata koji nisu ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”) nastaje na mjestu gdje se roba fizički nalazi, barem dok se ne procijeni model nadzora.
- (50) Kad je riječ o transakcijama e-trgovine ključno je osigurati da internetski posrednici kao što su internetske platforme, koji upravljaju internetskom prodajom robe

¹⁵ Uredba Vijeća (EZ) br. 1186/2009 od 16. studenoga 2009. o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici (SL L 324, 10.12.2009., str. 23.)

¹⁶ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, 7.9.1987., str. 1.).

privatnim potrošačima, ispravno plaćaju carinski dug. Stoga je primjereno pojasniti da je pretpostavljeni uvoznik osoba odgovorna za carinski dug koji bi nastao u trenutku kad kupac plaća subjektu za e-trgovinu, u većini slučajeva, internetskoj platformi. Kako bi se pojednostavnilo opterećenje povezano s takvom obvezom, pretpostavljeni uvoznik može biti ovlašten odrediti dospelu uvozu carinu i periodično plaćati svoje carinske dugove, a carinska tijela trebala bi imati mogućnost jedinstvenog knjiženja za potrebe Unije.

- (51) Primjereno je poboljšati mehanizam za učinkovitiji nadzor provedbe restriktivnih mjera za protok robe koje može donijeti Vijeće u skladu s člankom 215. UFEU-a. U tom bi slučaju carinska uprava EU-a trebala pružiti potporu Komisiji i državama članicama kako bi se osiguralo da se te mjere ne zaobilaze. Carinska tijela trebala bi osigurati poduzimanje svih potrebnih koraka za usklađivanje s mjerama te bi o tome trebala obavijestiti Komisiju i carinsko tijelo EU-a.
- (52) Trebalo bi uspostaviti mehanizam upravljanja krizom za rješavanje potencijalnih kriza u carinskoj uniji. Problem nepostojanja takvog mehanizma na razini Unije istaknut je u carinskom akcijskom planu¹⁷. Stoga bi trebalo uspostaviti mehanizam koji uključuje carinsko tijelo EU-a kao važnog dionika u pripremi, koordinaciji i praćenju provedbe praktičnih mjera i aranžmana koje Komisija odluči uspostaviti kad nastupi kriza. Carinsko tijelo EU-a trebalo bi biti u stalnoj pripravnosti za odgovor na krizu tijekom cijelog trajanja krize.
- (53) Postojeći okvir upravljanja carinskom unijom nema jasnu operativnu upravljačku strukturu i nije u skladu s razvojem carinske unije od njezine uspostave 1968. Na temelju Uredbe (EU) br. 952/2013, aktivnosti povezane s upravljanjem rizicima u trgovinskim tokovima, kao što su provedba i odluke o kontrolama na terenu, odgovornost su nacionalnih carinskih tijela. Unatoč suradnji između nacionalnih carinskih uprava koja postoji od uspostave carinske unije i koja je dovela do razmjene primjera najbolje prakse, stručnog znanja i razvoja zajedničkih smjernica, nije došlo do uspostave usklađenog pristupa i operativnog okvira. Trenutačno u državama članicama postoji različita praksa, što slabi carinsku uniju. Nema središnjeg kapaciteta za analizu rizika, zajedničkog stajališta o prioritizaciji rizika, ograničenog koordiniranog carinskog djelovanja ni kontrola, kao ni okvira suradnje za različita tijela koji djeluju na jedinstvenom tržištu. Središnji operativni kapacitet Unije za objedinjavanje stručnosti, resursa i zajedničko donošenje odluka trebao bi otkloniti takve slabosti u područjima kao što su upravljanje podacima, upravljanje rizikom i osposobljavanje kako bi carinska unija „djelovala kao cjelina”. Stoga je primjereno uspostaviti carinsko tijelo EU-a. Uspostava tog novog tijela neophodna je za učinkovito i primjereno funkcioniranje carinske unije, za središnju koordinaciju carinskog djelovanja i podupiranje aktivnosti carinskih tijela.
- (54) Carinskim tijelom EU-a trebalo bi upravljati i ono bi trebalo djelovati u skladu s načelima iz Zajedničke izjave i zajedničkog pristupa Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o decentraliziranim agencijama od 19. srpnja 2012.¹⁸
- (55) Kriteriji koje treba uzeti u obzir kako bi se podupro proces donošenja odluka o odabiru sjedišta carinskog tijela EU-a trebali bi biti jamstvo da se tijelo može uspostaviti svojoj lokaciji nakon stupanja na snagu ove Uredbe, kao i za pristupačnost te lokacije i

¹⁷ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru – Unaprjeđenje carinske unije: plan djelovanja, 28.9.2020. (COM/2020/581 final).

¹⁸ [joint statement on decentralised agencies en.pdf \(europa.eu\)](#)

postojanje odgovarajućih obrazovnih ustanova za djecu članova osoblja te odgovarajući pristup tržištu rada, socijalnom osiguranju i zdravstvenoj skrbi za djecu i supružnike članova osoblja. S obzirom na kooperativnu prirodu većine aktivnosti carinskog tijela EU-a, a posebno bliske veze koja će postojati između IT sustava koje će Komisija održavati tijekom prijelaznog razdoblja, dok će carinsko tijelo EU-a razvijati centar EU-a za carinske podatke i upravljati njime, ono bi trebalo biti na mjestu koje omogućuje takvu blisku suradnju s Komisijom, tijelima regija Unije koje su najrelevantnije za međunarodnu trgovinu te relevantnim tijelima Unije i međunarodnim tijelima (na primjer Svjetska carinska organizacija za olakšavanje praktične razmjene znanja o određenim predmetima). Uzimajući u obzir ove kriterije, carinsko tijelo EU-a trebalo bi se nalaziti u [...].

- (56) Radi djelotvornog funkcioniranja carinskog tijela EU-a u njegovu upravnom odboru trebale bi biti zastupljene države članice i Komisija. Pri sastavljanju upravnog odbora, uključujući izbor njegova predsjednika i zamjenika predsjednika, trebalo bi poštovati načela rodne ravnoteže te iskustvo i kvalifikacije. S obzirom na isključivu nadležnost Unije za pitanja povezana s carinskom unijom i blisku vezu između carine i drugih područja politike, primjereno je da se njegov predsjednik bira iz redova tih predstavnika Komisije. Konkretno, radi djelotvornog i učinkovitog funkcioniranja carinskog tijela EU-a upravni odbor trebao bi donijeti jedinstveni programski dokument, koji obuhvaća godišnje i višegodišnje programiranje, izvršavati svoje zadaće povezane s proračunom tog tijela, donositi financijska pravila koja se primjenjuju na tijelo, imenovati izvršnog direktora te utvrditi postupke za donošenje odluka izvršnog direktora povezanih s operativnim zadaćama tijela. Upravnom odboru trebao bi pomagati izvršni odbor.
- (57) Kako bi se zajamčilo njegovo djelotvorno funkcioniranje, carinskom tijelu EU-a trebao bi se dodijeliti samostalni proračun, s prihodima koji dolaze iz općeg proračuna Unije i svih dobrovoljnih financijskih doprinosa država članica. U iznimnim i propisno opravdanim okolnostima, carinsko tijelo EU-a također bi trebalo moći primati dodatne prihode putem sporazuma o doprinosima ili ugovore o bespovratnim sredstvima te naknade za publikacije i sve druge usluge koje pruža.
- (58) Kako bi ispunila svoju misiju, carinska tijela blisko i redovito surađuju s tijelima za nadzor tržišta, tijelima za sanitarne i fitosanitarne kontrole, tijelima za izvršavanje zakonodavstva, tijelima za upravljanje granicama, tijelima za zaštitu okoliša, stručnjacima za kulturna dobra i mnogim drugim tijelima nadležnima za sektorske politike. S obzirom na razvoj jedinstvenog tržišta i ulogu carinskih tijela koja se mijenja, povećanje zabrana i ograničenja te e-trgovine, potrebno je strukturirati i ojačati tu suradnju na nacionalnoj razini, na razini Unije i na međunarodnoj razini. Umjesto suradnje usmjerene na pojedinačne pošiljke ili posebne događaje u lancu opskrbe, trebalo bi uspostaviti strukturirani okvir za suradnju između carinskih tijela i drugih tijela odgovornih za relevantna područja politike. Takav okvir suradnje trebao bi uključivati sljedeće aspekte: razvoj zakonodavstva i potrebe za politikama u određenom području, razmjenu i analizu informacija, izradu cjelokupne strategije suradnje u obliku zajedničkih strategija nadzora i, naposljetku, suradnju na operativnoj provedbi, praćenju i provjerama. Komisija bi ujedno trebala olakšati primjenu dijela drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela tako da sastavi popis zakonodavstva Unije kojim se uvode zahtjevi za robu koja podliježe carinskim provjerama radi zaštite javnih interesa kao što su zaštita zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, potrošača i okoliša.

- (59) Kako bi se povećala jasnoća i poboljšala učinkovitost okvira za suradnju između carinskih i drugih partnerskih tijela, popisom usluga koje nude carinska tijela trebala bi se jasno definirati moguća uloga carinskih tijela u primjeni drugih relevantnih politika na granicama Unije. Osim toga, primjenu okvira za suradnju trebalo bi pratiti carinsko tijelo EU-a. Carinsko tijelo EU-a trebalo bi blisko surađivati s Komisijom, OLAF-om, drugim relevantnim agencijama i tijelima Unije, kao što su Europol i Frontex, kao i specijaliziranim agencijama i mrežama u odgovarajućim područjima politike, kao što je Mreža Unije za sukladnost proizvoda.
- (60) U sve povezanijem svijetu carinska diplomacija i međunarodna suradnja važni su aspekti rada carinskih tijela u cijelom svijetu. Za međunarodnu suradnju trebala bi se predvidjeti mogućnost razmjene carinskih podataka, na temelju međunarodnih sporazuma ili autonomnog zakonodavstva Unije, odgovarajućim i sigurnim sredstvima komunikacije, uz poštovanje pravila o povjerljivim informacijama i zaštiti osobnih podataka, primjerice putem centra EU-a za carinske podatke.
- (61) Unatoč činjenici da je carinsko zakonodavstvo usklađeno Zakonikom, Uredba (EU) br. 952/2013 sadržavala je samo obvezu država članica da predvide sankcije za nepoštovanje carinskog zakonodavstva i zahtijevala da takve sankcije budu djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice stoga imaju izbor carinskih sankcija, koje se znatno razlikuju od jedne do druge države članice i koje se mijenjaju tijekom vremena. Trebalo bi utvrditi zajednički okvir kojim se uspostavlja minimalni skup carinskih prekršaja i nekaznenih sankcija. Takav je okvir potreban kako bi se riješio problem neujednačene primjene i znatnih razlika među državama članicama u primjeni sankcija za povrede carinskog zakonodavstva koje mogu dovesti do narušavanja tržišnog natjecanja, pravnih praznina i traženja „najpovoljnije carine”. Okvir bi se trebao sastojati od zajedničkog popisa radnji ili propusta koji bi trebali predstavljati carinske prekršaje u svim državama članicama. Pri određivanju primjenjive sankcije carinska tijela trebala bi utvrditi jesu li te radnje ili propusti počinjeni namjerno ili iz očite nepažnje.
- (62) Potrebno je utvrditi zajedničke odredbe za olakotne i otegotne okolnosti u pogledu carinskih prekršaja. Rok zastare za pokretanje carinskog postupka zbog povrede trebao bi se utvrditi u skladu s nacionalnim pravom i trebao bi biti između 5 i 10 godina kako bi se osiguralo zajedničko pravilo utemeljeno na vremenskom ograničenju za obavješćivanje o carinskom dugu. Nadležna jurisdikcija trebala bi biti ona u kojoj je povreda počinjena. Suradnja među državama članicama potrebna je ako je carinski prekršaj počinjen u više država članica. U takvim slučajevima država članica koja je prva pokrenula postupak trebala bi surađivati s drugim carinskim tijelima na koja se odnosi isti carinski prekršaj.
- (63) Potrebno je utvrditi minimalnu zajedničku osnovu carinskih prekršaja njihovim definiranjem, na temelju obveza utvrđenih u ovoj Uredbi i istovjetnih obveza predviđenih u drugim dijelovima carinskog zakonodavstva.
- (64) Također je potrebno utvrditi zajednički minimalni skup nekaznenih sankcija u kojem se predviđaju minimalni iznosi novčanih naknada, mogućnost opoziva, suspenzije ili izmjene carinskih odobrenja, među ostalim za ovlaštene gospodarske subjekte i ovlaštene pouzdane gospodarske subjekte („Trust and Check”), te zapljene robe. Minimalni iznosi novčanih naknada trebali bi ovisiti o tome je li carinski prekršaj počinjen namjerno i utječe li na iznos carina i drugih davanja te na zabrane ili ograničenja. Ta minimalna zajednička osnova nekaznenih sankcija trebala bi se

primjenjivati ne dovodeći u pitanje nacionalni pravni poredak država članica u okviru kojeg se također mogu predvidjeti kaznene sankcije.

- (65) Uspješnost carinske unije trebala bi se evaluirati najmanje jednom godišnje kako bi se Komisiji omogućilo da uz pomoć država članica usmjeri odgovarajuće politike. Prikupljanje informacija od carinskih tijela trebalo bi formalizirati i produbiti jer bi se sveobuhvatnijim izvješćivanjem poboljšalo utvrđivanje referentnih vrijednosti i pridonijelo usklađivanju praksi i procjeni učinka odluka o carinskoj politici. Stoga je primjereno uvesti pravni okvir za evaluaciju uspješnosti carinske unije. Kako bi se omogućila dovoljno detaljna analiza, mjerenje uspješnosti trebalo bi se provoditi ne samo na nacionalnoj razini, već i na razini graničnih prijelaza. Carinsko tijelo EU-a trebalo bi podupirati Komisiju u postupku evaluacije prikupljanjem i analizom podataka u centru EU-a za carinske podatke i utvrđivanjem načina na koji se carinskim aktivnostima i postupcima podupire postizanje strateških ciljeva i prioriteta carinske unije i doprinosi misiji carinskih tijela. Konkretno, carinsko tijelo EU-a trebalo bi utvrditi ključne trendove, prednosti, slabosti, nedostatke i potencijalne rizike te Komisiji dati preporuke za poboljšanje. Posebno u kontekstu suradnje s tijelima za izvršavanje zakonodavstva i sigurnosnim tijelima, carinsko tijelo EU-a trebalo bi iz operativne perspektive sudjelovati i u strateškim analizama i procjenama prijetnji koje se provode na razini Unije, uključujući one koje provode Europol i Frontex.
- (66) U skladu s načelom proporcionalnosti potrebno je i primjereno da se za postizanje temeljnih ciljeva omogućivanja djelotvornog funkcioniranja carinske unije i provođenja zajedničke trgovinske politike utvrde pravila i postupci koji se primjenjuju na robu unesenu na carinsko područje Unije ili iznesenu iz njega. Ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva u skladu s člankom 5. stavkom 4. Ugovora o Europskoj uniji.
- (67) Kako bi dopunila ili izmijenila određene elemente ove Uredbe koji nisu ključni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi sa sljedećim:
- kad je riječ o posebnim fiskalnim područjima, detaljnijim odredbama carinskog zakonodavstva za uzimanje u obzir posebnih okolnosti koje se odnose na trgovinu robom Unije koja uključuje samo jednu državu članicu,
 - kad je riječ o carinskim odlukama, uvjetima, rokovima, iznimkama, načinima praćenja, suspenzijama, poništenjima i opozivima u vezi sa zahtjevom za donošenje takvih odluka, uključujući one koje se odnose na obvezujuće informacije, njihovim izdavanjem i upravljanjem njima,
 - minimalnim zahtjevima u pogledu podataka i posebnim slučajevima za registraciju gospodarskih subjekata kod carinskih tijela nadležnih za mjesto njihova poslovnog nastana,
 - vrstom i učestalošću aktivnosti praćenja ovlaštenog gospodarskog subjekta te pojednostavnjenjima predviđenima za taj subjekt,
 - vrstom i učestalošću aktivnosti praćenja ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”),
 - kad je riječ o carinskom zastupniku, uvjetima pod kojima ta osoba može pružati usluge na carinskom području Unije, slučajevima u kojima se odustaje od zahtjeva za poslovni nastan na tom području i u kojima carinska tijela ne zahtijevaju dokaz o opunomoćivanju,

- kategorijama ispitanika i kategorijama osobnih podataka koji se mogu obrađivati u centru EU-a za carinske podatke,
- detaljnijim pravilima o carinskom statusu robe,
- vrstom podataka i rokovima za dostavljanje takvih podataka za stavljanje robe u carinski postupak,
- razumnim rokom nakon kojeg se smatra da su carinska tijela pustila robu ako je nisu odabrala za nikakvu provjeru,
- kad je riječ o carinskim deklaracijama: slučajevima u kojima se carinska deklaracija može podnijeti drugim sredstvima osim tehnikama elektroničke obrade podataka, uvjetima za izdavanje odobrenja za podnošenje pojednostavnjenih deklaracija, rokovima za podnošenje dopunskih deklaracija i slučajevima u kojima se odustaje od obveze podnošenja takvih deklaracija, slučajevima kad carinska tijela ponište carinsku deklaraciju, uvjetima za izdavanje odobrenja za centralizirano carinjenje i unosom u evidenciju deklaranta,
- uvjetima i postupkom zapljene robe,
- kad je riječ o ranim informacijama o teretu: dodatnim podacima koje treba dostaviti, rokovima, slučajem u kojem se odustaje od obveze dostavljanja takvih podataka, posebnim slučajevima u kojima podatke može pružiti više osoba, uvjetima pod kojima osoba koja daje ili stavlja na raspolaganje informacije može ograničiti vidljivost svoje identifikacije na jednu ili više osoba koje također podnose elemente podatak,
- kad je riječ o ulasku robe na carinsko područje Unije: rokovima u kojima treba provesti analizu rizika i poduzeti potrebne mjere, posebnim slučajevima i drugim osobama od kojih se može zahtijevati da obavijeste o dolasku pošiljaka u carinski ured prvog ulaska, u slučaju preusmjeravanja, uvjetima za određivanje i odobravanje mjesta koja nisu određeni carinski ured za podnošenje robe, uvjetima za određivanje ili odobravanje mjesta koja nisu carinska skladišta za stavljanje robe u privremeni smještaj,
- podacima koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak puštanja u slobodni promet,
- slučajevima u kojima se roba smatra vraćenom u stanju u kojem je izvezena i u kojima se roba za koju su iskorištene mjere utvrđene zajedničkom poljoprivrednom politikom može osloboditi od uvozne carine,
- kad je riječ o informacijama prije otpreme pri izlasku iz carinskog područja Unije: minimalnim informacijama prije otpreme i rokovima u kojima se informacije prije otpreme trebaju dostaviti ili staviti na raspolaganje prije iznošenja robe, posebnim slučajevima u kojima se odustaje od obveze pružanja ili stavljanja na raspolaganje informacija,
- kad je riječ o rokovima u kojima treba provesti analizu rizika i poduzeti potrebne mjere: podacima koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u izvozni postupak,
- kad je riječ o posebnim postupcima: podacima koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u takve postupke, iznimkama od uvjeta za izdavanje odobrenja za posebne postupke, slučajevima u kojima su

gospodarske značajke prerade takve da opravdavaju procjenu carinskih tijela utječe li izdavanje odobrenja za postupak unutarnje proizvodnje negativno na osnovne interese proizvođača iz Unije bez ishođenja mišljenja carinskog tijela EU-a, popisom robe koja se smatra osjetljivom, rokom za zaključenje posebnog postupka, slučajevima i uvjetima pod kojima uvoznici i izvoznici mogu premještati robu koja je stavljena u posebni postupak osim provoza ili u slobodnu zonu, uobičajenim oblicima rukovanja robom koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja ili prerade, detaljnijim pravilima povezanim s istovrijednom robom,

- kad je riječ o provozu: posebnim slučajevima u kojima se roba Unije stavlja u postupak vanjskog provoza, uvjetima za izdavanje odobrenja ovlaštenom pošiljatelju i ovlaštenom primatelju za potrebe TIR-a, dodatnim zahtjevima u pogledu podataka koje treba dostaviti korisnik postupka provoza Unije,
- kad je riječ o skladištenju: minimalnim podacima koje mora dostaviti upravitelj carinskog skladišta ili slobodne zone, uvjetima za izdavanje odobrenja za upravljanje carinskim skladištima,
- kad je riječ o privremenom uvozu: zahtjevima za potpuno ili djelomično oslobođenje od carine utvrđene u carinskom zakonodavstvu koje treba ispuniti za primjenu postupka privremenog uvoza,
- pravilima za određivanje nepovlaštenog podrijetla i pravilima o povlaštenom podrijetlu,
- uvjetima za izdavanje odobrenja za pojednostavnjenja u određivanju carinske vrijednosti u posebnim slučajevima,
- kad je riječ o carinskim dugu: detaljnijim pravilima za izračun iznosa uvozne ili izvozne carine koja se primjenjuju na robu za koju je nastao carinski dug u kontekstu posebnog postupka, posebnim rokom u kojem se ne može utvrditi mjesto nastanka carinskog duga ako je roba stavljena u carinski postupak koji nije zaključen ili ako privremeni smještaj nije uredno završen, detaljnijim pravilima povezanim s obavješćivanjem o carinskom dugu, pravilima za
- suspenziju roka za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i za određivanje razdoblja suspenzije, pravilima koja Komisija mora poštovati pri donošenju odluke o povratu i otpustu carinskog duga, popisom propusta koji ne utječu na ispravnost privremenog smještaja ili dotičnog carinskog postupka za gašenje carinskog duga,
- kad je riječ o osiguranjima: posebnim slučajevima u kojima za robu stavljen u postupak privremenog uvoza nije potrebno osiguranje, pravilima za određivanje drugog oblika osiguranja osim bilo kojeg sredstva plaćanja koje priznaju carinska tijela i preuzete obveze jamca, pravilima koja se odnose na obrasce za polaganje osiguranja i pravilima koja se primjenjuju na jamca, uvjetima za izdavanje odobrenja za uporabu zajedničkog osiguranja sa smanjenim iznosom ili odricanja od osiguranja; rokovima za vraćanje osiguranja,
- kad je riječ o carinskoj suradnji, svim drugim dopunskim mjerama koje carinska tijela trebaju poduzeti kako bi osigurala usklađenost sa zakonodavstvom koje nije carinsko, uvjetima i postupcima u skladu s kojima država članica može biti ovlaštena započeti pregovore s trećim zemljama o razmjeni podataka u svrhu carinske suradnje,

- brisanjem ili izmjenom odstupanja za utvrđivanje carinskog ureda nadležnog za nadzor stavljanja robe u carinski postupak i mjesta nastanka carinskog duga, s obzirom na procjenu koju Komisija treba provesti o djelotvornosti carinskog nadzora kako je utvrđeno ovom Uredbom.
- (68) Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja za donošenje delegiranih akata, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.¹⁹
- (69) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za: donošenje postupovnih pravila za korištenje odluke koja se odnosi na obvezujuće informacije nakon što prestane biti valjana ili bude opozvana; donošenje postupovnih pravila za obavješćivanje carinskih tijela da se suspendira donošenje takvih odluka i da se ta suspenzija povlači; donošenje odluka kojima se od država članica traži da opozovu odluke koje se odnose na obvezujuće informacije; donošenje načina za primjenu kriterija za dodjelu statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta i ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”); utvrđivanje elektroničkih sustava, platformi ili okruženja s kojima surađuje centar EU-a za carinske podatke; utvrđivanje pravila za pristup posebnim uslugama i sustavima centra EU-a za carinske podatke, uključujući posebna pravila i uvjete za zaštitu i sigurnost osobnih podataka te ako je taj pristup ograničen; donošenje mjera za upravljanje nadzorom koji provode carinska tijela; donošenje postupovnih pravila o odgovornosti zajedničkih voditelja obrade za obradu podataka koja se odvija putem usluge ili sustava centra EU-a za carinske podatke; donošenje postupovnih pravila za određivanje nadležnih carinskih ureda koji nisu carinski uredi nadležni za mjesto u kojem uvoznik ili izvoznik imaju poslovni nastan; donošenje mjera za provjeru informacija, pregled i uzorkovanje robe, rezultate provjere i identifikaciju; donošenje mjera o primjeni naknadnih provjera robe u pogledu radnji koje se provode u više država članica; određivanje luka ili zračnih luka u kojima se provode carinske provjere i formalnosti za kabinsku i predanu prtljagu; donošenje mjera kojima se osigurava usklađena primjena carinskih provjera i upravljanja rizikom, uključujući razmjenu informacija, utvrđivanje zajedničkih kriterija i standarda za rizike i prioriternih područja provjere i aktivnosti evaluacije u tim područjima; određivanje postupovnih pravila o pružanju i provjeri dokaza carinskog statusa robe Unije; određivanje postupovnih pravila o izmjeni i poništenju informacija za stavljanje robe u carinski postupak; donošenje postupovnih pravila o određivanju nadležnih carinskih ureda i podnošenju carinske deklaracije kad se koriste druga sredstva, a ne tehnike elektroničke obrade podataka; postupovnih pravila o podnošenju standardne carinske deklaracije i dostupnosti prateće dokumentacije; postupovnih pravila o podnošenju pojednostavnjene deklaracije i dopunske deklaracije; postupovnih pravila o podnošenju carinske deklaracije prije podnošenja robe carini, primanju carinske deklaracije i izmjeni carinske deklaracije nakon puštanja robe; određivanje postupovnih pravila o centraliziranom carinjenju i odricanju od obveze podnošenja robe u tom kontekstu; postupovnih pravila o unosu u evidencije deklaranta; postupovnih pravila o raspolaganju robom; postupovnih pravila o dostavi informacija kojima se utvrđuje da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje od uvozne carine za vraćenu robu i o davanju dokaza da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje od uvozne carine za proizvode morskog ribolova i ostale proizvode iz mora; određivanje postupovnih

¹⁹ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

pravila o izlasku robe; donošenje postupovnih pravila o pružanju, izmjeni i poništenju informacija prije otpreme te podnošenju, izmjeni i poništenju izlazne skraćene deklaracije; donošenje postupovnih pravila za povrat PDV-a fizičkim osobama koje nemaju poslovni nastan u Uniji; određivanje postupovnih pravila o obavješćivanju o dolasku brodova za plovidbu morem i zrakoplova i o prijevozu robe na primjereno mjesto; postupovnih pravila o podnošenju, izmjeni i poništenju deklaracije za privremeni smještaj i kretanju robe u privremenom smještaju; donošenje postupovnih pravila za davanje odobrenja za posebne postupke, za ispitivanje gospodarskih uvjeta i za izdavanje mišljenja carinskog tijela EU-a u kojem se procjenjuje utječe li davanje odobrenja za postupak unutarnje ili vanjske proizvodnje na osnovne interese proizvođača Unije; donošenje postupovnih pravila o završetku posebnog postupka; postupovnih pravila o prenošenju prava i obveza i kretanja robe u kontekstu posebnih postupaka; postupovnih pravila o uporabi istovrijedne robe u kontekstu posebnih postupaka; postupovnih pravila za primjenu odredaba instrumenata međunarodnog provoza u carinskom području Unije; postupovnih pravila o stavljanju robe u postupak provoza Unije, završetku tog postupka, izvođenju pojednostavnjenja tog postupka i o carinskom nadzoru robe koja prolazi preko područja treće zemlje u postupku vanjskog provoza Unije; postupovnih pravila za stavljanje robe u postupak carinskog skladištenja ili u slobodnu zonu i za kretanje robe stavljene u carinsko skladište; donošenje mjera o ujednačenom upravljanju carinskim kvotama i carinskim plafonima te upravljanju carinskim nadzorom puštanja u slobodni promet ili izvoz robe; donošenje mjera o utvrđivanju razvrstavanja robe u carinsku tarifu; određivanje postupovnih pravila o dostavi i provjeri dokaza o nepovlaštenom podrijetlu; donošenje mjera za lakše dokazivanje povlaštenog podrijetla robe u Uniji; donošenje mjera o utvrđivanju podrijetla određene robe; odobravanje privremenog odstupanja od pravila o povlaštenom podrijetlu robe u slučaju korištenja povlaštene mjere koju je jednostrano donijela Unija; određivanje postupovnih pravila o određivanju carinske vrijednosti robe; određivanje postupovnih pravila o dostavi, određivanju iznosa osiguranja, njegovu praćenju i vraćanju te opozivu i poništenju preuzete obveze jamca; određivanje postupovnih pravila o privremenoj zabrani uporabe zajedničkog osiguranja; donošenje mjera koje osiguravaju međusobnu pomoć carinskih tijela u slučaju nastanka carinskog duga; određivanje postupovnih pravila o povratu i otpustu iznosa uvozne ili izvozne carine i informacija koje je potrebno dostaviti Komisiji te odluka koje Komisija treba donijeti o povratu ili otpustu; donošenje mjera za utvrđivanje kriznih situacija i aktiviranje mehanizma za upravljanje krizom; donošenje postupovnih pravila za davanje odobrenja državi članici da započne pregovore s trećom zemljom radi sklapanja bilateralnog sporazuma ili dogovora o razmjeni informacija i upravljanje takvim odobrenjima; donošenje odluka o zahtjevu države članice za davanje odobrenja za početak pregovora s trećom zemljom radi sklapanja bilateralnog sporazuma ili dogovora o razmjeni informacija; određivanje koncepta okvira za mjerenje uspješnosti carinske unije i informacija koje bi države članice trebale dostaviti carinskom tijelu EU-a za potrebe mjerenja uspješnosti; određivanje pravila o konverziji valute. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²⁰.

- (70) Savjetodavni postupak trebao bi se upotrebljavati za donošenje: provedbenih akata kojima se od država članica traži da opozovu odluke koje se odnose na obvezujuće

²⁰ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

informacije, s obzirom na to da se te odluke odnose samo na jednu državu članicu i cilj im je osiguravanje usklađenosti s carinskim zakonodavstvom; provedbenih akata za utvrđivanje posebnih pojedinosti za pristup tijela koja nisu carinska tijela posebnim uslugama i sustavima centra EU-a za carinske podatke; provedbenih akata o zahtjevu države članice za davanje odobrenja za početak pregovora s trećom zemljom radi sklapanja bilateralnog sporazuma ili dogovora o razmjeni informacija; provedbenih akata o povratu ili otpustu iznosa uvozne ili izvozne carine s obzirom na to da se te odluke izravno odnose na podnositelja zahtjeva za taj povrat ili otpust.

- (71) U opravdanim slučajevima, kad to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, Komisija bi trebala donijeti odmah primjenjive provedbene akte o sljedećem: mjerama koje osiguravaju ujednačenu primjenu carinskih provjera, uključujući razmjenu informacija o riziku i analizi, zajednička mjerila i standarde za rizike, mjere provjere i prioritetna područja provjere; odlukama o zahtjevu države članice za odobrenje za početak pregovora s trećom zemljom radi sklapanja bilateralnog sporazuma ili dogovora o razmjeni informacija; mjerama za utvrđivanje razvrstavanja robe u carinsku tarifu; mjerama za utvrđivanje podrijetla određene robe; mjerama kojima se utvrđuje odgovarajuća metoda određivanja carinske vrijednosti ili kriteriji za određivanje carinske vrijednosti u posebnim situacijama; mjerama kojima se privremeno zabranjuje uporaba zajedničkih osiguranja; utvrđivanju kriznih situacija i aktiviranju mehanizma za upravljanje krizom i donošenju odgovarajućih mjera za njezino rješavanje ili ublažavanje njezinih negativnih učinaka; odlukama o davanju odobrenja državi članici za pregovore i sklapanje bilateralnog sporazuma o razmjeni informacija s trećom zemljom.
- (72) Komisija bi trebala poduzeti sve mjere da delegirani i provedbeni akti predviđeni u ovoj Uredbi stupe na snagu dovoljno rano prije datuma primjene Zakonika kako bi ih države članice mogle pravovremeno provesti.
- (73) Odredbe koje upućuju na carinsko tijelo EU-a, osim članka 238., trebale bi se primjenjivati od 1. siječnja 2028. Do tog datuma carinsko tijelo EU-a trebalo bi obavljati svoje zadaće koristeći postojeće elektroničke sustave za razmjenu carinskih podataka koje je uspostavila Komisija. Odredbe o pojednostavnjenom tarifnom postupanju za prodaju na daljinu i pretpostavljenom uvozniku trebale bi se primjenjivati od 1. siječnja 2028.
- (74) Gospodarski subjekti mogu 2032. početi koristiti, na dobrovoljnoj osnovi, mogućnosti centra EU-a za carinske podatke. Do kraja 2037. centar EU-a za carinske podatke trebao bi biti dovršen i svi će ga gospodarski subjekti morati koristiti. Ovlaštene pouzdane gospodarske subjekte („Trust and Check”) i pretpostavljene uvoznike nadzirat će država članica u kojoj imaju poslovni nastan. Iznimno i podložno preispitivanju, subjekti koji nisu ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”) ni pretpostavljeni uvoznici ostat će pod nadzorom carinskog tijela države članice u kojoj se roba fizički nalazi. Do 31. prosinca 2035. Komisija bi trebala evaluirati dva modela nadzora, uključujući njihovu djelotvornost u otkrivanju i sprečavanju prijevara. U evaluaciji bi ujedno trebalo uzeti u obzir aspekte neizravnog oporezivanja. Na temelju te evaluacije, Komisija bi trebala imati pravo odlučiti delegiranim aktom treba li nastaviti primjenjivati ta dva modela ili bi, u svim slučajevima, carinsko tijelo nadležno za mjesto poslovnog nastana trgovca trebalo pustiti robu. Mjesto nastanka carinskog duga također treba odrediti u skladu s odlukom nadležnog carinskog tijela,

Glava I.

OPĆE ODREDBE

Poglavlje 1.

Područje primjene carinskog zakonodavstva i misija carinskih tijela

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom uspostavlja Carinski zakonik Unije („Zakonik”). U njoj se utvrđuju opća pravila i postupci koji se primjenjuju na robu koja se unosi u carinsko područje Unije ili iznosi iz njega.
Ovom se Uredbom ujedno uspostavlja carinsko tijelo Europske unije („carinsko tijelo EU-a”) te pravila, zajednički standardi i okvir upravljanja za uspostavu centra Europske unije za carinske podatke („centar EU-a za carinske podatke”).
2. Ne dovodeći u pitanje međunarodno pravo i konvencije ni zakonodavstvo Unije u ostalim područjima, Zakonik se primjenjuje ujednačeno na cijelom carinskom području Unije.
3. Određene odredbe carinskog zakonodavstva mogu se primjenjivati izvan carinskog područja Unije u okviru zakonodavstva kojim se uređuju posebna područja ili u okviru međunarodnih konvencija.
4. Određene odredbe carinskog zakonodavstva, uključujući pojednostavnjenja koje ono predviđa, primjenjuju se na trgovinu robom Unije između dijelova carinskog područja Unije na koje se primjenjuju odredbe Direktive Vijeća 2006/112/EZ²¹ ili Direktive Vijeća (EU) 2020/262²² i dijelova tog područja na kojima se te odredbe ne primjenjuju ili na trgovinu između dijelova tog područja na kojima se te odredbe ne primjenjuju.

Članak 2.

Misija carinskih tijela

Kako bi se postigla usklađena primjena carinskih provjera i djelovanje carinske unije kao cjeline te pridonijelo nesmetanom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, carinska tijela nadležna su za zaštitu financijskih i gospodarskih interesa Unije i njezinih država članica, osiguravanje sigurnosti i zaštite te za doprinos drugim politikama Unije kojima se štite građani i stanovnici, potrošači, okoliš i cjelokupni lanci

²¹ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

²² Direktiva Vijeća (EU) 2020/262 od 19. prosinca 2019. o općim aranžmanima za trošarine (preinaka) (SL L 58, 27.2.2020., str. 4.).

opskrbe, zaštitu Unije od nezakonite trgovine, olakšavanje zakonitih poslovnih aktivnosti i nadzor međunarodne trgovine Unije kako bi se pridonijelo pravednoj i otvorenoj trgovini i zajedničkoj trgovinskoj politici.

Carinska tijela provode mjere koje su posebno namijenjene sljedećem:

- (a) osiguravanju pravilne naplate carina i drugih davanja;
- (b) osiguravanju da roba koja predstavlja rizik za sigurnost građana i stanovnika ne uđe u carinsko područje Unije, uvođenjem odgovarajućih mjera za kontrolu robe i lanaca opskrbe;
- (c) doprinosu zaštiti zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, okoliša, potrošača i drugih javnih interesa zaštićenih drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela, u bliskoj suradnji s drugim tijelima tako da osiguraju da roba koja predstavlja povezane rizike ne ulazi na carinsko područje Unije niti izlazi iz njega;
- (d) zaštiti Unije od nepoštene, neusklađene i nezakonite trgovine, među ostalim pomnim praćenjem gospodarskih subjekata i lanaca opskrbe te utvrđivanjem minimalnog osnovnog skupa carinskih prekršaja i kazni;
- (e) podupiranju zakonitih poslovnih aktivnosti, održavanjem primjerene ravnoteže između carinskih provjera i olakšavanja zakonite trgovine te pojednostavnjenja carinskih procesa i postupaka.

Članak 3.

Carinsko područje

1. Carinsko područje Unije uključuje sljedeća državna područja, uključujući njihove teritorijalne vode, unutarnje vode i zračni prostor:
 - (a) državno područje Kraljevine Belgije;
 - (b) državno područje Republike Bugarske;
 - (c) državno područje Češke Republike;
 - (d) državno područje Kraljevine Danske, osim Farskih Otoka i Grenlanda;
 - (e) državno područje Savezne Republike Njemačke, osim otoka Heligolanda i područja Büsingena (Ugovor od 23. studenoga 1964. između Savezne Republike Njemačke i Švicarske Konfederacije);
 - (f) državno područje Republike Estonije;
 - (g) državno područje Irske;
 - (h) državno područje Helenske Republike;
 - (i) državno područje Kraljevine Španjolske, osim Ceute i Melille;
 - (j) državno područje Francuske Republike, osim francuskih prekomorskih zemalja i područja na koje se odnose odredbe dijela četvrtog UFEU-a;
 - (k) državno područje Republike Hrvatske;
 - (l) državno područje Talijanske Republike, osim općine Livigno;
 - (m) državno područje Republike Cipra, u skladu s odredbama Akta o pristupanju iz 2003.;

- (n) državno područje Republike Latvije;
- (o) državno područje Republike Litve;
- (p) državno područje Velikog Vojvodstva Luksemburga;
- (q) državno područje Mađarske;
- (r) državno područje Republike Malte;
- (s) državno područje Kraljevine Nizozemske u Europi;
- (t) državno područje Republike Austrije;
- (u) državno područje Republike Poljske;
- (v) državno područje Portugalske Republike;
- (w) državno područje Rumunjske;
- (x) državno područje Republike Slovenije;
- (y) državno područje Slovačke Republike;
- (z) državno područje Republike Finske; i
- (aa) državno područje Kraljevine Švedske.

2. Sljedeća područja, uključujući njihove teritorijalne vode, unutarnje vode i zračni prostor, koja se nalaze izvan državnih područja država članica, uzimajući u obzir konvencije i ugovore koji se na njih primjenjuju, smatraju se dijelom carinskog područja Unije:

(a) FRANCUSKA

područje Monaka, kako se definira u Carinskoj konvenciji potpisanoj u Parizu 18. svibnja 1963. (*Journal Officiel de la République française* – Službeni list Francuske Republike – od 27. rujna 1963., str. 8679.);

(b) CIPAR

područje suverenih vojnih baza Ujedinjene Kraljevine Akrotiri i Dhekelia, kako je definirano u Ugovoru koji se odnosi na osnivanje Republike Cipra, potpisanom u Nikoziji 16. kolovoza 1960. (Serija ugovora Ujedinjene Kraljevine br. 4 (1961.) Cmnd. 1252.).

Članak 4.

Delegiranje ovlasti

Komisija je u skladu s člankom [261.](#) ovlaštena donositi delegirane akte kojima se dopunjuje i mijenja ova Uredba preciziranjem odredbi carinskog zakonodavstva koje se primjenjuju na trgovinu robom Unije iz članka 1. stavka 4. Ti akti mogu se odnositi na posebne okolnosti u vezi s trgovinom robom Unije koja uključuje samo jednu državu članicu.

Poglavlje 2.

Definicije

Članak 5.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „carinska tijela” znači carinske uprave država članica koje su odgovorne za primjenu carinskog zakonodavstva i sva ostala nadležna tijela koja prema nacionalnom pravu imaju ovlasti primjenjivati određene carinske propise;
- (2) „carinsko zakonodavstvo” znači skup zakona koji se sastoji od sljedećeg:
 - (a) Zakonika i odredbi koje ga dopunjuju ili provode, donesenih na razini Unije ili na nacionalnoj razini;
 - (b) Zajedničke carinske tarife;
 - (c) propisa koji uspostavljaju sustav Unije za oslobođenje od carina;
 - (d) carinskih odredbi sadržanih u međunarodnim sporazumima, u mjeri u kojoj se primjenjuju u Uniji;
 - (e) Uredbe (EU) 2022/2399 Europskog parlamenta i Vijeća²³ i odredbi koje je dopunjuju ili provode;
- (3) „drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela” znači zakonodavstvo koje nije carinsko zakonodavstvo, a primjenjuje se na robu koja ulazi na carinsko područje Unije, izlazi iz ili prolazi preko njega ili koja se stavlja na tržište Unije, u čijoj provedbi sudjeluju carinska tijela;
- (4) „mjere trgovinske politike” znači mjere koje su sastavni dio drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela donesene u skladu s člankom 207. UFEU-a, osim privremenih ili konačnih antidampinskih pristojbi, kompenzacijskih pristojbi ili zaštitnih mjera u obliku većih carina na određenu robu, a osobito uključujući posebne mjere nadzora i zaštitne mjere u obliku uvoznih ili izvoznih dozvola;
- (5) „osoba” znači fizička osoba, pravna osoba i svako udruženje osoba koje nije pravna osoba, ali kojem se na temelju prava Unije ili nacionalnog prava priznaje sposobnost poduzimanja pravnih radnji;
- (6) „gospodarski subjekt” znači osoba koja je tijekom svojeg poslovanja uključena u aktivnosti obuhvaćene carinskim zakonodavstvom;
- (7) „osoba s poslovnim nastanom na carinskom području Unije” znači:
 - (a) u slučaju fizičke osobe, osoba koja ima uobičajeno boravište na carinskom području Unije;
 - (b) u slučaju pravne osobe ili udruženja osoba, osoba koja ima registrirani ured, glavno sjedište ili trajni poslovni nastan na carinskom području Unije;

²³ Uredba (EU) 2022/2399 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. studenoga 2022. o uspostavi okruženja jedinstvenog sučelja Europske unije za carinu i izmjeni Uredbe (EU) br. 952/2013 (SL L 317, 9.12.2022., str. 1.).

- (8) „trajni poslovni nastan” znači stalno mjesto poslovanja, na kojem su stalno prisutni potrebni ljudski i tehnički resursi i preko kojih se radnje osobe u vezi s carinom provode u cijelosti ili djelomično;
- (9) „carinska odluka” znači svaka radnja u području carinskog zakonodavstva kojom carinska tijela donose odluku o određenom slučaju s pravnim učinkom na predmetnu osobu ili osobe;
- (10) „carinski postupak” znači bilo koji od sljedećih postupaka u koji se roba može staviti u skladu sa Zakonikom:
- (a) puštanje u slobodni promet;
 - (b) posebni postupci;
 - (c) izvoz;
- (11) „carinske formalnosti” znači sve radnje koje osoba i carinska tijela moraju obaviti kako bi poštovali carinsko zakonodavstvo;
- (12) „uvoznik” znači svaka osoba koja ima ovlasti za odlučivanje i odlučila je da se roba iz treće zemlje unese na carinsko područje Unije ili, osim ako je drukčije propisano, svaka osoba koja se smatra pretpostavljenim uvoznikom;
- (13) „pretpostavljeni uvoznik” znači svaka osoba uključena u prodaju na daljinu robe koja se uvozi iz trećih zemalja na carinsko područje Unije i koja je ovlaštena koristiti posebnu odredbu utvrđenu u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4. Direktive 2006/112/EZ;
- (14) „izvoznik” znači svaka osoba koja ima ovlasti za odlučivanje i odlučila je da se roba iznese iz carinskog područja Unije;
- (15) „carinski zastupnik” znači bilo koja osoba koju je imenovala druga osoba za obavljanje radnji i formalnosti koje se zahtijevaju prema carinskom zakonodavstvu u poslovanju s carinskim tijelima;
- (16) „podaci” znači svaki digitalni ili nedigitalni prikaz radnji, činjenica ili informacija i svaka kompilacija tih radnji, činjenica ili informacija, među ostalim u obliku zvučnog, vizualnog ili audiovizualnog zapisa;
- (17) „carinsko nadziranje” znači prikupljanje i analiziranje informacija o robi koja ulazi na carinsko područje Unije, izlazi iz ili prolazi preko njega kako bi se pratila ta kretanja na razini Unije i osigurala ujednačena primjena carinskih provjera, poštovanje carinskog i drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela i pridonijelo analizi rizika i upravljanju njime;
- (18) „rizik” znači vjerojatnost i učinak događaja koji se odnosi na robu koja se kreće između carinskog područja Unije i zemalja izvan tog područja i na prisutnost unutar carinskog područja Unije robe koja nije roba Unije, koji bi mogao:
- (a) dovesti u pitanje financijske interese Unije i njezinih država članica;
 - (b) predstavljati prijetnju sigurnosti i zaštiti Unije i njezinih građana i stanovnika; ili
 - (c) spriječiti pravilnu primjenu mjera Unije ili nacionalnih mjera;
- (19) „ekonomska analiza” znači procjena ili kvantifikacija politike ili ekonomskog fenomena kako bi se utvrdilo kako ekonomski čimbenici utječu na funkcioniranje

politike, na zemljopisno područje ili bilo koju skupinu osoba radi donošenja boljih odluka za budućnost;

- (20) „upravljanje rizikom” znači sustavno prepoznavanje rizika, među ostalim utvrđivanjem profila rizičnih gospodarskih subjekata, i primjena svih potrebnih mjera za ograničavanje izloženosti riziku;
- (21) „carinski nadzor” znači radnja koju općenito poduzimaju carinska tijela kako bi se osiguralo poštovanje carinskog zakonodavstva i, prema potrebi, drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela ili kako bi se na drugi način doprinijelo upravljanju rizicima povezanim s tom robom i njezinim lancima opskrbe;
- (22) „carinske provjere” znači posebne radnje koje obavljaju carinska tijela kako bi osigurala poštovanje carinskog zakonodavstva i drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela ili kako bi na drugi način pridonijela upravljanju rizicima povezanim s robom i njezinim lancima opskrbe;
- (23) „nasumične provjere” znači carinske provjere koje se provode na temelju načela slučajnog uzorkovanja, s obzirom na ciljanu populaciju;
- (24) „posjednik robe” znači osoba koja ima fizičku kontrolu nad robom;
- (25) „prijevoznik” znači:
 - (a) u kontekstu ulaska, osoba koja unosi robu u carinsko područje Unije ili koja preuzima odgovornost za prijevoz robe u carinsko područje Unije. Međutim,
 - i. u slučaju kombiniranog prijevoza, „prijevoznik” znači osoba koja upravlja prijevoznim sredstvom koje se, nakon što je dopremljeno na carinsko područje Unije, kreće samostalno kao aktivno prijevozno sredstvo;
 - ii. u slučaju pomorskog ili zračnog prijevoza u okviru ugovora o raspodjeli prostora plovila ili ugovornog aranžmana, „prijevoznik” znači osoba koja sklapa ugovor i izdaje teretnicu ili zračni tovarni list za stvarni prijevoz robe u carinsko područje Unije;
 - (b) u kontekstu izlaska, osoba koja iznosi robu iz carinskog područja Unije ili koja preuzima odgovornost za prijevoz robe iz carinskog područja Unije. Međutim:
 - i. u slučaju kombiniranog prijevoza, kad aktivno prijevozno sredstvo koje napušta carinsko područje Unije samo prevozi drugo prijevozno sredstvo koje se, nakon što je aktivno prijevozno sredstvo stiglo na svoje odredište, kreće samostalno kao aktivno prijevozno sredstvo, „prijevoznik” znači osoba koja upravlja prijevoznim sredstvom koje se, nakon što je prijevozno sredstvo koje je izvršilo napuštanje carinskog područja Unije stiglo na svoje odredište, dalje kreće samostalno;
 - ii. u slučaju pomorskog ili zračnog prijevoza u okviru ugovora o raspodjeli prostora plovila ili ugovornog aranžmana, „prijevoznik” znači osoba koja sklapa ugovor i izdaje teretnicu ili zračni tovarni list za stvarni prijevoz robe iz carinskog područja Unije;
- (26) „analiza rizika” znači obrada podataka, informacija ili dokumenata, uključujući osobne podatke, radi utvrđivanja ili kvantifikacije mogućih rizika, koristeći prema

potrebi analitičke metode i umjetnu inteligenciju kako je definirano člankom 3. točkom 1. Uredbe (EU) /.../... Europskog parlamenta i Vijeća²⁴;

- (27) „upozorenje na rizik” znači naznaka mogućeg rizika na temelju automatiziranih postupaka obrade kojima se provodi analiza rizika podataka, informacija ili dokumenata;
- (28) „rezultat analize rizika” znači utvrđivanje, u slučaju upozorenja, da se rizik smatra ili ne smatra prisutnim, na temelju automatskog postupka ili daljnje ljudske procjene upozorenja na rizik;
- (29) „preporuka za provjeru” znači mišljenje carinskog tijela ili carinskog tijela EU-a o tome treba li i ako treba, kad, gdje i koje carinsko tijelo provesti carinsku provjeru, uključujući navođenje mogućih dodatnih radnji osim carinske provjere;
- (30) „odluka o provjeri” znači pojedinačna radnja kojom carinska tijela odlučuju hoće li se provjera provesti;
- (31) „rezultat provjere” znači preliminarni i konačni ishod provjere, uključujući naznačene daljnje radnje, ako postoje, i nadležna tijela na koja se odnose ishod ili radnja, ako postoje;
- (32) „zajednička prioritetna područja provjere” znači određeni carinski postupci, vrste robe, prometni putevi, vrste prijevoza ili gospodarski subjekti radi njihova podvrgavanja povećanoj razini analize rizika i mjerama ublažavanja te carinskim provjerama tijekom određenog razdoblja, ne dovodeći u pitanje druge provjere koje obično provode carinska tijela;
- (33) „zajednički kriteriji i standardi za rizike” znači parametri za analizu rizika za rizično područje i prateći standardi za praktičnu primjenu kriterija;
- (34) „strategija nadzora” znači pristup postupanju s određenim rizikom, čiji je cilj uravnotežiti mjere operativnog carinskog nadzora i mjere ublažavanja u cijelom lancu opskrbe na proporcionalan i djelotvoran način;
- (35) „pošiljka” znači roba koju jedan pošiljatelj prevozi do jednog primatelja, istim prijevoznim sredstvom, uključujući multimodalni prijevoz, i dolazi s istog područja ili treće zemlje, iste je vrste, klase ili opisa ili je pakirana zajedno, na temelju istog ugovora o prijevozu;
- (36) „carinski status” znači status robe kao robe Unije ili robe koja nije roba Unije;
- (37) „roba Unije” znači roba koja je u bilo kojoj od sljedećih kategorija:
 - (a) roba koja je u cijelosti dobivena na carinskom području Unije i ne sadržava robu koja je uvezena iz trećih zemalja;
 - (b) roba koja je unesena u carinsko područje Unije iz trećih zemalja i koja je puštena u slobodni promet;
 - (c) roba dobivena ili proizvedena u carinskom području Unije, ili isključivo iz robe iz točke (b) ili iz robe iz točaka (a) i (b);
- (38) „roba koja nije roba Unije” znači roba koja nije navedena u točki 46. ili ona koja je izgubila carinski status kao roba Unije;

²⁴ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća (EU) .../20.. o utvrđivanju usklađenih pravila o umjetnoj inteligenciji (Akt o umjetnoj inteligenciji) i izmjeni određenih zakonodavnih akata Unije [COM(2021)206 final] [(2021/0106(COD))].

- (39) „puštanje robe” znači radnja kojom carinska tijela ili druge osobe u njihovo ime, stavljaju robu na raspolaganje u svrhe koje su određene za carinski postupak u koji se roba namjerava staviti;
- (40) „ulazna skraćena deklaracija” znači radnja kojom osoba obavješćuje carinska tijela, u propisanom obliku i na propisani način, unutar određenog roka, da će se roba unijeti u carinsko područje Unije;
- (41) „izlazna skraćena deklaracija” znači radnja kojom osoba obavješćuje carinska tijela, u propisanom obliku i na propisani način, unutar određenog roka, da će se roba iznijeti iz carinskog područja Unije;
- (42) „deklaracija za privremeni smještaj” znači radnja kojom osoba navodi u propisanom obliku i na propisani način da je roba u privremenom smještaju;
- (43) „carinska deklaracija” znači radnja kojom osoba u propisanom obliku i na propisani način izražava želju da robu stavi u određeni carinski postupak, po potrebi uz naznaku posebnih postupaka koje je potrebno primijeniti;
- (44) „deklarant” znači osoba koja podnosi carinsku deklaraciju, deklaraciju za privremeni smještaj, ulaznu skraćenu deklaraciju, izlaznu skraćenu deklaraciju, deklaraciju za ponovni izvoz ili obavijest o ponovnom izvozu u svoje ime ili za osobu u čije se ime takva deklaracija ili obavijest podnose;
- (45) „deklaracija za ponovni izvoz” znači radnja kojom osoba u propisanom obliku i na propisani način izražava želju da robu koja nije roba Unije, uz izuzetak robe koja se nalazi u slobodnoj zoni ili privremenom smještaju, iznese iz carinskog područja Unije;
- (46) „obavijest o ponovnom izvozu” znači radnja kojom osoba u propisanom obliku i na propisani način izražava želju da robu koja nije roba Unije, a nalazi se u slobodnoj zoni ili privremenom smještaju, iznese izvan carinskog područja Unije;
- (47) „prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja” znači prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili trećih područja kako je definirano u članku 14. stavku 4. točki 2. Direktive 2006/112/EZ;
- (48) „proizvođač” znači:
- (a) proizvođač proizvoda u skladu s drugim zakonodavstvom primjenjivim na taj proizvod; ili
 - (b) proizvođač poljoprivrednih proizvoda kako su definirani u članku 38. stavku 1. UFEU-a ili sirovina; ili
 - (c) ako ne postoji proizvođač iz točaka (a) i (b), fizička ili pravna osoba ili udruženje osoba koje su proizvele proizvod ili prema čijem se nalogu roba proizvodi i koje je stavljaju na tržište pod vlastitim imenom ili žigom;
- (49) „dobavljač proizvoda” znači svaka fizička ili pravna osoba ili udruženje osoba u lancu opskrbe koja proizvodi proizvod u cijelosti ili djelomično, kao proizvođač ili u bilo kojem drugom svojstvu;
- (50) „privremeni smještaj” znači situacija u kojoj je roba koja nije roba Unije privremeno smještena pod carinski nadzor u razdoblju između trenutka u kojem prijevoznik obavijesti o njezinu dolasku na carinsko područje i njezina stavljanja u carinski postupak;

- (51) „prerađeni proizvodi” znači roba koja se stavlja u postupak prerade i koja je prošla proizvodne radnje;
- (52) „proizvodne radnje” znači:
- (a) obrada robe, uključujući postavljanje, sastavljanje ili ugradnju te robe u drugu robu;
 - (b) prerada robe;
 - (c) uništenje robe;
 - (d) popravak robe, uključujući obnavljanje i osposobljavanje te robe;
 - (e) korištenje robe koja se ne nalazi u prerađenim proizvodima, ali koja omogućuje ili olakšava proizvodnju tih proizvoda, čak i ako je u potpunosti ili djelomično iskorištena u postupku (pomoćni uređaji za proizvodnju);
- (53) „korisnik postupka provoza” znači osoba koja podnosi provoznu deklaraciju ili daje podatke potrebne za stavljanje robe u taj postupak, ili u čije se ime podnosi ta deklaracija ili dostavljaju te informacije;
- (54) „normativ proizvodnje” znači količina ili postotak prerađenih proizvoda koji se dobivaju iz prerade određene količine robe koja je stavljena u postupak prerade;
- (55) „treća zemlja” znači zemlja ili državno područje izvan carinskog područja Unije;
- (56) „pojednostavnjeno tarifno postupanje za prodaju na daljinu” znači pojednostavnjeno tarifno postupanje za prodaju na daljinu utvrđeno u članku 1. stavcima 4. i 5. i prvom dijelu odsjeka II. točki G Priloga I. Uredbi (EEZ) br. 2658/87;
- (57) „carinski dug” znači obveza osobe da plati iznos uvozne ili izvozne carine koja se primjenjuje na određenu robu prema carinskom zakonodavstvu na snazi;
- (58) „dužnik” znači bilo koja osoba koja je odgovorna za carinski dug;
- (59) „uvozne carine” znači carine koje se plaćaju pri uvozu robe;
- (60) „izvozne carine” znači carine koje se plaćaju pri izvozu robe;
- (61) „povrat” znači refundiranje iznosa uvozne ili izvozne carine koja je bila plaćena;
- (62) „otпуст” znači odustajanje od obveze plaćanja iznosa uvozne ili izvozne carine koji nije bio plaćen;
- (63) „kupovna provizija” znači naknada koju uvoznik plaća zastupniku za to što ga zastupa u kupnji robe kojoj se određuje vrijednost;
- (64) „krizna situacija” znači događaj ili situacija koja iznenada ugrožava sigurnost, zaštitu, zdravlje i život građana, gospodarskih subjekata i osoblja carinskih tijela i zahtijeva hitne mjere povezane s ulaskom, izlaskom ili provoza robe.

Poglavlje 3.

Odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva

ODJELJAK 1.

OPĆA NAČELA

Članak 6.

Odluke koje se donose na temelju zahtjeva

1. Osoba koja podnese zahtjev za donošenje odluke koja se odnosi na primjenu carinskog zakonodavstva dužna je dostaviti sve informacije koje nadležna carinska tijela zatraže, a koje bi im omogućile donošenje te odluke.

Zahtjev za donošenje odluke može podnijeti više osoba i ta se odluka može odnositi na više osoba, u skladu s uvjetima navedenima u carinskom zakonodavstvu, u skladu s uvjetima iz carinskog zakonodavstva.

Osim ako je drukčije predviđeno, nadležno carinsko tijelo je ono iz mjesta poslovnog nastana podnositelja zahtjeva.

2. Carinska tijela, bez odgode i najkasnije 30 kalendarskih dana od primitka zahtjeva za odluku, provjeravaju jesu li ispunjeni uvjeti za prihvaćanje tog zahtjeva.

Ako carinska tijela utvrde da zahtjev sadržava sve informacije koje su im potrebne za donošenje odluke, o prihvaćanju obavješćuju podnositelja zahtjeva u roku navedenom u prvom podstavku.

Ako carinska tijela utvrde da zahtjev ne sadržava sve potrebne informacije, od podnositelja zahtjeva moraju zatražiti da dostavi odgovarajuće dodatne informacije u razumnom roku od najviše 30 kalendarskih dana. Čak i ako su carinska tijela od podnositelja zahtjeva zatražila dodatne informacije, ona odlučuju je li zahtjev potpun i može li se prihvatiti ili je nepotpun i mora se odbiti se u roku koji ne smije biti dulji od 60 kalendarskih dana od datuma zaprimanja prvog zahtjeva. Ako carinska tijela u tom roku izričito ne obavijeste podnositelja zahtjeva o tome je li zahtjev prihvaćen, zahtjev će se smatrati prihvaćenim po isteku 60 kalendarskih dana.

3. Osim ako je drukčije određeno, nadležno carinsko tijelo donosi odluku iz stavka 1. najkasnije u roku od 120 kalendarskih dana od datuma prihvaćanja zahtjeva i odmah o tome obavješćuje podnositelja zahtjeva.

Ako carinska tijela ne mogu poštovati rok za donošenje odluke, ona obavješćuju podnositelja zahtjeva o toj činjenici prije isteka tog roka, navodeći razloge i naznačujući daljnje razdoblje koje smatraju potrebnim za donošenje odluke. Osim ako je drukčije predviđeno, to daljnje razdoblje nije dulje od 30 kalendarskih dana.

Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak, carinska tijela mogu produljiti rok za donošenje odluke propisan carinskim zakonodavstvom ako podnositelj zahtjeva zatraži produljenje radi izvršavanja prilagodbi kako bi osigurao ispunjenje uvjeta i kriterija potrebnih za donošenje odluke. O tim prilagodbama i daljnjem razdoblju koje je potrebno za njihovo izvršavanje obavješćuju se carinska tijela, koja odlučuju o produljenju.

Ako carinska tijela ne donesu odluku u roku utvrđenom u prvom, drugom i trećem podstavku, podnositelj zahtjeva može smatrati da je zahtjev odbijen i može se žaliti protiv takve negativne odluke. Podnositelj zahtjeva također može obavijestiti carinsko tijelo EU-a da carinsko tijelo nije donijelo odluku u relevantnom roku.

4. Osim ako je drukčije navedeno u odluci ili carinskom zakonodavstvu, odluka proizvodi učinke od dana na koji podnositelj zahtjeva primi odluku ili se smatra da ju je primio. Osim u slučajevima predviđenima člankom 17. stavkom [2.](#), carinska tijela donesene odluke mogu izvršavati od navedenog dana.
5. Osim ako je carinskim zakonodavstvom drukčije predviđeno, odluka je valjana bez vremenskog ograničenja.
6. Prije donošenja odluke koja bi štetno utjecala na podnositelja zahtjeva, carinska tijela o razlozima na kojima namjeravaju temeljiti svoju odluku obavješćuju podnositelja zahtjeva koji ima priliku izraziti svoje stajalište u propisanom roku koji teče od dana na koji on primi tu obavijest ili se smatra da ju je primio („pravo na saslušanje”). Nakon isteka tog razdoblja, podnositelja zahtjeva se u primjerenom obliku obavješćuje o odluci.

Prvi podstavak ne primjenjuje se ni u jednom od sljedećih slučajeva:

- (a) ako se odnosi na odluku o obvezujućim informacijama iz članka 13. stavka [1.](#);
 - (b) u slučaju odbijanja povlastice carinskih kvota kad je dosegnut određeni opseg carinskih kvota iz članka 145. stavka 4. [prvog](#) podstavka;
 - (c) ako je to potrebno zbog naravi ili razine prijetnje za sigurnost i zaštitu Unije i njezinih stanovnika, zdravlja ljudi, životinja ili bilja, okoliša ili potrošača;
 - (d) ako je cilj odluke osigurati provedbu druge odluke o kojoj je podnositelj zahtjeva imao priliku iznijeti svoje mišljenje, ne dovodeći u pitanje pravo predmetne države članice;
 - (e) ako bi to dovelo u pitanje istrage koje su započete u borbi protiv prijevare;
 - (f) u drugim posebnim slučajevima.
7. U odluci koja štetno utječe na podnositelja zahtjeva navode se razlozi na kojima se ona temelji i upućuje na pravo na žalbu iz članka [16.](#)
 8. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:
 - (a) iznimki za određivanje nadležnog carinskog ureda iz stavka 1. trećeg podstavka ovoga članka;
 - (b) uvjeta za prihvaćanje zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka;
 - (c) slučajeva u kojima se rok za donošenje određene odluke, uključujući i moguće produljenje tog roka, razlikuje od rokova iz stavka 3. ovoga članka;
 - (d) slučajeva iz stavka 4. ovoga članka, kad odluka proizvodi učinke od dana koji je različit od dana na koji je podnositelj zahtjeva primio ili se smatra da je primio odluku;
 - (e) slučajeva iz stavka 5. ovoga članka, kad odluka nije valjana bez vremenskog ograničenja;
 - (f) trajanja razdoblja iz stavka 6. [prvog](#) podstavka ovoga članka;

(g) posebnih slučajeva iz stavka 6. drugog podstavka točke (f) ovoga članka.

9. Komisija provedbenim aktima određuje postupke za:

(a) podnošenje i prihvaćanje zahtjeva za odluku iz stavaka 1. i 2.;

(b) donošenje odluke iz ovog članka, uključujući, prema potrebi, u pogledu prava na saslušanje i savjetovanja s drugim predmetnim državama članicama.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 7.

Upravljanje odlukama koje se donose na temelju zahtjeva

1. Korisnik odluke poštuje obveze koje iz te odluke proizlaze.
2. Korisnik odluke dužan je kontinuirano nadzirati ispunjavanje uvjeta i kriterija te poštovanje obveza koje proizlaze iz odluke te, prema potrebi, uspostaviti unutarnje kontrole kojima se mogu spriječiti, otkriti i ispraviti nezakonite ili nepravilne transakcije.
3. Korisnik odluke odmah obavještuje carinska tijela o svim čimbenicima koji nastanu nakon što je odluka donesena, a mogli bi utjecati na njezinu valjanost ili sadržaj.
4. Carinska tijela redovito prate ispunjava li korisnik odluke relevantne kriterije i pridržava li se relevantnih obveza, a posebno sposobnost korisnika odluke da spriječi, reagira na pogreške i ispravi ih odgovarajućim unutarnjim kontrolama. Na temelju takvog praćenja, carinska tijela, prema potrebi, procjenjuju profil rizika korisnika odluke. Kad korisnik odluke ima poslovni nastan na carinskom području Unije manje od tri godine, carinska tijela pomno ga prate tijekom prve godine nakon donošenja odluke.
5. Carinska tijela priopćuju carinskom tijelu EU-a odluke donesene na temelju zahtjeva i sve aktivnosti praćenja koje provode u skladu sa stavkom 4. Carinsko tijelo EU-a uzima u obzir te informacije za potrebe upravljanja rizikom.
6. Do datuma iz članka 265. stavka 3. carinska tijela evidentiraju svoje odluke u postojećim elektroničkim sustavima za razmjenu informacija koje su uspostavile države članice i Komisija. Države članice i Komisija imaju pristup tim odlukama i povezanim informacijama u tim sustavima.
7. Ne dovodeći u pitanje odredbe iz drugih područja, u kojima su navedeni slučajevi u kojima su odluke nevažeće ili postaju ništave, carinska tijela koja su donijela odluku mogu je u bilo kojem trenutku poništiti, opozvati ili izmijeniti ako ona nije u skladu s carinskim zakonodavstvom. Carinska tijela obavještuju carinsko tijelo EU-a o takvom poništenju, opozivu i izmjeni carinskih odluka.
8. U posebnim slučajevima, carinska tijela provode sljedeće:
 - (a) ponovo procjenjuju odluku;
 - (b) suspendiraju odluku koju ne treba poništiti, opozvati ili izmijeniti.
9. Carinsko tijelo nadležno za donošenje odluke suspendira odluku umjesto da je poništi, opozove ili izmijeni:

- (a) ako to carinsko tijelo smatra da bi moglo imati dovoljno razloga za poništenje, opoziv ili izmjenu odluke, ali još nema sve potrebne elemente za odluku o poništenju, opozivu ili izmjeni;
- (b) ako to carinsko tijelo smatra da nisu ispunjeni uvjeti za odluku ili da korisnik odluke ne poštuje obveze koje proizlaze iz te odluke te je primjereno korisniku odluke dati vremena da poduzme mjere kako bi osigurao ispunjavanje uvjeta ili poštovanje obveza;
- (c) ako korisnik odluke zahtijeva takvu suspenziju jer privremeno ne može ispunjavati uvjete utvrđene za odluku ili poštovati obveze koje proizlaze iz te odluke.

U slučajevima iz stavka 1. točaka (b) i (c), korisnik odluke obavješćuje carinsko tijelo nadležno za donošenje odluke o mjerama koje će poduzeti kako bi osigurao ispunjavanje uvjeta ili poštovanje obveza te o razdoblju potrebnom za poduzimanje tih mjera.

10. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:
 - (a) detaljnih pravila za praćenje odluke iz stavaka od 2. do 4. ovoga članka;
 - (b) posebnih slučajeva i pravila za preispitivanje odluka iz stavka 8. ovoga članka.

Članak 8.

Valjanost odluka na cijelom području Unije

Osim ako je u odluci propisano da je njezin učinak ograničen na jednu ili više država članica, odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva valjane su na cijelom carinskom području Unije.

Članak 9.

Poništenje povoljnih odluka

1. Carinska tijela poništavaju odluku koja je povoljna za korisnika odluke ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) odluka je donesena na temelju netočnih ili nepotpunih informacija;
 - (b) korisnik odluke je znao ili je opravdano trebao znati da su informacije netočne ili nepotpune;
 - (c) ako bi odluka bila drukčija da su informacije bile točne i potpune.
2. Korisnik odluke obavješćuje se o njezinu poništenju.
3. Poništenje proizvodi učinke od dana od kojeg je prvobitna odluka proizvodila učinke, osim ako se u odluci u skladu s carinskim zakonodavstvom navede drukčije.
4. Komisija provedbenim aktima određuje pravila za poništenje povoljnih odluka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 10.

Opoziv i izmjena povoljnih odluka

1. Povoljna odluka opoziva se ili mijenja ako u slučajevima različitima od onih navedenih u članku [9.](#):
 - (a) jedan ili više uvjeta za donošenje te odluke nisu bili ili više nisu ispunjeni; ili
 - (b) na zahtjev korisnika odluke.
2. Osim ako je drukčije predviđeno, povoljna odluka koja je upućena na više osoba može se opozvati samo u odnosu na osobu koja ne ispunjava obvezu koja joj je tom odlukom nametnuta.
3. Korisnik odluke obavješćuje se o njezinu opozivu ili izmjeni.
4. Članak 6. stavak [4.](#) primjenjuje se na opoziv ili izmjenu odluke.

Međutim, u iznimnim slučajevima, kad je to potrebno zbog legitimnih interesa korisnika odluke, carinska tijela mogu odgoditi datum na koji opoziv ili izmjena proizvode učinke do godinu dana. Taj se datum navodi u odluci o opozivu ili izmjeni odluke.
5. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:
 - (a) slučajeva iz stavka 2. kad se povoljna odluka koja je upućena na više osoba može opozvati i u odnosu na osobe koje nisu osoba koja ne ispunjava obvezu koja joj je tom odlukom nametnuta;
 - (b) iznimnih slučajeva kad carinska tijela mogu odgoditi datum od kojeg opoziv ili izmjena proizvode učinke u skladu sa stavkom 4. drugim podstavkom.
6. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za opoziv ili izmjenu povoljnih odluka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 11.

Odluke koje se donose bez prethodnog zahtjeva

Osim kad carinsko tijelo djeluje kao pravosudno tijelo, članak 6. stavci [4.](#), [5.](#), [6.](#), [7.](#), članak 7. stavak [7.](#) i članci [8.](#), [9.](#) i [10.](#) primjenjuju se i na odluke koje donose carinska tijela bez prethodno podnesenog zahtjeva dotične osobe.

Članak 12.

Ograničenja koja se odnose na odluke o robi koja je stavljena u carinski postupak ili u privremeni smještaj

Osim ako to zatraži dotična osoba, opoziv, izmjena ili suspenzija povoljne odluke ne utječe na robu koja je, u trenutku kad opoziv, izmjena ili suspenzija proizvode učinke, već stavljena i još se uvijek nalazi u carinskom postupku ili u privremenom smještaju na temelju opozvane, izmijenjene ili suspendirane odluke.

ODJELJAK 2.

OBVEZUJUĆE INFORMACIJE

Članak 13.

Odluke koje se odnose na obvezujuće informacije

1. Carinska tijela na zahtjev donose odluke koje se odnose na obvezujuće tarifne informacije (odluke o OTI-ju), odluke koje se odnose na obvezujuće informacije o podrijetlu (odluke o OIP-u) i odluke koje se odnose na obvezujuće informacije o određivanju vrijednosti („odluke o OIV-u”).

Takav zahtjev ne prihvaća se ni u jednom od sljedećih slučajeva:

- (a) ako korisnik odluke, ili netko drugi u njegovo ime zahtjev podnosi ili ga je već podnio u istom ili drugom carinskom uredu:
 - i. za odluke o OTI-ju u odnosu na istu robu;
 - ii. za odluke o OIP-u, u odnosu na istu robu i pod istim okolnostima za određivanje stjecanje podrijetla;
 - iii. za odluke o OIV-u, u odnosu na istu robu i pod istim okolnostima kojima se utvrđuje stjecanje podrijetla;
 - (b) ako se zahtjev ne odnosi ni na kakvu predviđenu uporabu odluke koja se odnosi na obvezujuće informacije ili predviđenu uporabu carinskog postupka.
2. Odluke koje se odnose na obvezujuće informacije obvezujuće su samo u odnosu na razvrstavanje u Carinsku tarifu ili utvrđivanje podrijetla ili carinske vrijednosti robe za:
 - (a) carinska tijela u odnosu na korisnika odluke, samo u odnosu na robu za koju su obavljene carinske formalnosti, nakon dana od kojeg takva odluka proizvodi učinke;
 - (b) za korisnika odluke u odnosu na carinska tijela, od dana na koji on primi ili se smatra da je primio obavijest o odluci.
 3. Odluke koje se odnose na obvezujuće informacije valjane su u razdoblju od tri godine od dana od kojeg odluka proizvodi učinke.
 4. Za primjenu odluka koje se odnose na obvezujuće informacije u kontekstu određenog carinskog postupka, korisnik odluke mora biti u stanju dokazati da:
 - (a) za odluku o OTI-ju, roba koja je deklarirana u svakom pogledu odgovara onoj opisanoj u odluci;
 - (b) za odluku o OIP-u, predmetna roba i okolnosti koje određuju stjecanje podrijetla u svakom pogledu odgovaraju robi i okolnostima opisanim u odluci;
 - (c) za odluke o OIV-u, okolnosti koje određuju carinsku vrijednost predmetne robe u svakom pogledu odgovaraju robi i okolnostima opisanim u odluci.

Članak 14.

Upravljanje odlukama koje se odnose na obvezujuće informacije

1. Odluka o OTI-ju prestaje biti valjana prije kraja razdoblja iz članka 13. stavka [3.](#) ako više nije u skladu s pravom, kao posljedica jednog od sljedećih razloga:
 - (a) donošenja izmjene nomenklatura iz članka 145. stavka 2. točaka [\(a\)](#) i [\(b\)](#);
 - (b) donošenja mjera iz članka 146. stavka [4.](#);U takvim slučajevima odluka o OTI-ju prestaje biti valjana s učinkom od datuma početka primjene takve izmjene ili mjera.
2. Odluka o OIP-u prestaje biti valjana prije kraja razdoblja iz članka 13. stavka [3.](#) u svakom od sljedećih slučajeva:
 - (a) kad je donesen pravno obvezujući akt Unije ili je sklopljen sporazum koji se primjenjuje u Uniji i odluka o OIP-u više nije u skladu s tako utvrđenim pravom, s učinkom od dana primjene tog akta ili sporazuma;
 - (b) kad odluka o OIP-u više nije u skladu sa Sporazumom o pravilima o podrijetlu u okviru Svjetske trgovinske organizacije (WTO) ili sa savjetodavnim mišljenjima, informacijama, savjetima i sličnim aktima o utvrđivanju podrijetla robe kako bi se osigurala ujednačenost u tumačenju i primjeni tog Sporazuma, s učinkom od dana njihove objave u *Službenom listu Europske unije*.
3. Valjanost odluke o OIV-u prestaje prije kraja razdoblja iz članka 13. stavka [3.](#) u svakom od sljedećih slučajeva:
 - (a) ako donošenje pravno obvezujućeg akta Unije čini odluku o OIV-u neusklađenom s tim aktom od datuma početka primjene tog akta;
 - (b) ako odluka o OIV-u više nije u skladu s člankom VII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini ili Sporazumom iz 1994. o provedbi članka VII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini (Sporazum WTO-a o određivanju carinske vrijednosti) ili s odlukama koje je Odbor za određivanje carinske vrijednosti donio radi tumačenja tog Sporazuma, s učinkom od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
4. Prestanak valjanosti odluka koje se odnose na obvezujuće informacije nema retroaktivni učinak.
5. Odstupajući od članka 7. stavka [7.](#) i članka [9.](#), carinska tijela poništavaju odluke koje se odnose na obvezujuće informacije samo ako se temelje na netočnim ili nepotpunim informacijama koje je dostavio podnositelj zahtjeva.
6. Carinska tijela opozivaju odluke koje se odnose na obvezujuće informacije u skladu s člankom 7. stavkom [7.](#) i člankom [10.](#) Međutim, takve se odluke ne opozivaju na zahtjev korisnika odluke.
7. Odluke koje se odnose na obvezujuće informacije ne smiju se mijenjati.
8. Carinska tijela opozivaju odluke o OTI-ju ako one više nisu u skladu s tumačenjem neke od nomenklatura iz članka 145. stavka 2. točaka [\(a\)](#) i [\(b\)](#) zbog sljedećeg:
 - (a) objašnjenja iz članka 9. stavka 1. točke (a) druge alineje Uredbe (EEZ) br. 2658/87, s učinkom od datuma njihove objave u *Službenom listu Europske unije*;
 - (b) presude Suda Europske unije, s učinkom od dana objave izreke presude u *Službenom listu Europske unije*;

- (c) odluka o razvrstavanju, mišljenja o razvrstavanju ili izmjena objašnjenja nomenklature Harmoniziranog sustava nazivlja i brojčanog označivanja robe koju je donijela organizacija osnovana Konvencijom o Vijeću za carinsku suradnju sastavljenom u Bruxellesu 15. prosinca 1950., s učinkom od dana objave Komunikacije Komisije u seriji „C” *Službenog lista Europske unije*.
9. Odluke o OTI-ju ili OIP-u opozivaju se kad više nisu u skladu s presudom Suda Europske unije, s učinkom od dana objave izreke te presude u *Službenom listu Europske unije*.
10. Ako odluka o OTI-ju ili OIP-u više nije valjana u skladu sa stavkom 1. točkom (b) ili stavcima 2. ili 3., ili je opozvana u skladu sa stavcima 6., 8. ili 9., odluka se može i dalje koristiti za obvezujuće ugovore koji su se temeljili na toj odluci i koji su sklopljeni prije nego što je prestala biti valjana ili je bila opozvana. Ta produljena primjena ne primjenjuje se kad je odluka o OIP-u donesena u odnosu na robu za izvoz.
- Produljena primjena iz prvog podstavka može trajati najviše šest mjeseci od dana na koji je odluka koja se odnosi na obvezujuće informacije prestane biti valjana ili bude opozvana. Međutim, mjerom iz članka 146. stavka 4., članka 151. ili članka 158. može se isključiti ta produljena primjena ili odrediti kraće razdoblje. Kad je riječ o proizvodu za koji je uvozni ili izvozni certifikat predan kad se obavljaju carinske formalnosti, razdoblje od šest mjeseci zamjenjuje se razdobljem valjanosti certifikata.
- Kako bi mogao koristiti produljenu primjenu odluke koja se odnosi na obvezujuće informacije, korisnik odluke podnosi zahtjev carinskom tijelu koje je donijelo odluku u roku od 30 dana od dana na koji ona prestaje biti valjana ili bude opozvana, navodeći količine za koje je razdoblje produljene primjene zatraženo i državu članicu ili države članice u kojima će roba biti carinjena u razdoblju produljene primjene. To carinsko tijelo donosi odluku o produljenoj primjeni i obavještuje korisnika bez odgode, a najkasnije u roku od 30 dana od dana na koji primi sve informacije potrebne za donošenje te odluke.
11. Komisija obavještuje carinska tijela u slučaju:
- (a) suspenzije donošenja odluka koje se odnose na obvezujuće informacije za robu za koju nije osigurano ispravno i ujednačeno razvrstavanje u Carinsku tarifu, utvrđivanje podrijetla ili određivanje carinske vrijednosti; ili
- (b) povlačenja suspenzije iz točke (a).
12. Komisija može donijeti odluke u kojima od države članice zahtijeva opoziv odluka koje se odnose na obvezujuće informacije kako bi osigurala ispravno i ujednačeno razvrstavanje u Carinsku tarifu, utvrđivanje podrijetla ili određivanje carinske vrijednosti robe. Prije donošenja takve odluke Komisija obavještuje korisnika odluke o OTI-ju, OIP-u ili OIV-u o razlozima na kojima namjerava temeljiti svoju odluku i daje mu mogućnost izraziti svoje stajalište u propisanom roku koji teče od dana na koji on primi tu obavijest ili se smatra da ju je primio.
13. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila za donošenje odluka iz stavka 12. ovog članka, posebno u pogledu obavješćivanja predmetnih osoba o razlozima na kojima Komisija namjerava temeljiti svoju odluku i roku u kojem te osobe mogu izraziti svoje stajalište.

14. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za:
- (a) primjenu odluke koja se odnosi na obvezujuće informacije nakon što prestane biti valjana ili bude opozvana, u skladu sa stavkom 10.;
 - (b) obavijesti Komisije carinskim tijelima u skladu sa stavkom 11. točkama (a) i (b).
- Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.
15. Komisija provedbenim aktima donosi odluke kojima od država članica traži opoziv odluka iz stavka 12. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 262. stavka 2.

ODJELJAK 3.

ŽALBE

Članak 15.

Odluke koje donose pravosudna tijela

Članci [16.](#) i [17.](#) ne primjenjuju se na žalbe koje se podnose u svrhu poništavanja, opoziva ili izmjene odluke koja se odnosi na carinsko zakonodavstvo, a donijelo ju je pravosudno tijelo ili carinsko tijelo koje djeluje kao pravosudno tijelo.

Članak 16.

Pravo žalbe

1. Svaka osoba ima pravo na žalbu protiv svih odluka koje donesu carinska tijela i koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva, a koje na tu osobu utječu izravno i pojedinačno.

Svaka osoba koja je podnijela zahtjev carinskim tijelima za odluku, a nije dobila odluku o tom zahtjevu u roku navedenom u članku 6. stavku [3.](#), također ima pravo ostvariti svoje pravo na žalbu.
2. Pravo na žalbu može se ostvariti u najmanje dva koraka:
 - (a) najprije, na carinskim tijelima ili pravosudnom tijelu ili drugom tijelu koje država članica odredi u tu svrhu;
 - (b) nakon toga, na višem neovisnom tijelu, koje može biti pravosudno tijelo ili odgovarajuće specijalizirano tijelo, u skladu s važećim odredbama u državama članicama.
3. Žalba se ulaže u državi članici u kojoj je odluka donesena ili zatražena.
4. Države članice osiguravaju da žalbeni postupak omogućuje brzu potvrdu ili ispravak odluka koje donose carinska tijela.

Članak 17.

Suspenzija provedbe

1. Podnošenje žalbe ne suspendira provedbu osporavane odluke.

2. Međutim, carinska tijela suspendiraju provedbu takve odluke u cijelosti ili djelomično ako imaju dobar razlog vjerovati da osporavana odluka nije u skladu s carinskim zakonodavstvom ili da postoji opasnost od nepopravljive štete za dotičnu osobu.
3. U slučajevima iz stavka 2., ako je učinak osporavane odluke takav da su uvozne ili izvozne carine dospjele, suspenzija provedbe te odluke uvjetovana je polaganjem osiguranja, osim ako se na temelju dokumentirane procjene utvrdi da bi takvo osiguranje moglo uzrokovati ozbiljne ekonomske poteškoće za dužnika.

ODJELJAK 4.

NAKNADE I TROŠKOVI

Članak 18.

Zabrana naknada i troškova

1. Carinska tijela ne smiju nametati naknade za obavljanje carinskih provjera ili bilo kakvu primjenu carinskog zakonodavstva tijekom službenog radnog vremena svojih nadležnih carinskih ureda.
2. Carinska tijela mogu nametnuti naknade ili zahtijevati povrat troškova ako su pružila posebne usluge, a posebno sljedeće:
 - (a) prisutnost, ako se tako zahtijeva, carinskog osoblja izvan službenog radnog vremena ili u prostorima izvan prostora carine;
 - (b) analizu ili stručna izvješća o robi i poštanske pristojbe za povrat robe podноситelju zahtjeva, posebno u vezi s odlukama koje su donesene prema članku [13.](#) ili pružanjem informacija u skladu s člankom [39.](#);
 - (c) pregled ili uzorkovanje roba radi provjere ili uništenja robe, koje uključuje troškove osim onih za angažiranje carinskog osoblja;
 - (d) iznimne mjere provjere, kad su potrebne zbog prirode robe ili potencijalnog rizika.

Glava II.

OBVEZE I PRAVA OSOBA U VEZI S CARINSKIM ZAKONODAVSTVOM

Poglavlje 1.

Registracija

Članak 19.

Registracija

1. Gospodarski subjekti s poslovnim nastanom na carinskom području Unije registriraju se kod carinskih tijela koja su nadležna za mjesto njihova poslovnog nastana kako bi dobili registracijski i identifikacijski broj gospodarskog subjekta (EORI). Ako je

moгуće, ta registracija uključuje i elektroničku identifikaciju subjekta u nacionalnim sustavima elektroničke identifikacije iz Uredbe (EU) br. 910/2014.

2. Registrirani gospodarski subjekti obavješćuju carinska tijela o svakoj promjeni svojih registracijskih podataka, posebno ako to podrazumijeva promjenu mjesta njihova poslovnog nastana.
3. U posebnim slučajevima, gospodarski subjekti koji nemaju poslovni nastan na carinskom području Unije registriraju se kod carinskih tijela koja su nadležna za mjesto na kojem su podnijeli prvu deklaraciju ili zatražili odluku.
4. Osobe koje nisu gospodarski subjekti ne moraju se registrirati kod carinskih tijela osim ako je propisano drukčije.

Ako se osobe iz prvog podstavka moraju registrirati, primjenjuje se sljedeće:

- (a) ako imaju poslovni nastan na carinskom području Unije registriraju se kod carinskih tijela koja su nadležna za mjesto njihovog poslovnog nastana;
 - (b) ako nemaju poslovni nastan na carinskom području Unije, registriraju se kod carinskih tijela koja su nadležna za mjesto na kojemu su prvo podnijeli deklaraciju ili zatražili odluku.
5. U posebnim slučajevima carinska tijela poništavaju registraciju.
 6. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:
 - (a) minimalnih zahtjeva u pogledu podataka za registraciju iz stavka 1.;
 - (b) posebnih slučajeva iz stavka 3.;
 - (c) slučajeva iz stavka 4. prvog podstavka u kojima se osobe koje nisu gospodarski subjekti moraju registrirati kod carinskih tijela;
 - (d) posebnih slučajeva iz stavka 5. u kojima carinska tijela poništavaju registraciju;
 - (e) carinskog tijela nadležnog za registraciju.
 7. Komisija provedbenih akta određuje carinsko tijelo nadležno za registraciju iz stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 262. stavka 2.

Poglavlje 2.

Uvoznik i pretpostavljeni uvoznik

Članak 20.

Uvoznici

1. Uvoznik ispunjava sljedeće obveze:
 - (a) pruža, čuva i stavlja na raspolaganje carinskim tijelima, čim su dostupne, a u svakom slučaju prije puštanja robe, sve informacije potrebne za smještaj ili carinski postupak u koji se roba stavlja u skladu s člancima [88.](#), [118.](#), [132.](#) i [135.](#) ili za zaključenje postupka vanjske proizvodnje;
 - (b) osigurava ispravni izračun i plaćanje carina i svih drugih primjenjivih davanja;

- (c) osigurava da je roba koja ulazi u carinsko područje Unije ili izlazi iz njega u skladu s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela te osigurava, vodi i stavlja na raspolaganje odgovarajuće evidencije o takvoj usklađenosti;
 - (d) sve druge obveze uvoznika utvrđene u carinskom zakonodavstvu.
2. Uvoznik mora imati poslovni nastan na carinskom području Unije.
3. Odstupajući od stavka 2., sljedeći uvoznici ili osobe ne moraju imati poslovni nastan na carinskom području Unije:
- (a) uvoznik koji robu stavlja u provoz ili privremeni uvoz;
 - (b) uvoznik koji unosi robu koja ostaje u privremenom smještaju;
 - (c) osobe koje povremeno stavljaju robu u carinske postupke, pod uvjetom da carinska tijela takvo stavljanje smatraju opravdanim;
 - (d) osobe s poslovnim nastanom u zemlji čije je državno područje susjedno carinskom području Unije, koje podnose robu u graničnom carinskom uredu Unije koji je susjedan toj zemlji, pod uvjetom da zemlja u kojoj te osobe imaju poslovni nastan priznaje recipročne pogodnosti osobama s poslovnim nastanom na carinskom području Unije;
 - (e) pretpostavljeni uvoznik kojeg zastupa neizravni zastupnik s poslovnim nastanom na carinskom području Unije.

Članak 21.

Pretpostavljeni uvoznici

1. Odstupajući od članka 20. stavka 1. točke [\(a\)](#), pretpostavljeni uvoznici dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje informacije o prodaji na daljinu robe koja se uvozi na carinsko područje Unije najkasnije sljedećeg dana od datuma prihvatanja plaćanja, a u svakom slučaju prije puštanja robe.
2. Ne dovodeći u pitanje informacije potrebne za puštanje robe u slobodni promet u skladu s člankom 88. stavkom [3.točkom \(a\)](#), informacije iz stavka 1. ovog članka sadržavaju barem zahtjeve utvrđene u članku 63.c stavku 2. Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011.
3. Ako je roba koju je pretpostavljeni uvoznik prethodno uvezao u okviru prodaje na daljinu vraćena na adresu prvotnog pošiljatelja ili na drugu adresu izvan carinskog područja Unije, pretpostavljeni uvoznik poništava informacije o puštanju te robe u slobodni promet i dostavlja ili stavlja na raspolaganje dokaz o izlasku robe iz carinskog područja Unije.

Poglavlje 3.

Izvoznik

Članak 22.

Izvoznici

1. Izvoznik ispunjava sljedeće obveze:

- (a) pruža, čuva i stavlja na raspolaganje carinskim tijelima, čim su dostupne, a u svakom slučaju prije puštanja robe, sve informacije potrebne za carinski postupak u koji je roba stavljena u skladu s člancima [99.](#) i [140.](#) ili za zaključenje postupka privremenog uvoza;
 - (b) osigurava ispravni izračun i naplatu carina i svih drugih davanja, ako je primjenjivo;
 - (c) osigurava da je roba koja ulazi u carinsko područje Unije ili izlazi iz njega u skladu s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela te osigurava, vodi i stavlja na raspolaganje odgovarajuće evidencije o takvoj usklađenosti;
 - (d) sve druge obveze utvrđene u carinskom zakonodavstvu.
2. Izvoznik mora imati poslovni nastan na carinskom području Unije.
3. Odstupajući od stavka 2., sljedeći izvoznici ne moraju imati poslovni nastan unutar carinskog područja Unije:
- (a) izvoznik koji stavlja robu u provoz, zaključuje postupak privremenog uvoza ili izvozi robu koja je bila u privremenom smještaju;
 - (b) osobe koje povremeno stavljaju robu u carinske postupke, pod uvjetom da carinska tijela to smatraju opravdanim;
 - (c) osobe s poslovnim nastanom u zemlji čije je državno područje susjedno carinskom području Unije, koje podnose robu u graničnom carinskom uredu Unije koji je susjedan toj zemlji, pod uvjetom da zemlja u kojoj te osobe imaju poslovni nastan priznaje recipročne pogodnosti osobama s poslovnim nastanom na carinskom području Unije.

Poglavlje 4.

Ovlašteni gospodarski subjekt i ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”)

Članak 23.

Zahtjev i odobrenje za status ovlaštenog gospodarskog subjekta

1. Osoba koja ima boravište ili pravnu osobnost ili je registrirana na carinskom području Unije i koja ispunjava kriterije iz članka [24.](#) može se prijaviti za status ovlaštenoga gospodarskog subjekta.
- Carinska tijela, nakon savjetovanja s drugim tijelima, prema potrebi, izdaju jednu ili obje od sljedećih vrsta odobrenja:
- (a) za ovlaštenoga gospodarskog subjekta za carinsko pojednostavnjenje koje omogućuje korisniku odobrenja korištenje pojednostavnjenja u skladu s carinskim zakonodavstvom; ili
 - (b) za ovlaštenoga gospodarskog subjekta za sigurnost i zaštitu koje omogućuje korisniku odobrenja pojednostavnjenja koja se odnose na sigurnost i zaštitu.
2. Obje vrste odobrenja iz stavka 1. drugog podstavka mogu se koristiti istovremeno.

3. Osobe iz stavka 1. ispunjavaju obveze iz članka 7. stavaka [2.](#) i [3. Carinska](#) tijela prate kontinuiranu usklađenost subjekta s kriterijima i uvjetima za stjecanje statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta u skladu s člankom 7. stavkom 4.

Carinska tijela najmanje svake tri godine provode detaljno praćenje aktivnosti ovlaštenoga gospodarskog subjekta i interne evidencije.
4. Status ovlaštenoga gospodarskog subjekta, podložno stavku 5. ovoga članka i članku [24.](#), priznaju carinska tijela svih država članica.
5. Carinska tijela, na temelju priznavanja statusa i pod uvjetom ispunjavanja zahtjeva koji se odnose na određenu vrstu pojednostavnjenja propisanih u carinskom zakonodavstvu, odobravaju subjektu da iskoristi navedeno pojednostavnjenje. Carinska tijela ne preispituju kriterije koji su prethodno bili ispitani pri odobravanju statusa.
6. Ovlašteni gospodarski subjekt iz stavka 1. ima pravo na više pojednostavnjenja nego ostali gospodarski subjekti u vezi s carinskim provjerama u skladu s vrstom odobrenja, uključujući manje fizičkih provjera i provjera koje se temelje na dokumentaciji. Status ovlaštenoga gospodarskog subjekta uzima se u obzir kao pozitivna okolnost za potrebe upravljanja rizicima u carinskim pitanjima.
7. Carinska tijela odobravaju povlastice koje proizlaze iz statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta osobama s poslovnim nastanom u trećim zemljama, koje ispunjavaju uvjete i poštuju obveze iz relevantnog zakonodavstva tih zemalja ili područja, u mjeri u kojoj te uvjete i obveze Unija priznaje kao istovrijedne onima koji se nameću ovlaštenim gospodarskim subjektima s poslovnim nastanom na carinskom području Unije. Takvo odobravanje povlastica temelji se na načelu reciprociteta, osim ako Unija odluči drukčije, i podržano je međunarodnim sporazumom koji je sklopila Unija ili njezino zakonodavstvo u području zajedničke trgovinske politike.
8. Uspostavlja se zajednički mehanizam kontinuiteta poslovanja kako bi se reagiralo na poremećaje u trgovinskim tokovima zbog povećanog stupnja opasnosti, zatvaranja granica i/ili prirodnih katastrofa, opasnih kriznih situacija ili drugih velikih nesreća, pri čemu bi carinska tijela mogla u najvećoj mogućoj mjeri olakšati i ubrzati prioritetni teret ovlaštenih gospodarskih subjekata.
9. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:
 - (a) vrste i učestalosti aktivnosti praćenja koje provode osobe iz stavka 1. i carinska tijela iz stavka 3.;
 - (b) pojednostavnjenja za ovlaštene gospodarske subjekte iz stavka 5.;
 - (c) pojednostavnjenja iz stavka 6.
10. Komisija provedbenim aktima utvrđuje postupovna pravila za savjetovanja o utvrđivanju statusa ovlaštenih gospodarskih subjekata iz stavka 1. drugog podstavka, uključujući rokove za odgovor. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 24.

Dodjela statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta

1. Kriteriji za odobrenje statusa „ovlaštenoga gospodarskog subjekta” su sljedeći:

- (a) nepostojanje ikakve teške povrede ili ponovljene povrede carinskog zakonodavstva i poreznih pravila te nepostojanje teških kaznenih djela; povrede i kaznena djela koja treba razmotriti ona su koja se odnose na gospodarske ili poslovne aktivnosti;
 - (b) podnositelj zahtjeva mora dokazati visoke razine kontrole svojih aktivnosti i protoka robe primjenom svojeg sustava upravljanja poslovnim i, prema potrebi, prijevoznim evidencijama, što omogućuje odgovarajuće carinske provjere, i moći dokazati da je neusklađenost stvarno otklonjena; podnositelj zahtjeva osigurava da odgovarajući zaposlenici dobiju uputu da obavijeste carinska tijela svaki put kad otkriju poteškoće pri ispunjavanju zahtjeva te uspostavlja postupke za obavješćivanje carinskih tijela o takvim poteškoćama;
 - (c) financijska solventnost koja se smatra dokazanom kad podnositelj zahtjeva ima dobro financijsko stanje koje mu omogućuje ispunjavanje obveza uzimajući u obzir karakteristike predmetne poslovne aktivnosti;
 - (d) u vezi s odobrenjem iz članka 23. stavka 1. točke (a), praktični standardi za osposobljenost ili stručne kvalifikacije koji su izravno povezani s aktivnostima koje se obavljaju;
 - (e) kad je riječ o odobrenjima iz članka 23. stavka 1. točke (b), odgovarajući standardi sigurnosti, zaštite i usklađenosti prilagođeni aktivnostima koje se obavljaju. Standardi sigurnosti i zaštite smatraju se ispunjenima ako podnositelj zahtjeva dokaže da provodi odgovarajuće mjere za osiguravanje zaštite i sigurnosti međunarodnog lanca opskrbe, među ostalim u područjima fizičkog integriteta i kontrola pristupa, logističkih postupaka i rukovanja posebnim vrstama robe, osoblja i utvrđivanja svojih poslovnih partnera.
2. Komisija provedbenim aktima donosi načine primjene kriterija iz stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 25.

Dodjela statusa ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”)

1. Uvoznik ili izvoznik koji ima boravište ili je registriran na carinskom području Unije, ispunjava kriterije iz stavka 3. i obavljao je najmanje tri godine u okviru svojeg poslovanja redovite carinske radnje, može podnijeti zahtjev za status ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) carinskom tijelu države članice u kojoj ima poslovni nastan.
2. Carinska tijela odobravaju status nakon savjetovanja s drugim tijelima, ako je potrebno, i nakon što su imala pristup relevantnim podacima podnositelja zahtjeva za posljednje tri godine kako bi procijenila usklađenost s kriterijima iz stavka 3.
3. Carinska tijela dodjeljuju status ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) osobi koja ispunjava sve sljedeće kriterije:
 - (a) nije počinila teške povrede ili ponovljene povrede carinskog zakonodavstva i poreznih pravila ni teška kaznena djela; povrede i kaznena djela koja treba razmotriti ona su koja se odnose na gospodarske ili poslovne aktivnosti;
 - (b) podnositelj zahtjeva dokazao je visoke razine kontrole vlastitih aktivnosti i protoka robe primjenom svojeg sustava upravljanja poslovnim i, prema potrebi, prijevoznim evidencijama, što omogućuje odgovarajuće carinske provjere, i

može dokazati da je neusklađenost stvarno otklonjena; podnositelj zahtjeva osigurava da odgovarajući zaposlenici obavješćuju carinska tijela svaki put kad otkriju poteškoće pri ispunjavanju zahtjeva te uspostavlja postupke za obavješćivanje carinskih tijela o takvim poteškoćama;

- (c) financijski je solventna što se smatra dokazanim ako podnositelj zahtjeva ima dobro financijsko stanje koje mu omogućuje ispunjavanje obveza uzimajući u obzir karakteristike predmetne poslovne aktivnosti. Tijekom tri godine koje prethode podnošenju zahtjeva, podnositelj zahtjeva ispunio je svoje financijske obveze u pogledu plaćanja carina i drugih davanja, poreza ili pristojbi koje se naplaćuju na uvoz ili izvoz robe ili u vezi s njime, među ostalim PDV i trošarine koje se plaćaju za aktivnosti unutar Unije;
 - (d) zadovoljava praktične standarde osposobljenosti ili stručnih kvalifikacija izravno povezane s vrstom i opsegom djelatnosti koja se obavlja, među ostalim to da se relevantnim zaposlenicima daju upute o tome kako komunicirati s carinskim tijelima preko centra EU-a za carinske podatke;
 - (e) odgovarajuće standarde sigurnosti, zaštite i usklađenosti, prilagođene vrsti i opsegu djelatnosti koja se obavlja. Standardi sigurnosti i zaštite smatraju se ispunjenima ako podnositelj zahtjeva dokaže da provodi odgovarajuće mjere za osiguravanje zaštite i sigurnosti međunarodnog lanca opskrbe, među ostalim u područjima fizičkog integriteta i kontrola pristupa, logističkih postupaka i rukovanja posebnim vrstama robe, osoblja i utvrđivanja svojih poslovnih partnera;
 - (f) ima elektronički sustav iz kojeg se carinskim tijelima dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje svi podaci u stvarnom vremenu o kretanju robe i usklađenosti osobe iz stavka 1. sa svim zahtjevima koji se primjenjuju na tu robu, među ostalim u vezi sa sigurnošću i zaštitom te, prema potrebi, dijeljenjem preko centra EU-a za carinske podatke:
 - i. carinske evidencije;
 - ii. računovodstvenog sustava;
 - iii. poslovnih i prijevoznih evidencija;
 - iv. sustava praćenja i logističkog sustava koji prepoznaje robu kao robu Unije ili robu koja nije roba Unije i, prema potrebi, navodi njezinu lokaciju;
 - v. dozvola i odobrenja izdanih u skladu s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela;
 - vi. potpunih evidencija potrebnih za provjeru ispravnosti utvrđivanja carinskog duga.
4. Osobe iz stavka 1. ispunjavaju obveze iz članka 7. stavaka [2.](#) i [3. Carinska](#) tijela prate kontinuiranu usklađenost subjekta s kriterijima i uvjetima za stjecanje statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta u skladu s člankom 7. stavkom 4.

Carinska tijela najmanje svake tri godine provode detaljno praćenje aktivnosti i interne evidencije ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”). Ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”) obavješćuje carinska tijela o svim promjenama u svojoj korporativnoj strukturi, vlasništvu, stanju u pogledu solventnosti, trgovinskim modelima ili svim drugim značajnim

promjenama svoje situacije i djelatnosti. Carinska tijela ponovno ocjenjuju status ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) ako bilo koja od tih promjena znatno utječe na njegov status. Carinska tijela mogu suspendirati to odobrenje dok se ne donese odluka o ponovnoj ocjeni.

5. Ako ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”) promijeni svoju državu članicu poslovnog nastana, carinska tijela države članice primateljice mogu ponovno procijeniti odobrenje za ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) nakon savjetovanja s državom članicom koja je prvotno dodijelila status i nakon što su primila prethodnu evidenciju o gospodarskim subjektima. Tijekom ponovnog ocjenjivanja carinsko tijelo države članice koja je izdala prvotno odobrenje može to odobrenje suspendirati.

Ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”) obavješćuje carinska tijela države članice primateljice o svim promjenama u svojoj korporativnoj strukturi, vlasništvu, stanju u pogledu solventnosti, trgovinskim modelima ili svim drugim značajnim promjenama svoje situacije i djelatnosti ako bilo koja od tih promjena utječe na status ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”).

6. Ako se sumnja da je ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”) sudjelovao u prijevarnoj aktivnosti povezanoj sa svojom gospodarskom ili poslovnom aktivnošću, njegov se status suspendira.

Ako su carinska tijela suspendirala, poništila ili opozvala odobrenje za ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) u skladu s člancima [7.](#), [9.](#) i [10.](#), ona poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurala da se odobrenja iz stavka 7. ovog članka i pojednostavnjenja iz stavka 8. ovog članka također suspendiraju, ponište ili opozovu.

7. Carinska tijela mogu odobriti ovlaštenim pouzdanim gospodarskim subjektima („Trust and Check”):

- (a) da dio podataka o svojoj robi dostave nakon puštanja te robe u skladu s člankom 59. stavkom [3.](#);
- (b) da obave određene provjere i puštanje robe nakon primitka te robe u mjestu poslovanja uvoznika, vlasnika ili primatelja i/ili nakon otpreme iz mjesta poslovanja izvoznika, vlasnika ili pošiljatelja, u skladu s člankom [61.](#);
- (c) da se smatra da oni pružaju potrebne dokaze o pravilnom vođenju poslovanja u svrhu dobivanja odobrenja za posebne postupke u skladu s člancima [102.](#), [103.](#), [109.](#) i [123.](#);
- (d) da periodično određuju carinski dug koji odgovara ukupnom iznosu uvozne ili izvozne carine koja se odnosi na svu robu koju je taj gospodarski subjekt pustio, u skladu s člankom 181. stavkom [4.](#);
- (e) da odgode plaćanje carinskog duga u skladu s člankom [188.](#)

8. Ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”) imaju pravo na više pojednostavnjenja od drugih gospodarskih subjekata u vezi s carinskim provjerama u skladu s vrstom odobrenja, uključujući manje fizičkih provjera i provjera koje se temelje na dokumentaciji. Status ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) uzima se u obzir kao pozitivna okolnost za potrebe upravljanja rizicima u carinskim pitanjima.

9. Odstupajući od članka 110., ako uvoznik ili izvoznik robe koja ulazi u carinsko područje ili izlazi iz njega ima status ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”), smatra se da se na robu primjenjuje režim odgode plaćanja carine i da ona ostaje pod carinskim nadzorom do svojeg konačnog odredišta bez obveze da se stavi u provoz. Ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”) odgovoran je za plaćanje carina, drugih poreza i davanja u državi članici poslovnog nastana odnosno državi članici u kojoj je odobrenje izdano.
10. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem vrste i učestalosti aktivnosti praćenja iz stavka 4. ovog članka.
11. Komisija provedbenim aktima donosi:
 - (a) pravila za savjetovanje s drugim tijelima radi utvrđivanja statusa ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) iz stavka 2.;
 - (b) načine za primjenu kriterija iz stavka 3.;
 - (c) pravila za savjetovanje s carinskim tijelima kako je navedeno u stavku 5.Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 26.

Prijelazne odredbe za ovlaštene gospodarske subjekte za carinska pojednostavnjenja

1. Do datuma utvrđenog u članku 265. stavku 4. carinska tijela mogu osobama koje ispunjavaju kriterije odobriti status ovlaštenog gospodarskog subjekta za carinska pojednostavnjenja i odobriti im da iskoriste određena pojednostavnjenja u skladu s carinskim zakonodavstvom.
2. Do datuma utvrđenog u članku 265. stavku 3. carinska tijela ocjenjuju valjana odobrenja ovlaštenih gospodarskih subjekata za carinska pojednostavnjenja kako bi provjerila može li se njihovim korisnicima dodijeliti status ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”). Ako to nije moguće, opozivaju se status ovlaštenog gospodarskog subjekta i carinska pojednostavnjenja iz članka 23. stavka [5.](#)
3. Do ponovne ocjene odobrenja ili do datuma utvrđenog u članku 265. stavku 3., ovisno o tome što nastupi ranije, priznavanje statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta za carinska pojednostavnjenja ostaje na snazi, osim ako se primjenjuju članci [9.](#) i [10.](#) o poništenju, opozivu ili izmjeni odluka.

Poglavlje 5.

Carinsko zastupanje

Članak 27.

Carinski zastupnici

1. Svaka osoba može imenovati carinskog zastupnika.

Takvo zastupanje može biti izravno, u kojem slučaju carinski zastupnik djeluje u ime i za račun druge osobe ili neizravno, u kojem slučaju carinski zastupnik djeluje u svoje ime, ali za račun druge osobe.

Neizravni carinski zastupnik koji djeluje u svoje ime, ali za račun uvoznika ili izvoznika, smatra se uvoznikom ili izvoznikom za potrebe članka 20. odnosno članka 22.

2. Carinski zastupnik mora imati poslovni nastan unutar carinskog područja Unije.
Od toga je zahtjeva oslobođen, osim ako je propisano drukčije, carinski zastupnik koji djeluje za račun osoba koje ne moraju imati poslovni nastan unutar carinskog područja Unije.
3. Carinski zastupnik sa statusom ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) priznaje se kao takav samo ako djeluje kao neizravni zastupnik. Kad djeluje kao izravni zastupnik, carinskom zastupniku može se priznati status ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) samo ako je osobi u čije ime i za čiji račun taj zastupnik djeluje odobren takav status.
4. Komisija u skladu s pravom Unije utvrđuje uvjete pod kojima carinski zastupnik može pružati usluge na carinskom području Unije.
5. Države članice primjenjuju uvjete određene u skladu sa stavkom 4. za carinske zastupnike koji nemaju poslovni nastan na carinskom području Unije.
6. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:
 - (a) slučajeva u kojima se ne primjenjuje oslobođenje od obveze iz stavka 2. drugog podstavka;
 - (b) uvjeta pod kojima carinski zastupnik može pružati usluge na carinskom području Unije iz stavka 4.

Članak 28.

Opunomoćivanje zastupnika

1. Kad posluje s carinskim tijelima, carinski zastupnik navodi da djeluje za račun osobe koju predstavlja i je li takvo zastupanje izravno ili neizravno.
Osobe koje ne navedu da djeluju kao carinski zastupnik ili koje navedu da djeluju kao carinski zastupnik bez punomoći da tako djeluju, smatraju se da djeluju u svoje ime i za svoj račun.
2. Carinska tijela mogu zahtijevati da osobe koja navode da djeluju kao carinski zastupnik prilože dokaz o svojoj punomoći koju je izdala zastupana osoba.
U posebnim slučajevima, carinska tijela ne zahtijevaju prilaganje takvog dokaza.
3. Carinska tijela ne zahtijevaju od osobe koja djeluje kao carinski zastupnik i koja redovito izvršava radnje i formalnosti da svaki put predoči dokaz o punomoći ako je takva osoba u mogućnosti predočiti takav dokaz na zahtjev carinskih tijela.
4. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem slučajeva u kojima carinska tijela iz stavka 2. ovog članka ne zahtijevaju dokaz o opunomoćenju.

5. Komisija provedbenim aktima donosi pravila o dodjeli i dokazivanju opunomoćenja iz stavka 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Glava III.

CENTAR EU-a ZA CARINSKE PODATKE

Članak 29.

Funkcije i svrha centra EU-a za carinske podatke

1. Centar EU-a za carinske podatke pruža siguran i kibernetički otporan skup elektroničkih usluga i sustava za upotrebu podataka, uključujući osobne podatke za carinske potrebe. Taj sustav ima sljedeće funkcije:
 - (a) omogućuje elektroničku provedbu carinskog zakonodavstva;
 - (b) osigurava kvalitetu, cjelovitost, sljedivost i neosporivost podataka koji se u njemu obrađuju, uključujući izmjenu takvih podataka;
 - (c) osigurava ispunjavanje odredaba Uredbe (EU) 2016/679, Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća²⁵ i Direktive (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća²⁶ koje se odnose na obradu osobnih podataka;
 - (d) omogućuje analizu rizika, ekonomsku analizu i analizu podataka, među ostalim upotrebom sustava umjetne inteligencije u skladu s [Aktom o umjetnoj inteligenciji 2021/0106 (COD)]²⁷;
 - (e) omogućuje interoperabilnost tih usluga i sustava s drugim elektroničkim sustavima, platformama ili okruženjima za potrebe suradnje u skladu s glavom XIII.;
 - (f) integrira sustav razmjene potvrda u okviru jedinstvenog sučelja EU-a za carinu uspostavljen člankom 4. Uredbe (EU) 2022/2399;
 - (g) omogućuje razmjenu informacija s trećim zemljama;
 - (h) omogućuje carinsko nadziranje robe.
2. Radnje koje osobe, Komisija, carinska tijela, carinsko tijelo EU-a ili druga tijela obavljaju putem funkcija navedenih u stavku 1. ostaju radnje tih osoba, Komisije, carinskih tijela, carinskog tijela EU-a ili drugih tijela, čak i ako su automatizirani.

²⁵ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

²⁶ Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89.).

²⁷ Uredba (EU) .../.. Europskog parlamenta i Vijeća od ... (SL L ..., str. ...). [SL: unijeti u tekst broj Uredbe iz dokumenta COM(2021) 206 final, 2021/0106(COD), a u bilješku broj, datum, naslov i upućivanje na SL za tu uredbu.]

3. Komisija razvija, izvodi i održava centar EU-a za carinske podatke, uključujući stavljanje na raspolaganje javnosti tehničkih specifikacija za obradu podataka unutar njega, i uspostavlja okvir za kvalitetu podataka.
4. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. radi izmjene funkcija iz stavka 1. kako bi se uzele u obzir nove zadaće koje su tijelima iz članka 31. ove Uredbe dodijeljene zakonodavstvom Unije ili kako bi se te funkcije prilagodile potrebama tih tijela u provedbi carinskog zakonodavstva ili drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, a koje se s vremenom mijenjaju.
5. Komisija provedbenim aktima utvrđuje:
 - (a) tehnička rješenja za održavanje i upotrebu elektroničkih sustava koje su države članice i Komisija razvile u skladu s člankom 16. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 952/2013;
 - (b) program rada za postupno ukidanje tih sustava.Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 30.

Nacionalne aplikacije za korištenje podataka iz centra EU-a za carinske podatke

1. Države članice mogu razviti aplikacije potrebne za povezivanje s centrom EU-a za carinske podatke radi dostavljanja podataka centru EU-a za carinske podatke i obrade podataka iz tog centra.
2. Države članice mogu zatražiti od carinskog tijela EU-a da razvije aplikacije iz stavka 1. U tom slučaju te države članice financiraju razvoj tih sustava.
3. Ako carinsko tijelo EU-a razvije aplikaciju u skladu sa stavkom 2., ono je stavlja na raspolaganje svim državama članicama.

Članak 31.

Svrhe obrade osobnih podataka i drugih podataka u centru EU-a za carinske podatke

1. Osobe mogu imati pristup podacima, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, pohranjenima ili na drugi način dostupnima u centru EU-a za carinske podatke, koje su te osobe dostavile ili su dostavljeni u njihovo ime ili su im upućeni ili namijenjeni. Takav je pristup moguć isključivo radi:
 - (a) ispunjavanja obveza te osobe u pogledu izvješćivanja na temelju carinskog zakonodavstva ili drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, uključujući utvrđivanje obveza bilo koje osobe u pogledu carina, naknada i poreza koji bi se mogli naplaćivati u Uniji; i
 - (b) dokazivanja usklađenosti te osobe s carinskim zakonodavstvom i drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.
2. Carinsko tijelo može obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, pohranjene ili na drugi način dostupne u centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno u sljedeće svrhe:
 - (a) obavljanje svojih zadaća povezanih s provedbom carinskog zakonodavstva ili drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, uključujući utvrđivanje

obveza bilo koje osobe u pogledu carina, naknada i poreza koji bi se mogli naplaćivati u Uniji i provjeru usklađenosti s tim zakonodavstvom;

- (b) obavljanje zadaća povezanih s provjerama i upravljanjem rizikom kako je predviđeno u glavi IV.;
- (c) obavljanje zadaća potrebnih za suradnju pod uvjetima predviđenima u glavi XIII.

Kako bi se osigurala djelotvornost carinskih provjera, sva carinska tijela mogu primati i obrađivati podatke koji proizlaze iz carinske provjere ako je otkrivena neusklađena roba.

- 3. Carinsko tijelo EU-a može obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, pohranjene ili na drugi način dostupne u centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno u sljedeće svrhe:
 - (a) obavljanje zadaća u području upravljanja rizicima u carinskim pitanjima kako je predviđeno u glavi IV. poglavlju 3.;
 - (b) obavljanje zadaća kako je predviđeno u glavi XII. poglavlju 2.;
 - (c) obavljanje zadaća relevantnih za suradnju kako je predviđeno u glavi XIII.
- 4. Komisija može obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, pohranjene ili na drugi način dostupne u centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno u sljedeće svrhe:
 - (a) obavljanje zadaća koje se odnose na upravljanje rizikom kako je predviđeno u glavi IV. poglavlju 3.;
 - (b) obavljanje zadaća povezanih s razvrstavanjem robe u carinsku tarifu, njezinim podrijetlom i vrijednošću te njezinim carinskim nadziranjem u skladu s glavama I. i IX.;
 - (c) obavljanje zadaća povezanih s mjerama ograničavanja i upravljanjem krizom u skladu s glavom XI.;
 - (d) obavljanje zadaća povezanih s carinskim tijelom EU-a u skladu s glavom XII.;
 - (e) obavljanje zadaća potrebnih za suradnju pod uvjetima predviđenima u glavi XIII.;
 - (f) ocjenjivanje i evaluaciju uspješnosti carinske unije u skladu s glavom XV. poglavljem 1.;
 - (g) praćenja provedbe i osiguravanja ujednačene primjene carinskog zakonodavstva ili drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, uključujući utvrđivanje obveza bilo koje osobe u pogledu carina, naknada i poreza koji bi se mogli naplaćivati u Uniji;
 - (h) izrade statističkih podataka i drugih analiza kako je predviđeno zakonodavstvom Unije, a za što su potrebni podaci iz centra EU-a za carinske podatke.
- 5. Europski ured za borbu protiv prijevара („OLAF”) može obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, pohranjene ili na drugi način dostupne u centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njegovih aktivnosti u vezi s carinskim pitanjima u skladu s člankom 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća i

Uredbom Vijeća (EZ) br. 515/97, pod uvjetima koji se odnose na zaštitu podataka utvrđenima u prethodno navedenim uredbama.

6. Ured europskog javnog tužitelja („EPPO”) može, na zahtjev, pristupiti podacima, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, koji su pohranjeni ili na drugi način dostupni u centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njegovih zadaća u skladu s člankom 4. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939²⁸ ako je postupanje koje EPPO istražuje povezano s carinom i pod uvjetima utvrđenima u provedbenom aktu donesenom na temelju stavka 14. ovog članka.
7. Porezna tijela država članica mogu obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, pohranjene ili na drugi način dostupne u centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za utvrđivanje obveza bilo koje osobe u pogledu carina, naknada i poreza koji bi se mogli naplaćivati u vezi s relevantnom robom i pod uvjetima utvrđenima u provedbenom aktu donesenom u skladu sa stavkom 14. ovog članka.
8. Nadležna tijela kako su definirana u članku 3. točki 3. Uredbe (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća²⁹ mogu pristupiti podacima, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, pohranjenima ili na drugi način dostupnima u centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za provedbu zakonodavstva Unije kojim se uređuje stavljanje na tržište ili sigurnost hrane, hrane za životinje i bilja te za suradnju s carinskim tijelima kako bi se rizici od ulaska neusklađenih proizvoda u Uniju sveli na najmanju moguću mjeru i pod uvjetima utvrđenima u provedbenom aktu donesenom u skladu sa stavkom 14. ovog članka.
9. Tijela za nadzor tržišta koja su države članice imenovale u skladu s člankom 10. Uredbe (EU) 2019/1020 mogu obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, pohranjene ili na drugi način dostupne u centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za provedbu zakonodavstva Unije kojim se uređuje stavljanje na tržište ili sigurnost proizvoda te za suradnju s carinskim tijelima kako bi se rizici od ulaska neusklađene robe u Uniju sveli na najmanju moguću mjeru te pod uvjetima utvrđenima u provedbenom aktu donesenom u skladu sa stavkom 14. ovog članka.
10. Agencija Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) može, na zahtjev, pristupiti podacima, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, pohranjenima ili na drugi način dostupnima u centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njezinih zadaća u skladu s člankom 4. Uredbe (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća ako se te

²⁸ Uredba Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”) (SL L 283, 31.10.2017., str. 1.).

²⁹ Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.).

zadaje odnose na pitanja povezana s carinom i pod uvjetima utvrđenima u provedbenom aktu donesenom na temelju stavka 14. ovog članka.

11. Druga nacionalna tijela i tijela Unije, uključujući Agenciju za europsku graničnu i obalnu stražu (Frontex), mogu obrađivati neosobne podatke pohranjene ili na drugi način dostupne u centru EU-a za carinske podatke pod uvjetima utvrđenima u provedbenom aktu donesenom u skladu sa stavkom 14. ovog članka za potrebe:
 - (a) obavljanja zadataka relevantnih za ispunjavanje carinskih formalnosti;
 - (b) obavljanja zadataka koje su tim tijelima povjerene na temelju zakonodavstva Unije;
 - (c) obavljanja zadataka relevantnih za obavljanje aktivnosti upravljanja rizikom na razini Unije iz članka 52.
12. Do datuma iz članka 265. stavka 3. Komisija, OLAF i carinsko tijelo EU-a nakon osnivanja mogu, isključivo u svrhe navedene u stavicima 4., 5. i 6., obrađivati podatke, uključujući osobne podatke, iz postojećih elektroničkih sustava za razmjenu informacija koje je Komisija razvila u skladu s Uredbom (EU) br. 952/2013.
13. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. radi izmjene stavaka od 2. do 4. kako bi se pojasnile i dopunile u njima utvrđene svrhe s obzirom na potrebe povezane s provedbom carinskog zakonodavstva ili drugog zakonodavstva, a koje se s vremenom mijenjaju.
14. Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila i načine u skladu s kojima tijela iz stavaka od 6. do 11. pristupaju podacima ili obrađuju podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, koji su pohranjeni ili na drugi način dostupni u centru EU-a za carinske podatke. Pri utvrđivanju tih pravila i načina Komisija za svako tijelo ili kategoriju tijela:
 - (a) ocjenjuje postojeće zaštitne mjere koje primjenjuje predmetno tijelo kako bi se osiguralo da se podaci obrađuju u skladu sa svrhom;
 - (b) osigurava proporcionalnost i nužnost obrade u odnosu na svrhu;
 - (c) određuje posebne kategorije podataka kojima tijelo može pristupiti ili ih obraditi;
 - (d) razmatra potrebu da predmetno tijelo imenuje posebnu kontaktnu točku, osobu ili osobe ili da osigura dodatne zaštitne mjere;
 - (e) ocjenjuje je li potrebno ograničiti naknadnu razmjenu podataka;
 - (f) utvrđuje uvjete i načine za podnošenje zahtjeva za pristup podacima, uključujući osobne ili poslovno osjetljive podatke, te koji će zajednički voditelji obrade odobravati pristup centru EU-a za carinske podatke.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 32.

Osobni podaci u centru EU-a za carinske podatke

1. Osobni podaci sljedećih kategorija ispitanika mogu se obrađivati u centru EU-a za carinske podatke isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za svrhe utvrđene u članku 31.:

- (a) ispitanika koji su registrirani ili podnose zahtjev za registraciju kao gospodarski subjekti u skladu s člankom 19.;
 - (b) ispitanika koji povremeno sudjeluju u aktivnostima obuhvaćenima carinskim zakonodavstvom ili drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela;
 - (c) ispitanika čiji se osobni podaci nalaze u pratećoj dokumentaciji iz članka 40. ili u bilo kojem dodatnom dokazu potrebnom za ispunjavanje obveza propisanih carinskim zakonodavstvom i drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela;
 - (d) ispitanika čiji su osobni podaci sadržani u podacima prikupljenima za potrebe upravljanja rizikom u skladu s člankom 50. stavkom 3. točkom (a);
 - (e) ovlaštenog osoblja carinskih tijela, tijela koja nisu carinska tijela ili bilo kojeg drugog relevantnog tijela ili ovlaštenog tijela, čije su osobne informacije potrebne kako bi se osigurala odgovarajuća kontrola i nadzor nad pristupom informacijama u centru EU-a za carinske podatke;
 - (f) osoblja ili ovlaštenih trećih strana koje rade u ime Komisije, carinskog tijela EU-a ili drugih tijela Unije kojima je odobren pristup centru EU-a za carinske podatke.
2. Sljedeće kategorije osobnih podataka mogu se obrađivati u centru EU-a za carinske podatke u skladu s člankom 31.:
- (a) osobni podaci u modelu carinskih podataka EU-a iz članka 36.;
 - (b) osobni podaci sadržani u podacima prikupljenima za potrebe upravljanja rizikom u skladu s člankom 50. stavkom 3. točkom (a);
 - (c) osobni podaci potrebni za osiguravanje pravilne identifikacije osoblja ovlaštenog za obradu podataka u centru EU-a za carinske podatke iz stavka 1. točaka (e) i (f).
3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. radi izmjene ili dopune kategorija ispitanika i kategorija osobnih podataka iz stavaka 1. i 2. ovog članka kako bi se uzeo u obzir razvoj informacijske tehnologije i napredak informatičkog društva.

Članak 33.

Razdoblje čuvanja osobnih podataka u centru EU-a za carinske podatke

1. Osobni podaci u centru EU-a za carinske podatke mogu se pohraniti putem posebne usluge na razdoblje od najviše 10 godina, počevši od datuma na koji su ti podaci evidentirani u usluzi. Slučajevi propisani člankom [48.](#) i istrage koje pokreću OLAF, EPPO ili tijela država članica, postupci zbog povrede koje pokreće Komisija te upravni i sudski postupci koji uključuju osobne podatke imaju suspenzivni učinak na razdoblje čuvanja tih podataka.
2. Nakon razdoblja predviđenog u stavku 1. osobni podaci brišu se ili anonimiziraju, ovisno o okolnostima.
3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila za anonimizaciju osobnih podataka nakon isteka razdoblja čuvanja.

Članak 34.

Uloge i odgovornosti za osobne podatke koji se obrađuju u centru EU-a za carinske podatke

1. Carinska tijela država članica, Komisija i carinsko tijelo EU-a smatraju se zajedničkim voditeljima obrade za obradu osobnih podataka u centru EU-a za carinske podatke za potrebe upravljanja rizikom i suradnje, kako je navedeno u članku 31. stavku 2. točkama (b) i (c), članku 31. stavku 3. točkama (a) i (c) i članku 31. stavku 4. točkama (a) i (e).
2. Svako carinsko tijelo smatra se voditeljem obrade osobnih podataka koje obrađuje u svrhe iz članka 31. stavka 2. točke (a).
3. Komisija se smatra jedinim voditeljem obrade u odnosu na osobne podatke koje obrađuje u svrhe iz članka 31. stavka 4. točaka (c), (d) i od (f) do (g).
4. Do datuma utvrđenog u članku 265. stavku 3. Komisija, OLAF, EPPO i carinsko tijelo EU-a smatraju se jedinim voditeljima obrade u vezi s obradom podataka iz članka 31. stavka 12.
5. Zajednički voditelji obrade iz stavka 1.:
 - (a) surađuju kako bi pravodobno obradili zahtjeve ispitanika i olakšali ostvarivanje prava ispitanika;
 - (b) međusobno si pomažu u pitanjima koja uključuju identifikaciju i rješavanje svih povreda podataka povezanih sa zajedničkom obradom;
 - (c) razmjenjuju relevantne informacije potrebne za obavješćivanje ispitanika u skladu s poglavljem III. odjeljkom 2. Uredbe (EU) 2016/679, poglavljem III. odjeljkom 2. Uredbe (EU) 2018/1725 i poglavljem III. Direktive (EU) 2016/680, ako je primjenjivo;
 - (d) osiguravaju i štite sigurnost, cjelovitost, dostupnost i povjerljivost osobnih podataka koji se zajednički obrađuju u skladu s člankom 32. Uredbe (EU) 2016/679, člankom 33. Uredbe (EU) 2018/1725 i člankom 25. Direktive (EU) 2016/680, ako je primjenjivo.
6. Komisija provedbenim aktima utvrđuje uloge i odnose zajedničkih voditelja obrade prema ispitanicima, u skladu s člankom 26. Uredbe (EU) 2016/679 i člankom 28. Uredbe (EU) 2018/1725. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 35.

Ograničenja prava ispitanika

1. Ako bi ostvarivanje prava ispitanika na pristup i ograničenje obrade iz članaka 15. i 18. Uredbe (EU) 2016/679 i članaka 17. i 20. Uredbe (EU) 2018/1725 ili obavješćivanje o povredi podataka iz članka 34. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/679 i članka 35. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/1725 dovelo u pitanje istragu u tijeku koja se odnosi na fizičku osobu u području carine, provedbu carinskih provjera ili upravljanje posebnim rizikom utvrđenim u odnosu na fizičku osobu u području carine, carinska tijela, carinsko tijelo EU-a i Komisija mogu u skladu s člankom 23. stavkom 1. točkama (c), (e), (f) i (h) Uredbe (EU) 2016/679, odnosno Komisija i carinsko tijelo EU-a mogu u skladu s člankom 25. stavkom 1. točkama (a), (c), (e) i

(g) Uredbe (EU) 2018/1725, u cijelosti ili djelomično ograničiti ta prava ako je to ograničenje nužno i proporcionalno.

2. Carinska tijela, Komisija i carinsko tijelo EU-a procjenjuju nužnost i proporcionalnost ograničenja iz stavka 1. na pojedinačnoj osnovi prije njihove primjene, uzimajući u obzir moguće rizike za prava i slobode ispitanika.
3. Pri obradi osobnih podataka primljenih od drugih organizacija u kontekstu svojih zadaća carinska tijela, carinsko tijelo EU-a ili Komisija, kad djeluju u svojstvu voditelja obrade ili zajedničkog voditelja obrade, savjetuju se s tim organizacijama o mogućim razlozima za uvođenje ograničenja iz stavka 1. te o nužnosti i proporcionalnosti takvih ograničenja prije primjene ograničenja iz stavka 1.
4. Ako carinska tijela, Komisija ili carinsko tijelo EU-a u cijelosti ili djelomično ograniče prava iz stavka 1., poduzimaju sljedeće korake:
 - (a) u svojem odgovoru na zahtjev obavješćuju predmetnog ispitanika o primijenjenom ograničenju i o glavnim razlozima za to ograničenje te o mogućnosti podnošenja pritužbe nacionalnim tijelima za zaštitu podataka ili Europskom nadzorniku za zaštitu podataka ili traženju pravnog lijeka pred nacionalnim sudom ili Sudom Europske unije; i
 - (b) evidentiraju razloge za ograničenje, uključujući procjenu nužnosti i proporcionalnosti ograničenja te razloge zbog kojih bi pružanje pristupa dovelo u pitanje upravljanje rizikom i carinske provjere.

Obavješćivanje iz prvog podstavka točke (a) može se odgoditi, izostaviti ili uskratiti u skladu s člankom 25. stavkom 8. Uredbe (EU) 2018/1725 ili ako bi takvo obavješćivanje moglo utjecati na svrhu ograničenja.

5. Carinska tijela, Komisija ili carinsko tijelo EU-a u obavijesti o zaštiti podataka objavljene na njihovim internetskim stranicama/intranetu uključuju odjeljak u kojem se ispitanicima daju opće informacije o mogućnosti ograničavanja prava ispitanika.
6. Komisija provedbenim aktima utvrđuje zaštitne mjere za sprečavanje zlouporabe i nezakonitog pristupa ili prijenosa osobnih podataka na koje se primjenjuju ili bi se mogla primjenjivati ograničenja. Takve zaštitne mjere uključuju definiciju uloga, odgovornosti i postupovnih koraka te odgovarajuće praćenje ograničenja i periodično preispitivanje njihove primjene, koje se provodi najmanje svakih šest mjeseci. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 36.

Model carinskih podataka EU-a

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe kako bi se utvrdili podaci potrebni za ispunjavanje svrha iz članka 31. stavaka od 1. do 4. Ti zahtjevi u pogledu podataka čine model carinskih podataka EU-a.

Članak 37.

Tehnička sredstva za suradnju

1. Komisija, carinsko tijelo EU-a i carinska tijela upotrebljavaju centar EU-a za carinske podatke pri razmjeni s tijelima i tijelima Unije iz članka 31. stavaka od 6. do 11. u skladu s ovom Uredbom.

2. Kad je riječ o drugim formalnostima i sustavima Unije navedenima u Prilogu Uredbi (EU) 2022/2399, centar EU-a za carinske podatke osigurava interoperabilnost putem okruženja jedinstvenog sučelja EU-a za carinu uspostavljenog tom uredbom.
3. Ako se tijela koja nisu carinska tijela ili tijela Unije koriste elektroničkim sredstvima koja su uspostavljena zakonodavstvom Unije, koja se upotrebljavaju za postizanje ciljeva zakonodavstva Unije ili na koja se upućuje u zakonodavstvu Unije, suradnja se može odvijati putem interoperabilnosti tih elektroničkih sredstava s centrom EU-a za carinske podatke.
4. Ako se tijela koja nisu carinska tijela ne koriste elektroničkim sredstvima koja su uspostavljena zakonodavstvom Unije, koja se upotrebljavaju za postizanje ciljeva zakonodavstva Unije ili na koja se upućuje u zakonodavstvu Unije, ta tijela mogu upotrebljavati posebne usluge i sustave centra EU-a za carinske podatke u skladu s člankom 31.
5. Komisija provedbenim aktima donosi pravila za tehničke modalitete interoperabilnosti i povezivanja iz stavaka 3. i 4. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 262. stavka 4.

Članak 38.

Razmjena dodatnih informacija između carinskih tijela i gospodarskih subjekata

1. Carinska tijela i gospodarski subjekti mogu razmjenjivati i informacije koje nisu izričito propisane u carinskom zakonodavstvu, posebno za potrebe suradnje u identifikaciji rizika i ovladavanju njime. Ta se razmjena može odvijati prema pisanom sporazumu i može uključivati pristup carinskih tijela elektroničkim sustavima gospodarskih subjekata.
2. Sve su informacije koje jedna strana pruži drugoj tijekom suradnje iz stavka 1. povjerljive, osim ako se obje strane drukčije dogovore ili ako važećim odredbama nije predviđeno drukčije.

Članak 39.

Informacije koje pružaju carinska tijela

1. Sve osobe mogu od carinskih tijela zahtijevati informacije koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva. Carinska tijela mogu odbiti takav zahtjev ako se ne odnosi na radnju koja je u vezi s međunarodnom trgovinom robom koja je stvarno predviđena.
2. Carinska tijela održavaju redovan dijalog s gospodarskim subjektima i drugim tijelima koja su uključena u međunarodnu trgovinu robom. Ona promiču transparentnost stavljajući carinsko zakonodavstvo, opće upravne odluke i obrasce za zahtjeve slobodno na raspolaganje, kad god je moguće besplatno, i objavljujući ih na internetu.

Članak 40.

Informacije i prateća dokumentacija

1. Pri pružanju ili stavljanju na raspolaganje podataka i informacija potrebnih za određeni carinski postupak u koji je roba stavljena ili se namjerava staviti, osobe dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje digitalne primjerke izvornih papirnatih

isprava, ako takvi izvornici u papirnatom obliku postoje, koji se upotrebljavaju za dobivanje tih podataka i informacija.

2. Do datuma utvrđenog u članku 266. stavku [3.](#) prateća dokumentacija koja je potrebna za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji se roba deklarira mora biti u posjedu deklaranta i na raspolaganju carinskim tijelima u trenutku podnošenja.
3. Smatra se da je prateća dokumentacija za primjenjive necarinske formalnosti Unije navedene u Prilogu Uredbi (EU) 2022/2399 dostavljena ili stavljena na raspolaganje ili u posjedu deklaranta ako carinska tijela mogu dobiti potrebne podatke iz odgovarajućih necarinskih sustava Unije korištenjem sustava razmjene potvrda u okviru jedinstvenog sučelja Europske unije za carinu u skladu s člankom 10. stavkom 1. točkama (a) i (c) te uredbe.
4. Prateću dokumentaciju dostavljaju i osobe ako je to potrebno za upravljanje rizikom i provjere u carinskim pitanjima.
5. Ne dovodeći u pitanje drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela, carinska tijela mogu gospodarskim subjektima odobriti sastavljanje prateće dokumentacije iz stavka 3.
6. Osim ako je drukčije navedeno za određene isprave, predmetna osoba, za potrebe carinskih provjera, čuva isprave i informacije najmanje tri godine, na svaki način dostupan i prihvatljiv carinskim tijelima. To razdoblje traje:
 - (a) od kraja godine u kojoj je roba puštena;
 - (b) od kraja godine u kojoj prestaje podlijegati carinskom nadzoru, kad je riječ o robi puštenoj u slobodni promet oslobođenoj carine ili po sniženoj stopi uvozne carine zbog njezine uporabe u posebne svrhe;
 - (c) od kraja godine u kojoj je dotični carinski postupak završen ili je privremeni smještaj završio kad je riječ o robi stavljenoj u drugi carinski postupak ili robi u privremenom smještaju.
7. Ne dovodeći u pitanje članak 182. stavak [4.](#), kad carinska provjera u vezi s carinskim dugom pokaže da je potrebno ispraviti odgovarajuće knjiženje te da je osoba na koju se to odnosi obaviještena o tome, isprave i informacije čuvaju se tri godine nakon roka iz stavka 6. ovog članka.
8. Ako je podnesena žalba ili ako su započeli upravni ili sudski postupci, isprave i informacije čuvaju se tijekom razdoblja propisanog stavkom 1. ili dok se žalbeni postupak ili upravni ili sudski postupci ne završe, ovisno o tome što nastupi kasnije.

Glava IV.

CARINSKI NADZOR, CARINSKE PROVJERE I UPRAVLJANJE RIZIKOM

Poglavlje 1.

Carinski nadzor

Članak 41.

Carinski nadzor

1. Roba koja se unosi na carinsko područje Unije ili se iznosi iz njega podliježe carinskom nadzoru i može podlijegati carinskim provjerama.
2. Roba koja se unosi na carinsko područje Unije ostaje pod takvim nadzorom dok je god to potrebno za utvrđivanje njezina carinskog statusa.
3. Roba koja nije roba Unije ostaje pod carinskim nadzorom dok joj se ne promijeni carinski status ili se iznese iz carinskog područja Unije ili se uništi.
4. Nakon ulaska na carinsko područje Unije roba Unije podliježe carinskom nadzoru dok se ne potvrdi njezin carinski status, osim ako je stavljena u postupak uporabe u posebne svrhe.
5. Roba Unije stavljena u postupak uporabe u posebne svrhe podliježe carinskom nadzoru u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako je roba pogodna za višekratnu uporabu na razdoblje kraće od dvije godine od dana njezine prve uporabe u svrhe koje su utvrđene za primjenu izuzeća od carine ili smanjene stope carine;
 - (b) dok se roba ne upotrijebi u svrhe koje su utvrđene za primjenu izuzeća od carine ili smanjene stope carine;
 - (c) dok se roba ne iznese iz carinskog područja Unije, uništi ili ustupi u korist države;
 - (d) dok se roba ne upotrijebi u svrhe koje nisu utvrđene za primjenu izuzeća od carine ili smanjene stope carine, a primjenjiva uvozna carina bude plaćena.
6. Roba Unije puštena za izvoz ili stavljena u postupak vanjske proizvodnje podliježe carinskom nadzoru sve dok se ne iznese iz carinskog područja Unije, prepusti državi ili uništi ili dok carinska deklaracija ili relevantni podaci o izvozu ne budu poništeni.
7. Roba Unije stavljena u unutarnji provoz podliježe carinskom nadzoru sve dok ne stigne na odredište na carinskom području Unije.
8. Posjednik robe pod carinskim nadzorom može, uz dozvolu carinskih tijela, u svako doba pregledati robu ili uzeti uzorke, osobito kako bi se utvrdilo njezino razvrstavanje u carinsku tarifu, carinska vrijednost ili carinski status.

Članak 42.

Nadležni carinski uredi

1. Osim ako je drukčije predviđeno drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela, države članice određuju lokaciju i nadležnost svojih carinskih ureda.
2. Države članice omogućuju da je službeno radno vrijeme tih carinskih ureda prihvatljivo i primjereno, uzimajući u obzir prirodu prometa i robe i carinskih postupaka u koje će se roba stavljati, tako da protok međunarodnog prometa ne bude ometen ni poremećen.
3. Carinski ured nadležan za nadzor stavljanja robe u carinski postupak je carinski ured nadležan za mjesto u kojem uvoznik ili izvoznik ima poslovni nastan.

Odstupajući od prvog podstavka, carinski ured nadležan za nadzor stavljanja robe u carinski postupak u odnosu na uvoznike i izvoznike koji nisu ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”) ni pretpostavljeni uvoznici je carinski ured nadležan za mjesto na kojem je carinska deklaracija podnesena ili na kojem bi bila podnesena u skladu s člankom 63. stavkom 4. da nije izmijenjen način dostavljanja informacija kako je utvrđeno u članku 63. stavku 2.
4. Carinski ured nadležan za mjesto poslovnog nastana ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) ili pretpostavljenog uvoznika:
 - (a) nadzire stavljanje robe u dotični carinski postupak;
 - (b) provodi carinske provjere radi provjere dostavljenih informacija i, prema potrebi, zahtijeva da se priloži prateća dokumentacija;
 - (c) ako je to opravdano, traži od carinskog ureda nadležnog za mjesto otpreme ili konačno odredište robe da provede carinsku provjeru;
 - (d) ako postoji rizik koji zahtijeva djelovanje čim roba stigne na carinsko područje Unije ili prije nego što napusti carinsko područje Unije, traži od carinskog ureda nadležnog za mjesto ulaska ili izlaska robe da provede carinske provjere;
 - (e) provodi carinske formalnosti za naplatu iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu.
5. Carinski ured nadležan za mjesto otpreme ili konačno odredište robe ili, u skladu sa stavkom 4. točkom (d) za mjesto ulaska robe u carinsko područje Unije ili izlaska iz njega, provodi carinske provjere koje zahtijeva carinski ured nadležan za mjesto poslovnog nastana uvoznika te tom carinskom uredu dostavlja rezultate tih provjera, ne dovodeći u pitanje vlastite provjere koje se odnose na robu koja je unesena na carinsko područje Unije ili iznesena iz njega.
6. Nadležni carinski uredi imaju pristup informacijama potrebnima za osiguravanje pravilne primjene zakonodavstva.
8. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za određivanje nadležnih carinskih ureda osim onih iz stavka 3., uključujući ulazne i izlazne carinske urede te postupovna pravila za suradnju među carinskim uredima kako je navedeno u stavku 5. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Poglavlje 2.

Carinske provjere

Članak 43.

Carinske provjere

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe poglavlja 3. ove glave, carinska tijela mogu provoditi sve carinske provjere koje smatraju potrebnima, uključujući nasumične provjere.
2. Konkretno, carinske provjere mogu se sastojati od pregleda robe, uzimanja uzoraka, provjere vjerodostojnosti, cjelovitosti, točnosti i potpunosti podataka koje je dostavila bilo koja osoba te postojanja, vjerodostojnosti, točnosti i valjanosti isprava, pregledavanja računa i drugih poslovnih evidencija gospodarskih subjekata i izvora podataka gospodarskih subjekata, pregleda prijevoznih sredstava, prtljage i ostale robe koju nose osobe i obavljanja službenih ispitivanja i ostalih sličnih radnji. Prema potrebi, carinske provjere uključuju obradu elektroničkih podataka, uključujući izvor podataka dostavljenih centru EU-a za carinske podatke.
3. Ako druga tijela obavljaju provjere koje se odnose na istu robu, a koje nisu carinske provjere, carinska tijela u bliskoj suradnji s tim drugim nadležnim tijelima nastoje da se te provjere obave, kad je god moguće, u isto vrijeme i na istom mjestu kao i carinske provjere (sve na jednom mjestu), s time da carinska tijela imaju koordinacijsku ulogu.

Članak 44.

Provjera dostavljenih podataka

1. Carinska tijela mogu radi provjere točnosti podataka koje su osobe dostavile carinskim tijelima:
 - (a) pregledati podatke i prateću dokumentaciju, uključujući pristup izvorima podataka u posjedu gospodarskih subjekata ili koje u njihovo ime pohranjuju pružatelji usluga;
 - (b) zahtijevati dostavu drugih isprava ili podataka, uključujući podatke u posjedu gospodarskih subjekata ili koje pružatelji usluga pohranjuju u njihovo ime;
 - (c) zahtijevati pristup elektroničkoj evidenciji osobe;
 - (d) pregledati robu;
 - (e) uzeti uzorke za analizu ili za podrobno ispitivanje robe.
2. Carinska tijela mogu u bilo koje vrijeme zahtijevati da se roba istovari i raspakira radi pregleda, uzimanja uzoraka ili pregledavanja prijevoznih sredstava koja je prevoze.
3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje mjere za provjeru informacija iz stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. [stavka 4.](#)

Članak 45.

Pregled i uzorkovanje robe

1. Prijevoz robe do mjesta na kojima će se pregledati i na kojima će se uzeti uzorci i sve postupke koji su potrebni za takav pregled ili uzimanje uzoraka obavlja uvoznik, izvoznik ili prijevoznik ili se to obavlja na njegovu odgovornost. Nastale troškove snosi uvoznik ili izvoznik.
2. Uvoznik, izvoznik ili prijevoznik ima pravo prisustvovati ili biti zastupljen kad se roba pregledava i kad se uzimaju uzorci. Ako carinska tijela imaju opravdane razloge da to učine, ona mogu tražiti da uvoznik, izvoznik ili prijevoznik bude prisutan ili zastupljen kad se roba pregledava ili uzimaju uzorci ili da im osigura potrebnu pomoć za olakšavanje takvog pregleda ili uzimanja uzoraka.
3. Pod uvjetom da se uzorci uzimaju u skladu s važećim odredbama, carinska tijela nisu odgovorna za plaćanje bilo kakve naknade u vezi s time, ali snose troškove njihove analize ili pregleda.
4. Ako se pregledava samo dio robe ili se uzimaju uzorci, smatrat će se da se rezultati takvog djelomičnog pregleda ili analize ili ispitivanja uzoraka primjenjuju na svu robu u istoj pošiljci.

Međutim, uvoznik ili izvoznik može zahtijevati daljnji pregled ili uzorkovanje robe ako smatra da rezultati djelomičnog pregleda ili analize ili ispitivanja uzetih uzoraka nisu valjani u odnosu na ostatak predmetne robe. Zahtjev se odobrava pod uvjetom da roba nije bila puštena ili pod uvjetom da, ako je bila puštena, uvoznik ili izvoznik dokaže da nije bila izmijenjena na bilo koji način.
5. Komisija provedbenim aktima utvrđuje mjere za pregled i uzorkovanje robe iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. [stavka 4.](#)

Članak 46.

Rezultati provjere

1. Rezultati provjere dostavljenih podataka koriste se za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak u koji je stavljena roba.
2. Ako dostavljeni podaci nisu provjereni, stavak [1.](#) primjenjuje se na temelju podataka koje su dostavili uvoznik ili izvoznik.
3. Rezultati provjere koju obavljaju carinska tijela imaju jednaku dokaznu snagu na cijelom carinskom području Unije.
4. Komisija provedbenim aktima utvrđuje mjere koje se poduzimaju na temelju rezultata provjere iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. [stavka 4.](#)

Članak 47.

Mjere za prepoznavanje

1. Carinska tijela ili, po potrebi, gospodarski subjekti koje su carinska tijela za to ovlastila, poduzimaju potrebne mjere za prepoznavanje robe ako se takvo prepoznavanje traži kako bi se osiguralo ispunjavanje odredaba koje reguliraju relevantni carinski postupak u koji se namjerava staviti ta roba.

Te mjere za prepoznavanje imaju isti pravni učinak u čitavom carinskom području Unije.

2. Sredstva za prepoznavanje koja se pričvršćuju na robu, ambalažu ili na prijevozna sredstva uklanjaju ili uništavaju samo carinska tijela ili druge osobe ako su ih carinska tijela ovlastila za to, osim ako je, radi nepredviđenih okolnosti ili više sile, njihovo uklanjanje ili uništenje nužno za zaštitu robe ili prijevoznih sredstava.
3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje koje mjere predstavljaju mjere za prepoznavanje iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. [stavka 4.](#)

Članak 48.

Naknadne provjere

1. Za potrebe carinskih provjera, carinska tijela mogu, nakon puštanja robe:
 - (a) provjeriti točnost i potpunost dostavljenih podataka te postojanje, vjerodostojnost, točnost i valjanost svih priloženih isprava;
 - (b) pregledati poslovne knjige gospodarskog subjekta i druge evidencije koje se odnose na radnje povezane s predmetnom robom ili na prethodne ili naknadne trgovinske radnje koje uključuju tu robu;
 - (c) pregledati takvu robu i uzeti uzorke ako je to još uvijek moguće učiniti;
 - (d) pristupiti sustavima subjekata radi provjere usklađenosti s obvezom pružanja ili stavljanja podataka na raspolaganje centru EU-a za carinske podatke.
2. Takve se provjere mogu obaviti u poslovnim prostorima uvoznika ili izvoznika, prostorima svake osobe koja je izravno ili neizravno uključena u te radnje u poslovnom svojstvu ili bilo koje druge osobe koja je u posjedu tih isprava i podataka u poslovne svrhe.
3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje mjere koje se primjenjuju na provjere iz stavka 1., među ostalim ako se radnje provode u više država članica, te o primjeni revizije i drugih odgovarajućih metodologija u kontekstu takvih kontrola. Ti provedbeni akti donose se u skladu s člankom 262. stavkom [4.](#)

Članak 49.

Letovi unutar Unije i prijevoz morem

1. Carinske se provjere ili formalnosti obavljaju u vezi s kabinskom i predanom prtljagom osoba koje putuju na letu unutar Unije ili prevoze morem unutar Unije samo ako carinsko zakonodavstvo predviđa takve provjere ili formalnosti.
2. Stavak 1. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje:
 - (a) sigurnost i zaštitu;
 - (b) provjere povezane s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.
3. Komisija provedbenim aktima određuje luke ili zračne luke u kojima će se primjenjivati carinske provjere i formalnosti za:
 - (a) kabinsku i predanu prtljagu koja pripada:
 - i. osobama koje putuju na letu u zrakoplovu koji dolazi iz zračne luke koja nije u Uniji i koje, nakon zaustavljanja u zračnoj luci u Uniji, nastavljaju putovanje u drugu zračnu luku u Uniji;

- ii. osobama koje putuju na letu u zrakoplovu koji se zaustavlja u zračnoj luci u Uniji prije nego što nastavi putovanje u zračnu luku izvan Unije;
 - iii. osobama koje koriste pomorske usluge koje pruža isto plovilo i koje se sastoje od druge dionice puta, a koje polaze iz, pristaju u ili završavaju u luci izvan Unije;
 - iv. osobama na izletničkim brodovima i turističkim ili poslovnim zrakoplovima;
- (b) kabinsku i predanu prtljagu:
- i. koja dolazi u zračnu luku u Uniji zrakoplovom koji dolazi iz zračne luke izvan Unije i koja se pretovaruje u toj zračnoj luci u Uniji u drugi zrakoplov koji nastavlja let unutar Unije;
 - ii. ukrcanu u zračnoj luci u Uniji u zrakoplov koji nastavlja let unutar Unije, da bi se u drugoj zračnoj luci u Uniji pretovarila u drugi zrakoplov čije je odredište zračna luka izvan Unije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Poglavlje 3.

Upravljanje carinskim rizicima

Članak 50.

Opća načela

1. Carinska tijela utvrđuju, na temelju upravljanja rizikom i prvenstveno na temelju automatizirane analize rizika, hoće li roba, gospodarski subjekti i lanci opskrbe podlijevati carinskim provjerama ili drugim mjerama za ublažavanje rizika te, ako hoće, gdje i kad će se te provjere i druge mjere ublažavanja provesti.
2. Komisija, carinsko tijelo EU-a i carinska tijela primjenjuju upravljanje rizikom u carinskim pitanjima kako bi razlikovali razine svih rizika povezanih s robom, gospodarskim subjektima i lancima opskrbe u skladu s odredbama ovog poglavlja.
3. Upravljanje rizikom u carinskim pitanjima uključuje barem sljedeće aktivnosti, prema potrebi organizirane na cikličkoj osnovi:
 - (a) prikupljanje, obradu, razmjenu i analizu relevantnih podataka dostupnih u centru EU-a za carinske podatke i iz drugih izvora, uključujući relevantne podatke od tijela koja nisu carinska tijela;
 - (b) utvrđivanje, analizu, procjenu ili predviđanje rizika, među ostalim na temelju statističkih i prediktivnih metoda i nasumičnih provjera;
 - (c) razvoj potrebnih mjera za upravljanje rizikom, uključujući uspostavu zajedničkih prioritetnih područja kontrole, zajedničkih kriterija i standarda za rizike te strategija nadzora;
 - (d) propisivanje i poduzimanje mjera, uključujući odabir odgovarajućih mjera ublažavanja i carinskih provjera;

- (e) prikupljanje povratnih informacija o provedbi aktivnosti upravljanja rizikom i provjere;
 - (f) praćenje i preispitivanje aktivnosti upravljanja rizikom i provjere radi njihova poboljšanja.
4. Mjere ublažavanja mogu uključivati sljedeće:
- (a) davanje upute prijevozniku ili izvozniku da se roba ne smije utovariti ni prevesti;
 - (b) traženje dodatnih informacija ili mjera;
 - (c) utvrđivanje situacija u kojima može biti primjereno djelovanje drugog carinskog tijela;
 - (d) preporučivanje najprikladnijeg mjesta i mjera za provedbu provjere;
 - (e) određivanje koji će se put koristiti i rok koji se mora poštovati kad se roba iznosi iz carinskog područja Unije.

Članak 51.

Uloge i odgovornosti

1. Komisija može utvrditi zajednička prioritetna područja provjere i zajedničke kriterije i standarde za rizike za sve vrste rizika, uključujući, ali ne ograničavajući se na rizike povezane s financijskim interesima.
2. Ne dovodeći u pitanje stavak 6. točku (f) ovog članka i članak 43., Komisija može utvrditi posebna područja u području drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela i kojima se jamči prioritetno postupanje za upravljanje rizikom i provjere u carinskim pitanjima.
3. Komisija može:
 - (a) izdati političke smjernice carinskom tijelu EU-a o projektima upravljanja rizikom i strategijama nadzora;
 - (b) zatražiti od carinskog tijela EU-a da provede periodičnu ili *ad hoc* evaluaciju provedbe svih aktivnosti upravljanja rizikom;
 - (c) zatražiti od carinskog tijela EU-a da izradi strategiju nadzora za sve rizike i da provede procjene prijetnji.
4. Za potrebe iz stavaka od 1. do 3. Komisija može prikupljati, obrađivati i analizirati podatke dostupne u centru EU-a za carinske podatke i iz drugih izvora, među ostalim od tijela koja nisu carinska tijela.
5. Carinsko tijelo EU-a provodi aktivnosti upravljanja rizikom na razini Unije na temelju smjernica carinske politike iz stavka 3. točke (a) i prioriteta iz stavka 2. Ono:
 - (a) prikuplja, obrađuje i analizira podatke dostupne u centru EU-a za carinske podatke i iz drugih izvora, među ostalim od tijela koja nisu carinska tijela;
 - (b) pomaže Komisiji u definiranju zajedničkih prioritetnih područja provjera i zajedničkih kriterija i standarda za rizike na temelju operativnog znanja i tehničke stručnosti u upravljanju rizikom;
 - (c) ako se to zahtijeva u skladu sa stavkom 3., izrađuje strategije nadzora, prema potrebi s tijelima koja nisu carinska tijela, i provodi procjene prijetnji;

- (d) razmjenjuje relevantne podatke s carinskim tijelima i s drugim tijelima za potrebe ove glave, ako je to moguće preko centra EU-a za carinske podatke, u skladu s člankom [53.](#);
 - (e) razvija i provodi zajedničku analizu rizika radi izdavanja upozorenja na rizik, dobivanja rezultata analize rizika i, prema potrebi, izdaje preporuke za provjere i druge odgovarajuće mjere ublažavanja carinskim tijelima, među ostalim za primjenu zajedničkih prioriternih područja provjere i zajedničkih kriterija i standarda za rizike koje je utvrdila Komisija te za rješavanje kriznih situacija;
 - (f) obavješćuje OLAF ako utvrdi ili sumnja na slučajeve prijevare i dostavlja mu sve potrebne informacije povezane s tim slučajevima.
6. Carinska tijela, na temelju podataka dostupnih u centru EU-a za carinske podatke i iz drugih izvora:
- (a) prikupljaju, obrađuju i analiziraju podatke dostupne u centru EU-a za carinske podatke i iz drugih izvora, među ostalim od tijela koja nisu carinska tijela;
 - (b) provode nacionalne aktivnosti upravljanja rizikom, uključujući analizu rizika, suradnju i razmjenu informacija o upravljanju rizikom s relevantnim nacionalnim tijelima te poduzimanje mjera za smanjenje rizika;
 - (c) provode nacionalne procese potrebne za provedbu zajedničkih kriterija i standarda za rizike te zajedničkih prioriternih područja provjere;
 - (d) primjenjuju upozorenja na rizik, rezultate analize rizika i preporuke za provjere koje je izradilo carinsko tijelo EU-a;
 - (e) carinskim tijelima drugih država članica izdaju preporuke za provjere i ukazuju na druge primjerene mjere ublažavanja;
 - (f) donose odluke o provjerama;
 - (g) provode provjere u skladu s poglavljem 2. ove glave i svim primjenjivim zajedničkim kriterijima i standardima za rizike;
 - (h) carinskom tijelu EU-a dostavljaju obrazloženje ako preporuka za provjeru nije izvršena.
7. Carinsko tijelo EU-a obavješćuje Komisiju o svojim aktivnostima upravljanja rizikom i njihovom ishodu na tromjesečnoj osnovi i, prema potrebi ili na zahtjev Komisije, *ad hoc* osnovi. U tom pogledu dostavlja Komisiji sve potrebne informacije.
8. Do datuma utvrđenog u članku 265. stavku 1. Komisija može obavljati zadaće upravljanja rizicima carinskog tijela EU-a iz ovog članka.

Članak 52.

Zajednički kriteriji i standardi za rizik

1. Zajednički kriteriji i standardi za rizik uključuju sve sljedeće elemente:
- (a) opis rizika;
 - (b) čimbenike ili pokazatelje rizika koji se koriste pri odabiru robe ili gospodarskih subjekata za carinsku provjeru;
 - (c) vrstu carinskih provjera koje carinska tijela poduzimaju;

- (d) primjenu analize rizika i mjera ublažavanja u lancu opskrbe, uključujući zahtjeve za informacije ili djelovanje i upute da se ne utovaruje ili prevozi;
 - (e) trajanje primjene carinskih provjera iz točke (c).
2. Pri utvrđivanju zajedničkih kriterija i standarda za rizike treba uzeti u obzir sljedeće:
- (a) proporcionalnosti u odnosu na rizik;
 - (b) žurnosti potrebne provedbe provjera;
 - (c) razumno očekivani učinak na trgovinski tok, na pojedine države članice i resurse za provjeru.

Članak 53.

Informacije relevantne za upravljanje rizikom i provjere

1. Sve informacije o riziku, upozorenja, rezultati analize rizika, preporuke za provjere, odluke o provjerama i rezultati provjera evidentiraju se u operativnom postupku na koji se odnose i u centru EU-a za carinske podatke, neovisno o tome temelje li se na nacionalnoj ili zajedničkoj analizi rizika ili na nasumičnom odabiru. Carinska tijela razmjenjuju informacije o riziku međusobno, s carinskim tijelom EU-a i s Komisijom.
2. Carinska tijela, carinsko tijelo EU-a i Komisija imaju pravo obraditi elemente iz stavka 1. ovog članka u skladu sa svojim ulogama i odgovornostima iz [članaka 51. i 54.](#)
3. Carinsko tijelo EU-a koristi se centrom EU-a za carinske podatke ako je to moguće za prikupljanje ili uspostavu interoperabilnosti s drugim izvorima podataka, dokumenata ili informacija koje carinsko tijelo EU-a, Komisija ili carinsko tijelo smatraju relevantnima za upravljanje rizikom.
4. Do datuma utvrđenog u članku 265. stavku 1. Komisija obavlja zadaće upravljanja rizikom carinskog tijela EU-a iz ovog članka.

Članak 54.

Evaluacija upravljanja carinskim rizikom

1. Komisija u suradnji s carinskim tijelom EU-a i carinskim tijelima ocjenjuje provedbu upravljanja rizikom kako bi kontinuirano poboljšavala svoju operativnu i stratešku djelotvornost i učinkovitost najmanje jednom svake dvije godine, a pored toga Komisija može organizirati aktivnosti evaluacije koje treba provesti ako to smatra potrebnim i na kontinuiranoj osnovi.
2. U tu svrhu carinsko tijelo EU-a prikuplja i analizira relevantne informacije i provodi sve potrebne aktivnosti. Carinsko tijelo EU-a može u tom pogledu zatražiti periodična ili *ad hoc* izvješća od jedne ili više država članica.
3. U tu svrhu i radi ispunjavanja svoje uloge i odgovornosti na temelju ove glave Komisija može obrađivati sve relevantne informacije dostupne preko centra EU-a za carinske podatke i može zatražiti dodatne informacije od carinskog tijela EU-a i nacionalnih tijela.

4. Pri utvrđivanju zajedničkih kriterija rizika i zajedničkih prioritetnih područja provjera Komisija prema potrebi uzima u obzir evaluacije provedene na temelju ovog članka.

Članak 55.

Dodjela provedbenih ovlasti

1. Komisija provedbenim aktima donosi mjere kojima se osigurava usklađena primjena carinskih provjera i upravljanja rizikom, uključujući razmjenu informacija, utvrđivanje zajedničkih kriterija i standarda za rizike i prioritetnih područja provjere iz ove glave. Takve mjere odnose se barem na sljedeće elemente:
- (a) informacije koje treba evidentirati u centru EU-a za carinske podatke u vezi s upravljanjem rizikom i provjerama, među ostalim u pogledu informacija o riziku, rezultata analize rizika, preporuka za provjere, odluka o provjerama i rezultata provjera te prava na pristup takvim informacijama i njihovu obradu;
 - (b) postupovne mjere za prijelaznu uporabu ili pristup postojećim carinskim informacijskim sustavima i postupovne mjere za upravljanje interoperabilnošću između centra EU-a za carinske podatke i drugih sustava;
 - (c) postupovne mjere u vezi s primjenom zahtjeva za izvješćivanje u kontekstu naknadnih i nasumičnih provjera;
 - (d) dogovore za suradnju, uključujući razmjenu informacija, između carinskog tijela EU-a i posebnih drugih instituta, tijela i ureda Unije te drugih nacionalnih nadležnih tijela;
 - (e) utvrđivanje odgovornog carinskog tijela u slučaju posebnih postupaka upravljanja rizikom koji se mogu odnositi na više država članica;
 - (f) postupovne aspekte provjera, uključujući naknadne provjere, koji se odnose na više država članica, te razmjenu rezultata uzorkovanja i drugih provjera među predmetnim carinskim tijelima;
 - (g) dogovore za razmjenu informacija o riziku između carinskih tijela, carinskog tijela EU-a i Komisije;
 - (h) zajednička prioritetna područja provjere i zajedničke kriterije i standarde za rizike iz članka 51. stavaka 1. i 2. i članka 52., uključujući načine njihove hitne primjene ako je to potrebno.
- Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.
2. Iz krajnje hitnih razloga povezanih s takvim mjerama, uključujući načine njihove primjene na hitnoj osnovi radi djelotvornog odgovora na krizne situacije ili nesreće koje mogu predstavljati neposredan rizik za sigurnost ili zaštitu i kad je to valjano opravdano potrebom za brzim ažuriranjem zajedničkog upravljanja rizikom i prilagodbom razmjene informacija, zajedničkih kriterija i standarda za rizike te zajedničkih prioritetnih područja provjera novim rizicima, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 262. stavka 5.

Glava V.

STAVLJANJE ROBE U CARINSKI POSTUPAK

Poglavlje 1.

Carinski status robe

Članak 56.

Pretpostavka o carinskom statusu robe Unije

1. Pretpostavlja da sva roba na carinskom području Unije ima carinski status robe Unije, osim ako se utvrdi da roba nije roba Unije.
2. U posebnim slučajevima u kojima se ne primjenjuje pretpostavka iz stavka 1., potrebno je dokazati carinski status robe Unije.
3. U posebnim slučajevima roba koja je u potpunosti dobivena na carinskom području Unije nema carinski status robe Unije ako je dobivena iz robe u privremenom smještaju ili robe koja je u postupku vanjskog provoza, postupku smještaja, postupku privremenog uvoza ili postupku unutarnje proizvodnje.
4. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:
 - (a) posebnih slučajeva u kojima se ne primjenjuje pretpostavka utvrđena u stavku 1.;
 - (b) uvjeta za olakšavanje dokazivanja carinskog statusa robe Unije;
 - (c) posebnih slučajeva u kojima roba iz stavka 3. nema carinski status robe Unije.
5. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila o pružanju i provjeri dokaza carinskog statusa robe Unije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 57.

Gubitak carinskog statusa robe Unije

Roba Unije postaje roba koja nije roba Unije u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je iznesena iz carinskog područja Unije, u mjeri u kojoj se ne primjenjuju pravila unutarnjeg provoza;
- (b) ako je stavljena u postupak vanjskog provoza, postupak smještaja ili postupak unutarnje proizvodnje, u mjeri u kojoj carinsko zakonodavstvo to dopušta;
- (c) ako je bila stavljena u postupak uporabe u posebne svrhe i zatim ustupljena u korist države ili uništena, a ostaju otpaci;
- (d) ako je deklaracija za puštanje u slobodni promet poništena nakon puštanja robe.

Članak 58.

Roba Unije koja privremeno napušta carinsko područje Unije

1. U slučajevima iz članka 112. stavka 2. točaka [\(b\)](#), [\(c\)](#), [\(d\)](#) i [\(e\)](#), roba zadržava svoj carinski status robe Unije samo ako se takav status utvrđuje prema određenim uvjetima i na načine koji se navode u carinskom zakonodavstvu.
2. U posebnim se slučajevima roba Unije može kretati, a da ne podliježe carinskom postupku, od jedne do druge točke unutar carinskog područja Unije i privremeno izvan tog područja bez promjene njezina carinskog statusa.
3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem posebnih slučajeva u kojima se ne mijenja carinski status robe iz stavka 2. ovog članka.

Poglavlje 2.

Stavljanje i puštanje

Članak 59.

Stavljanje robe u carinski postupak

1. Uvoznici, izvoznici i korisnici postupka koji namjeravaju staviti robu u carinski postupak dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje podatke potrebne za predmetni postupak čim budu dostupni, a u svakom slučaju prije puštanja robe.
2. Pretpostavljeni uvoznici dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje informacije o prodaji na daljinu robe koja se uvozi na carinsko područje Unije najkasnije na dan nakon datuma prihvaćanja plaćanja, a u svakom slučaju prije puštanja robe.
3. Odstupajući od stavka 1., u propisno opravdanim okolnostima povezanim s priloženim ispravama ili određivanjem konačne vrijednosti robe, carinska tijela mogu odobriti ovlaštenim pouzdanim gospodarskim subjektima („Trust and Check”) da dostave dio podataka koji nisu rane informacije o teretu nakon puštanja robe. Uvoznik ili izvoznik dostavlja izostavljene informacije u određenom roku.
4. Roba se stavlja u carinski postupak nakon njezina puštanja. Dan puštanja, osim ako je predviđeno drukčije, je dan koji će se koristiti za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak u koji se stavlja roba i za sve ostale uvozne ili izvozne formalnosti.
5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem podataka i informacija iz stavaka 1. i 2. ovog članka te posebnih podataka koji se mogu dostaviti nakon puštanja robe i rokova za pružanje takvih podataka kako je navedeno u stavku 3. ovog članka.

Članak 60.

Puštanje robe

1. Carinska tijela nadležna za stavljanje robe u carinski postupak u skladu s člankom 42. stavkom 3. odlučuju o puštanju robe uzimajući u obzir rezultat analize rizika podataka koje je dostavio uvoznik ili izvoznik i, prema potrebi, rezultate svake provjere.
2. Roba se pušta ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) uvoznik ili izvoznik odgovoran je za robu;
 - (b) sve informacije koje su zatražila carinska tijela i minimalne informacije potrebne za određeni postupak dostavljene su ili stavljene na raspolaganje carinskim tijelima;
 - (c) ispunjeni su uvjeti za stavljanje robe u predmetni postupak u skladu s člancima [88.](#), [118.](#), [132.](#) i [135.](#);
 - (d) roba nije odabrana ni za kakvu provjeru.
3. Carinska tijela odbijaju puštanje u bilo kojem od sljedećih slučajeva:
- (a) ako nisu ispunjeni uvjeti za stavljanje robe u predmetni postupak, uključujući sve necarinske formalnosti Unije kako su definirane u članku 2. točki 11. Uredbe (EU) 2022/2399 relevantne za robu;
 - (b) ako imaju dokaze da roba nije u skladu s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela, osim ako se tim zakonodavstvom zahtijeva prethodno savjetovanje s drugim tijelima;
 - (c) ako imaju dokaze da dostavljeni podaci nisu točni.
4. Carinska tijela suspendiraju puštanje u bilo kojem od sljedećih slučajeva:
- (a) ako imaju razloga vjerovati da roba nije u skladu s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela ili da predstavlja ozbiljan rizik za zdravlje i život ljudi, životinja ili bilja ili za okoliš ili bilo koji drugi javni interes, uključujući financijski interes; ili
 - (b) ako su druga tijela to zatražila u skladu s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.
5. Ako je puštanje suspendirano u skladu sa stavkom 4., carinska tijela savjetuju se s drugim tijelima ako to zahtijeva relevantno drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela i:
- (a) odbijaju pustiti robu u promet ako su druga tijela to zatražila u skladu s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela; ili
 - (b) puštaju robu ako nema razloga vjerovati da nisu ispunjeni drugi zahtjevi i formalnosti koji se zahtijevaju drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela u vezi s takvim puštanjem i:
 - i. ako su druga tijela odobrila puštanje, ili
 - ii. ako druga tijela nisu odgovorila u roku utvrđenom u relevantnom drugom zakonodavstvu koje primjenjuju carinska tijela, ili
 - iii. druga tijela obavješćuju carinska tijela da je potrebno više vremena da bi se ocijenilo je li roba u skladu s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela, pod uvjetom da nisu zatražila zadržavanje suspenzije, da uvoznik ili izvoznik carinskim tijelima osigurava potpunu sljedivost te robe u razdoblju od 15 dana od obavijesti drugim tijelima ili dok druga tijela ne procijene i ne obavijeste uvoznika ili izvoznika o ishodu svojih kontrola, ovisno o tome što nastupi ranije. Carinska tijela stavljaju informacije o sljedivosti na raspolaganje drugim tijelima.

6. Ne dovodeći u pitanje odgovarajuće drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela, smatra se da su carinska tijela pustila robu ako je nisu odabrala za bilo koju provjeru u razumnom roku nakon što je:
 - (a) roba pretpostavljenih uvoznika stigla na carinsko područje Unije; ili
 - (b) roba uvoznika stigla na svoje konačno odredište; ili
 - (c) izvoznik poslao informacije prije otpreme.
7. Ako su carinska tijela suspendirala puštanje robe u skladu sa stavkom 4. ili odbila pustiti robu u skladu sa stavkom 3. ili stavkom 5. točkom (a), evidentiraju svoju odluku i sve druge informacije, ako je primjenjivo, koje se zahtijevaju pravom Unije u centru EU-a za carinske podatke. Te se informacije stavljaju na raspolaganje drugim carinskim tijelima.
8. Ako su carinska tijela odbila pustiti robu u skladu sa stavkom 3. ili 5.:
 - (a) ako druga tijela nisu podnijela prigovor, roba se može zatim staviti u drugi carinski postupak uz naznaku da je roba prethodno odbijena za drugi carinski postupak;
 - (b) ako su druga tijela uložila prigovor na stavljanje robe u jedan ili više carinskih postupaka, carinska tijela evidentiraju te informacije u centru EU-a za carinske podatke i postupaju u skladu s tim.
9. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem razumnih rokova iz stavka 6. ovog članka.

Članak 61.

Puštanje robe u ime carinskih tijela od strane ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”)

1. Odstupajući od članka 60. stavka 1., carinska tijela mogu odobriti ovlaštenim pouzdanim gospodarskim subjektima („Trust and Check”) da robu puste u njihovo ime po primitku te robe u mjestu poslovanja uvoznika, vlasnika ili primatelja ili po otpremi iz mjesta poslovanja izvoznika, vlasnika ili pošiljatelja, pod uvjetom da su carinskim tijelima dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje potrebni podaci za odgovarajući postupak i podaci u stvarnom vremenu o dolasku ili otpremi robe.
2. Ne dovodeći u pitanje članak 43., carinska tijela mogu odobriti ovlaštenim pouzdanim gospodarskim subjektima („Trust and Check”) da obave određene provjere robe pod carinskim nadzorom. U tim slučajevima, ako roba podliježe drugom zakonodavstvu koje primjenjuju carinska tijela, carinska tijela savjetuju se s drugim tijelima prije izdavanja takvog odobrenja i mogu se s njima dogovoriti o planu provjere.
3. Ako ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”) iz stavka 2. ima razloga vjerovati da roba nije u skladu s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela, o tome odmah obavješćuje carinska tijela i, prema potrebi, druga tijela. U tom slučaju carinska tijela odlučuju o puštanju u promet.
4. Carinska tijela mogu u bilo kojem trenutku zahtijevati od ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) da robu podnese radi provjere carinskom uredu ili na mjesto gdje je roba trebala biti puštena.

5. Ako carinska tijela utvrde novi ozbiljan financijski rizik ili drugu specifičnu situaciju u vezi s odobrenjem za puštanje u njihovo ime, mogu suspendirati sposobnost puštanja u njihovo ime na određeno razdoblje i o tome obavijestiti ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”). U takvim slučajevima carinska tijela odlučuju o puštanju robe.

Članak 62.

Izmjena i poništenje informacija za stavljanje robe u carinski postupak

1. Uvoznik i izvoznik mijenjaju jedan ili više elemenata dostavljenih podataka za stavljanje robe u carinski postupak ako saznaju da su se relevantne informacije promijenile u njihovim evidencijama ili kad im carinsko tijelo naloži da to učine ili ih obavijesti o problemu u točnosti, potpunosti ili kvaliteti podataka, osim ako su carinska tijela obavijestila da namjeravaju pregledati robu ili utvrdila da su dostavljeni podaci netočni ili da je roba već podnesena carinskom tijelu.
2. Uvoznik i izvoznik poništavaju dostavljene podatke za stavljanje robe u carinski postupak čim saznaju da roba neće biti unesena u carinsko područje Unije ili da neće biti iznesena iz njega. Carinska tijela poništavaju podatke dostavljene za stavljanje robe u carinski postupak ako nakon isteka 200 dana od datuma na koji su informacije dostavljene ili stavljene na raspolaganje roba nije unesena u carinsko područje Unije ili nije iznesena iz njega.
3. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za izmjenu i poništenje informacija iz stavaka 1. i 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Poglavlje 3.

Prijelazne odredbe

Članak 63.

Carinska deklaracija robe

1. Do datuma iz članka 265. stavka 4. sva roba namijenjena za stavljanje u carinski postupak obuhvaćena je carinskom deklaracijom primjerenom za određeni postupak.
2. Od datuma iz članka 265. stavka 4. uvoznici, izvoznici i korisnici provoznog postupka mogu, za stavljanje robe u carinski postupak, podnijeti carinsku deklaraciju ili dostaviti ili staviti na raspolaganje relevantne informacije prikladne za odgovarajući postupak preko centra EU-a za carinske podatke. Od datuma iz članka 265. stavka 3. uvoznici, izvoznici i korisnici provoznog postupka za stavljanje robe u carinski postupak dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje informacije primjerene za odgovarajući postupak preko centra EU-a za carinske podatke.
3. U posebnim slučajevima carinska deklaracija može se podnijeti sredstvima koja nisu tehnike elektroničke obrade podataka.
4. Carinska deklaracija podnosi se na jednom od sljedećih mjesta, ovisno o okolnostima:
 - (a) carinski ured nadležan za mjesto prvog dolaska robe na carinsko područje Unije; ili

- (b) carinski ured nadležan za mjesto istovara robe koja dolazi morem ili zrakom;
 - (c) odredišni carinski ured za postupak provoza ako je roba ušla na carinsko područje Unije stavljena u postupak provoza;
 - (d) carinski ured nadležan za mjesto gdje se nalazi roba koja će se staviti u postupak provoza;
 - (e) carinski ured nadležan za mjesto poslovnog nastana ovlaštenog gospodarskog subjekta za carinska pojednostavnjenja koji je ovlašten za primjenu centraliziranog carinjenja;
 - (f) carinski ured nadležan za mjesto gdje se nalazi roba koja se namjerava iznijeti iz carinskog područja Unije.
5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe određivanjem posebnih slučajeva kad se carinska deklaracija može podnijeti korištenjem drugih sredstava, a ne tehnikama elektroničke obrade podataka u skladu sa stavkom 2.
6. Komisija provedbenim aktima određuje:
- (a) postupak za podnošenje carinske deklaracije u slučajevima iz stavka 3.;
 - (b) postupak za određivanje nadležnih carinskih ureda osim onog iz stavka 4., uključujući ulazne i izlazne carinske urede.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. [stavka 4.](#)

Članak 64.

Standardna carinska deklaracija

1. Standardna carinska deklaracija sadržava sve elemente podatak koji su potrebni za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji se roba deklarira.
2. Komisija provedbenim aktima određuje postupak za podnošenje standardne carinske deklaracije iz stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 65.

Pojednostavnjena deklaracija

1. Do datuma iz članka 265. stavka 3. carinska tijela mogu prihvatiti da neka osoba stavi robu u carinski postupak na temelju pojednostavnjene deklaracije koja ne sadržava određene elemente podataka ili prateću dokumentaciju iz članka [40.](#)
2. Do datuma iz članka 265. stavka 4. carinska tijela mogu odobriti redovito korištenje pojednostavnjene deklaracije.
3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za izdavanje odobrenja iz stavka 2. ovog članka.
4. Komisija provedbenim aktima određuje postupak za podnošenje pojednostavnjene deklaracije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. [stavka 4.](#)

Članak 66.

Dopunska deklaracija

1. U slučaju pojednostavnjene deklaracije prema članku [65.](#) ili unosa u evidencije deklaranta prema članku [73.](#), deklarant unutar određenog roka podnosi dopunsku deklaraciju koja sadržava elemente podatak potrebne za dotični carinski postupak u nadležnom carinskom uredu.

U slučaju pojednostavnjene deklaracije prema članku [65.](#), potrebna prateća dokumentacija mora biti posjedu deklaranta i na raspolaganju carinskim tijelima unutar određenog roka.

Dopunska deklaracija može biti opća, periodična ili rekapitulativna.
2. Od obveze podnošenja dopunske deklaracije može se odustati u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako se roba stavlja u postupak carinskog skladištenja;
 - (b) u drugim posebnim slučajevima.
3. Carinska tijela mogu se odreći zahtjeva za podnošenje dopunske deklaracije ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) pojednostavnjena deklaracija odnosi se na robu čija je vrijednost i količina ispod statističkog praga;
 - (b) pojednostavnjena deklaracija već sadržava sve podatke koji su potrebni za dotični carinski postupak;
 - (c) pojednostavnjena deklaracija nije nastala unosom u evidencije deklaranta.
4. Pojednostavnjena deklaracija iz članka [65.](#) ili unos u evidencije deklaranta iz članka [73.](#) i dopunska deklaracija čine jedinstveni, nedjeljivi instrument koji stupa na snagu, redom, na dan kad se pojednostavnjena deklaracija prihvaća u skladu s člankom [69.](#) te na dan kad se roba unosi u evidencije deklaranta.
5. Mjesto na kojem se podnosi dopunska deklaracija smatra se za potrebe članka [169.](#) mjestom na kojem je podnesena carinska deklaracija.
6. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:
 - (a) posebnog roka iz stavka 1. prvog podstavka u kojem se podnosi dopunska deklaracija;
 - (b) posebnog roka iz stavka 1. drugog podstavka u kojem prateća dokumentacija mora biti u posjedu deklaranta i na raspolaganju carinskim tijelima;
 - (c) posebnih slučajeva u kojima se odustaje od obveze podnošenja dopunske deklaracije, u skladu sa stavkom 2. točkom (b).
7. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za podnošenje dopunske deklaracije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. [stavka 4.](#)

Članak 67.

Podnošenje carinske deklaracije

1. Do datuma utvrđenog u članku 265. stavku 3., ne dovodeći u pitanje članak 66. stavak 1., carinsku deklaraciju može podnijeti svaka osoba koja može dostaviti sve podatke koji su potrebni za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji je roba deklarirana. Ta osoba mora također biti u mogućnosti podnijeti dotičnu robu ili je dati podnijeti carini.
Međutim, ako prihvaćanje carinske deklaracije nameće posebne obveze za određenu osobu, tu deklaraciju mora podnijeti ta osoba ili njezin zastupnik.
2. Odstupajući od stavka 1. prvog podstavka, carinsku deklaraciju za puštanje u slobodni promet robe koja se uvozi na carinsko područje Unije u okviru posebne odredbe za prodaju na daljinu iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4. Direktive 2006/112/EZ podnosi pretpostavljeni uvoznik ili se ona podnosi u njegovo ime.
3. Deklarant mora imati poslovni nastan na carinskom području Unije.
4. Odstupajući od stavka 3., sljedeći deklaranti ne moraju imati poslovni nastan unutar carinskog područja Unije:
 - (a) osobe koje podnose carinsku deklaraciju za provoz ili privremeni uvoz;
 - (b) osobe koje povremeno podnose carinsku deklaraciju, među ostalim za uporabu u posebne svrhe ili unutarnju proizvodnju, ako carinska tijela to smatraju opravdanim;
 - (c) osobe s poslovnim nastanom u zemlji čije je državno područje susjedno carinskom području Unije, a koje podnose robu na koju se odnosi carinska deklaracija u graničnom carinskom uredu Unije koji je susjedan toj zemlji, pod uvjetom da zemlja u kojoj te osobe imaju poslovni nastan priznaje recipročne pogodnosti osobama s poslovnim nastanom na carinskom području Unije;
 - (d) pretpostavljeni uvoznici koji sudjeluju u prodaji na daljinu robe u okviru posebne odredbe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4. Direktive 2006/112/EZ koja se uvozi na carinsko područje Unije pod uvjetom da imenuju neizravnog zastupnika.
5. Carinske deklaracije moraju biti ovjerene.

Članak 68.

Podnošenje carinske deklaracije prije podnošenja robe

1. Carinska deklaracija može se podnijeti prije očekivanog podnošenja robe carini. Ako roba nije podnesena u roku od 30 dana od datuma podnošenja carinske deklaracije, smatra se da carinska deklaracija nije podnesena.
2. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za podnošenje carinske deklaracije iz stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 69.

Prihvaćanje carinske deklaracije

1. Carinska tijela odmah prihvaćaju deklaracije koje ispunjavaju uvjete koji se navode u ovome poglavlju i u članku 40., pod uvjetom da je roba na koju se one odnose bila podnesena carini.

2. Dan na koji carinska tijela prihvate carinsku deklaraciju, osim ako je predviđeno drukčije, je dan koji će se koristiti za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji se roba deklarira i za sve ostale uvozne ili izvozne formalnosti.
3. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za prihvaćanje carinske deklaracije, uključujući primjenu tih pravila u slučajevima iz članka [72](#). Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 70.

Izmjena carinske deklaracije

1. Deklarantu se na njegov zahtjev može dopustiti izmjena jednog ili više elemenata podataka u carinskoj deklaraciji nakon što je carina prihvatila tu deklaraciju. Izmjena ne može učiniti carinsku deklaraciju primjenjivom na bilo koju drugu robu osim one koju je prvotno obuhvaćala.
2. Takve izmjene nisu dopuštene ako se traže nakon jednog od sljedećih događaja:
 - (a) nakon što su carinska tijela obavijestila deklaranta da namjeravaju pregledati robu;
 - (b) nakon što su carinska tijela utvrdila da su elementi podataka iz carinske deklaracije netočni;
 - (c) nakon što su carinska tijela pustila robu.
3. Na zahtjev deklaranta u roku od tri godine od dana prihvaćanja carinske deklaracije može se dopustiti izmjena carinske deklaracije nakon puštanja robe kako bi deklarant ispunio svoje obveze u pogledu stavljanja robe u dotični carinski postupak.
4. Komisija provedbenim aktima određuje postupak za izmjene carinske deklaracije nakon puštanja robe u skladu sa stavkom 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 71.

Poništenje carinske deklaracije

1. Carinska tijela na zahtjev deklaranta poništavaju već prihvaćenu carinsku deklaraciju u bilo kojem od sljedećih slučajeva:
 - (a) ako su uvjerena da će roba odmah biti stavljena u carinski postupak;
 - (b) ako su uvjerena da, zbog posebnih okolnosti, stavljanje robe u carinski postupak za koji je deklarirana više nije opravdano.Međutim, ako su carinska tijela obavijestila deklaranta da namjeravaju pregledati robu, zahtjev za poništenjem carinske deklaracije ne prihvaća se prije nego što se obavi pregled.
2. Odstupajući od stavka 1. i u posebnim slučajevima carinska tijela mogu poništiti carinsku deklaraciju bez prethodnog odobrenja deklaranta.
3. Carinska deklaracija ne poništava se nakon puštanja robe, osim ako je drukčije predviđeno.
4. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261](#). radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem posebnih slučajeva u kojima carinska tijela poništavaju

carinsku deklaraciju kako je navedeno u stavku 2. ovoga članka nakon puštanja robe u promet kako je navedeno u stavku 3. ovoga članka.

5. Komisija provedbenim aktima određuje postupak za poništavanje carinske deklaracije nakon puštanja robe u skladu sa stavkom 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 72.

Centralizirano carinjenje

1. Carinska tijela mogu do datuma utvrđenog u članku 265. stavku 4. na zahtjev ovlastiti neku osobu da u carinski ured koji je nadležan za mjesto u kojem ta osoba ima poslovni nastan podnese carinsku deklaraciju za robu koja se podnosi carini u drugom carinskom uredu.

Od uvjeta za odobrenje iz prvog podstavka može se odustati ako su i carinska deklaracija i roba podneseni carinskim uredima pod nadležnošću istog carinskog tijela.
2. Podnositelj zahtjeva za odobrenje iz stavka 1. je ovlašteni gospodarski subjekt za carinsko pojednostavnjenje kako je navedeno u članku 23. stavku 1. točki [\(a\)](#).
3. Carinski ured u kojem je carinska deklaracija podnesena dužan je:
 - (a) nadzirati stavljanje robe u dotični carinski postupak;
 - (b) provesti carinske provjere za pregled carinske deklaracije;
 - (c) ako je opravdano, zatražiti da carinski ured kojem je podnesena roba provede određene carinske provjere za provjeru carinske deklaracije; i
 - (d) provesti carinske formalnosti za naplatu iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu.
4. Carinski ured u kojem se podnosi carinska deklaracija i carinski ured u kojem se podnosi roba razmjenjuju podatke koji su potrebni za provjeru carinske deklaracije i puštanje robe.
5. Carinski ured u kojem se roba podnosi, ne dovodeći u pitanje vlastite provjere robe unesene u carinsko područje Unije ili iznesene iz njega, obavlja sve carinske provjere iz stavka 3. točke (c) i daje rezultate tih provjera carinskom uredu u kojem se podnosi carinska deklaracija.
6. Carinski ured u kojem se podnosi carinska deklaracija pušta robu, uzimajući u obzir:
 - (a) rezultate vlastitih provjera za provjeru carinske deklaracije;
 - (b) rezultate provjera carinskog ureda u kojem se podnosi roba za provjeru carinske deklaracije i provjere robe koja se unosi u carinsko područje Unije ili iznosi iz njega.
7. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe uvjetima za izdavanje odobrenja iz stavka 1. prvog podstavka ovog članka.
8. Komisija provedbenim aktima određuje postupak za centralizirano carinjenje iz ovog članka, uključujući relevantne carinske formalnosti i provjere. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 73.

Unos u evidencije deklaranta

1. Carinska tijela mogu do datuma utvrđenog u članku 265. stavku 4. na zahtjev ovlastiti neku osobu da podnese carinsku deklaraciju, uključujući pojednostavnjenu deklaraciju, u obliku unosa u evidencije deklaranta, pod uvjetom da su elementi podataka iz te deklaracije na raspolaganju carinskim tijelima u elektroničkom sustavu deklaranta u vrijeme podnošenja carinske deklaracije u obliku unosa u evidencije deklaranta.
2. Carinska deklaracija smatra se prihvaćenom u trenutku u kojem se roba unosi u evidenciju.
3. Carinska tijela mogu, na zahtjev, odustati od obveze podnošenja robe. U tom se slučaju smatra da je roba puštena u trenutku unosa u evidencije deklaranta.

To se odustajanje može odobriti ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) deklarant je ovlašten gospodarski subjekt za carinsko pojednostavnjenje kako je navedeno u članku 23. stavku 1. točki [\(a\)](#);
- (b) to je potrebno zbog prirode i protoka dotične robe, koji su poznati carinskom tijelu;
- (c) nadzorni carinski ured ima pristup svim podacima koje smatra potrebnima za omogućivanje ostvarivanja svojeg prava na pregled robe u slučaju potrebe;
- (d) u vrijeme unosa u evidenciju roba više nije bila podložna drugom zakonodavstvu koje primjenjuju carinska tijela, osim ako je u odobrenju određeno drukčije.

Međutim, nadzorni carinski ured može u posebnim situacijama tražiti da se roba podnese.

4. Uvjeti u kojima je dopušteno puštanje robe moraju biti navedeni u odobrenju.
5. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za izdavanje odobrenja iz stavka 1. ovog članka.
6. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila o unosu u evidencije deklaranta, uključujući relevantne carinske formalnosti i provjere, kao i o odustajanju od obveze podnošenja robe iz stavka 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 74.

Prestanak valjanosti

Odobrenja za pojednostavnjene deklaracije, centralizirano carinjenje i unos u evidencije deklaranta istječu na datum utvrđen u članku 265. stavku [3.](#)

Poglavlje 4.

Raspolaganje robom

Članak 75.

Raspolaganje robom

Ako se iz bilo kojeg razloga roba više ne može zadržati u postupku privremenog smještaja, carinska tijela bez odgode poduzimaju sve potrebne mjere za raspolaganje robom u skladu s člancima [76.](#), [77.](#) i [78.](#)

Članak 76.

Uništenje robe

1. Ako carinska tijela imaju opravdane razloge za to, ona mogu tražiti da se roba koja im je bila podnesena uništi i u skladu s time obavješćuju uvoznika, izvoznika i posjednika robe. Trošak uništenja snosi uvoznik ili izvoznik.
2. Ako se uništenje obavlja pod odgovornošću nositelja odobrenja za pravo intelektualnog vlasništva, kako je definirano u članku 2. točki 13. Uredbe (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća³⁰, to uništenje moraju obaviti carinska tijela ili se ono mora obaviti pod njihovim nadzorom.
3. Ako carinska tijela smatraju da je to potrebno i razmjerno, ona mogu oduzeti i uništiti ili na drugi način učiniti neupotrebljivim proizvod koji im nije podnesen, a koji predstavlja rizik za zdravlje ili sigurnost krajnjih korisnika. Trošak te mjere snosi uvoznik ili izvoznik.
4. Komisija provedbenim aktima određuje postupak za uništenje robe. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 77.

Mjere koje poduzimaju carinska tijela

1. Carinska tijela poduzimaju sve potrebne mjere, uključujući zapljenu, prodaju, doniranje u humanitarne svrhe ili uništenje, za raspolaganje robom u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako jedna od obveza koje se određuju carinskim zakonodavstvom, a koja se odnosi na unošenje robe koja nije roba Unije na carinsko područje Unije, nije ispunjena ili je roba izuzeta iz carinskog nadzora;
 - (b) ako se roba ne može pustiti iz jednog od sljedećih razloga:
 - i. nije bilo moguće, iz razloga koji se pripisuju subjektu, poduzeti ili nastaviti pregled robe u razdoblju koje su propisala carinska tijela;
 - ii. isprave koje se moraju podnijeti prije nego što se roba može staviti u ili pustiti u zahtijevani carinski postupak nisu podnesene;
 - iii. plaćanja ili osiguranje koje je trebalo biti obavljeno ili položeno u vezi s uvoznom ili izvoznom carinom, ovisno o slučaju, nije bilo obavljeno ili položeno u propisanom roku;
 - iv. roba ne ispunjava uvjete za puštanje utvrđene u članku 60.;
 - (c) ako se roba ne iznese u razumnom roku nakon puštanja;

³⁰ Uredba (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1383/2003 (SL L 181, 29.6.2013., str. 15.–34.).

- (d) ako se nakon njezina puštanja utvrdi da roba ne ispunjava uvjete za takvo puštanje; ili
 - (e) ako se roba ustupa u korist države u skladu s člankom 78.
2. Za robu koja nije roba Unije, a ustupljena je u korist države, oduzeta ili zaplijenjena, smatra se da je stavljena u postupak carinskog skladištenja. U evidenciju je unosi rukovatelj carinskog skladištenja ili carinska tijela, ako je ona čuvaju.
- Ako su carinska tijela već zaprimila podatke o robi koju treba uništiti, ustupiti u korist države, oduzeti ili zaplijeniti, evidencija uključuje upućivanje na te podatke.
3. Troškove mjera iz stavka 1. snosi:
- (a) u slučaju iz stavka 1. točke (a), prijevoznik, uvoznik ili korisnik postupka provoza ili osoba koja je izuzela robu iz carinskog nadzora;
 - (b) u slučajevima iz stavka 1. točaka (b), (c) i (d), uvoznik, izvoznik ili korisnik postupka provoza;
 - (c) u slučaju iz stavka 1. točke (e), osoba koja je ustupila robu u korist države.
4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe uvjetima i postupkom za zapljenu robe.
5. Komisija provedbenim aktima određuje postupak prodaje robe koji provode carinska tijela u skladu sa stavkom 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 78.

Ustupanje

- 1. Robu koja nije roba Unije i robu koja je stavljena u postupak uporabe u posebne svrhe korisnik postupka ili po potrebi posjednik robe može uz prethodno odobrenje carinskih tijela ustupiti u korist države.
- 2. Komisija provedbenim aktima određuje postupak ustupanja robe u korist države. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Glava VI.

ROBA UNESENA NA CARINSKO PODRUČJE UNIJE

Poglavlje 1.

Prethodne informacije o teretu

Članak 79.

Unos robe

Roba se može unijeti na carinsko područje Unije samo ako su prijevoznik ili druge osobe nadležnim carinskim tijelima dostavili ili stavili na raspolaganje prethodne informacije o teretu iz članka [80.](#)

Članak 80.

Prethodne informacije o teretu

1. Prijevoznici koji unose robu na carinsko područje Unije očekivanom carinskom uredu prvog ulaska u utvrđenim rokovima dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje prethodne informacije o teretu za svaku pošiljku.
2. Prethodne informacije o teretu uključuju barem uvoznika odgovornog za robu, jedinstveni referentni broj pošiljke, pošiljatelja, primatelja, opis robe, razvrstavanje u carinsku tarifu, vrijednost, podatke o putu, prirodi i identifikaciji prijevoznog sredstva kojim se roba prevozi te troškove prijevoza. Prethodne informacije o teretu dostavljaju se prije nego što roba stigne na carinsko područje Unije.
3. Uvoznik može dostaviti dio prethodnih informacija o teretu u rokovima utvrđenima u skladu sa stavkom 1. Ako je uvoznik već dostavio ili stavio na raspolaganje dio potrebnih prethodnih informacija o teretu, prijevoznik povezuje svoje vlastite dodatne informacije s informacijama uvoznika.
4. Ako prijevoznik poveže informacije o pošiljci s prethodnim informacijama uvoznika, uvoznika se obavješćuje o tome.
5. U posebnim slučajevima, ako se sve prethodne informacije o teretu iz stavaka 1. i 2. ne mogu dobiti od prijevoznika ili uvoznika, one se mogu zatražiti od drugih osoba koje imaju te informacije i odgovarajuća prava za njihovu dostavu.
6. Od obveze iz članka 1. odustaje se:
 - (a) za prijevozna sredstva i robu koja se na njima prevozi, a koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskog područja Unije bez zaustavljanja na tom području;
 - (b) za robu koja se unosi na carinsko područje Unije nakon što je privremeno napustila to područje morem ili zrakom ako je taj prijevoz obavljen izravnim putem bez zaustavljanja izvan carinskog područja Unije; i
 - (c) u drugim slučajevima kad je to valjano opravdano vrstom robe ili prometa ili se to zahtijeva međunarodnim sporazumima.
7. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:
 - (a) očekivanog ureda prvog ulaska iz stavka 1.;
 - (b) dodatnih podataka koji se dostavljaju kao prethodne informacije o teretu iz stavka 2.;
 - (c) rokova iz stavaka 1. i 3.;
 - (d) posebnih slučajeva i drugih osoba od kojih se može tražiti da dostave prethodne informacije o teretu kako je navedeno u stavku 5.;
 - (e) slučajeva u kojima se odustaje od obveze dostavljanja ili stavljanje na raspolaganje prethodnih informacija o teretu jer je to odustajanje valjano opravdano vrstom robe ili prometa, kako je navedeno u stavku 6. točki (c);
 - (f) uvjeta pod kojima osoba koja dostavlja ili stavlja na raspolaganje informacije može ograničiti vidljivost vlastite identifikacije jednoj ili više osoba koje također dostavljaju elemente podataka, ne dovodeći u pitanje upotrebu svih podataka za carinski nadzor.

8. Komisija provedbenim aktima određuje postupak za dostavu i primanje prethodnih informacija o teretu iz stavaka od 1. do 5. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)
9. Do datuma iz članka 265. stavka 3. smatra se da ulazna skraćena deklaracija predstavlja prethodne informacije o teretu.

Članak 81.

Analiza rizika na temelju prethodnih informacija o teretu

1. Ne dovodeći u pitanje aktivnosti carinskog tijela EU-a iz glave [XII.](#), carinski ured prvog ulaska dužan je osigurati da se u određenim rokovima provede analiza rizika, prvenstveno za potrebe sigurnosti i zaštite te po mogućnosti za druge potrebe, na temelju prethodnih informacija o teretu i drugih informacija koje se dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje preko centra EU-a za carinske podatke te da se poduzmu potrebne mjere na temelju rezultata te analize rizika.
2. Carinski ured prvog ulaska može poduzeti odgovarajuće mjere ublažavanja, među ostalim:
 - (a) uputiti prijevoznika da se roba ne smije utovariti ni prevesti;
 - (b) zatražiti dodatne informacije ili mjere;
 - (c) utvrditi situacije u kojima može biti primjereno djelovanje drugog carinskog tijela;
 - (d) preporučiti najprikladniju lokaciju i mjere za provedbu provjere.
3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe rokovima u kojima se trebaju provesti analiza rizika i poduzeti potrebne mjere, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka, te mjere ublažavanja iz stavka 2. ovog članka.
4. Do datuma utvrđenog u članku 265. stavku 3. analiza rizika provodi se na temelju ulazne skraćene deklaracije.

Članak 82.

Izmjena i poništenje prethodnih informacija o teretu

1. Prijevoznik obavješćuje relevantno carinsko tijelo o preusmjeravanjima koja utječu na put tereta koji je naveden u prethodnim informacijama o teretu.
2. Uvoznik i prijevoznik mijenjaju elemente podataka u sklopu prethodnih informacija o teretu ako doznaju da su se relevantne informacije promijenile u njihovoj evidenciji ili ako carinsko tijelo to naloži ili ih uputi da to učine radi točnosti, potpunosti ili kvalitete podataka, osim ako su carinska tijela obavijestila prijevoznika o tome da namjeravaju pregledati robu ili o tome da su utvrdila da su prethodne informacije o teretu netočne ili ako je roba već podnesena carini.
3. Prijevoznik što prije poništava prethodne informacije o teretu za robu koja nije unesena na carinsko područje Unije. Carinska tijela poništavaju prethodne informacije o teretu za tu robu nakon isteka 200 dana od datuma na koji su informacije dostavljene ili stavljene na raspolaganje.

4. Komisija provedbenim aktima određuje postupak izmjene prethodnih informacija o teretu iz stavka 2. i poništenja prethodnih informacija o teretu iz stavka 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 83.

Obavijest o dolasku

1. Prijevoznik obavješćuje stvarni carinski ured prvog ulaska o dolasku prijevoznog sredstva koje ulazi na carinsko područje Unije i o pošiljkama koje se na njemu prevoze.
2. U posebnim slučajevima, ako se svi podaci o pošiljkama ne mogu dobiti od prijevoznika, od naknadnog prijevoznika ili drugih osoba koje imaju te podatke i odgovarajuća prava za njihovu dostavu može se tražiti da obavijeste stvarni carinski ured prvog ulaska o dolasku pošiljaka.
3. Informacije o dolasku prijevoznog sredstva i pošiljaka mogu se dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima i na druge načine osim preko centra EU-a za carinske podatke. U tim se slučajevima informacije koje se dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje na te druge načine prenose u centar EU-a za carinske podatke.
4. Ako dolazak prijevoznog sredstva i pošiljaka koje se na njemu prevoze nije obuhvaćen obavješću iz stavka 1., prijevoznik o dolasku robe koja se unosi na carinsko područje Unije morem ili zrakom obavješćuje luku ili zračnu luku u kojoj se ona istovaruje ili pretovaruje.
5. Odstupajući od stavka 4., prijevoznik nije dužan podnijeti obavijest o robi koja se unosi na carinsko područje Unije koja se istovari i pretovari na isto prijevozno sredstvo tijekom svojeg putovanja kako bi se omogućio istovar ili pretovar druge robe u istoj luci ili zračnoj luci.
6. Prijevoznik na carinskom području Unije ne smije istovariti robu za koju carini nisu dostavljene ili stavljene na raspolaganje minimalne prethodne informacije o teretu, osim ako su carinska tijela od prijevoznika zatražila da ih podnese u skladu s člankom 85.
7. Odstupajući od stavka 6., carinska tijela u slučaju neposredne opasnosti koja iziskuje neodložno istovarivanje sve robe ili dijela robe mogu dopustiti prijevozniku da istovari robu.
8. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem posebnih slučajeva iz stavka 2. i drugih osoba od kojih se može tražiti da obavijeste stvarni carinski ured prvog ulaska o dolasku pošiljaka.
9. Komisija provedbenim aktima određuje postupak obavješćivanja o dolasku iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 84.

Prijevoz na primjereno mjesto

1. Prijevoznik koji unosi robu na carinsko područje Unije prevozi je bez odgode u carinski ured koji su odredila carinska tijela ili na bilo koje drugo mjesto koje su odredila ili odobrila ta tijela, putem koji su odredila carinska tijela i u skladu s njihovim uputama, ako su ih dala.

2. Ako prijevoznici ne mogu ispuniti obvezu iz stavka 1. zbog nepredvidivih okolnosti ili više sile, oni bez odgode obavješćuju carinska tijela o situaciji i preciznoj lokaciji robe.
3. Carinska tijela određuju mjere koje se donose radi odobravanja carinskog nadzora robe na koju se odnosi stavak 1. ili plovila ili zrakoplova i sve robe na njima u okolnostima koje se navode u stavku 2. te da se po potrebi osigura da se roba potom preveze u carinski ured ili na drugo mjesto koje su tijela odredila ili odobrila ili u slobodnu zonu.
4. Roba koja se unosi u slobodnu zonu unosi se u tu slobodnu zonu izravno, ili morskim ili zračnim putem, ili kopnenim putem, a da ne prolazi kroz neki drugi dio carinskog područja Unije, na kojem slobodna zona povezuje kopnenu granicu između države članice i treće zemlje.
5. Carinsko tijelo može obaviti carinsku provjeru robe koja se još uvijek nalazi izvan carinskog područja Unije kao rezultat sporazuma koji je sklopljen s relevantnom trećom zemljom. Carinska tijela s tom robom postupaju na isti način kao i robom koja je unesena na carinsko područje Unije.
6. Odstupajući od stavaka 1. i 2., na robu koja se prevozi u graničnim područjima ili cjevovodima i žicama kao i promet od zanemarivog gospodarskog značaja ili robu koju nose putnici mogu se primjenjivati posebna pravila, pod uvjetom da mogućnosti za carinski nadzor i carinske provjere nisu time ugrožene.
7. Stavak 1. ne primjenjuje se na prijevozna sredstva i robu koja se na njima prevozi, koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskog područja Unije bez zaustavljanja na tom području.
8. Članci [83.](#) i [85.](#) ne primjenjuju se ako se roba Unije koja se premješta bez promjene svojeg carinskog statusa u skladu s člankom 58. stavkom [2.](#), unosi na carinsko područje Unije nakon što je privremeno napustila to područje morem ili zrakom te ako je taj prijevoz obavljen izravnim putem bez zaustavljanja izvan carinskog područja Unije.

Članak 85.

Podnošenje carini

1. Ako to zahtijevaju carinska tijela ili drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela, prijevoznik podnosi robu koja se unosi na carinsko područje Unije carini po dolasku te robe u određeni carinski ured ili na drugo mjesto koje su carinska tijela odredila ili odobrila ili u slobodnu zonu.
2. Carinska tijela od prijevoznika zahtijevaju da podnese robu i dostavi prethodne informacije o teretu iz članka [80.](#) ako te informacije nisu ranije dostavljene.
3. Roba koja je podnesena carini ne uklanja se s mjesta na kojem je bila podnesena bez dozvole carinskih tijela.
3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe uvjetima za određivanje i odobrenje mjesta koja nisu određeni carinski ured, kako je navedeno u stavku 1.
4. Komisija provedbenim aktima određuje postupak podnošenja robe carini iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 86.

Privremeni smještaj robe

1. Roba koja nije roba Unije u privremenom je smještaju od trenutka kad prijevoznik podnese obavijest o njezinu dolasku u carinsko područje Unije do njezina stavljanja u carinski postupak ili dok carinska tijela ne reguliraju njezino stanje u skladu sa stavkom 6.
2. Roba koja dolazi na carinsko područje u postupku provoza u privremenom je smještaju nakon što se podnese odredišnom carinskom uredu na carinskom području Unije u skladu s pravilima koja uređuju postupak provoza iz glave VIII. poglavlja 2. do njezina stavljanja u drugi carinski postupak ili dok carinska tijela ne reguliraju njezino stanje u skladu sa stavkom 6.
3. Roba u privremenom smještaju smješta se samo u carinska skladišta ili, ako je opravdano, u drugi prostor koji su odredila ili odobrila carinska tijela.
4. Voditelj privremenog smještaja ili carinskog skladišta mora očuvati robu u privremenom smještaju, ali ne smije mijenjati njezin izgled ni tehničke karakteristike.
5. Roba koja nije roba Unije u privremenom smještaju stavlja se u carinski postupak najkasnije tri dana nakon obavijesti o njezinu dolasku ili najkasnije šest dana nakon obavijesti o njezinu dolasku u slučaju ovlaštenog primatelja iz članka 116. stavka 4. točke (b), osim ako carinska tijela zahtijevaju da se roba podnese. U iznimnim slučajevima taj se rok može produljiti.
6. Ako se iz opravdanog razloga roba više ne može zadržati u postupku privremenog smještaja, carinska tijela bez odgode poduzimaju sve potrebne mjere za raspolaganje robom u skladu s ovom glavom poglavljem 4.
7. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe uvjetima za određivanje ili odobrenje mjesta iz stavka 3. ovog članka i određivanja slučajeva u kojima se rok iz stavka 5. ovog članka može produljiti.

Članak 87.

Prijelazne odredbe za odobrenja za vođenje prostora za privremeni smještaj

Carinska tijela do datuma utvrđenog u članku 265. stavku 3. ponovno procjenjuju odobrenja za vođenje prostora za privremeni smještaj kako bi provjerila mogu li nositelji tih odobrenja dobiti odobrenje za carinsko skladištenje. Ako ne mogu, odobrenja za vođenje prostora za privremeni smještaj se opozivaju.

Poglavlje 2.

Puštanje u slobodni promet

Članak 88.

Područje primjene i učinak

1. Roba koja nije roba Unije, a namijenjena je stavljanju na tržište Unije ili za osobnu uporabu ili potrošnju na carinskom području Unije, stavlja se u postupak puštanja u slobodni promet.

2. Puštanje u slobodni promet ne smatra se dokazom usklađenosti s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.
3. Za stavljanje robe u postupak puštanja u slobodni promet primjenjuju se sljedeći uvjeti:
 - (a) carinskim tijelima dostavljeni su ili stavljeni na raspolaganje potrebni podaci, koji moraju uključivati barem uvoznika odgovornog za robu, prodavača, kupca, proizvođača, dobavljača proizvoda ako se on razlikuje od proizvođača, odgovornog gospodarskog subjekta u Uniji u skladu s člankom 4. Uredbe (EU) 2019/1020 i člankom 16. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EU) 2023/XXXX³¹, vrijednost, podrijetlo, razvrstavanje u carinsku tarifu i opis robe, jedinstveni referentni broj pošiljke i njezinu lokaciju te popis relevantnog drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela;
 - (b) plaćene su ili osigurane sve uvozne carine ili druga dospjela davanja, uključujući antidampinške pristojbe, kompenzacijske pristojbe ili zaštitne mjere, osim ako je za robu zatražena dodjela carinske kvote ili je uvoznik ovlašten pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”);
 - (c) roba je stigla na carinsko područje Unije; i
 - (d) roba je usklađena s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.
4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune i izmjene ove Uredbe određivanjem podataka koji se dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak puštanja u slobodni promet iz stavka 3. točke (a) ovog članka.

Članak 89.

Primjena mjera trgovinske politike na unutarnju i vanjsku proizvodnju

1. Ako se prerađeni proizvodi koji su dobiveni unutarnjom proizvodnjom puštaju u slobodni promet, a iznos uvozne carine izračunava u skladu s člankom 168. stavkom [3.](#), mjere trgovinske politike koje se primjenjuju su one koje se primjenjuju na puštanje u slobodni promet robe stavljene u postupak unutarnje proizvodnje.
2. Stavak 1. ne primjenjuje se na otpatke i ostatke.
3. Ako se prerađeni proizvodi koji su dobiveni unutarnjom proizvodnjom puštaju u slobodni promet, a iznos uvozne carine izračunava u skladu s člankom 167. stavkom [1.](#), mjere trgovinske politike koje se primjenjuju su one primjenjive na puštanje u slobodni promet robe stavljene u postupak unutarnje proizvodnje.
4. Mjere trgovinske politike ne primjenjuju se na prerađene proizvode koji se puštaju u slobodni promet nakon vanjske proizvodnje ako:
 - (a) prerađeni proizvodi zadržavaju svoje podrijetlo iz Unije u smislu članka [148.](#);
 - (b) vanjska proizvodnja uključuje popravak, uključujući sustav standardne zamjene iz članka 143.; ili

³¹ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća (EU) 2023/... od ... 2023. o općoj sigurnosti proizvoda, izmjeni Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/357/EEZ i Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L...).

- (c) vanjska proizvodnja slijedi daljnje proizvodne radnje u skladu s člankom [139.](#)

Poglavlje 3.

Oslobodenje od uvoznih carina

Članak 90.

Područje primjene i učinak

1. Roba koja nije roba Unije koja se, nakon što je prvo bila izvezena kao roba Unije iz carinskog područja Unije, vraća na to područje u razdoblju od tri godine i deklarira za puštanje u slobodni promet, oslobađa se od uvozne carine na zahtjev dotične osobe.

Prvi podstavak primjenjuje se čak i ako vraćena roba predstavlja samo dio robe koja je prethodno izvezena iz carinskog područja Unije.
2. Trogodišnje razdoblje iz stavka 1. može se produljiti kako bi se u obzir uzele posebne okolnosti.
3. Ako je prije izvoza iz carinskog područja Unije vraćena roba bila puštena u slobodni promet oslobođena od carine ili uz smanjenu stopu uvozne carine zbog određene uporabe u posebne svrhe, oslobođenje od carine prema stavku 1. dopušta se samo ako se roba pušta u slobodni promet za istu uporabu u posebne svrhe.

Ako uporaba u posebne svrhe za koju se dotična roba pušta u slobodni promet više nije ista, iznos uvozne carine smanjuje se za sve iznose koji su bili naplaćeni za robu kad je ona prvi put puštena u slobodni promet. Ako taj iznos prelazi onaj koji se obračunava za puštanje vraćene robe u slobodni promet, povrat se ne odobrava.
4. Ako je roba Unije izgubila svoj carinski status prema članku [57.](#) i nakon toga se pušta u slobodni promet, primjenjuju se stavci 1., 2. i 3. ovog članka.
5. Oslobođenje od uvozne carine dopušta se samo ako se roba vraća u stanju u kojem je izvezena.
6. Oslobođenje od uvozne carine podupire se podacima koji dokazuju da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje.
7. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe određivanjem slučajeva u kojima se smatra da se roba vraća u stanju u kojem je izvezena kako je navedeno u stavku 5. ovog članka.
8. Komisija provedbenim aktima određuje postupak dostavljanja informacija iz stavka 6. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 91.

Roba za koju su iskorištene mjere utvrđene zajedničkom poljoprivrednom politikom

1. Oslobođenje od uvozne carine iz članka [90.](#) ne dopušta se za robu za koju su iskorištene mjere utvrđene zajedničkom poljoprivrednom politikom, a uključuju njezin izvoz iz carinskog područja Unije, osim ako je u određenim slučajevima drukčije predviđeno.

2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe određivanjem određenih slučajeva iz stavka 1. ovog članka.

Članak 92.

Roba koja je prethodno stavljena u postupak unutarnje proizvodnje

1. Članak [90.](#) primjenjuje se na prerađene proizvode koji su prvotno bili ponovno izvezeni iz carinskog područja Unije nakon postupka unutarnje proizvodnje.
2. Na zahtjev uvoznika i nakon dostavljanja potrebnih podataka, iznos uvozne carine na robu koja je obuhvaćena stavkom 1. određuje se u skladu s člankom 168. stavkom [3.](#) Datum ponovnog izvoza smatra se danom puštanja u slobodni promet.
3. Oslobođenje od uvoznih carina koje se predviđa člankom [90.](#) ne odobrava se za prerađene proizvode koji su bili izvezeni u skladu s člankom 109. stavkom 2. točkom [\(c\)](#), osim ako se jamči da roba neće biti stavljena u postupak unutarnje proizvodnje.

Članak 93.

Proizvodi morskog ribolova i ostali proizvodi iz mora

1. Ne dovodeći u pitanje članak 148. stavak [1.](#), sljedeća roba oslobađa se od uvozne carine kad se pušta u slobodni promet:
 - (a) proizvodi morskog ribolova i drugi morski proizvodi izvađeni iz teritorijalnog mora treće zemlje plovilima koja su isključivo registrirana ili prijavljena u brodski upisnik u državi članici i koja plove pod zastavom te države;
 - (b) proizvodi koji su dobiveni iz proizvoda iz točke (a) na brodovima-tvornicama koji ispunjavaju uvjete koji se utvrđuju tom točkom.
2. Oslobođenje od uvozne carine iz stavka 1. mora se potkrijepiti dokazom da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u tom stavku.
3. Komisija provedbenim aktima određuje postupak dostavljanja dokaza iz stavka 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Glava VII.

ROBA KOJA SE IZNOSI IZ CARINSKOG PODRUČJA UNIJE

Poglavlje 1.

Izlazak robe i postupak izvoza

Članak 94.

Izlazak robe

1. Roba se može iznijeti iz carinskog područja Unije samo ako su izvoznik ili druge osobe nadležnim carinskim tijelima dostavili ili stavili na raspolaganje informacije prije otpreme iz članka [95.](#)

2. Komisija provedbenim aktima određuje pravila o formalnostima koje se obavljaju prije izlaska robe i po izlasku robe. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 95.

Informacije prije otpreme

1. Izvoznici koji žele iznijeti robu iz carinskog područja Unije dostavljaju minimalne informacije prije otpreme u određenom roku prije iznošenja robe iz carinskog područja Unije.
2. Od obveze iz stavka 1. odustaje se u bilo kojem od sljedećih slučajeva:
 - (a) za prijevozna sredstva i robu koja se na njima prevozi, a koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskog područja Unije bez zaustavljanja na tom području;
 - (b) u drugim posebnim slučajevima kad je to valjano opravdano prema vrstama robe ili prometa ili se to zahtijeva međunarodnim ugovorima;
 - (c) za robu koja se privremeno premješta izvan carinskog područja Unije u skladu s člankom 58.
3. Minimalne informacije prije otpreme iz stavka 1. uključuju podatke o tome je li riječ o:
 - (a) robi Unije koja će se staviti u postupak izvoza;
 - (b) robi Unije koja će se staviti u postupak vanjske proizvodnje;
 - (c) robi Unije koja će se iznijeti iz carinskog područja Unije nakon što bude stavljena u postupak uporabe u posebne svrhe;
 - (d) robi Unije koja će se isporučiti za opskrbu zrakoplova ili broda, oslobođenoj od PDV-a ili trošarina, bez obzira na odredište zrakoplova ili broda, za što je potreban dokaz takve opskrbe;
 - (e) robi Unije koja će se staviti u postupak unutarnjeg provoza; ili
 - (f) robi koja nije roba Unije koja će se izvesti nakon što je bila u privremenom smještaju ili nakon što je stavljena u carinski postupak.
4. Prijevoznik na carinskom području Unije može utovariti samo robu za koju su izlaznom carinskom uredu dostavljene ili stavljene na raspolaganje minimalne informacije prije otpreme.
5. Prijevoznik iznosi robu iz carinskog područja Unije u istom stanju u kojem je bila kad su dostavljene ili stavljene na raspolaganje informacije prije otpreme.
6. Ako izvoznik nije dostavio informacije prije otpreme ili dostavljene informacije prije otpreme ne odgovaraju relevantnoj robi, prijevoznik ih dostavlja izlaznom carinskom uredu u određenom roku prije iznošenja robe iz carinskog područja Unije.
7. Potrebni elementi podataka u sklopu informacija prije otpreme odmah se dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje izlaznom carinskom uredu.
9. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:

- (a) minimalnih informacija prije otpreme koje se dostavljaju, uzimajući u obzir postupak u koji će se roba staviti i to je li riječ o robi Unije ili robi koja nije roba Unije;
 - (b) određenog roka iz stavaka 1. i 6. u kojem se informacije prije otpreme dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje prije iznošenja robe iz carinskog područja Unije, uzimajući u obzir vrstu prometa i prijevozno sredstvo;
 - (c) posebni slučajevi u kojima se odustaje od obveze dostavljanja ili stavljanja na raspolaganje informacija prije otpreme kako je navedeno u stavku 2. točki (b);
 - (d) informacije koje se dostavljaju po izlasku robe iz stavka 8.
10. Komisija provedbenim aktima određuje postupak za dostavu i primanje informacija prije otpreme i potvrde o izlasku iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.
11. Izlazna skraćena deklaracija, izvozna deklaracija, deklaracija za ponovni izvoz i obavijest o ponovnom izvozu smatraju se informacijama prije otpreme do datuma završetka utvrđenog u članku 265. stavku [3.](#)

Članak 96.

Izmjena i poništenje informacija prije otpreme

1. Izvoznik ili prijevoznik mogu izmijeniti jedan ili više elemenata podataka u sklopu informacija prije otpreme nakon što su one dostavljene ili stavljene na raspolaganje. Izmjene nisu moguće nakon jednog od sljedećeg:
- (a) nakon što su carinska tijela obavijestila da namjeravaju pregledati robu;
 - (b) nakon što su carinska tijela utvrdila da je jedan ili više elemenata podataka u sklopu informacija netočan ili nepotpun;
 - (c) nakon što su carinska tijela već odobrila puštanje robe za izlazak.
2. Izvoznik ili prijevoznik što prije poništava informacije prije otpreme za robu koja nije iznesena iz carinskog područja Unije. Carinska tijela poništavaju informacije prije otpreme za tu robu nakon isteka 150 dana od datuma na koji su informacije dostavljene ili stavljene na raspolaganje.
3. Komisija provedbenim aktima određuje postupak izmjene informacija prije otpreme iz stavka 1. prvog podstavka i poništenja informacija prije otpreme iz stavka 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 97.

Analiza rizika na temelju informacija prije otpreme

1. Ne dovodeći u pitanje aktivnosti carinskog tijela EU-a iz glave IV., carinski ured izvoza dužan je osigurati da se u određenom roku provede analiza rizika, prvenstveno za potrebe sigurnosti i zaštite te po mogućnosti za druge potrebe, na temelju informacija prije otpreme i drugih informacija koje se dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje preko centra EU-a za carinske podatke te da se poduzmu potrebne mjere na temelju rezultata te analize rizika.
2. Carinski ured nadležan za mjesto u kojem izvoznik ima poslovni nastan može poduzeti odgovarajuće mjere ublažavanja, među ostalim:

- (a) uputiti izvoznika ili prijevoznika da se roba ne smije utovariti ni prevesti;
 - (b) zatražiti dodatne informacije ili mjere;
 - (c) prepoznati situacije u kojima bi moglo biti primjereno uključiti drugo tijelo;
 - (d) preporučiti najprikladniju lokaciju i mjere za provedbu provjere;
 - (e) odrediti koji će se put koristiti i rok koji se mora poštovati kad se roba iznosi iz carinskog područja Unije.
3. Izlazni carinski ured provodi analizu rizika i ako prijevoznik dostavi informacije o robi u skladu s člankom 95. stavkom [6.](#)
4. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe rokovima u kojima se trebaju provesti analiza rizika i poduzeti potrebne mjere na temelju rezultata analize rizika, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka, te mjere ublažavanja iz stavka 2. ovog članka.

Članak 98.

Podnošenje i potvrda o izlasku

1. Ako informacije prije otpreme nisu dostavljene u određenom roku ili ako to zahtijevaju carinska tijela ili drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela, prijevoznik prije otpreme podnosi robu koja će se iznijeti iz carinskog područja Unije izlaznom carinskom uredu.
2. Prijevoznik carinskim tijelima potvrđuje izlazak robe iz carinskog područja Unije.

Članak 99.

Postupak izvoza

1. Roba Unije i roba koja nije roba Unije koja se namjerava iznijeti iz carinskog područja Unije stavlja se u postupak izvoza.
2. Za stavljanje robe u postupak izvoza primjenjuju se sljedeći uvjeti:
- (a) carinskim tijelima dostavljene su ili stavljene na raspolaganje minimalne informacije, koje moraju uključivati barem izvoznika odgovornog za robu, prodavača, kupca, vrijednost, podrijetlo, razvrstavanje u carinsku tarifu, opis robe i njezinu lokaciju;
 - (b) plaćene su ili osigurane sve izvozne carine ili druga dospjela davanja; i
 - (c) roba je usklađena s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.
3. Roba koja se iznosi iz carinskog područja Unije podložna je, po potrebi, sljedećem:
- (a) povratu ili otpustu uvozne carine;
 - (b) plaćanju izvoznih subvencija;
 - (c) formalnostima koje se zahtijevaju prema važećim odredbama u odnosu na ostala davanja.
4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune i izmjene ove Uredbe određivanjem podataka koji se dostavljaju ili stavljaju na

raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak izvoza iz stavka 2. točke (a).

5. Komisija provedbenim aktima određuje postupak povrata PDV-a fizičkim osobama koje nemaju poslovni nastan u Uniji u skladu sa stavkom 3. točkom (b). Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 100.

Oslobođenje od izvozne carine za privremeno izvezenu robu Unije

Ne dovodeći u pitanje članak [140.](#), za robu Unije koja je privremeno izvezena iz carinskog područja Unije može se iskoristiti oslobođenje od izvozne carine, što je uvjetovano njezinim ponovnim uvozom.

Glava VIII.

POSEBNI POSTUPCI

Poglavlje 1.

Opće odredbe

Članak 101.

Područje primjene

1. Roba se može staviti u jednu od sljedećih kategorija posebnih postupaka:
 - (a) provoz, koji se sastoji od vanjskog i unutarnjeg provoza;
 - (b) smještaj, koji se sastoji od smještaja u carinskom skladištu i slobodnih zona;
 - (c) posebnu uporabu, koja se sastoji od privremenog uvoza i uporabe u posebne svrhe;
 - (d) preradu, koja se sastoji od unutarnje i vanjske proizvodnje.
2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune i izmjene ove Uredbe određivanjem podataka koji se dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u posebne postupke.

Članak 102.

Odobrenje

1. Uvoznici ili izvoznici koji namjeravaju staviti robu u posebni carinski postupak moraju imati odobrenje carinskih tijela za sljedeće:
 - (a) primjenu postupka unutarnje ili vanjske proizvodnje, postupka privremenog uvoza ili postupka uporabe u posebne svrhe;
 - (b) upravljanje prostorom za smještaj za carinsko skladištenje robe, osim ako prostor za smještaj vodi samo carinsko tijelo.

U odobrenju se navode uvjeti za primjenu tih postupaka ili upravljanje tim prostorom za smještaj.

2. Osim ako je drukčije predviđeno, carinska tijela daju odobrenje iz stavka 1. samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) korisnik odobrenja ima poslovni nastan na carinskom području Unije, osim ako je predviđeno drukčije za postupak privremenog uvoza ili, u izvanrednim slučajevima, postupak uporabe u posebne svrhe ili unutarnje proizvodnje;
 - (b) korisnik odobrenja podnio je potrebno uvjerenje o primjerenom vođenju poslova; smatra se da ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”) ispunjava ovaj uvjet u mjeri u kojoj je aktivnost povezana s dotičnim posebnim postupkom uzeta u obzir u odobrenju iz članka [25.](#);
 - (c) ako korisnik odobrenja nije ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”) i ako su carinska tijela utvrdila da je to potrebno, položeno je osiguranje za potencijalni carinski dug ili druga davanja povezana s robom koja se stavlja u posebni postupak;
 - (d) carinska tijela mogu obavljati carinski nadzor, a da ne moraju uvoditi upravne mjere koje su nerazmjerne uključenim gospodarskim potrebama;
 - (e) ako se odobrenje odnosi na privremeni uvoz, korisnik odobrenja koristi robu ili dogovara njezino korištenje;
 - (f) ako se odobrenje odnosi na postupak proizvodnje, korisnik odobrenja obavlja proizvodne radnje na robi ili dogovara njihovo obavljanje;
 - (g) bitni interesi proizvođača Unije nisu ugroženi odobrenjem za postupak prerade („ispitivanje gospodarskih uvjeta”).
3. Osim ako je drukčije opravdano gospodarskom prirodom prerade, radi procjene toga ugrožava li izdavanje odobrenja za postupak unutarnje proizvodnje bitne interese proizvođača Unije, carinska tijela koja izdaju odobrenje dužna su prije donošenja odluke o odobrenju zatražiti mišljenje carinskog tijela EU-a:
 - (a) ako se uvozna carina koja se primjenjuje na puštanje prerađenih proizvoda u slobodni promet utvrđuje na temelju razvrstavanja u carinsku tarifu, carinske vrijednosti, količine, prirode i podrijetla robe koja je stavljena u postupak unutarnje proizvodnje u skladu s člankom 168. stavcima [3.](#) i [4.](#); i
 - (b) ako postoje dokazi da će bitni interesi proizvođača Unije vjerojatno biti ugroženi. Smatra se da ti dokazi postoje ako bi roba koja će se staviti u postupak unutarnje proizvodnje podlijegala mjeri poljoprivredne politike, privremenoj ili konačnoj antidampinškoj pristojbi, kompenzacijskoj pristojbi, zaštitnoj mjeri ili dodatnoj pristojbi zbog suspenzije koncesija ako se roba pusti u slobodni promet.
4. Radi procjene toga ugrožava li izdavanje odobrenja za postupak vanjske proizvodnje bitne interese proizvođača Unije, carinska tijela dužna su prije donošenja odluke o odobrenju zatražiti mišljenje carinskog tijela EU-a ako postoje dokazi da će bitni interesi proizvođača Unije koji proizvode robu koja se smatra osjetljivom vjerojatno biti ugroženi i da se robu ne namjerava popravljati.
5. Kad je to zatraženo u skladu sa stavcima 3. i 4., carinsko tijelo EU-a može donijeti jedno od sljedećih mišljenja:

- (a) izdavanje odobrenja ne ugrožava bitne interese proizvođača Unije;
- (b) izdavanje odobrenja ugrožava bitne interese proizvođača Unije;
- (c) izdavanje odobrenja za propisno obrazloženu i kontroliranu količinu robe koja je definirana u mišljenju ne ugrožava bitne interese proizvođača Unije.

Carinska tijela koja izdaju odobrenja i sva druga carinska tijela koja se bave sličnim odobrenjima dužna su uzeti u obzir mišljenje carinskog tijela EU-a. Carinska tijela koja izdaju odobrenje mogu zanemariti mišljenje carinskog tijela EU-a pod uvjetom da navedu razloge za tu odluku.

6. Carinska tijela koja izdaju odobrenje dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje odobrenja preko centra EU-a za carinske podatke. Ako odobrenja za posebne postupke sadržavaju poslovno osjetljive informacije, pristup tim elementima podataka mora biti ograničen.
7. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe određivanjem:
 - (a) iznimaka od uvjeta iz stavka 2.;
 - (b) slučajeva iz stavka 3. u kojima je zbog gospodarske prirode prerade opravdano da carinska tijela procijene ugrožava li izdavanje odobrenja za postupak unutarnje proizvodnje bitan interes proizvođača Unije bez mišljenja carinskog tijela EU-a;
 - (c) popisa robe koja se smatra osjetljivom kako je navedeno u stavku 4.
8. Komisija provedbenim aktima određuje:
 - (a) postupovna pravila za izdavanje odobrenja za postupke iz stavka 1.;
 - (b) postupovna pravila za donošenje mišljenja carinskog tijela EU-a; i
 - (c) količinu i pravila za kontrolu praga iz stavka 5.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

9. Do datuma utvrđenog u članku 265. stavku [1.](#) ispitivanje gospodarskih uvjeta iz stavka 2. točke (f) obavlja se na razini Unije pod vodstvom Komisije. Do tog datuma upućivanja na mišljenje carinskog tijela EU-a u ovom poglavlju odnose se na ispitivanje na razini Unije kako je navedeno u stavku 5. ovog članka.

Članak 103.

Odobrenja s retroaktivnim učinkom

1. Carinska tijela daju odobrenje s retroaktivnim učinkom ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) dokazana je gospodarska potreba;
 - (b) zahtjev nije povezan s pokušajem prijevare;
 - (c) podnositelj zahtjeva dokazao je na temelju računa ili evidencije da:
 - i. su svi uvjeti postupka ispunjeni;
 - ii. se roba, prema potrebi, može identificirati za dotično razdoblje;
 - iii. takvi računi ili evidencije omogućuju nadzor postupka;

- (d) sve se potrebne formalnosti za reguliranje stanja robe mogu provesti, uključujući po potrebi poništenje dotične prethodne evidencije;
 - (e) podnositelju zahtjeva nije izdano odobrenje s retroaktivnim učinkom u roku od tri godine od dana kad je prihvaćen zahtjev;
 - (f) mišljenje carinskog tijela EU-a nije potrebno radi ocjenjivanja toga bi li izdavanje odobrenja ugrozilo bitne interese proizvođača Unije, osim ako se zahtjev odnosi na obnavljanje odobrenja za istu vrstu djelatnosti i robe;
 - (g) zahtjev se ne odnosi na upravljanje prostorom za smještaj za carinsko skladištenje robe;
 - (h) ako se zahtjev odnosi na obnavljanje odobrenja za istu vrstu djelatnosti i robe, zahtjev se podnosi u roku od tri godine od isteka izvornog odobrenja.
2. Carinska tijela mogu dati odobrenje s retroaktivnim učinkom i kad roba koja je stavljena u carinski postupak više nije raspoloživa u vrijeme kad je prihvaćen zahtjev za takvo odobrenje.

Članak 104.

Evidencija

1. Korisnik odobrenja, uvoznik ili izvoznik i sve osobe koje obavljaju radnju koja uključuje smještaj, izradu ili preradu robe ili prodaju ili nabavu robe u slobodnim zonama vode odgovarajuću evidenciju u obliku koji odobravaju carinska tijela i dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje tu evidenciju putem centra EU-a za carinske podatke.
- Ta evidencija mora sadržavati informacije i elemente podataka koji omogućuju carinskim tijelima da nadziru dotični postupak, posebno u vezi s prepoznavanjem robe koja je stavljena u taj postupak, njezinim carinskim statusom i kretanjem.
2. Smatra se da ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”) ispunjava obvezu iz stavka 1.

Članak 105.

Zaključenje posebnog postupka

1. U drugim slučajevima osim postupka provoza i ne dovodeći u pitanje carinski nadzor povezan s uporabom u posebne svrhe predviđen člankom [135.](#), posebni postupak zaključuje se kad se roba koja je stavljena u postupak ili prerađeni proizvodi stave u sljedeći carinski postupak, iznesu iz carinskog područja Unije ili unište bez ostataka ili ustupe u korist države u skladu s člankom [78.](#)
2. Carinska tijela zaključuju postupak provoza kad na temelju usporedbe podataka dostavljenih ili stavljenih na raspolaganje otpremnom carinskom uredu s onima dostavljenima ili stavljenima na raspolaganje odredišnom carinskom uredu mogu utvrditi da je postupak pravilno završen.
3. Carinska tijela poduzimaju sve potrebne mjere za reguliranje stanja robe za koju postupak nije zaključen prema propisanim uvjetima.
4. Osim ako je drukčije predviđeno, zaključenje postupka provodi se u određenom roku.

5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe određivanjem roka iz stavka 4.
6. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila o zaključenju posebnog postupka iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 106.

Prijenos prava i obveza

1. Carinska tijela mogu ovlastiti korisnika odobrenja za posebni postupak osim provoza da potpuno ili djelomično prenese svoja prava i obveze u vezi s robom koja je stavljena u taj posebni postupak na uvoznika ili izvoznika koji također ispunjava uvjete za dotični postupak.
2. Korisnik odobrenja koji prenosi svoja prava i obveze dužan je obavijestiti carinska tijela o tom prijenosu i zaključenju postupka, osim ako su carinska tijela također ovlastila uvoznika ili izvoznika na kojeg se prenose prava i obveze.
3. Ako prijenos prava i obveza uključuje više država članica, carinska tijela koja odobravaju prijenos savjetuju se s ostalim dotičnim državama članicama.
4. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za prijenos prava i obveza korisnika odobrenja u vezi s robom koja je stavljena u posebni postupak osim provoza. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 107.

Kretanje robe

1. U posebnim slučajevima, uvoznici i izvoznici mogu premještati robu koja je stavljena u posebni postupak osim provoza ili u slobodnu zonu između različitih mjesta na carinskom području Unije.
2. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe određivanjem slučajeva i uvjeta pod kojima uvoznici i izvoznici mogu premještati robu kako je navedeno u stavku 1. ovog članka.
3. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za premještanje robe stavljene u posebni postupak osim provoza ili u slobodnu zonu kako je navedeno u stavku 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 108.

Uobičajeni oblici rukovanja

1. Roba koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja ili u postupak prerade ili u slobodnu zonu može biti podvrgnuta uobičajenim oblicima rukovanja koji su namijenjeni očuvanju robe, poboljšanju njezina izgleda ili tržišne kvalitete ili njezinoj pripremi za distribuciju ili prodaju.
2. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe određivanjem uobičajenih oblika rukovanja robom iz stavka 1. ovog članka.

Istovrijedna roba

1. Istovrijedna roba sastoji se od robe Unije koja se smješta, koristi ili prerađuje umjesto robe koja je stavljena u posebni postupak.

U postupku vanjske proizvodnje istovrijedna roba sastoji se od robe koja nije roba Unije, a koja se prerađuje umjesto robe Unije koja je stavljena u postupak vanjske proizvodnje.

Osim ako je drukčije predviđeno, istovrijedna roba ima jednaku osmoznamenkastu oznaku kombinirane nomenklature, jednaku tržišnu kvalitetu i jednake tehničke karakteristike kao i roba koju zamjenjuje.

2. Carinska tijela na zahtjev odobravaju sljedeće, pod uvjetom da je osigurano ispravno provođenje postupka, posebno u vezi s carinskim nadzorom:
 - (a) uporabu istovrijedne robe u postupku carinskog skladištenja, slobodne zone, uporabe u posebne svrhe i proizvodnje;
 - (b) uporabu istovrijedne robe u postupku privremenog uvoza, u posebnim slučajevima;
 - (c) u slučaju postupka unutarnje proizvodnje, izvoz prerađenih proizvoda koji su dobiveni od istovrijedne robe prije uvoza robe koju zamjenjuju;
 - (d) u slučaju postupka vanjske proizvodnje, uvoz prerađenih proizvoda koji su dobiveni od istovrijedne robe prije izvoza robe koju zamjenjuju.

Smatra se da ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”) ispunjava uvjet da je osigurano ispravno provođenje postupka u mjeri u kojoj je aktivnost povezana s uporabom istovrijedne robe za dotični postupak uzeta u obzir u odobrenju iz članka [25.](#)

3. Uporaba istovrijedne robe ne odobrava se u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako se uobičajeni oblici rukovanja, kako se definira člankom [108.](#), obavljaju u postupku unutarnje proizvodnje;
 - (b) ako se na robu bez podrijetla, koja se koristi u izradi prerađenih proizvoda u postupku unutarnje proizvodnje, primjenjuje zabrana povrata ili izuzeće od uvozne carine, za koju je dokaz podrijetla izdan ili sastavljen u okviru povlaštenog postupanja između Unije i određenih trećih zemalja ili skupina takvih zemalja;
 - (c) ako bi ona dovela do neopravdane prednosti u vezi s uvoznom carinom ili ako je tako predviđeno zakonodavstvom Unije.
4. U slučaju iz stavka 2. točke (c) i ako bi prerađeni proizvodi podlijegali izvoznoj carini ako se ne bi izvozili u kontekstu postupka unutarnje proizvodnje, korisnik odobrenja polaže osiguranje za plaćanje izvozne carine ako roba koja nije roba Unije ne bi bila uvezena u razdoblju koje se navodi u članku 138. stavku [3.](#)
5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:
 - (a) iznimaka iz stavka 1. trećeg podstavka;
 - (b) uvjeta u kojima se koristi istovrijedna roba u skladu sa stavkom 2.;

- (c) posebnih slučajeva uporabe istovjetne robe u postupku privremenog uvoza iz stavka 2. točke (b);
 - (d) slučajeva u kojima se uporaba istovrijedne robe ne odobrava u skladu sa stavkom 3. točkom (c).
6. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za uporabu istovrijedne robe u skladu sa stavkom 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Poglavlje 2.

Provoz

ODJELJAK 1.

OPĆA PRAVILA

Članak 110.

Područje primjene

1. Roba se stavlja u postupak provoza po ulazu u carinsko područje, osim ako je već stavljena u postupak provoza iz članaka [111.](#) i [112.](#) ili ako se stavlja u drugi carinski postupak u roku utvrđenom u članku 86. stavku [4.](#)
2. Smatra se da je posjednik robe uvoznik ili izvoznik robe i da je on odgovoran za plaćanje carina i drugih poreza i davanja, osim ako carinska tijela imaju podatke o drugom uvozniku ili izvozniku.
3. Roba koja je stavljena u postupak provoza Unije ostaje u tom postupku dok se ne stavi u drugi carinski postupak.

Članak 111.

Vanjski provoz

1. U postupku vanjskog provoza, roba koja nije roba Unije može se kretati od jedne točke do druge točke unutar carinskog područja Unije, a da ne podliježe sljedećem:
 - (a) uvoznoj carini ili drugim davanjima, uključujući antidampinške pristojbe, kompenzacijske pristojbe ili zaštitne mjere;
 - (b) mjerama trgovinske politike, u mjeri u kojoj ne zabranjuju ulazak u ili izlazak robe iz carinskog područja Unije.
2. U posebnim slučajevima roba Unije stavlja se u postupak vanjskog provoza.
3. Kretanje iz stavka 1. odvija se na jedan od sljedećih načina:
 - (a) u postupku vanjskog provoza Unije;
 - (b) u skladu s Konvencijom TIR, pod uvjetom da je takvo kretanje;
 - i. započelo ili će završiti izvan carinskog područja Unije;
 - ii. obavljeno između dvije točke na carinskom području Unije prelaskom preko državnog područja treće zemlje;

- (c) u skladu s Konvencijom ATA ili Istanbulsom konvencijom, ako je riječ o kretanju u provozu;
 - (d) pod pokrićem obrasca 302 predviđenog Sporazumom između država stranaka Sjevernoatlantskoga ugovora o pravnom položaju njihovih snaga, koji je potpisan u Londonu 19. lipnja 1951., i obrasca EU 302;
 - (e) prema poštanskom sustavu u skladu s aktima Međunarodne poštanske unije, kad robu prevoze nositelji prava i obveza ili kad se ona prevozi za nositelje prava i obveza prema tim aktima.
4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe određivanjem određenih slučajeva u kojima se roba Unije stavlja u postupak vanjskog provoza.
5. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za primjenu stavka 3. točaka od (b) do (e) na carinskom području Unije, uzimajući u obzir potrebe Unije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 112.

Unutarnji provoz

1. U postupku unutarnjeg provoza i prema uvjetima koji su utvrđeni u stavku 2., roba Unije može se kretati od jednog do drugog mjesta na carinskom području Unije i proći kroz treću zemlju bez promjene svojeg carinskog statusa.
2. Kretanje iz stavka 1. odvija se na jedan od sljedećih načina:
- (a) u postupku unutarnjeg provoza Unije, pod uvjetom da se takva mogućnost predviđa međunarodnim sporazumom;
 - (b) u skladu s Konvencijom TIR;
 - (c) u skladu s Konvencijom ATA ili Istanbulsom konvencijom, ako je riječ o kretanju u provozu;
 - (d) pod pokrićem obrasca 302 kako je predviđeno Sporazumom između država stranaka Sjevernoatlantskoga ugovora o pravnom položaju njihovih snaga, koji je potpisan u Londonu 19. lipnja 1951., i obrasca EU 302;
 - (e) prema poštanskom sustavu u skladu s aktima Međunarodne poštanske unije, kad robu prevoze nositelji prava i obveza ili kad se ona prevozi za nositelje prava i obveza prema tim aktima.
3. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za primjenu stavka 2. točaka od (b) do (e) na carinskom području Unije, uzimajući u obzir potrebe Unije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 113.

Jedinstveno područje za potrebe provoza

Ako se roba kreće od jednog mjesta na carinskom području Unije na drugo u skladu s Konvencijom TIR, Konvencijom ATA ili Istanbulsom konvencijom, pod pokrićem obrasca

302, obrasca EU 302 ili prema poštanskom sustavu, smatra se da carinsko područje Unije, za potrebe takvog prijevoza, čini jedinstveno područje.

Članak 114.

Isključenje osoba iz prijevoza TIR

1. Ako carinska tijela države članice odluče isključiti neku osobu iz prijevoza TIR na temelju članka 38. Konvencije TIR, ta se odluka primjenjuje na cijelom carinskom području Unije, a carinski uredi ne prihvaćaju karnete TIR-a koje je podnijela ta osoba.
2. Država članica o svojoj odluci iz stavka 1. i datumu njezine primjene obavješćuje druge države članice, Komisiju i carinsko tijelo EU-a.

Članak 115.

Ovlašteni pošiljatelj i ovlašteni primatelj za potrebe TIR-a

1. Carinska tijela mogu, na zahtjev, ovlastiti neku osobu, navedenu kao „ovlaštenog primatelja” za primanje robe koja se premješta u skladu s Konvencijom TIR na ovlaštenom mjestu, tako da se postupak dovršava u skladu s člankom 1. točkom (d) Konvencije TIR.
2. Carinska tijela mogu, na zahtjev, ovlastiti neku osobu, navedenu kao „ovlaštenog pošiljatelja” za slanje robe koja se premješta u skladu s Konvencijom TIR na ovlaštenom mjestu, tako da postupak započinje u skladu s člankom 1. točkom (c) Konvencije TIR.

Za potrebe prvog podstavka ovlašteni pošiljatelj ovlašten je za uporabu posebne vrste plombi u skladu s člankom 116. stavkom 4. točkom [\(c\)](#).

3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe uvjetima za ovlaštenja iz stavaka 1. i 2.

ODJELJAK 3.

PROVOZ UNIJE

Članak 116.

Obveze korisnika postupka provoza Unije i prijevoznika i primatelja robe koja se kreće u postupku provoza Unije

1. Korisnik postupka provoza Unije odgovoran je za sve sljedeće obveze:
 - (a) dostavljanje podataka koji carinskim tijelima omogućuju nadzor robe, među ostalim barem prepoznavanje robe koja je stavljena u taj postupak, prijevozno sredstvo, uvoznika ili izvoznika, carinski status i kretanje;
 - (b) podnošenje robe u nepromijenjenom stanju i potrebnih podataka odredišnom carinskom uredu u propisanom roku i u skladu s mjerama koje poduzimaju carinska tijela radi osiguranja njezina prepoznavanja;
 - (c) poštovanje carinskih odredaba u vezi s postupkom;
 - (d) osim ako je carinskim zakonodavstvom drukčije predviđeno, polaganje osiguranja radi osiguranja plaćanja iznosa uvozne ili izvozne carine koja

odgovara carinskom dugu ili ostalim davanjima, koja mogu nastati u vezi s robom.

2. Obveza korisnika postupka ispunjena je i postupak provoza završen kad su roba koja je stavljena u postupak i potrebne informacije dostupne odredišnom carinskom uredu u skladu s carinskim zakonodavstvom.
3. Prijevoznik ili primatelj robe koji prihvaća robu znajući da se ona kreće u postupku provoza Unije također je odgovoran za podnošenje robe u nepromijenjenom stanju odredišnom carinskom uredu unutar propisanog roka i u skladu s mjerama koje poduzimaju carinska tijela radi osiguravanja njezina prepoznavanja.
4. Carinska tijela mogu, na zahtjev, odobriti bilo koje od sljedećih pojednostavnjenja u pogledu stavljanja robe u postupak provoza Unije ili završetka tog postupka:
 - (a) status ovlaštenog pošiljatelja koji omogućuje korisniku odobrenja da stavi robu u postupak provoza Unije bez podnošenja carini;
 - (b) status ovlaštenog primatelja koji omogućuje korisniku odobrenja da primi robu koja se kreće u postupku provoza Unije na odobrenom mjestu kako bi se postupak zaključio u skladu sa stavkom 2.;
 - (c) korištenje posebne vrste plombe, ako je pečaćenje potrebno za osiguravanje prepoznavanja robe koja je stavljena u postupak provoza Unije;
 - (d) uporabu elektroničkih prijevoznih isprava za stavljanje robe u postupak provoza Unije, ako one sadržavaju potrebne informacije i ako su dostupne carinskim tijelima na polasku i odredištu kako bi se omogućio carinski nadzor robe i zaključenje tog postupka.
5. Carinska tijela barem svake tri godine detaljno prate aktivnosti ovlaštenih pošiljatelja i primatelja kako bi procijenila njihovu usklađenost s uvjetima za ovlaštenje.
6. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe dodatnim određivanjem zahtjeva u pogledu podataka iz stavka 1. točaka (a) i (b) te uvjeta za izdavanje odobrenja iz stavka 4.
7. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila o:
 - (a) stavljanju robe u postupak provoza Unije i zaključivanju tog postupka;
 - (b) primjeni pojednostavnjenja iz stavka 4.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 117.

Roba koja prolazi kroz državno područje treće zemlje u postupku vanjskog provoza Unije

1. Postupak vanjskog provoza Unije primjenjuje se na robu koja prolazi kroz treću zemlju ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:
 - (a) takva je mogućnost predviđena međunarodnim sporazumom;
 - (b) provoz kroz tu treću zemlju obavlja se pod pokrićem jedinstvene prijevozne isprave koja je sastavljena na carinskom području Unije.

2. U slučaju iz stavka 1. točke (b), postupak vanjskog provoza Unije suspendira se dok je roba izvan carinskog područja Unije.
3. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za carinski nadzor robe koja prolazi kroz državno područje treće zemlje u postupku vanjskog provoza Unije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Poglavlje 3.

Smještaj

ODJELJAK 1.

ZAJEDNIČKE ODREDBE

Članak 118.

Područje primjene

1. U postupku smještaja roba koja nije roba Unije može se smjestiti na carinskom području Unije, a da ne podliježe sljedećem:
 - (a) uvoznoj carini;
 - (b) drugim davanjima kako se predviđa drugim relevantnim važećim odredbama;
 - (c) mjerama trgovinske politike, u mjeri u kojoj ne zabranjuju ulazak u ili izlazak robe iz carinskog područja Unije.
2. Za stavljanje robe u postupak smještaja primjenjuju se sljedeći uvjeti:
 - (a) carini su dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje minimalni podaci, koji moraju uključivati barem uvoznika odgovornog za robu, proizvođača, vrijednost, podrijetlo, razvrstavanje u carinsku tarifu i opis robe te popis relevantnog drugog zakonodavstva koje carinska tijela primjenjuju na tu robu, osim ako je predviđeno drukčije; i
 - (b) roba je usklađena s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.
3. Roba Unije može se staviti u postupak carinskog skladištenja ili u slobodnu zonu u skladu s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela ili kako bi se iskoristila odluka kojom se odobrava povrat ili otpust uvozne carine. Roba Unije može se unijeti, skladištiti, kretati, koristiti, preraditi ili potrošiti u carinskom skladištu ili slobodnoj zoni. U takvim se slučajevima ne smatra da je roba u postupku smještaja.
4. Uvoznik stavlja robu koja nije roba Unije unesenu u carinsko skladište ili slobodnu zonu u odgovarajući postupak smještaja.
5. Komisija provedbenim aktima određuje postupak stavljanja robe Unije u postupak carinskog skladištenja ili slobodne zone iz stavka 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 119.

Informacije o smještaju

1. Voditelj carinskog skladišta ili slobodne zone carinskim tijelima dostavlja ili stavlja na raspolaganje minimalne podatke potrebne za primjenu odredaba koje uređuju smještaj robe u tom carinskom skladištu ili slobodnoj zoni, posebice podatke iz članka 118. stavka 2. točke (a), carinski status robe stavljene u postupak smještaja i naknadno kretanje te robe.
2. Ako je uvoznik ili prijevoznik već dostavio ili stavio na raspolaganje sve informacije iz stavka 1. ili dio njih, voditelj carinskog skladišta ili slobodne zone povezuje svoje dodatne informacije s informacijama uvoznika ili prijevoznika.
3. Voditelj ne smije prihvatiti robu za koju carini nisu dostavljene ili stavljene na raspolaganje minimalne informacije.
4. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe određivanjem minimalnih informacija iz stavka 1. ovog članka.

Članak 120.

Izmjena i poništenje informacija o smještaju

1. Voditelj carinskog skladišta ili slobodne zone može izmijeniti jedan ili više elemenata podataka u informacijama o robi u smještaju nakon što su one dostavljene ili stavljene na raspolaganje, osim ako su carinska tijela obavijestila voditelja o tome da namjeravaju pregledati robu ili utvrdila da su informacije o robi netočne.
2. Uvoznik, prijevoznik ili voditelj skladišta ili slobodne zone što prije poništava prethodne informacije o teretu za robu koja nije unesena na carinsko područje Unije. Carinska tijela poništavaju informacije o toj robi nakon isteka 30 dana od datuma na koji su informacije dostavljene ili stavljene na raspolaganje.

Članak 121.

Trajanje postupka smještaja

1. Vrijeme u kojem roba može ostati u postupku smještaja nije ograničeno.
2. U iznimnim okolnostima carinska tijela mogu odrediti rok u kojem se mora zaključiti postupak smještaja, posebno ako vrsta i priroda robe mogu, u slučaju dugotrajnog smještaja, predstavljati prijetnju zdravlju i životu ljudi, životinja ili bilja ili okolišu.

ODJELJAK 2.

CARINSKO SKLADIŠTENJE

Članak 122.

Smještaj u carinskim skladištima

1. U postupku carinskog skladištenja roba koja nije roba Unije može se smjestiti u prostorima ili na drugim mjestima koja carinska tijela odobre za takav postupak i koja su pod carinskim nadzorom („carinska skladišta”).

2. Carinska skladišta mogu biti na raspolaganju svim uvoznicima za carinsko skladištenje robe („javno carinsko skladište”) ili smještaj robe koju je uvezao korisnik odobrenja za carinsko skladištenje („privatno carinsko skladište”).

Članak 123.

Odobrenje za vođenje carinskih skladišta

1. Za vođenje carinskog skladišta potrebno je odobrenje carinskih tijela, osim ako je voditelj carinskog skladišta samo carinsko tijelo. U odobrenju se navode uvjeti za vođenje carinskog skladišta.
2. Odobrenje iz stavka 1. izdaje se samo osobama koje ispunjavaju sljedeće uvjete:
 - (a) imaju poslovni nastan na carinskom području Unije;
 - (b) podnijele su potrebno uvjerenje o primjerenom vođenju poslova;
 - (c) smatra se da ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”) ispunjava ovaj uvjet u mjeri u kojoj je vođenje carinskog skladišta uzeto u obzir u odobrenju iz članka [25.](#);
 - (d) položile su osiguranje za potencijalni carinski dug.
3. Odobrenje iz stavka 1. izdaje se samo ako carinska tijela mogu obavljati carinski nadzor, a da ne moraju uvoditi upravne mjere koje su nerazmjerne uključenim gospodarskim potrebama.
4. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za izdavanje odobrenja iz stavka 1. ovog članka.

Članak 124.

Kretanje robe u carinskom skladištu

1. Carinska tijela mogu ovlastiti voditelja carinskog skladišta za premještanje robe pod sljedećim uvjetima:
 - (a) mogućnost premještanja robe predviđena je u odobrenju carinskog skladišta;
 - (b) voditelj carinskog skladišta je ovlašteni gospodarski subjekt ili ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”);
 - (c) informacije o kretanju bilježe se u evidenciji voditelja i dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje otpremnim i odredišnim carinskim tijelima.
2. Komisija provedbenim aktima određuje postupak kretanja robe u carinskom skladištu iz stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 125.

Prerada u carinskom skladištu

Carinska tijela mogu, ako postoji gospodarska potreba i carinski nadzor neće biti ugrožen, odobriti naknadno stavljanje robe u postupku carinskog skladištenja u postupak unutarnje proizvodnje ili uporabe u posebne svrhe radi prerade u carinskom skladištu, u skladu s uvjetima koji se predviđaju tim postupcima.

Članak 126.

Carinski nadzor

Korisnik odobrenja odgovoran je osigurati da se roba u postupku carinskog skladištenja ne izuzme iz carinskog nadzora.

ODJELJAK 3.

SLOBODNE ZONE

Članak 127.

Određivanje slobodnih zona

1. Države članice mogu dijelove carinskog područja Unije odrediti kao slobodne zone.
Država članica za svaku slobodnu zonu određuje područje koje zauzima i određuje ulazne i izlazne točke.
2. Države članice obavješćuju Komisiju o aktivnim slobodnim zonama.
3. Slobodne zone moraju se ograditi.
Neposredni pristupni prostor i ulazne i izlazne točke područja slobodnih zona podliježu carinskom nadzoru.
4. Osobe, roba i prijevozna sredstva koja ulaze ili napuštaju slobodne zone mogu podliježati carinskim provjerama.

Članak 128.

Zgrade i djelatnosti u slobodnim zonama

1. Za izgradnju bilo koje zgrade u slobodnoj zoni potrebno je prethodno odobrenje carinskih tijela.
2. Podložno carinskom zakonodavstvu, sve su industrijske, trgovinske ili uslužne djelatnosti dozvoljene u slobodnoj zoni. Obavljanje takvih djelatnosti podložno je obavješćivanju carinskih tijela unaprijed.
3. Carinska tijela mogu zabraniti ili ograničiti djelatnosti iz stavka 2., uzimajući u obzir prirodu robe u pitanju ili zahtjeve carinskog nadzora ili zahtjeve sigurnosti i zaštite.
4. Osobama koje ne pribave potrebna uvjerenja o ispunjavanju carinskih odredaba carinska tijela mogu zabraniti obavljanje djelatnosti u slobodnoj zoni.

Članak 129.

Roba koja nije roba Unije u slobodnim zonama

1. Roba koja nije roba Unije može, dok ostaje u slobodnoj zoni, biti puštena u slobodni promet ili stavljena u postupak unutarnje proizvodnje, postupak privremenog uvoza ili postupak uporabe u posebne svrhe, pod uvjetima koji se utvrđuju za te postupke.
U takvim se slučajevima ne smatra da je roba u postupku slobodne zone.
2. Ne dovodeći u pitanje odredbe koje se primjenjuju na zalihe ili na skladište živežnih namirnica, ako postupak koji se na to odnosi tako predviđa, stavak 1. ne isključuje uporabu ili potrošnju robe, čije puštanje u slobodni promet ili privremeni uvoz ne

uključuje primjenu uvozne carine ili mjera koje se navode u zajedničkoj poljoprivrednoj politici ili trgovinskim politikama ili mjera kojima se zabranjuje uporaba te robe u Uniji.

Za tu uporabu ili potrošnju potrebno je carini dostaviti ili staviti na raspolaganje odgovarajuće informacije.

Članak 130.

Iznošenje robe iz slobodne zone

Roba se smije iznijeti iz slobodne zone samo ako je stavljena u drugi carinski postupak.

Članak 131.

Carinski status

1. Na zahtjev dotične osobe, carinska tijela utvrđuju carinski status sljedeće robe kao robe Unije:
 - (a) robe Unije koja je unesena u slobodnu zonu;
 - (b) robe Unije koja je bila podvrgnuta proizvodnim radnjama u slobodnoj zoni;
 - (c) robe koja je puštena u slobodni promet u slobodnoj zoni.
2. Ako se roba iznosi iz slobodne zone u drugi dio carinskog područja Unije ili se stavlja u carinski postupak, smatra se da je riječ o robi koja nije roba Unije, osim ako se ne dokaže njezin carinski status kao robe Unije.
3. Međutim, za potrebe primjene izvozne carine i izvoznih dozvola ili mjera provjere pri izvozu, koje se navode u zajedničkoj poljoprivrednoj politici ili trgovinskim politikama, takva se roba smatra robom Unije, osim ako se utvrdi da nema carinski status robe Unije.

Poglavlje 4.

Posebna uporaba

ODJELJAK 1.

PRIVREMENI UVOZ

Članak 132.

Područje primjene

1. U postupku privremenog uvoza roba koja nije roba Unije, a namijenjena je za izvoz, može podlijevati posebnoj uporabi na carinskom području Unije, s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine, a da ne podliježe sljedećem:
 - (a) drugim davanjima kako se predviđa drugim relevantnim važećim odredbama;
 - (b) mjerama trgovinske politike, u mjeri u kojoj ne zabranjuju ulazak u ili izlazak robe iz carinskog područja Unije.

2. Postupak privremenog uvoza može se primijeniti samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) roba nije namijenjena podvrgavanju bilo kakvim promjenama, osim uobičajenog smanjenja vrijednosti nastalog njezinom uporabom;
 - (b) moguće je osigurati da se roba koja se stavi u postupak može prepoznati, osim ako je, s obzirom na prirodu robe ili predviđenu uporabu, vjerojatno da će zbog nedostatka mjera za prepoznavanje doći do zlouporabe postupka ili, u slučaju iz članka 109., ako se usklađenost s uvjetima u vezi s istovrijednom robom može provjeriti;
 - (c) ako je potrebno, izdano je odobrenje u skladu s člankom 102. i carini su prije puštanja robe dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje minimalni podaci, koji moraju uključivati barem uvoznika odgovornog za robu, vrijednost, podrijetlo, razvrstavanje u carinsku tarifu te opis i predviđenu uporabu robe;
 - (d) ispunjeni su uvjeti, utvrđeni carinskim zakonodavstvom, za potpuno ili djelomično oslobođenje od carine;
 - (e) roba je stigla na carinsko područje Unije;
 - (f) roba je usklađena s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.
3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:
 - (a) posebne uporabe iz stavka 1. ovog članka;
 - (b) uvjeta za potpuno oslobođenje od uvozne carine iz stavka 2. točke (d) ovog članka.

Članak 133.

Razdoblje u kojem roba može ostati u postupku privremenog uvoza

1. Carinska tijela određuju razdoblje u kojem roba koja je stavljena u postupak privremenog uvoza mora biti stavljena u sljedeći carinski postupak. Takvo razdoblje mora biti dovoljno dugo za ispunjenje svrhe odobrene uporabe.
2. Najdulje razdoblje tijekom kojega roba može ostati u postupku privremenog uvoza u istu svrhu i pod odgovornošću istog korisnika odobrenja iznosi 24 mjeseca, čak i ako je postupak zaključen stavljanjem robe u drugi posebni postupak i ponovnim stavljanjem robe u sljedeći postupak privremenog uvoza.
3. Ako se u iznimnim okolnostima odobrena uporaba ne može postići u razdoblju iz stavaka 1. i 2., carinska tijela mogu na opravdani zahtjev uvoznika produljiti to razdoblje za razumno vrijeme.
4. Ukupno razdoblje tijekom kojeg roba može ostati u postupku privremenog uvoza ne smije premašiti 10 godina, osim u slučaju nepredviđenog događaja.

Članak 134.

Iznos uvozne carine u slučaju privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine

1. Iznos uvozne carine za robu koja je stavljena u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem određuje se na 3 % iznosa uvozne carine koja bi bila plativa na tu robu da je bila puštena u slobodni promet na dan kad je stavljena u postupak privremenog uvoza.

Taj iznos dospijeva svaki mjesec ili dio mjeseca u kojemu je roba bila stavljena u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine.

2. Iznos uvozne carine ne smije prijeći iznos koji bi dospio da je dotična roba bila puštena u slobodni promet na dan kad je stavljena u postupak privremenog uvoza.

ODJELJAK 2.

UPORABA U POSEBNE SVRHE

Članak 135.

Postupak uporabe u posebne svrhe

1. U postupku uporabe u posebne svrhe roba se može pustiti u slobodni promet pod izuzećem od carine ili po smanjenoj stopi carine koja je predviđena zakonodavstvom Unije pod uvjetom da uvoznik namjeni robu za posebnu uporabu.
2. Za stavljanje robe u postupak uporabe u posebne svrhe primjenjuju se sljedeći uvjeti:
 - (a) ako je potrebno, izdano je odobrenje u skladu s člankom [102.](#);
 - (b) carini su dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje minimalni podaci, koji moraju uključivati barem uvoznika odgovornog za robu, prodavača, kupca, proizvođača, dobavljača proizvoda ako se on razlikuje od proizvođača, odgovornog gospodarskog subjekta u Uniji u skladu s člankom 4. Uredbe (EU) 2019/1020 i člankom 16. Uredbe (EU) 2023/XXXX³², vrijednost, podrijetlo, razvrstavanje u carinsku tarifu i opis robe, jedinstveni referentni broj pošiljke i njezinu lokaciju te popis relevantnog drugog zakonodavstva koje carinska tijela primjenjuju na tu robu;
 - (c) plaćene su ili zajamčene sve uvozne carine ili druga dospjela davanja, uključujući antidampinške pristojbe, kompenzacijske pristojbe ili zaštitne mjere, osim ako je za robu zatražena dodjela carinske kvote;
 - (d) roba je stigla na carinsko područje Unije;
 - (e) roba je usklađena s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.
3. Ako je roba u fazi proizvodnje u kojoj se samo propisana uporaba u posebne svrhe može postići na učinkovit način, carinska tijela mogu u odobrenju odrediti uvjete u kojima se smatra da se roba koristi u svrhe koje su utvrđene u zakonodavstvu Unije za izuzeća od carine ili smanjene stope carine.
4. Ako je roba pogodna za višekratnu uporabu, a carinska tijela smatraju da je to prikladno radi izbjegavanja zlouporabe, carinski nadzor nastavlja se za vrijeme koje ne prelazi dvije godine od dana njezine prve uporabe u svrhe koje su utvrđene u zakonodavstvu Unije za izuzeća od carine ili smanjene stope carine.

³²

[Ured za publikacije: unijeti završno upućivanje u tekst – vidjeti bilješku 19.].

5. Carinski nadzor u postupku uporabe u posebne svrhe završava u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako se roba koristila u svrhe koje su utvrđene u zakonodavstvu Unije za izuzeća od carine ili smanjene stope carine;
 - (b) ako je roba iznesena iz carinskog područja Unije, uništena ili ustupljena u korist države;
 - (c) ako se roba koristila u druge svrhe osim onih koje su utvrđene u zakonodavstvu Unije za izuzeća od carine ili smanjene stope carine, a uvozna carina koja se primjenjuje na robu je plaćena.
6. Ako se zahtijeva normativ proizvodnje, na postupak uporabe u posebne svrhe primjenjuje se članak [136.](#)
7. Ostaci i otpaci proizašli iz izrade ili prerade robe prema propisanoj uporabi u posebne svrhe i gubici zbog prirodnog rasipanja resursa smatraju se robom koja je dodijeljena propisanoj uporabi u posebne svrhe.
8. Za ostatke i otpatke proizašle iz uništenja robe koja je stavljena u postupak uporabe u posebne svrhe smatra se da su stavljeni u postupak carinskog skladištenja.

Poglavlje 5.

Prerada

ODJELJAK 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 136.

Normativ proizvodnje

Osim ako je normativ proizvodnje određen u zakonodavstvu Unije koje uređuje posebna područja, carinska tijela određuju ili normativ proizvodnje ili prosječni normativ proizvodnje proizvodne radnje ili metodu kojom se određuje takav normativ, prema potrebi.

Normativ proizvodnje ili prosječan normativ proizvodnje određuje se na temelju stvarnih okolnosti u kojima se obavljaju ili će se obavljati proizvodne radnje. Taj se normativ može prilagoditi, po potrebi, u skladu s člankom [10.](#)

ODJELJAK 2.

UNUTARNJA PROIZVODNJA

Članak 137.

Područje primjene

1. Ne dovodeći u pitanje članak [109.](#), u postupku unutarnje proizvodnje može se koristiti roba koja nije roba Unije, na carinskom području Unije, u jednoj ili više proizvodnih radnji, a da ta roba ne podliježe sljedećem:

- (a) uvoznjoj carini ili drugim davanjima, uključujući antidampinške pristojbe, kompenzacijske pristojbe ili zaštitne mjere;
 - (b) mjerama trgovinske politike, u mjeri u kojoj ne zabranjuju ulazak u ili izlazak robe iz carinskog područja Unije.
2. Za stavljanje robe u postupak unutarnje proizvodnje primjenjuju se sljedeći uvjeti:
- (a) ako je potrebno, izdano je odobrenje u skladu s člankom [102.](#) za jednu od uporaba iz stavka 3. ovog članka;
 - (b) carini su dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje minimalni podaci, koji moraju uključivati barem uvoznika odgovornog za robu, prodavača, kupca, proizvođača, vrijednost, podrijetlo, razvrstavanje u carinsku tarifu, opis robe i njezinu lokaciju te popis relevantnog drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela;
 - (c) roba je stigla na carinsko područje Unije.
3. Uvoznici mogu koristiti postupak unutarnje proizvodnje za bilo što od sljedećeg:
- (a) popravak robe koja se namjerava staviti u postupak unutarnje proizvodnje;
 - (b) uništenje robe koja se namjerava staviti u postupak unutarnje proizvodnje;
 - (c) proizvodnju prerađenih proizvoda u kojima se može prepoznati roba stavljena u postupak unutarnje proizvodnje, ne dovodeći u pitanje uporabu dodatne proizvodne opreme;
 - (d) podvrgavanje robe stavljene u postupak unutarnje proizvodnje radnjama za osiguravanje usklađenosti s tehničkim uvjetima za njezino puštanje u slobodni promet;
 - (e) podvrgavanje robe stavljene u postupak unutarnje proizvodnje uobičajenim oblicima rukovanja u skladu s člankom 108.;
 - (f) proizvodnju prerađenih proizvoda koristeći robu istovrijednu robi stavljenoj u postupak unutarnje proizvodnje u skladu s člankom 109.

Članak 138.

Razdoblje zaključenja

1. Carinska tijela određuju razdoblje u kojem se postupak unutarnje proizvodnje mora zaključiti, u skladu s člankom [105.](#)
- To razdoblje teče od dana kad je roba koja nije roba Unije stavljena u postupak, a u obzir se uzima vrijeme koje je potrebno za obavljanje proizvodnih radnji i zaključenje postupka.
2. Carinska tijela mogu odobriti produljenje, u razumnom trajanju, razdoblja koje je određeno prema stavku 1., na opravdani zahtjev korisnika odobrenja.
- U tom se odobrenju može odrediti da razdoblje koje započinje u toku mjeseca, tromjesečja ili polugodišta istječe posljednjeg dana sljedećeg mjeseca, tromjesečja ili polugodišta, tim redom.
3. U slučaju prethodnog izvoza u skladu s člankom 109. stavkom 2. točkom [\(c\)](#), u odobrenju se mora odrediti razdoblje u kojem se roba koja nije roba Unije mora

deklarirati za postupak unutarnje proizvodnje, uzimajući u obzir vrijeme potrebno za nabavu i prijevoz na carinsko područje Unije.

Razdoblje iz prvog podstavka određuje se u mjesecima i ne prelazi šest mjeseci. Ono teče od datuma prihvatanja izvozne deklaracije koja se odnosi na prerađene proizvode koji su dobiveni iz odgovarajuće istovrijedne robe.

4. Na zahtjev korisnika odobrenja, razdoblje od šest mjeseci iz stavka 3. može se produljiti čak i nakon isteka, pod uvjetom da ukupno razdoblje ne bude dulje od 12 mjeseci.

Članak 139.

Privremeni izvoz radi daljnje prerade

Carinska tijela mogu na zahtjev odobriti da se neka ili sva roba koja je stavljena u postupak unutarnje proizvodnje ili prerađeni proizvodi mogu privremeno izvesti u svrhu daljnje prerade izvan carinskog područja Unije, u skladu s uvjetima koji se navode u postupku vanjske proizvodnje.

ODJELJAK 3.

VANJSKA PROIZVODNJA

Članak 140.

Područje primjene

1. U postupku vanjske proizvodnje roba Unije može se privremeno izvesti iz carinskog područja Unije kako bi se obavile proizvodne radnje. Prerađeni proizvodi koji nastaju iz takve robe mogu se pustiti u slobodni promet s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine na zahtjev korisnika odobrenja ili neke druge osobe koja ima poslovni nastan na carinskom području Unije, pod uvjetom da je ta osoba pribavila dozvolu korisnika odobrenja i da su uvjeti iz odobrenja ispunjeni.
2. Za stavljanje robe u postupak vanjske proizvodnje primjenjuju se sljedeći uvjeti:
 - (a) ako je potrebno, izdano je odobrenje u skladu s člankom [102.](#) i ovim člankom;
 - (b) carini su dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje minimalni podaci, koji moraju uključivati barem izvoznika odgovornog za robu, prodavača, kupca, vrijednost, podrijetlo, razvrstavanje u Carinsku tarifu i opis robe;
 - (c) plaćene su ili osigurane sve izvozne carine ili druga dospelja davanja;
 - (d) roba je usklađena s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.
3. Carinska tijela ne izdaju odobrenje za postupak vanjske proizvodnje za svu sljedeću robu Unije:
 - (a) robu čiji izvoz dovodi do povrata ili otpusta uvozne carine;
 - (b) robu koja je prije izvoza bila puštena u slobodni promet uz izuzeće od carine ili po smanjenoj stopi carine na temelju njezine uporabe u posebne svrhe, dok god nije ispunjena svrha za takvu uporabu u posebne svrhe, osim ako takva roba mora biti podvrgnuta popravku;

- (c) robu čiji izvoz dovodi do odobravanja povrata izvozne carine;
 - (d) robu u vezi s kojom se dodjeljuju financijske pogodnosti, osim povrata na koji se odnosi točka (c), prema zajedničkoj poljoprivrednoj politici na temelju izvoza te robe.
4. Carinska tijela određuju razdoblje u kojem privremeno izvezena roba mora biti ponovo uvezena na carinsko područje Unije u obliku prerađenih proizvoda i puštena u slobodni promet kako bi se moglo iskoristiti potpuno ili djelomično oslobođenje od uvozne carine. Ona mogu odobriti produljenje, u razumnome trajanju, tog razdoblja na opravdani zahtjev korisnika odobrenja.

Članak 141.

Roba koja se popravlja ili nadomješćuje bez naplate

1. Ako se na način prihvatljiv za carinska tijela utvrdi da je roba bila popravljena ili nadomještena bez naplate, zbog ugovorne ili zakonske obveze koja proizlazi iz jamstva ili zbog proizvodnog ili materijalnog nedostatka ili jer roba nije bila u skladu sa specifikacijama koje je kupac zatražio od prodavača robe, odobrava se potpuno oslobođenje od uvozne carine.
2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako je proizvodni ili materijalni nedostatak uzet u obzir u vrijeme kad je dotična roba prvi put puštena u slobodni promet.

Članak 142.

Roba koje se popravlja ili mijenja u kontekstu međunarodnih sporazuma

1. Potpuno oslobođenje od uvozne carine odobrava se za prerađene proizvode koji su dobiveni od robe koja je stavljena u postupak vanjske proizvodnje, ako se na način prihvatljiv za carinska tijela utvrdi:
 - (a) da je ta roba popravljena ili izmijenjena u trećoj zemlji s kojom je Unija sklopila međunarodni sporazum kojim je predviđeno takvo oslobođenje; i
 - (b) da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje od uvozne carine utvrđeni u sporazumu iz točke (a).
2. Stavak 1. ne primjenjuje se na prerađene proizvode koji su dobiveni od istovrijedne robe kako su navedeni u članku [109.](#) i nadomjesne proizvode kako su navedeni u člancima [143.](#) i [144.](#)

Članak 143.

Sustav standardne zamjene

1. U sustavu standardne zamjene, uvezeni proizvod („nadomjesni proizvod”) može, u skladu sa stavcima od 2. do 5., nadomjestiti prerađeni proizvod.
2. Carinska tijela izdaju, na zahtjev, odobrenje za korištenje sustava standardne zamjene kad proizvodna radnja uključuje popravak robe Unije s nedostacima, osim one koja podliježe mjerama koje se navode u zajedničkoj poljoprivrednoj politici ili posebnim postupcima koji se primjenjuju na određenu robu koja nastaje preradom poljoprivrednih proizvoda.

3. Nadomjesni proizvodi moraju imati istu osmoznamenkastu oznaku kombinirane nomenklature, jednaku tržišnu kvalitetu i jednake tehničke karakteristike kao roba s nedostacima koja je poslije podvrgnuta popravku.
4. Ako je roba s nedostacima korištena prije izvoza, nadomjesni proizvodi su također morali biti korišteni.
Međutim, carinska tijela odriču se uvjeta navedenih u prvom podstavku ako je nadomjesni proizvod nabavljen bez naplate i to ili zbog ugovorne ili zakonske obveze koja proizlazi iz jamstva ili zbog materijalnog ili proizvodnog nedostatka.
5. Odredbe koje bi se primjenjivale na prerađene proizvode primjenjuju se na nadomjesne proizvode.

Članak 144.

Prethodni uvoz nadomjesnih proizvoda

1. Carinska tijela pod uvjetima koje sama određuju na zahtjev dotične osobe, odobravaju uvoz nadomjesnih proizvoda prije izvoza robe s nedostacima.
U slučaju takvog prethodnog uvoza nadomjesnog proizvoda, polaže se osiguranje koje pokriva iznos uvozne carine koji dospijeva ako se roba s nedostacima ne izveze u skladu sa stavkom 2.
2. Roba s nedostacima izvozi se u razdoblju od dva mjeseca od dana kad su carinska tijela prihvatila deklaraciju za puštanje nadomjesnih proizvoda u slobodni promet.
3. Ako se u iznimnim okolnostima roba s nedostacima ne može izvesti u roku iz stavka 2., carinska tijela mogu na opravdani zahtjev korisnika odobrenja produljiti taj rok za razumno vrijeme.

Glava IX.

RAZVRSTAVANJE U CARINSKU TARIFU, PODRIJETLO I VRIJEDNOST ROBE

Poglavlje 1.

Zajednička carinska tarifa i razvrstavanje robe u carinsku tarifu

Članak 145.

Zajednička carinska tarifa i carinsko nadziranje

1. Uvozna i izvozna carina temelji se na Zajedničkoj carinskoj tarifi.
Ostale mjere koje propisuju odredbe Unije, koje uređuju određena područja koja se odnose na trgovinu robom primjenjuju se, po potrebi, u skladu s razvrstavanjem te robe u carinsku tarifu.
2. Zajednička carinska tarifa sadržava sve sljedeće elemente:
 - (a) kombiniranu nomenklaturu robe kako je utvrđena u Uredbi (EEZ) br. 2658/87;

- (b) sve druge nomenklature koje se u cijelosti ili djelomično temelje na kombiniranoj nomenklaturi ili koje predviđaju njezine daljnje podjele i koje se utvrđuju odredbama Unije koje uređuju određena područja radi primjene tarifnih mjera koje se odnose na trgovinu robom;
 - (c) konvencionalnu ili normalnu autonomnu stopu carine koja se primjenjuje na robu koja je obuhvaćena kombiniranom nomenklaturom;
 - (d) povlaštene tarifne mjere iz sporazuma koje je Unija sklopila s određenim trećim zemljama ili skupinama trećih zemalja;
 - (e) povlaštene tarifne mjere koje je Unija jednostrano donijela za određene treće zemlje ili skupine trećih zemalja;
 - (f) autonomne mjere koje predviđaju smanjenje ili izuzeće od carine na određenu robu;
 - (g) povoljnije tarifno postupanje koje je određeno za neku robu, zbog njezine prirode ili uporabe u posebne svrhe, u okviru mjera iz točaka od (c) do (f) ili (h);
 - (h) ostale mjere predviđene poljoprivrednim ili trgovinskim ili drugim zakonodavstvom Unije koje se temelje na razvrstavanju robe u carinsku tarifu, posebice privremena ili konačna antidampinška pristojba, kompenzacijska pristojba ili zaštitna mjera.
3. Ako dotična roba ispunjava uvjete iz mjera koje se navode u stavku 2. točkama od (d) do (g), te se mjere mogu primjenjivati umjesto onih predviđenih točkom (c) tog stavka. Takve mjere mogu se primijeniti naknadno, pod uvjetom da su ispunjeni rokovi i uvjeti koji se navode u relevantnoj mjeri ili ovoj Uredbi i:
- (a) da je, ako je riječ o mjerama utvrđenima u točkama (d) i (e), tim mjerama predviđena takva retroaktivna primjena;
 - (b) da, ako je riječ o mjerama utvrđenima u točki (d), treća zemlja ili skupina trećih zemalja također dopuštaju takvu retroaktivnu primjenu.
4. Ako se primjena mjera iz stavka 2. točaka od (d) do (g), ili izuzeće od mjera iz točke (h) istog stavka, ograničava na određeni opseg uvoza ili izvoza, takva primjena ili izuzeće, u slučaju carinskih ili drugih kvota, prestaje vrijediti čim se dosegne navedeni opseg uvoza ili izvoza.
- U slučaju carinskih plafona takva primjena prestaje na temelju pravnog akta Unije.
5. Carinska tijela odbijaju primjenu pojednostavnjenog tarifnog postupanja za prodaju na daljinu ako na temelju relevantnih i objektivnih podataka utvrde da je prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja namijenjena za osobe koje nisu navedene u članku 14. stavku 2. točki (a) Direktive o PDV-u.
6. Komisija može staviti puštanje robe u slobodni promet, njezin izvoz i stavljanje u određene posebne postupke pod carinsko nadziranje za potrebe iz članka 31. stavka 4.
7. Komisija provedbenim aktima donosi mjere o ujednačenom upravljanju carinskim i drugim kvotama te carinskim i drugim plafonima iz stavka 4., kao i o upravljanju carinskim nadziranjem iz stavka 6. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 146.

Razvrstavanje robe u carinsku tarifu

1. Za provedbu Zajedničke carinske tarife, razvrstavanje robe u carinsku tarifu sastoji se u utvrđivanju jednog od podbrojeva ili daljnjih podjela kombinirane nomenklature u koje će se ta roba razvrstati.
2. Za provedbu netarifnih mjera, razvrstavanje robe u carinsku tarifu sastoji se u utvrđivanju jednog od podbrojeva ili daljnjih podjela kombinirane nomenklature ili bilo koje nomenklature koja se utvrđuje odredbama Unije i koja se u potpunosti ili djelomično temelji na kombiniranoj nomenklaturi ili koja predviđa daljnju podjelu u koje će se ta roba razvrstati.
3. Podbroj ili daljnja podjela, određeni u skladu sa stavcima 1. i 2., koriste se radi primjene mjera koje su u vezi s tim podbrojem.
4. Komisija može provedbenim aktima donijeti mjere za određivanje razvrstavanja robe u carinsku tarifu u skladu sa stavcima 1. i 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Zbog opravdanih krajnje hitnih razloga povezanih s potrebom brzog osiguranja ispravne i ujednačene primjene kombinirane nomenklature, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 262. stavka 5.

Poglavlje 2.

Podrijetlo robe

Članak 147.

Nepovlašteno podrijetlo

Pravila za određivanje nepovlaštenog podrijetla robe iz članaka [148.](#) i [149.](#) koriste se za primjenu sljedećeg:

- (a) Zajedničke carinske tarife, osim mjera iz članka 145. stavka 2. točaka [\(d\)](#) i [\(e\)](#);
- (b) mjera, osim tarifnih mjera, koje se utvrđuju odredbama Unije i koje uređuju određena područja koja se odnose na trgovinu robom; i
- (c) drugih mjera Unije koje se odnose na podrijetlo robe.

Članak 148.

Stjecanje podrijetla

1. Roba koja je u cijelosti dobivena u jednoj zemlji ili području smatra se robom koja ima podrijetlo iz te zemlje ili tog područja.
2. Roba čija proizvodnja uključuje više zemalja ili područja smatra se robom koja potječe iz zemlje ili područja gdje je obavljena posljednja značajna, gospodarski opravdana obrada ili prerada, u poduzeću opremljenom za taj postupak, što rezultira izradom novog proizvoda ili predstavlja značajan stupanj izrade.

3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila u skladu s kojima se roba čije je određivanje nepovlaštenog podrijetla potrebno za primjenu mjera Unije iz članka [147.](#) smatra u cijelosti dobivena u jednoj zemlji ili području ili da je na njoj napravljena posljednja značajna, gospodarski opravdana obrada ili prerada u poduzeću opremljenom za taj postupak, što rezultira izradom novog proizvoda ili predstavlja značajan stupanj izrade u zemlji ili području u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka.

Članak 149.

Dokaz o nepovlaštenom podrijetlu

1. Ako je uvoznik naznačio podrijetlo robe u skladu s carinskim zakonodavstvom, carinska tijela mogu zahtijevati dokaz o podrijetlu robe.
2. Ako se dokaz o podrijetlu pruža prema carinskom zakonodavstvu ili drugom zakonodavstvu Unije koje uređuje određena područja, carinska tijela mogu, u slučaju osnovane sumnje, zahtijevati dodatni dokaz koji je potreban kako bi se osiguralo da je navod podrijetla u skladu s pravilima koja se utvrđuju relevantnim zakonodavstvom Unije.
3. Kad se tako zahtijeva zbog potreba trgovine, isprava kojom se dokazuje podrijetlo može se izdati u Uniji u skladu s pravilima o podrijetlu koja su na snazi u zemlji ili području odredišta ili svakim drugim načinom koji identificira zemlju u kojoj je roba u potpunosti dobivena ili je na njoj obavljena posljednja bitna promjena.
4. Ako je uvoznik odlučio primijeniti pojednostavnjeno tarifno postupanje za prodaju na daljinu u skladu s člankom 156. stavkom [2.](#), carinska tijela ne traže od uvoznika da dokaže podrijetlo robe.
5. Komisija provedbenim aktima donosi postupovna pravila o pružanju i provjeri dokaza podrijetla. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Članak 150.

Povlašteno podrijetlo robe

1. Kako bi se ostvarile pogodnosti mjera iz članka 145. stavka 2. točaka [\(d\)](#) i [\(e\)](#) ili netarifnih povlaštenih mjera, roba mora udovoljavati pravilima o povlaštenom podrijetlu iz stavaka od 2. do 5 ovog članka.
2. Za robu koja ostvaruje pogodnosti povlaštenih mjera iz sporazuma koje je Unija sklopila s određenim trećim zemljama ili sa skupinama takvih zemalja, pravila o povlaštenom podrijetlu uređuju se tim sporazumima.
3. Za robu koja ostvaruje pogodnosti povlaštenih mjera koje je Unija jednostrano donijela u odnosu na određene treće zemlje ili na skupine takvih zemalja, osim onih iz stavka 5., Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila o povlaštenom podrijetlu. Ta pravila temelje se na kriteriju da je roba u cijelosti dobivena ili na kriteriju da je roba nastala iz dovoljne obrade ili prerade.
4. Za robu koja ostvaruje pogodnosti povlaštenih mjera koje se primjenjuju na trgovinu između carinskog područja Unije i Ceute i Melille, kako se navodi u Protokolu 2. uz

Akt o pristupanju iz 1985., pravila o povlaštenom podrijetlu donose se u skladu s člankom 9. tog protokola.

5. Za robu koja ostvaruje pogodnosti povlaštenih mjera iz povlaštenih dogovora u korist prekomorskih zemalja i područja koja su povezana s Unijom, pravila o povlaštenom podrijetlu donose se u skladu s člankom 203. UFEU-a.
6. Na vlastitu inicijativu ili na zahtjev zemlje ili područja korisnika Komisija može za određenu robu odobriti toj zemlji ili području privremeno odstupanje od pravila o povlaštenom podrijetlu iz stavka 3.

Privremeno odstupanje opravdano je u sljedećim okolnostima:

- (a) unutarnji ili vanjski čimbenici koji zemlji ili području korisniku privremeno onemogućuju poštovanje pravila o povlaštenom podrijetlu;
 - (b) zemlja ili područje korisnik treba vrijeme da se pripremi za poštovanje tih pravila.
7. Dotična zemlja ili područje korisnik podnosi zahtjev za odstupanje Komisiji. U zahtjevu se u skladu s drugim podstavkom navode razlozi zbog kojih se odstupanje traži uz prilaganje odgovarajuće prateće dokumentacije.
 8. Privremeno odstupanje ograničava se na trajanje učinaka unutarnjih ili vanjskih čimbenika koji su ga izazvali ili na razdoblje potrebno zemlji ili području korisniku za postizanje poštovanja pravila.
 9. Kad je odstupanje odobreno, dotična zemlja ili područje korisnik mora poštovati sve utvrđene zahtjeve u pogledu informacija koje se trebaju dostaviti Komisiji u vezi s korištenjem odstupanja i upravljanjem količinama za koje je odstupanje odobreno.
 10. Ako je uvoznik odlučio primijeniti pojednostavnjeno tarifno postupanje za prodaju na daljinu, uvoznik ne može ostvariti pogodnosti mjera iz članka 145. stavka 2. točaka (d) i (e) ili netarifne povlaštene mjere.
 11. Komisija provedbenim aktima donosi:
 - (a) postupovna pravila o povlaštenom podrijetlu robe za potrebe mjera iz stavka 1.;
 - (b) mjere koje zemlji ili području korisniku odobravaju privremeno odstupanje iz stavka 6.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 151.

Utvrđivanje podrijetla određene robe

Komisija može provedbenim aktima donijeti mjere za utvrđivanje podrijetla određene robe u skladu s pravilima o podrijetlu koja se primjenjuju na tu robu. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Iz krajnje hitnih razloga povezanih s takvim mjerama, valjano opravdanih potrebom brzog osiguravanja ispravne i ujednačene primjene pravila o podrijetlu, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 262. stavka 5.

Poglavlje 3.

Vrijednost robe u carinske svrhe

Članak 152.

Područje primjene

Carinska vrijednost robe se za potrebe primjene Zajedničke carinske tarife i netarifnih mjera utvrđenih odredbama Unije koje uređuju određena područja koja se odnose na trgovinu robom određuje u skladu s člancima [153.](#) i [157.](#)

Članak 153.

Metoda određivanja carinske vrijednosti na temelju transakcijske vrijednosti

1. Primarna osnova za carinsku vrijednost robe je transakcijska vrijednost, odnosno cijena koja je stvarno plaćena ili plativa za robu kad se prodaje radi izvoza u carinsko područje Unije, prilagođena u skladu s člancima 154. i 155.
2. Cijena koja je stvarno plaćena ili plativa je ukupno plaćanje koje je kupac izvršio ili će izvršiti prodavaču ili trećoj strani u korist prodavača za uvezenu robu i uključuje sva plaćanja koja su izvršena ili će biti izvršena kao uvjet prodaje uvezene robe.
3. Transakcijska vrijednost primjenjuje se pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) nema ograničenja za kupca u pogledu raspolaganja ili korištenja robom, osim sljedećih:
 - i. ograničenja koja nameće ili zahtijeva zakon ili javna tijela u Uniji;
 - ii. ograničenja u smislu zemljopisnog područja na kojem se roba može ponovno prodati;
 - iii. ograničenja koja ne utječu u bitnoj mjeri na carinsku vrijednost robe;
 - (b) prodaja ili cijena ne podliježu nekom uvjetu ili činidbi čija se vrijednost ne može odrediti u odnosu prema robi čija se vrijednost određuje;
 - (c) nikakva naknada koju kupac dobiva od iduće preprodaje, raspolaganja ili korištenja robe neće se plaćati izravno ili neizravno prodavaču, osim ako se napravi primjerena prilagodba;
 - (d) kupac i prodavač nisu povezani ili takva veza nije utjecala na cijenu.
4. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za određivanje carinske vrijednosti u skladu sa stavcima 1. i 2., uključujući one za prilagodbu stvarno plaćene ili plative cijene, i za primjenu uvjeta iz stavka 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 154.

Elementi transakcijske vrijednosti

1. U određivanju carinske vrijednosti prema članku [153.](#), na stvarno plaćenu ili plativu cijenu uvezene robe dodaju se:

- (a) u mjeri u kojoj ih snosi kupac, a nisu uključeni u stvarno plaćenu ili plativu cijenu robe:
 - i. provizije i naknade za posredovanje, osim kupovnih provizija;
 - ii. troškovi ambalaže koja se za potrebe carine smatra jedinstvenim dijelom dotične robe; i
 - iii. troškovi pakiranja, bilo radne snage ili materijala;
 - (b) vrijednost, po potrebi raspodijeljena, sljedeće robe i usluga koje je kupac izravno ili neizravno isporučio besplatno ili po sniženoj cijeni za uporabu povezanu s proizvodnjom i prodajom uvezene robe radi izvoza, u onoj mjeri u kojoj ta vrijednost nije uključena u stvarno plaćenu ili plativu cijenu:
 - i. materijala, sastavnih dijelova, dijelova i sličnih elemenata ugrađenih u uvezenu robu;
 - ii. alata, matrica, kalupa i sličnih elemenata koji su korišteni u proizvodnji uvezene robe;
 - iii. materijala utrošenih u proizvodnji uvezene robe; i
 - iv. inženjerstva, razvoja, umjetničkog rada, oblikovnog rada i planova i skica izrađenih izvan Unije i potrebnih za proizvodnju uvezene robe;
 - (c) naknade od licencija za robu koja se procjenjuje, a koje kupac izravno ili neizravno mora platiti kao uvjet za prodaju robe čija se vrijednost određuje, u mjeri u kojoj te naknade nisu uključene u stvarno plaćenu ili plativu cijenu;
 - (d) vrijednost svakog dijela prihoda od svake iduće preprodaje, raspolaganja ili korištenja uvezenom robom koja izravno ili neizravno nastaje za prodavača; i
 - (e) sljedeći troškovi sve do mjesta na kojem je roba unesena u carinsko područje Unije:
 - i. troškovi prijevoza i osiguranja uvezene robe; i
 - ii. troškovi utovara i rukovanja povezani s prijevozom uvezene robe.
- 2. Stvarno plaćena ili plativa cijena uvećava se prema stavku 1. samo na temelju objektivnih i mjerljivih podataka.
 - 3. Pri određivanju carinske vrijednosti ne uvećava se stvarno plaćena ili plativa cijena, osim kako je to predviđeno ovim člankom.
 - 4. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za određivanje carinske vrijednosti u skladu s ovim člankom, uključujući ona za prilagodbu stvarno plaćene ili plative cijene. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 155.

Elementi koji se ne uključuju u carinsku vrijednost

- 1. Pri određivanju carinske vrijednosti prema članku [153.](#), ne uključuje se ništa od sljedećeg:
 - (a) troškovi prijevoza uvezene robe nakon njezina ulaska u carinsko područje Unije;

- (b) troškovi izgradnje, podizanja, sklapanja, održavanja ili tehničke pomoći koji su poduzeti nakon ulaska u carinsko područje Unije uvezene robe, kao što su industrijska postrojenja, strojevi ili oprema;
 - (c) troškovi kamata proisteklih iz financijskog sporazuma koji je sklopio kupac i koji se odnosi na kupovinu uvezene robe, neovisno o tome je li to financiranje omogućio prodavatelj ili druga osoba, pod uvjetom da je financijski sporazum sastavljen u pisanom obliku i da, ako se to zahtijeva, kupac može dokazati da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - i. ta je roba stvarno prodana po cijeni deklariranoj kao stvarno plaćenju ili plativoj;
 - ii. tražena kamatna stopa ne premašuje uobičajenu razinu za takve transakcije u zemlji u kojoj i u vrijeme kad je financiranje pruženo;
 - (d) troškovi prava reproduciranja uvezene robe u Uniji; kupovne provizije;
 - (e) uvozne carine ili druga davanja plativa u Uniji zbog uvoza ili prodaje robe;
 - (f) neovisno o članku 154. stavku 1. točki (c), plaćanja kupca za prava distribucije ili ponovne prodaje uvezene robe, ako ta plaćanja nisu uvjet za prodaju za izvoz robe u Uniju.
2. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za određivanje carinske vrijednosti u skladu s ovim člankom, uključujući ona za prilagodbu stvarno plaćene ili plative cijene. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 156.

Pojednostavnjenja

1. Carinska tijela na zahtjev mogu dopustiti da se sljedeći iznosi određuju na temelju posebnih kriterija kad oni nisu mjerljivi na dan prihvaćanja carinske deklaracije:
- (a) iznosi koje se treba uključiti u carinsku vrijednost u skladu s člankom 153. stavkom 2.; i
 - (b) iznosi iz članaka 154. i 155.
2. Ako je uvoznik odlučio primijeniti pojednostavnjeno tarifno postupanje za prodaju na daljinu, ne primjenjuje se članak 155. stavak 1. točka [a](#)), a troškovi prijevoza uvezene robe do mjesta na kojem roba ulazi na carinsko područje Unije i troškovi prijevoza nakon njezina ulaska na to područje uključuju se u carinsku vrijednost.
3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe uvjetima za izdavanje odobrenja iz stavka 1.

Članak 157.

Druge metode za određivanje carinske vrijednosti

1. Ako se carinska vrijednost robe ne može odrediti prema članku [153.](#), određuje se u postupku prema redoslijedu od točke (a) do točke (d) stavka 2., do prve točke prema kojoj se carinska vrijednost robe može odrediti.
- Redoslijed primjene točaka (c) i (d) stavka 2. zamjenjuje se ako uvoznik ili izvoznik ili, ako je primjenjivo, deklarant tako zahtijeva.

2. Prema stavku 1. carinska vrijednost je:
- (a) transakcijska vrijednost istovjetne robe koja je prodana za izvoz u carinsko područje Unije i izvezena u isto ili slično vrijeme kao i roba kojoj se određuje vrijednost;
 - (b) transakcijska vrijednost slične robe koja je prodana za izvoz u carinsko područje Unije i izvezena u isto ili slično vrijeme kao i roba kojoj se određuje vrijednost;
 - (c) vrijednost koja se temelji na jediničnoj cijeni po kojoj se uvozna roba ili ista ili slična uvezena roba prodaje u carinskom području Unije u najvećoj ukupnoj količini osobama koje nisu povezane s prodavačima; ili
 - (d) izračunana vrijednost koja se sastoji od zbroja:
 - i. troškova ili vrijednosti materijala i izrade ili druge prerade koja se koristi u proizvodnji uvezene robe;
 - ii. iznosa dobiti i općih troškova koji je jednak onome koji se obično odražava u prodaji robe iste klase ili vrste kao što je roba koja se procjenjuje, a koju proizvode u zemlji izvoznici za izvoz u Uniju;
 - iii. troška ili vrijednosti elemenata iz članka 154. stavka 1. točke [\(e\)](#).
3. Ako se carinska vrijednost ne može odrediti prema stavku 1., određuje se na temelju dostupnih podataka na carinskom području Unije, koristeći razumna sredstva koja su u skladu s načelima i općim odredbama svega sljedećeg:
- (a) sporazuma o provedbi članka VII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini;
 - (b) članka VII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini;
 - (c) ovog poglavlja.
4. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za određivanje carinske vrijednosti iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 158.

Određivanje vrijednosti robe u posebnim situacijama

Komisija može provedbenim aktima donijeti mjere kojima se utvrđuje odgovarajuća metoda za određivanje carinske vrijednosti ili kriterije koji se upotrebljavaju za određivanje carinske vrijednosti robe u posebnim situacijama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Iz krajnje hitnih razloga povezanih s takvim mjerama, valjano opravdanih potrebom brzog osiguravanja ispravne i ujednačene primjene pravila za određivanje carinske vrijednosti robe, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 262. stavka [5.](#)

Glava X.

CARINSKI DUGOVI I OSIGURANJA

Poglavlje 1.

Nastanak carinskog duga

ODJELJAK 1.

UVOZNI CARINSKI DUG

Članak 159.

Puštanje u slobodni promet i privremeni uvoz

1. Carinski dug za uvoznika nastaje u trenutku puštanja robe u slobodni promet, postupak uporabe u posebne svrhe ili postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine.
2. Uvoznik je dužnik. U slučaju neizravnog zastupanja, uvoznik i osoba u čije ime uvoznik djeluje oboje su dužnici i zajednički i solidarno odgovorni za carinski dug.

Ako zbog informacija dostavljenih ili stavljenih na raspolaganje za potrebe postupaka iz stavka 1. uvozna carina nije ili nije u cijelosti naplaćena, osoba koja je pružila te informacije i koja je znala, ili je opravdano trebala znati, da su ti podaci lažni također je dužnik.
3. Ako se glava XII. poglavlje 6. odjeljak 4. Direktive 2006/112/EZ primjenjuje na prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili područja kupcu na carinskom području Unije, carinski dug nastaje za pretpostavljenog uvoznika kad on prihvati plaćanje za prodaju na daljinu i on je dužnik.

Članak 160.

Posebne odredbe koje se odnose na robu bez podrijetla

1. Carinski dug nastaje za izvoznika u trenutku puštanja proizvoda za izvoz:
 - (a) ako je u okviru povlaštenog postupanja između Unije i određenih trećih zemalja ili skupina takvih zemalja predviđeno da je za povlašteno tarifno postupanje s proizvodima podrijetlom iz Unije potrebno da roba bez podrijetla koja se koristi u njihovoj izradi bude podložna plaćanju uvoznih carina; i
 - (b) ako je izdan ili sastavljen dokaz o podrijetlu tih proizvoda.
2. Izvoznik izračunava iznos uvozne carine koja odgovara dugu kao da se roba bez podrijetla koja se koristila u izradi proizvoda koji se izvoze pušta u slobodni promet na isti datum.
3. U slučaju neizravnog zastupanja, izvoznik i osoba u čije ime izvoznik djeluje oboje postaju dužnici i zajednički i solidarno odgovorni za carinski dug.

Članak 161.

Carinski dug koji nastaje uslijed neispunjavanja obveza

1. Za robu koja podliježe uveznoj carini, uvezni carinski dug nastaje uslijed neispunjavanja bilo čega od sljedećeg:
 - (a) jedne od obveza utvrđenih carinskim zakonodavstvom koja se odnosi na unos robe koja nije roba Unije na carinsko područje Unije, njezino izuzimanje iz carinskog nadzora ili kretanje, preradu, privremeni smještaj, privremeni uvoz ili raspolaganje takvom robom unutar tog područja;
 - (b) jedne od obveza utvrđenih carinskim zakonodavstvom koja se odnosi na uporabu robe u posebne svrhe unutar carinskog područja Unije;
 - (c) uvjeta koji uređuje stavljanje robe koja nije roba Unije u carinski postupak ili odobravanje, na temelju uporabe robe u posebne svrhe, izuzeća od carine ili smanjene stope uvezne carine.
2. Vrijeme u kojem nastaje carinski dug je jedno od sljedećeg:
 - (a) trenutak u kojem obveza čije neispunjavanje dovodi do carinskog duga nije ispunjena ili prestaje biti ispunjena;
 - (b) trenutak u kojem se roba stavlja u carinski postupak ako se zatim utvrdi da uvjet koji uređuje stavljanje robe u taj postupak ili odobravanje izuzeća od carine ili smanjene stope uvezne carine, na temelju uporabe robe u posebne svrhe, u stvari nije ispunjen.
3. U slučajevima iz stavka 1. točaka (a) i (b), dužnik je netko od sljedećih:
 - (a) svaka osoba koja je bila dužna ispuniti dotične obveze;
 - (b) svaka osoba koja je znala ili je opravdano trebala znati da obveza prema carinskom zakonodavstvu nije bila ispunjena i koja je djelovala za račun osobe koja je bila dužna ispuniti obvezu ili koja je sudjelovala u radnji koja je dovela do neispunjavanja obveze;
 - (c) svaka osoba koja je nabavila ili držala dotičnu robu i koja je znala ili je opravdano trebala znati, u vrijeme nabavljanja ili primanja robe, da obveza prema carinskom zakonodavstvu nije bila ispunjena.
4. U slučajevima iz stavka 1. točke (c), dužnik je osoba od koje se zahtijeva da ispuni uvjete koji uređuju stavljanje robe u carinski postupak ili odobravanje izuzeća od carine ili smanjene stope uvezne carine na temelju uporabe robe u posebne svrhe.

Ako su carinskim tijelima dostavljene informacije koje se traže prema carinskom zakonodavstvu o uvjetima kojima se uređuje stavljanje robe u taj carinski postupak i zbog tih informacija uvezna carina nije ili nije u cijelosti naplaćena, osoba koja je pružila informacije i koja je znala ili koja je opravdano trebala znati da su te informacije lažne također je dužnik.

Članak 162.

Odbitak određenog iznosa od već plaćene uvezne carine

1. Ako je carinski dug nastao, prema članku 161. stavku [1.](#), u vezi s robom koja je puštena u slobodni promet po smanjenoj stopi uvezne carine zbog njezine uporabe u

posebne svrhe, iznos uvozne carine koji je plaćen kad je roba puštena u slobodni promet odbija se od iznosa uvozne carine koji odgovara carinskom dugu.

Prvi podstavak primjenjuje se ako je carinski dug nastao u vezi s ostacima i otpacima koji su proizašli iz uništenja takve robe.

2. Ako je carinski dug nastao prema članku 159. stavku [1.](#) ili članku 161. stavku [1.](#) u vezi s robom koja je stavljena u privremeni uvoz s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine, iznos plaćene uvozne carine prema djelomičnom oslobođenju odbija se od iznosa uvozne carine koja odgovara carinskom dugu.

ODJELJAK 2.

IZVOZNI CARINSKI DUG

Članak 163.

Izvoz i vanjska proizvodnja

1. Carinski dug nastaje za izvoznika u trenutku puštanja robe koja podliježe izveznoj carini u postupak izvoza ili postupak vanjske proizvodnje.
2. Izvoznik je dužnik. U slučaju neizravnog zastupanja, izvoznik i osoba u čije ime izvoznik djeluje oboje postaju dužnici i zajednički i solidarno odgovorni za carinski dug.
3. Ako zbog informacija dostavljenih za stavljanje robe u postupak izvoza izvezna carina nije ili nije u cijelosti naplaćena, osoba koja je pružila te informacije i koja je znala, ili je opravdano trebala znati, da su ti podaci lažni, također je dužnik.

Članak 164.

Carinski dug koji nastaje zbog neispunjavanja obveza

1. Za robu koja podliježe izveznoj carini izvozni carinski dug nastaje zbog neispunjavanja bilo čega od sljedećeg:
 - (a) jedne od obveza utvrđenih carinskim zakonodavstvom za izlazak robe;
 - (b) uvjeta pod kojima se roba smije iznijeti iz carinskog područja Unije s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od izvozne carine.
2. Vrijeme u kojem nastaje carinski dug jedno je od sljedećeg:
 - (a) trenutak u kojem se roba stvarno iznese iz carinskog područja Unije a da carinskim tijelima nisu dostavljene informacije o tom izvozu;
 - (b) trenutak u kojemu roba stigne na odredište koje nije odredište za koje je dobivena dozvola za iznošenje te robe iz carinskog područja Unije s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od izvozne carine;
 - (c) ako carinska tijela ne mogu odrediti trenutak iz točke (b), istek roka koji je određen za pružanje dokaza o tome da su uvjeti prema kojima roba smije biti oslobođena ispunjeni.
3. U slučajevima iz stavka 1. točke (a) dužnik je netko od sljedećih:
 - (a) svaka osoba koja je bila dužna ispuniti dotične obveze;

- (b) svaka osoba koja je znala ili je opravdano trebala znati da dotična obveza nije ispunjena i koja je djelovala za račun osobe koja je bila dužna ispuniti obvezu;
 - (c) svaka osoba koja je sudjelovala u radnji koja je dovela do neispunjavanja obveze i koja je znala ili je opravdano trebala znati da potrebne informacije nisu dostavljene ili, ako je primjenjivo, da carinska deklaracija nije bila podnesena, a trebala je biti.
4. U slučajevima iz stavka 1. točke (b), dužnik je svaka osoba koja treba ispuniti uvjete prema kojima se roba smije iznijeti iz carinskog područja Unije s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od izvozne carine.

ODJELJAK 3.

ODREDBE KOJE SU ZAJEDNIČKE ZA CARINSKI DUG NASTAO PRI UVOZU I IZVOZU

Članak 165.

Carinski dug u slučaju zabrana i ograničenja

1. Uvozni ili izvozni carinski dug nastaje i ako se odnosi na robu koja podliježe drugom zakonodavstvu koje carinska tijela primjenjuju pri uvozu ili izvozu bilo koje vrste.
2. Međutim, carinski dug ne nastaje iz sljedećeg:
 - (a) kad se na carinsko područje Unije nezakonito unese krivotvorena valuta;
 - (b) kad se na carinsko područje Unije unesu opojne droge i psihotropne tvari, osim kad ih nadležna tijela strogo nadziru radi uporabe u medicinske i znanstvene svrhe.
3. Za potrebe sankcija koje se primjenjuju na carinske prekršaje smatra se da je carinski dug svejedno nastao ako prema ovoj Uredbi ili zakonodavstvu države članice uvozna ili izvozna carina ili postojanje carinskog duga čine osnovu za određivanje sankcija.

Članak 166.

Solidarni dužnici

Ako je više osoba odgovorno za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koja odgovara jednom carinskom dugu, one su solidarno odgovorne za plaćanje tog iznosa.

Članak 167.

Opća pravila za izračun iznosa uvozne ili izvozne carine

1. Iznos uvozne ili izvozne carine utvrđuje se na temelju razvrstavanja u carinsku tarifu, carinske vrijednosti, količine, prirode i podrijetla robe. Primjenjuju se pravila za izračun carine koja su se primjenjivala na dotičnu robu u vrijeme u kojem je nastao s njom povezan carinski dug.
 2. Ako nije moguće točno utvrditi vrijeme u kojem je nastao carinski dug, smatra se da je to trenutak u kojem carinska tijela zaključuje da je roba u okolnostima u kojima je nastao carinski dug.
- Međutim, ako informacije koje su dostupne carinskim tijelima omogućuju carinskim tijelima da utvrde da je carinski dug nastao prije trenutka u kojemu su one donijele

takav zaključak, smatra se da je carinski dug nastao u najranijem trenutku u kojem je moguće utvrditi takve okolnosti.

3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila iz ovog članka za izračun iznosa uvozne ili izvozne carine primjenjive na robu za koju je nastao carinski dug u kontekstu posebnog postupka.

Članak 168.

Posebna pravila za izračun iznosa uvozne carine

1. Ako su troškovi smještaja ili uobičajenih oblika rukovanja nastali na carinskom području Unije u vezi s robom koja je stavljena u carinski postupak ili u privremeni smještaj, takvi troškovi ili povećanje vrijednosti ne uzimaju se u obzir za izračun iznosa uvozne carine ako uvoznik ili izvoznik ili, ako je primjenjivo, deklarant podnese zadovoljavajući dokaz o tim troškovima.

Međutim, carinska vrijednost, količina, priroda i podrijetlo robe koja nije roba Unije, koja se koristi u poslovima, uzima se u obzir za izračun iznosa uvozne carine.
2. Ako se razvrstavanje u carinsku tarifu robe koja je stavljena u carinski postupak mijenja zbog uobičajenih oblika rukovanja na carinskom području Unije, na zahtjev uvoznika ili, ako je primjenjivo, deklaranta, primjenjuje se prvotno razvrstavanje u carinsku tarifu robe koja je stavljena u postupak.
3. Ako je nastao carinski dug za prerađene proizvode koji proizlaze iz postupka unutarnje proizvodnje, na zahtjev uvoznika iznos uvozne carine koji odgovara tom dugu utvrđuje se na temelju razvrstavanja u carinsku tarifu, carinske vrijednosti, količine, prirode i podrijetla robe koja je stavljena u postupak unutarnje proizvodnje.
4. Ako prerađeni proizvodi proizlaze iz naknadnih postupaka unutarnje proizvodnje, uvoznik može zahtijevati samo da se dug utvrdi na temelju razvrstavanja u carinsku tarifu, carinske vrijednosti, količine, prirode i podrijetla robe koja je stavljena u prvi postupak unutarnje proizvodnje.
5. U posebnim slučajevima iznos uvozne carine određuje se u skladu sa stavcima 2., 3. i 4. ovog članka bez zahtjeva uvoznika ili izvoznika ili, ako je primjenjivo, deklaranta kako bi se izbjeglo zaobilaženje tarifnih mjera iz članka 145. stavka 2. točke [\(h\)](#).
6. Ako je nastao carinski dug za prerađene proizvode koji proizlaze iz postupka vanjske proizvodnje ili zamjenskih proizvoda iz članka 143. stavka [1.](#), iznos uvozne carine izračunava se na temelju troška proizvodne radnje koja se poduzima izvan carinskog područja Unije.
7. Ako je nastao carinski dug u skladu s člankom [161.](#) ili [164.](#) ove Uredbe, a propust koji je doveo do nastanka carinskog duga nije predstavljao pokušaj prijevare, primjenjuje se i sljedeće:
 - (a) povoljnije tarifno postupanje za robu u skladu s carinskim zakonodavstvom; ili
 - (b) oslobođenje ili potpuno ili djelomično izuzeće od uvozne ili izvozne carine prema članku 145. stavku 2. točkama (d), (e), (f) i (g) ili člancima 90., 91., 92. i 93. ili člancima 140., 141., 142., 143. i 144.; ili
 - (c) oslobođenje na temelju Uredbe (EZ) br. 1186/2009.

8. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila iz ovog članka za izračun iznosa uvozne ili izvozne carine primjenjive na robu za koju je nastao carinski dug u kontekstu posebnog postupka, kao i posebnih slučajeva iz stavka 5.

Članak 169.

Mjesto nastanka carinskog duga

1. Carinski dug nastaje na mjestu na kojem uvoznik ili izvoznik ima poslovni nastan.
Odstupajući od prvog podstavka, u odnosu na uvoznike i izvoznike koji nisu ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”) ni pretpostavljeni uvoznici, carinski dug nastaje na mjestu na kojem je podnesena carinska deklaracija ili na kojem bi bila podnesena u skladu s člankom 63. stavkom 4. da nije izmijenjen način dostavljanja informacija kako je utvrđeno u članku 63. stavku 2.
U svim ostalim slučajevima carinski dug nastaje na mjestu na kojemu su nastupile okolnosti iz kojih dug proizlazi.
Ako nije moguće odrediti to mjesto, carinski dug nastaje na mjestu za koje carinska tijela zaključe da je roba na njemu u okolnostima u kojima nastaje carinski dug.
2. Ako je roba stavljena u carinski postupak koji nije zaključen ili ako privremeni smještaj nije propisno završen, a mjesto nastanka carinskog duga ne može se odrediti prema stavku 1. drugom ili trećem podstavku u određenom roku, carinski dug nastaje na mjestu na kojem je roba ili stavljena u dotični postupak ili unesena na carinsko područje Unije u tom postupku ili je bila u privremenom smještaju.
3. Ako informacije koje su dostupne carinskim tijelima omogućuju da carinska tijela utvrde da je carinski dug mogao nastati na više mjesta, smatra se da je carinski dug nastao na mjestu na kojem je nastao najranije.
4. Ako carinsko tijelo utvrdi da je carinski dug nastao prema članku [161.](#) ili članku [164.](#) u drugoj državi članici i da je iznos uvozne ili izvozne carine koja odgovara tom dugu manji od 10 000 EUR, smatra se da je carinski dug nastao u državi članici u kojoj je to utvrđeno.
5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe određivanjem rokova iz stavka 2.

Poglavlje 2.

Osiguranje za carinski dug koji je nastao ili bi mogao nastati

Članak 170.

Opće odredbe

1. Osim ako je drukčije navedeno, ovo poglavlje primjenjuje se na osiguranja za carinske dugove koji su nastali, ali čije je plaćanje odgođeno („carinski dugovi koji su nastali”) i na osiguranja koja su potrebna ako bi carinski dug mogao nastati („carinski dugovi koji bi mogli nastati”).

2. Ako carinska tijela traže polaganje osiguranja za carinski dug koji je nastao ili bi mogao nastati, to osiguranje mora obuhvatiti iznos uvozne ili izvozne carine i druga davanja dospjela u vezi s uvozom ili izvozom robe ako se:
 - (a) osiguranje koristi za stavljanje robe u postupak provoza Unije; ili
 - (b) osiguranje može koristiti u više država članica.

Osiguranje koje carinska tijela prihvate ili odobre, valjano je na cijelom carinskom području Unije u svrhu za koju je položeno.
3. Osiguranje polaže dužnik ili osoba koja bi mogla postati dužnik ili, ako to dopuste carinska tijela, bilo koja druga osoba.
4. Ne dovodeći u pitanje članak [178.](#), carinska tijela zahtijevaju polaganje samo jednog osiguranja u vezi s određenom robom.

Osiguranje koje se polaže za određenu robu primjenjuje se na iznos uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu i drugim davanjima povezanima s tom robom, bez obzira na to jesu li informacije o toj robi koje su dostavljene ili stavljene na raspolaganje točne.

Ako osiguranje nije vraćeno, također se može koristiti, u granicama osiguranog iznosa, za naplatu iznosa uvozne ili izvozne carine i drugih davanja koji se naplaćuju nakon naknadne provjere robe.
5. Na zahtjev osobe iz stavka 3. ovog članka, carinska tijela mogu u skladu s člankom 176. stavcima [1.](#) i [2.](#) odobriti polaganje zajedničkog osiguranja za pokrivanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu koji se odnosi na dvije ili više radnji ili carinskih postupaka.
6. Carinska tijela prate osiguranje.
7. Osiguranje se ne zahtijeva ni u jednoj od sljedećih situacija:
 - (a) od država, regionalnih i lokalnih tijela ili drugih javnopravnih tijela, u vezi s radnjama u kojima sudjeluju kao tijela javne vlasti;
 - (b) za robu koja se prevozi Rajnom, vodnim putovima Rajne, Dunavom ili vodnim putovima Dunava;
 - (c) za robu koja se prevozi fiksnim prijevoznim instalacijama;
 - (d) u posebnim slučajevima kad je roba stavljena u postupak privremenog uvoza;
 - (e) za robu koja se prevozi morem ili zrakom između luka Unije ili između zračnih luka Unije.
8. Carinska tijela mogu se odreći zahtjeva za polaganje osiguranja ako iznos uvozne ili izvozne carine koji se osigurava ne prelazi statistički prag u vrijednosti od 1 000 EUR.
9. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe određivanjem određenih slučajeva u kojima nije potrebno osiguranje za robu koja se stavlja u postupak privremenog uvoza, kako je navedeno u stavku 7. točki (d).
10. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila o polaganju i praćenju osiguranja iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 171.

Referentni iznos obveznog osiguranja

1. Ako carinska tijela moraju tražiti osiguranje i mogu utvrditi točan iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalih davanja u vrijeme kad se osiguranje zahtijeva, osiguranje pokriva taj točan iznos.

Ako nije moguće utvrditi točan iznos, osiguranje se prema procjeni carinskih tijela određuje na najviši iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara iznosu carinskog duga i ostalih davanja koji je nastao ili bi mogao nastati.

2. Ne dovodeći u pitanje članak [176.](#), ako se polaže zajedničko osiguranje za iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima koja mogu varirati u iznosima tijekom vremena, iznos takvog osiguranja određuje se na razini koja omogućuje da iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima bude pokriven cijelo vrijeme.

Članak 172.

Referentni iznos predostrožnog osiguranja

Ako polaganje osiguranja nije obvezno, ali carinska tijela nisu sigurna da će iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima biti plaćen u propisanom roku, ona zahtijevaju osiguranje u iznosu koji ne smije premašiti razinu iz članka [171.](#)

Članak 173.

Polaganje osiguranja

1. Osiguranje se može položiti u jednom od sljedećih oblika:
 - (a) putem svih sredstava plaćanja koja carinska tijela priznaju, u eurima ili u valuti države članice u kojoj se zahtijeva osiguranje;
 - (b) preuzetom obvezom jamca;
 - (c) drugim oblikom osiguranja koje pruža jednakovrijedno osiguranje da će iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima biti plaćen.
2. Osiguranje u obliku polaganja gotovine ili putem bilo kojih drugih jednakovrijednih sredstava plaćanja daje se u skladu s važećim odredbama u državi članici u kojoj se zahtijeva osiguranje.

Ako se osiguranje daje putem sredstva plaćanja koje carinska tijela priznaju, carinska tijela ne plaćaju kamate.
3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe određivanjem oblika osiguranja iz stavka 1. točke (c).

Članak 174.

Izbor osiguranja

Osoba od koje se zahtijeva polaganje osiguranja može izabrati jedan od oblika osiguranja koji se navode u članku 173. stavku [1.](#)

Međutim, carinska tijela mogu odbiti izabrani oblik osiguranja ako on nije prikladan za ispravnu provedbu odgovarajućeg carinskog postupka.

Carinska tijela mogu zahtijevati da se u određenom razdoblju zadrži izabrani oblik osiguranja.

Članak 175.

Jamac

1. Jamac iz članka 173. stavka 1. točke [\(b\)](#) je treća osoba s boravištem, registracijom ili poslovnim nastanom na carinskom području Unije. Carinska tijela koja traže osiguranje odobravaju jamca, osim ako je jamac kreditna institucija, financijska institucija ili osiguravajuće društvo koje je akreditirano u Uniji u skladu s važećim odredbama Unije.
2. Jamac se pismeno obvezuje platiti osigurani iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i drugim davanjima.
3. Carinska tijela mogu odbiti odobriti jamca ili predloženu vrstu osiguranja ako nije izvjesno da se na taj način osigurava plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalih davanja u propisanom roku.
4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe određivanjem pravila o oblicima polaganja osiguranja i pravila primjenjivih na jamca iz ovog članka.
5. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila o opozivu i poništenju preuzete obveze jamca iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 176.

Zajedničko osiguranje

1. Carinska tijela mogu izdati odobrenje iz članka 170. stavka [5.](#) samo osobama koje ispunjavaju sljedeće uvjete:
 - (a) imaju poslovni nastan na carinskom području Unije;
 - (b) ispunjavaju kriterije iz članka 24. stavka 1. točke (a);
 - (c) redovito koriste dotični carinski postupak ili vode prostor za privremeni smještaj ili ispunjavaju kriterije utvrđene u članku 24. stavku 1. točki (d).
2. Carinska tijela mogu gospodarskom subjektu koji ispunjava kriterije utvrđene u članku 24. stavku 1. točkama [\(b\)](#) i [\(c\)](#) te ovlaštenim pouzdanim gospodarskim subjektima („Trust and Check”) odobriti polaganje zajedničkog osiguranja za carinske dugove i ostala davanja koja mogu nastati sa smanjenim iznosom ili odricanje od osiguranja.
3. Carinska tijela mogu ovlaštenom gospodarskom subjektu za carinsko pojednostavnjenje i ovlaštenom pouzdanom gospodarskom subjektu („Trust and Check”) odobriti polaganje zajedničkog osiguranja za carinske dugove i druga davanja koja su nastala, na zahtjev, sa smanjenim iznosom.
4. Zajedničko osiguranje sa smanjenim iznosom iz stavka 3. jednakovrijedno je polaganju osiguranja.

5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe određivanjem uvjeta za odobrenje korištenja zajedničkog osiguranja sa smanjenim iznosom ili za odricanje od osiguranja iz stavka 2.
6. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za određivanje iznosa osiguranja, uključujući smanjeni iznos iz stavka 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 177.

Privremene zabrane u vezi s korištenjem zajedničkih osiguranja

1. U slučaju posebnih postupaka ili privremenog smještaja, Komisija može odlučiti privremeno zabraniti korištenje bilo čega od sljedećeg:
 - (a) zajedničkog osiguranja za smanjeni iznos ili odricanja od osiguranja iz članka 176. stavka [2.](#);
 - (b) zajedničkog osiguranja iz članka 176. u pogledu robe za koju je utvrđeno da je podložna masovnoj prijeviri.
2. Ako se primjenjuje stavak 1. točka (a) ili (b), uporaba zajedničkog osiguranja za smanjeni iznos ili odricanje od osiguranja ili uporaba zajedničkog osiguranja iz članka [176.](#) mogu se odobriti ako dotična osoba ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta:
 - (a) osoba može pokazati da u vezi s dotičnom robom nije bilo carinskog duga tijekom aktivnosti koje je ta osoba poduzimala u dvije godine koje prethode odluci iz stavka 1.;
 - (b) ako su carinski dugovi nastali tijekom dvije godine prije odluke iz stavka 1., dotična osoba može pokazati da su dužnik ili dužnici ili jamac u potpunosti isplatili te dugove u propisanom roku.

Za dobivanje odobrenja za korištenje privremeno zabranjenog zajedničkog osiguranja, dotična osoba mora također ispunjavati kriterije utvrđene u članku 24. stavku 1. točkama [\(b\)](#) i [\(c\)](#).

3. Komisija provedbenim aktima određuje pravila o privremenim zabranama u vezi s korištenjem zajedničkih osiguranja iz stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Iz krajnje hitnih razloga povezanih s takvim mjerama, valjano opravdanih potrebom brzog poboljšanja zaštite financijskih interesa Unije i njezinih država članica, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 262. stavka [5.](#)

Članak 178.

Dodatno ili novo osiguranje

Ako carinska tijela utvrde da položeno osiguranje ne osigurava, ili nije više sigurno ili dovoljno da osigura, plaćanje u propisanom roku iznosa uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu i drugim davanjima, ona mogu zahtijevati da bilo koja osoba iz članka 170. stavka [3.](#) ili položi dodatno osiguranje ili zamijeni originalno osiguranje novim osiguranjem po izboru te osobe.

Članak 179.

Vraćanje osiguranja

1. Carinska tijela vraćaju osiguranje čim se carinski dug ili obveze za ostala davanja ugase ili ne mogu više nastati.
2. Ako se carinski dug ili obveza za ostala davanja ugasi za dio, ili može nastati samo u vezi s dijelom iznosa koji je bio osiguran, odgovarajući dio osiguranja vraća se u skladu sa zahtjevom dotične osobe, osim ako dotični iznos ne opravdava takvu radnju.
3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe određivanjem rokova za vraćanje osiguranja.
4. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila o vraćanju osiguranja iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Poglavlje 3.

Naplata, plaćanje, povrat i otpust iznosa uvozne ili izvozne carine

ODJELJAK 1.

ODREĐIVANJE IZNOSA UVOZNE ILI IZVOZNE CARINE, OBAVJEŠĆIVANJE O CARINSKOM DUGU I KNJIŽENJE

Članak 180.

Određivanje iznosa uvozne ili izvozne carine

1. Uvoznik i izvoznik izračunavaju iznos dospjele uvozne ili izvozne carine. Smatra se da carinska tijela prihvaćaju iznos dospjele uvozne ili izvozne carine koji su izračunali uvoznik i izvoznik po puštanju robe, ne dovodeći u pitanje naknadne provjere. Ako ta osoba ne izračuna iznos ili ako se carinska tijela ne slažu s iznosom koji je ta osoba izračunala, carinska tijela koja su odgovorna za mjesto na kojem je carinski dug nastao ili se smatra da je nastao u skladu s člankom [169.](#) određuju iznos dospjele uvozne ili izvozne carine čim dobiju potrebne informacije.
2. Odstupajući od stavka 1., do datuma utvrđenog u članku 265. stavku [3.](#), ako je podnesena carinska deklaracija, carinska tijela mogu prihvatiti iznos dospjele uvozne ili izvozne carine utvrđen u carinskoj deklaraciji, ne dovodeći u pitanje naknadne provjere. Ako se carinska tijela ne slažu s tim iznosom, utvrđuju iznos dospjele uvozne ili izvozne carine čim dobiju potrebne informacije.
3. Ako utvrđeni iznos dospjele uvozne ili izvozne carine nije cijeli broj, taj se iznos može zaokružiti.

Ako se iznos iz prvog podstavka izražava u eurima, zaokruživanje ne smije biti više od zaokruživanja na najbliži veći ili manji cijeli broj.

Uvoznici i izvoznici s poslovnim nastanom u državi članici čija valuta nije euro mogu ili primijeniti na odgovarajući način odredbe drugog podstavka ili odstupiti od

tog podstavka, pod uvjetom da pravila koja se primjenjuju na zaokruživanje nemaju veći financijski učinak od pravila iz drugog podstavka.

Članak 181.

Obavijest o carinskom dugu

1. Smatra se da su carinska tijela po puštanju robe obavijestila uvoznika ili izvoznika o carinskom dugu.
2. Ako su carinska tijela odredila iznos dospjele uvozne ili izvozne carine, o njemu obavješćuju dužnika u propisanom obliku na mjestu na kojem je carinski dug nastao ili se smatra da je nastao u skladu s člankom [169.](#)

Obavijest iz prvog podstavka ne izdaje se ni u jednom od sljedećih slučajeva:

- (a) ako je, do utvrđivanja iznosa uvozne ili izvozne carine, nametnuta privremena antidampinška pristojba ili privremena kompenzacijska pristojba ili privremena zaštitna mjera;
 - (b) ako iznos dospjele uvozne ili izvozne carine prelazi onaj koji se utvrđuje na temelju odluke koja se donosi u skladu s člankom 13.;
 - (c) ako je prvotna odluka da se o carinskom dugu ne obavješćuje ili da se obavješćuje, ali o iznosu uvozne ili izvozne carine koji je manji od iznosa dospjele uvozne ili izvozne carine, donesena na temelju općih odredbi koje su potom poništene sudskom odlukom;
 - (d) ako se carinska tijela, prema carinskom zakonodavstvu, izuzimaju od obavješćivanja o carinskom dugu.
3. Ako su carinska tijela dužna izdati obavijest o iznosu dospjele uvozne ili izvozne carine u skladu sa stavkom 2., carinska tijela obavješćuju dužnika o carinskom dugu ako ona mogu odrediti taj iznos i donijeti odluku o tome.

Međutim, ako bi obavijest o carinskom dugu dovela u pitanje kaznenu istragu, carinska tijela mogu odgoditi tu obavijest do trenutka kad se kaznena istraga više ne dovodi u pitanje.

4. Carinska tijela mogu dopustiti ovlaštenom pouzdanom gospodarskom subjektu („Trust and Check”) da izračuna carinski dug koji odgovara ukupnom iznosu uvozne ili izvozne carine povezane s robom koju je taj subjekt pustio u ime carinskih tijela tijekom razdoblja koje ne premašuje 31 kalendarski dan i da obavijesti carinska tijela o tome uz navođenje odgovarajućeg iznosa za svaku zasebnu pošiljku robe. Ako se carinska tijela ne slažu s izračunanim i dostavljenim iznosom, ona određuju iznos dospjele uvozne ili izvozne carine.
5. Odstupajući od stavka 1., ako se glava XII. poglavlje 6. odjeljak 4. Direktive 2006/112/EZ primjenjuje na prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili područja kupcu na carinskom području Unije, carinska tijela mogu ovlastiti pretpostavljenog uvoznika da izračuna carinski dug koji odgovara ukupnom iznosu uvozne carine povezane s robom koju je taj pretpostavljeni uvoznik pustio tijekom jednog mjeseca do kraja sljedećeg mjeseca te da dostavi obavijest o tome, uz navođenje odgovarajućeg iznosa za svaku zasebnu pošiljku robe. Tom se obavješću mogu izmijeniti ili poništiti informacije koje je pretpostavljeni uvoznik dostavio u skladu s člankom 59. stavkom [2.](#) Ako se carinska tijela ne slažu s izračunanim i dostavljenim iznosom, ona određuju iznos dospjele uvozne ili izvozne carine. Smatra

se da su carinska tijela dostavila obavijest o carinskom dugu ako se ne protive obavijesti u razumnom roku nakon što ju je trgovac dostavio.

6. Do datuma utvrđenog u članku 265. stavku [3.](#), ako je podnesena carinska deklaracija i ako je plaćanje osigurano, carinska tijela mogu dopustiti da se obavijest o carinskom dugu, koji odgovara ukupnom iznosu uvozne ili izvozne carine povezane s robom koja je puštena istoj osobi tijekom određenog razdoblja dostavi na kraju tog razdoblja. Razdoblje koje su odredila carinska tijela ne smije premašiti 31 dan.
7. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) kojima se dopunjava ova Uredba određivanjem sljedećeg:
 - (a) slučajevi iz stavka 2. drugog podstavka točke (d) kad su carinska tijela izuzeta od obavijesti o carinskom dugu;
 - (b) razumno vrijeme nakon kojeg se smatra da nema protivljenja kako je navedeno u stavku 5.;
 - (c) informacije koje se dostavljaju u obavijesti pretpostavljenog uvoznika iz stavka 5.

Članak 182.

Ograničenje carinskog duga

1. Carinska tijela ne obavješćuju dužnika o carinskom dugu nakon isteka razdoblja od tri godine od dana na koji je carinski dug nastao.
2. Ako je carinski dug nastao kao posljedica radnje koja je, u vrijeme kad je bila počinjena, podlijevala pokretanju kaznenog sudskog postupka, razdoblje od tri godine koje se navodi u stavku 1. produljuje se na razdoblje od najmanje pet godina i najviše 10 godina, u skladu s nacionalnim pravom.
3. Razdoblja utvrđena u stavcima 1. i 2. suspendiraju se:
 - (a) ako je podnesena žalba u skladu s člankom [16.](#);
 - (b) takva se suspenzija primjenjuje od dana podnošenja žalbe i traje tijekom trajanja žalbenog postupka; ili
 - (c) ako carinska tijela dužniku u skladu s člankom 6. stavkom 6. priopće razloge na temelju kojih namjeravaju obavijestiti o carinskim dugu; takva se suspenzija primjenjuje od dana tog priopćenja do isteka razdoblja u kojem je dužniku omogućeno da izrazi svoje stajalište.
4. Ako je carinski dug potvrđen prema članku 193. stavku [7.](#), razdoblja koja se utvrđuju stavcima 1. i 2. ovog članka smatraju se suspendiranim od dana na koji je podnesen zahtjev za povrat ili otpust u skladu s člankom [198.](#) do dana na koji je donesena odluka o povratu ili otpustu.

Članak 183.

Knjiženje

1. Carinska tijela iz članka [180.](#) knjiže u skladu s nacionalnim zakonodavstvom iznos dospjele uvozne ili izvozne carine o kojem je upućena obavijest u skladu s člankom [181.](#)

Obveza carinskih tijela iz prvog podstavka ne primjenjuje se u slučajevima iz članka 181. stavka 2. [drugog](#) podstavka.

2. Carinska tijela ne trebaju knjižiti iznose uvozne ili izvozne carine koja prema članku [182.](#) odgovara carinskom dugu o kojemu dužnik više ne može biti obaviješten.
3. Države članice utvrđuju praktične postupke za knjiženje iznosa uvozne ili izvozne carine. Ti se postupci mogu razlikovati u skladu s tim jesu li carinska tijela, s obzirom na okolnosti u kojima je carinski dug nastao, uvjerena da će ti iznosi biti plaćeni.

Članak 184.

Vrijeme knjiženja

1. Carinska tijela knjiže iznos dospjele uvozne ili izvozne carine u roku od 14 dana od puštanja robe, osim ako je roba stavljena u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine.
2. Odstupajući od stavka 1., carinska tijela mogu obuhvatiti ukupni iznos uvozne ili izvozne carine koja se odnosi na svu robu koja je puštena za ovlaštenog pouzdanog gospodarskog subjekta („Trust and Check”) tijekom određenog razdoblja, u skladu s člankom 181. stavkom [4.](#), jedinstvenim knjiženjem na kraju tog razdoblja.

Takvo knjiženje obavlja se u roku od 14 dana od isteka dotičnog razdoblja.

3. Odstupajući od stavka 1., ukupni iznos uvozne carine povezane s robom koja je puštena pretpostavljenom uvozniku tijekom jednog mjeseca u skladu s člankom 181. stavkom [5.](#) može se obuhvatiti jedinstvenim knjiženjem na kraju sljedećeg mjeseca koje sadržava obračun iznosa koji se odnose na svaku zasebnu pošiljku robe.
4. Do datuma utvrđenog u članku 265. stavku [3.](#), ako je podnesena carinska deklaracija i ako je plaćanje osigurano, carinska tijela mogu dopustiti da se obavijest o carinskom dugu koji odgovara ukupnom iznosu uvozne ili izvozne carine povezane s robom koja je puštena istoj osobi tijekom određenog razdoblja, koje ne može premašiti 31 dan, dostavi na kraju tog razdoblja.

Takvo knjiženje obavlja se u roku od 14 dana od isteka dotičnog razdoblja.

5. Ako se roba može pustiti kad ispunjava određene uvjete koji ili reguliraju utvrđivanje iznosa dospjele uvozne ili izvozne carine ili naplatu tog iznosa, knjiženje se obavlja u roku od 14 dana od dana kad je utvrđen iznos dospjele uvozne ili izvozne carine ili je određena obveza plaćanja te carine.

Međutim, ako se carinski dug odnosi na privremenu antidampinšku pristojbu, privremenu kompenzacijsku pristojbu ili privremenu zaštitnu mjeru, iznos dospjele uvozne ili izvozne carine knjiži se u roku od dva mjeseca od dana objavljivanja uredbe o utvrđivanju konačne pristojbe u *Službenom listu Europske unije*.

6. Ako je carinski dug nastao u okolnostima koje nisu obuhvaćene stavkom 1., iznos dospjele uvozne ili izvozne carine knjiži se u roku od 14 dana od dana kad carinska tijela mogu odrediti iznos dotične uvozne ili izvozne carine i donijeti odluku.
7. Stavak 6. primjenjuje se u vezi s iznosom uvozne ili izvozne carine koja će se naplatiti ili koja preostaje za naplatu ako iznos dospjele uvozne ili izvozne carine nije knjižen u skladu sa stavcima od 1. do 6. ili je utvrđen i knjižen na razini koja je niža od dospelog iznosa.

8. Rokovi za knjiženje navedeni u stavcima od 1. do 6. ne primjenjuju se u nepredviđenim okolnostima ili u slučajevima više sile.
9. Knjiženje se može odgoditi u slučaju iz članka 181. stavka 3. [drugog](#) podstavka do trenutka kad obavijest o carinskom dugu više ne dovodi u pitanje kaznenu istragu.

Članak 185.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija provedbenim aktima donosi mjere kojima se osigurava međusobna pomoć carinskih tijela u slučaju nastanka carinskog duga.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

ODJELJAK 2.

PLAĆANJE IZNOSA UVOZNE ILI IZVOZNE CARINE

Članak 186.

Opći rokovi za plaćanje i suspenziju roka za plaćanje

1. Dužnik plaća iznose uvozne ili izvozne carine koji odgovaraju carinskom dugu o kojem se obavješćuje u skladu s člankom [181.](#) u roku koji propisuju carinska tijela.
Ne dovodeći u pitanje članak 17. stavak [2.](#), taj rok ne smije premašiti 10 dana od obavješćivanja dužnika o tom carinskom dugu.
Carinska tijela mogu produljiti taj rok na zahtjev dužnika ako je iznos dospjele uvozne ili izvozne carine utvrđen naknadnim provjerama iz članka [48.](#) Ne dovodeći u pitanje članak 190. stavak [2.](#), takva produljenja ne smiju premašiti vrijeme koje je potrebno dužniku da poduzme primjerene korake da ispuni svoju obvezu.
2. Odstupajući od stavka 1., dužnik plaća iznos uvozne carine koji odgovara carinskom dugu o kojem je upućena obavijest u skladu s člankom 181. stavkom [5.](#) najkasnije pri isteku roka za obavješćivanje o carinskom dugu.
3. Ako dužnik ima pravo na pogodnosti plaćanja koje se navode u člancima od [188.](#) do [190.](#), plaćanje se obavlja u roku ili rokovima koja se navode u vezi s tim pogodnostima.
4. Rok za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu suspendira se u bilo kojem od sljedećih slučajeva:
 - (a) ako je podnesen zahtjev za otpust carine u skladu s člankom [198.](#);
 - (b) ako će roba biti zaplijenjena, uništena ili ustupljena u korist države;
 - (c) ako je carinski dug nastao prema članku 161. i postoji više dužnika.
5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe određivanjem pravila za suspenziju roka za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu iz stavka 3. i određivanjem razdoblja suspenzije.

Članak 187.

Plaćanje

1. Plaćanje se izvršava u gotovini ili drugim sredstvima sa sličnim učinkom, uključujući i usklađivanje potražnog salda u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.
2. Plaćanje može izvršiti treća osoba umjesto dužnika.
3. Dužnik može u svakom slučaju platiti ukupni ili dio iznosa uvozne ili izvozne carine, a da ne čeka istek roka koji mu je bio odobren za plaćanje.

Članak 188.

Odgoda plaćanja

Carinska tijela, na zahtjev dotične osobe i po polaganju osiguranja, odobravaju odgodu plaćanja dospjele carine na jedan od sljedećih načina:

- (a) odvojeno za svaki iznos uvozne ili izvozne carine koji je knjižen u skladu s člankom 184. stavkom [1.](#) ili [7.](#);
- (b) skupno za sve iznose uvozne ili izvozne carine koji su knjiženi u skladu s člankom 184. stavkom 1. tijekom razdoblja koje su odredila carinska tijela i koje ne premašuje 31 dan;
- (c) skupno za sve iznose uvozne ili izvozne carine knjižene jedinstveno u skladu s člankom 184. stavcima 2., 3. i 4.

Članak 189.

Rok odgode plaćanja

1. Rok odgode plaćanja prema članku [188.](#) je 30 dana.
2. Ako je plaćanje odgođeno u skladu s člankom 188. točkom [\(a\)](#), rok se računa od dana koji slijedi nakon dana kad je dužnik obaviješten o carinskom dugu.
3. Ako je plaćanje odgođeno u skladu s člankom 188. točkom [\(b\)](#), rok se računa od dana koji slijedi nakon dana kad završava razdoblje kumuliranja. On se smanjuje za broj dana koji odgovara polovici broja dana koji su obuhvaćeni razdobljem kumuliranja.
4. Ako je plaćanje odgođeno u skladu s člankom 188. točkom [\(c\)](#), rok se računa od dana koji slijedi nakon kraja razdoblja koje je određeno za puštanje dotične robe. On se smanjuje za broj dana koji odgovara polovici broja dana koji su obuhvaćeni dotičnim razdobljem.
5. Ako je broj dana u rokovima iz stavaka 3. i 4. neparan, broj dana koji se odbija od 30-dnevnog razdoblja prema tim stavcima jednak je polovici sljedećeg nižeg parnog broja.
6. Ako su rokovi na koje se odnose stavci 3. i 4. tjedni, države članice mogu predvidjeti da se iznos uvozne ili izvozne carine u vezi s kojim je plaćanje bilo odgođeno, plaća najkasnije u petak, četvrti tjedan nakon dotičnog tjedna.

Ako su ti rokovi mjeseci, države članice mogu predvidjeti da se iznos uvozne ili izvozne carine u vezi s kojim je plaćanje bilo odgođeno, plaća najkasnije 16. dan u mjesecu nakon dotičnog mjeseca. Ti se rokovi ne mogu produljiti čak ni ako je istek roka na državni praznik.

Članak 190.

Ostale pogodnosti plaćanja

1. Carinska tijela mogu dužniku, osim odgode plaćanja, odobriti pogodnosti plaćanja, pod uvjetom da je položeno osiguranje.
2. Ako su pogodnosti odobrene u skladu sa stavkom 1., na iznos uvozne ili izvozne carine naplaćuju se kreditne kamate.

Za državu članicu čija je valuta euro, kreditna kamatna stopa jednaka je stopi objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, Serija C, koju je Europska središnja banka primijenila za svoje glavne operacije refinanciranja, prvog dana mjeseca u kojem iznos dospijeva, uvećanoj za jedan postotni bod.

Za državu članicu čija valuta nije euro, kreditna kamatna stopa jednaka je stopi koju prvog dana dotičnog mjeseca primjenjuje nacionalna središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za jedan postotni bod ili, za državu članicu za koju nije dostupna stopa nacionalne središnje banke, najbližoj stopi koja se prvog dana dotičnog mjeseca primjenjuje na tržištu novca te države članice, uvećanoj za jedan postotni bod.

3. Carinska tijela mogu se suzdržati od zahtijevanja osiguranja ili od naplaćivanja kreditnih kamata ako se na temelju dokumentirane procjene položaja dužnika utvrdi da bi to stvorilo ozbiljne gospodarske ili društvene poteškoće.
4. Carinska tijela suzdržavaju se od naplate kreditnih kamata ako je iznos za svaku naplatu manji od 10 EUR.

Članak 191.

Izvršenje naplate

Ako iznos dospjele uvozne ili izvozne carine ne bude plaćen u propisanom roku, carinska tijela osiguravaju naplatu tog iznosa svim sredstvima koja su im na raspolaganju prema pravu dotične države članice.

Članak 192.

Zatezne kamate

1. Zatezne kamate naplaćuju se na iznos uvozne ili izvozne carine od dana isteka propisanog razdoblja do dana plaćanja.

Za državu članicu čija je valuta euro, stopa zateznih kamata jednaka je stopi objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, Serija C, koju je Europska središnja banka primijenila za svoje glavne operacije refinanciranja, prvog dana mjeseca u kojem iznos dospijeva, uvećanoj za dva postotna boda.

Za državu članicu čija valuta nije euro, stopa zateznih kamata jednaka je stopi koju prvog dana dotičnog mjeseca primjenjuje nacionalna središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda ili, za državu članicu za koju nije dostupna stopa nacionalne središnje banke, najbližoj stopi koja se prvog dana dotičnog mjeseca primjenjuje na tržištu novca te države članice, uvećanoj za dva postotna boda.

2. Ako je carinski dug nastao na temelju članaka [161.](#) ili [164.](#) ili ako obavijest o carinskom dugu proizlazi iz naknadne provjere, zatezne kamate naplaćuju se na iznos

uvozne ili izvozne carine od dana na koji je carinski dug nastao do dana obavijesti o dugu.

Stopa zateznih kamata određuje se u skladu sa stavkom 1.

3. Carinska tijela mogu se suzdržati od naplaćivanja zateznih kamata ako se na temelju dokumentirane procjene položaja dužnika utvrdi da bi takvo naplaćivanje stvorilo ozbiljne gospodarske ili društvene poteškoće.
4. Carinska tijela suzdržavaju se od naplate zateznih kamata ako je iznos za svaku naplatu manji od 10 EUR.

ODJELJAK 3.

POVRAT I OTPUST

Članak 193.

Povrat i otpust

1. Podložno uvjetima utvrđenima u ovom odjeljku, carinska tijela vraćaju ili otpuštaju iznose uvozne ili izvozne carine na temelju bilo čega od sljedećeg:
 - (a) previše naplaćenog iznosa uvozne ili izvozne carine;
 - (b) robe s nedostacima ili robe koja nije u skladu s uvjetima ugovora;
 - (c) greške nadležnih tijela;
 - (d) pravičnosti;
 - (e) poništenja podataka na temelju kojih je utvrđen carinski dug za odgovarajuću robu ili, ako je primjenjivo, odgovarajuće carinske deklaracije.
2. Carinska tijela vraćaju ili otpuštaju iznos uvozne ili izvozne carine iz stavka 1. ako je on 10 EUR ili veći, osim ako dotična osoba traži povrat ili otpust manjeg iznosa.
3. Ako carinska tijela smatraju da bi povrat ili otpust trebalo odobriti na temelju članaka [196.](#) i [197.](#), dotična država članica šalje dokumentaciju Komisiji na odlučivanje u bilo kojem od sljedećih slučajeva:
 - (a) ako carinska tijela smatraju da su posebne okolnosti nastale zbog toga što Komisija nije ispunila svoje obveze;
 - (b) ako carinska tijela smatraju da je Komisija pogriješila u smislu članka 196.;
 - (c) ako su okolnosti nekog slučaja povezane s nalazima istrage Unije koja je provedena u skladu s Uredbom (EZ) br. 515/97 ili u skladu s bilo kojim zakonodavstvom Unije ili sporazumom koji je Unija sklopila sa zemljama ili skupinama zemalja, a koji sadržava odredbe za provođenje takvih istraga Unije;
 - (d) ako je iznos za koji dotična osoba može biti odgovorna u vezi s jednom ili više uvoznih ili izvoznih radnji jednak ili veći od 500 000 EUR kao posljedica greške ili posebnih okolnosti.

Neovisno o prvom podstavku, dokumentacija se ne šalje u bilo kojoj od sljedećih situacija:

- (a) ako je Komisija već donijela odluku o nekom slučaju s usporedivim činjeničnim i pravnim stanjem;
 - (b) ako Komisija već razmatra neki slučaj s usporedivim činjeničnim i pravnim stanjem.
4. Podložno pravilima nadležnosti za donošenje odluke, ako carinska tijela u razdobljima iz članka 198. stavka [1.](#) samostalno otkriju da se iznos uvozne ili izvozne carine vraća ili otpušta prema člancima [194.](#), [196.](#) i [197.](#), ona vraćaju ili otpuštaju iznos na vlastitu inicijativu.
5. Ako situacija koja je dovela do obavijesti o carinskom dugu proizlazi iz prijevare dužnika, povrat ili otpust se ne odobravaju.
6. Povrat ne dovodi do tog da dotična carinska tijela plaćaju kamate, osim u slučajevima iz stavka 1. točaka (a) i (c).
- Međutim, u tim slučajevima povrat ne dovodi do tog da dotična carinska tijela plaćaju kamate ako carinska tijela vrate iznos uvozne ili izvozne carine bez nepotrebne odgode nakon što se otkrije da je iznos dospio za povrat. Ako carinska tijela ne vrate taj iznos bez nepotrebne odgode i ako dužnik pokrene postupak radi dobivanja povrata, kamate se plaćaju za razdoblje od datuma plaćanja tih pristojbi do datuma njihova povrata.
- Osim toga, kamate se plaćaju ako se odluka kojom se odobrava povrat ne provede u roku od tri mjeseca od dana kad je takva odluka donesena, osim ako je neispunjavanje roka bilo izvan kontrole carinskih tijela.
- U takvim se slučajevima kamate plaćaju od dana isteka tromjesečnog razdoblja do dana povrata. Kamatna stopa utvrđuje se u skladu s člankom [190.](#)
7. Ako su carinska tijela odobrila povrat ili otpust greškom, prvotni se carinski dug ponovno potvrđuje u mjeri u kojoj ne zastarijeva prema članku [182.](#)
- U tim se slučajevima kamate plaćene prema stavku 6. drugom podstavku moraju nadoknaditi.
8. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#), radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila koje ona mora poštovati pri donošenju odluke iz stavka 3., a osobito o sljedećem:
- (a) uvjetima za prihvaćanje dokumentacije;
 - (b) roku za donošenje odluke i suspenziji tog roka;
 - (c) priopćenju osnova na kojima Komisija namjerava temeljiti svoju odluku, prije donošenja odluke koja bi štetno utjecala na dotičnu osobu;
 - (d) obavješćivanju o odluci;
 - (e) posljedicama nedonošenja odluke ili njezina nepriopćavanja.
9. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za povrat i otpust te za odluku iz stavka 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 262. stavka [2.](#)
- Ako je mišljenje odbora iz članka 262. stavka [1.](#) potrebno dobiti pisanim postupkom, primjenjuje se članak 262. stavak [6.](#)

Članak 194.

Previše naplaćeni iznosi uvozne ili izvozne carine

1. Iznos uvozne ili izvozne carine vraća se ili otpušta u mjeri u kojoj iznos, koji odgovara carinskom dugu o kojem je izdana izvorna obavijest, prelazi dospjeli iznos ili je carinski dug bio priopćen suprotno članku 181. stavku 1. točkama [\(c\)](#) i [\(d\)](#).
2. Ako se zahtjev za povrat ili otpust zasniva na postojanju, u vrijeme kad je roba puštena u slobodni promet, smanjene ili nulte stope uvozne carine za robu u okviru carinske kvote, carinskog plafona ili drugih povoljnih tarifnih mjera, povrat ili otpust odobravaju se pod uvjetom da je u vrijeme podnošenja zahtjev bio popraćen potrebnim dokumentima i da je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:
 - (a) u slučaju carinskih kvota, njihov opseg nije iskorišten;
 - (b) u drugim slučajevima, stopa carine koja se uobičajeno primjenjuje nije ponovno uvedena.

Članak 195.

Roba s nedostacima ili roba koja ne odgovara uvjetima ugovora

1. Carinska tijela vraćaju ili otpuštaju iznos uvozne carine ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) obavijest o carinskom dugu odnosi se na robu koju je uvoznik odbio jer je u vrijeme puštanja imala nedostatke ili nije odgovarala uvjetima ugovora na temelju kojeg je uvezena;
 - (b) roba nije bila upotrebljavana, osim ako je takva početna uporaba bila nužna da bi se utvrdili nedostaci robe ili njezina neusklađenost s odredbama ugovora;
 - (c) roba je iznesena iz carinskog područja Unije ili, na zahtjev dotične osobe, carinska tijela dopustila su da se roba stavi u postupak unutarnje proizvodnje, uključujući postupak za uništenje ili vanjski provoz, carinsko skladištenje ili slobodnu zonu.
2. Carinska tijela ne vraćaju niti otpuštaju iznos uvozne carine u svim sljedećim slučajevima:
 - (a) ako je roba, prije puštanja u slobodni promet, stavljena u posebni postupak za testiranje, osim ako je ustanovljeno da činjenica da je roba s nedostacima ili da ne odgovara uvjetima ugovora ne bi mogla biti normalno otkrivena takvim testovima;
 - (b) ako su nedostaci robe uzeti u razmatranje tijekom izrade uvjeta ugovora, osobito cijene, prije nego što je roba stavljena u carinski postupak koji uključuje nastajanje carinskog duga;
 - (c) ako je podnositelj zahtjeva prodao robu nakon što je utvrđeno da je riječ o robi s nedostacima ili robi koja ne odgovara uvjetima ugovora.
3. Smatra se da roba s nedostacima uključuje robu koja je oštećena prije puštanja.

Članak 196.

Pogreške carinskih tijela

1. U slučajevima osim onih iz članka 193. stavka 1. točke (e) i članaka [194.](#), [195.](#) i [197.](#), carinska tijela vraćaju ili otpuštaju iznos uvozne ili izvozne carine ako su zbog pogreške koju su sama počinila obavijestila o iznosu koji odgovara carinskom dugu, a koji je niži od dospjelog iznosa, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) dužnik nije razumno mogao otkriti takvu grešku;
 - (b) dužnik je djelovao u dobroj vjeri.
2. Ako uvjeti utvrđeni u članku 194. stavku [2.](#) nisu ispunjeni, carinska tijela izvršavaju povrat ili otpust ako je propust u primjeni smanjene ili nulte stope carine posljedica greške koju su sama počinila, a podaci na temelju kojih je roba puštena ili, ako je primjenjivo, carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet sadržavali su sve elemente i bili popraćeni potrebnom dokumentacijom za primjenu smanjene ili nulte stope.
3. Kad se povlašteno postupanje s robom dodjeljuje na temelju sustava upravne suradnje s tijelima treće zemlje i ako ta tijela izdaju uvjerenje za koje se ispostavi da je netočno, takvo izdavanje predstavlja pogrešku koja se nije razumno mogla otkriti u smislu stavka 1. točke (a).

Međutim, izdavanje neispravnog uvjerenja ne predstavlja pogrešku ako se uvjerenje temelji na netočnim činjenicama koje je dao izvoznik, osim ako je očito da su tijela koja su izdala potvrdu znala ili trebala znati da roba ne zadovoljava propisane uvjete za dodjeljivanje prava na povlašteno postupanje.

Smatra se da je dužnik djelovao u dobroj vjeri ako može dokazati da je tijekom razdoblja dotičnog trgovinskog posla posvetio dužnu pažnju kako bi osigurao da su ispunjeni svi uvjeti za povlašteno postupanje.

Dužnik se ne može pozivati na dobru vjeru ako je Komisija objavila u *Službenom listu Europske unije* obavijest o postojanju razloga za sumnju da zemlja ili područje korisnik neispravno primjenjuju povlaštena postupanja.

Članak 197.

Pravičnost

1. U slučajevima koji nisu navedeni u članku 193. stavku 1. točki (e) i člancima [194.](#), [195.](#) i [196.](#), carinska tijela vraćaju ili otpuštaju iznos uvozne ili izvozne carine u interesu pravičnosti ako je carinski dug nastao pod posebnim okolnostima u kojima se dužniku ne mogu pripisati prijevara ni očita nepažnja.
2. Smatra se da posebne okolnosti iz stavka 1. postoje ako je iz okolnosti slučaja jasno da je dužnik u iznimnoj situaciji u usporedbi s drugim subjektima koji se bave istim poslom te da bez tih okolnosti ne bi pretrpio nepovoljan položaj naplatom iznosa uvozne ili izvozne carine.

Članak 198.

Postupak za povrat i otpust

1. Zahtjevi za povrat ili otpust u skladu s člankom [193.](#) predaju se carinskim tijelima u sljedećim razdobljima:
 - (a) u slučaju previše naplaćenih iznosa uvozne ili izvozne carine, greške nadležnih tijela ili pravičnosti, u roku od tri godine od dana obavijesti o carinskom dugu;

- (b) u slučaju robe s nedostacima ili robe koja ne odgovara uvjetima ugovora, u roku od godine dana od dana obavijesti o carinskom dugu;
- (c) u slučaju poništenja podataka ili, ako je primjenjivo, carinske deklaracije na temelju kojih je roba puštena, u roku od godine dana od datuma poništenja tih podataka ili te carinske deklaracije, osim ako je drukčije navedeno u pravilima primjenjivima na poništenje.

Razdoblje navedeno u prvom podstavku točkama (a) i (b) produljuje se ako podnositelj zahtjeva pribavi dokaz da je bio spriječen u podnošenju zahtjeva u propisanom roku zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile.

- 2. Ako carinska tijela na temelju navedenih razloga ne mogu odobriti povrat ili otpust iznosa uvozne ili izvozne carine, dužna su ispitati osnovanost tog zahtjeva za povrat ili otpust s obzirom na druge razloge za povrat i otpust iz članka [193.](#)
- 3. Ako je žalba na obavijest o carinskom dugu uložena prema članku [16.](#), relevantno razdoblje navedeno u stavku 1. prvom podstavku, ispitivanje zahtjeva za otpust i povrat te povezani rokovi suspendiraju se, počevši od dana kad je uložena žalba, tijekom trajanja žalbenog postupka.
- 4. Ako carinsko tijelo dodjeljuje povrat ili otpust u skladu s člancima [196.](#) i [197.](#), dotična država članica o tome obavješćuje Komisiju.
- 5. Komisija provedbenim aktima određuje postupovna pravila za obavješćivanje Komisije u skladu sa stavkom 4. i informacije koje se dostavljaju. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka [4.](#)

Poglavlje 4.

Gašenje carinskog duga

Članak 199.

Gašenje

- 1. Ne dovodeći u pitanje važeće odredbe koje se odnose na nenaplatu iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu u slučaju sudski utvrđene nesposobnosti plaćanja dužnika, uvozni ili izvozni carinski dug gasi se na bilo koji od sljedećih načina:
 - (a) ako se dužnika više ne može obavijestiti o carinskom dugu u skladu s člankom [181.](#);
 - (b) plaćanjem iznosa uvozne ili izvozne carine;
 - (c) podložno stavku 5., otpustom iznosa uvozne ili izvozne carine;
 - (d) ako su podaci na temelju kojih je roba puštena ili carinska deklaracija poništeni za robu koja je puštena u carinski postupak koji stvara obvezu plaćanja uvozne ili izvozne carine;
 - (e) ako je roba koja podliježe uvoznoj ili izvoznoj carini zaplijenjena ili oduzeta i istovremeno ili naknadno zaplijenjena;
 - (f) ako je roba koja podliježe uvoznoj ili izvoznoj carini uništena pod carinskim nadzorom ili ustupljena u korist države;

- (g) ako je nestanak robe ili neispunjavanje obveza koje proizlaze iz carinskog zakonodavstva posljedica potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka te robe zbog stvarne prirode robe ili nepredviđenih okolnosti ili više sile ili kao posljedica uputa carinskih tijela; za potrebe ove točke, roba se smatra nepovratno izgubljenom ako ju je bilo koja osoba učinila neupotrebljivom;
 - (h) ako je carinski dug nastao prema članku 161. ili 164. i ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - i. propust koji je doveo do nastanka carinskog duga nije imao značajan učinak na ispravnost privremenog smještaja ili dotičnog carinskog postupka i nije predstavljao pokušaj prijevare;
 - ii. sve potrebne formalnosti za reguliranje statusa robe naknadno su obavljene;
 - (i) ako je roba koja je puštena u slobodni promet oslobođena od carine ili po sniženoj stopi uvozne carine na temelju njezine uporabe u posebne svrhe bila izvezena uz dozvolu carinskih tijela;
 - (j) ako je nastao prema članku 160. i ako su formalnosti koje su obavljene radi omogućivanja odobravanja povlaštenog tarifnog postupanja iz tog članka poništene;
 - (k) ako je, podložno stavku 6., carinski dug nastao prema članku 161. i pružen je zadovoljavajući dokaz carinskim tijelima da roba nije bila korištena ili upotrijebljena i da je bila iznesena izvan carinskog područja Unije.
2. U slučajevima iz stavka 1. točke (e), smatra se da carinski dug za potrebe sankcija koje se primjenjuju na carinske prekršaje ipak nije ugašen ako prema ovoj Uredbi i pravu države članice uvozna ili izvozna carina ili postojanje carinskog duga pružaju osnovu za utvrđivanje sankcija.
 3. Ako se u skladu sa stavkom 1. točkom (g) carinski dug gasi u odnosu na robu koja je puštena u slobodni promet oslobođena od carine ili po sniženoj stopi uvozne carine radi njezine uporabe u posebne svrhe, ostaci ili otpaci nastali pri njezinu uništenju smatraju se robom koja nije roba Unije.
 4. Važeće odredbe koje se odnose na standardne stope zbog nepovratnog gubitka zbog prirode robe primjenjuju se ako dotična osoba ne uspije pokazati da stvarni gubitak premašuje onaj koji je izračunan primjenom standardne stope za dotičnu robu.
 5. Ako je više osoba odgovorno za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu, a odobren je otpust, carinski dug gasi se samo za osobu ili osobe kojima je otpust odobren.
 6. U slučaju iz stavka 1. točke (k) carinski dug ne gasi se za ni za koju osobu koja je pokušala počiniti prijevaru.
 7. Ako je carinski dug nastao prema članku [161.](#), gasi se za osobu čije ponašanje nije uključivalo nikakav pokušaj prijevare i koja je pridonijela borbi protiv prijevare.
 8. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom [261.](#) radi dopune ove Uredbe određivanjem popisa propusta koji nisu imali značajan učinak na ispravnost privremenog smještaja ili dotičnog carinskog postupka kako je navedeno u stavku 1. točki (h) podtočki i.

Članak 200.

Primjena sankcija

Ako se carinski dug gasi na temelju članka 199. stavka 1. točke (h), države članice ne sprječava se u primjeni sankcija za nepoštovanje carinskog zakonodavstva.

Glava XI.

MJERE OGRANIČAVANJA I MEHANIZAM UPRAVLJANJA KRIZAMA

Poglavlje 1.

Mjere ograničavanja

Članak 201.

Uloga carinskog tijela EU-a i carinskih tijela

1. Carinsko tijelo EU-a doprinosi ispravnoj primjeni mjera ograničavanja donesenih u skladu s člankom 215. UFEU-a tako što prati provedbu mjera koje su u njegovoj nadležnosti i, podložno preispitivanju i odobrenju Komisije, tako što pruža odgovarajuće smjernice carinskim tijelima.
2. Carinska tijela poduzimaju sve potrebne korake kako bi se uskladila s mjerama ograničavanja, uzimajući u obzir smjernice carinskog tijela EU-a.

Članak 202.

Izvješćivanje

1. Carinsko tijelo EU-a redovito i kad je god potrebno izvješćuje Komisiju o tome kako carinska tijela provode mjere ograničavanja i o svakom kršenju tih mjera.
2. Carinska tijela obavješćuju carinsko tijelo EU-a, Komisiju i nacionalna tijela država članica nadležna za provedbu sankcija o svakoj sumnji i slučaju zaobilaženja mjera ograničavanja te o povezanim vlastitim mjerama ublažavanja.

Poglavlje 2.

Mehanizam upravljanja krizama

Članak 203.

Priprema protokola i postupaka

1. Carinsko tijelo EU-a priprema postupke i protokole koji se mogu aktivirati u skladu s člankom 204. stavkom 1.:
 - (a) u slučaju krize na granici jedne ili više država članica, koja utječe na carinske postupke;

- (b) u slučaju krize u drugom sektoru pri kojoj je nužno djelovanje carinskih tijela u suradnji s relevantnim tijelima;
 - (c) radi osiguranja brzog, djelotvornog i proporcionalnog odgovora na dotičnu situaciju.
2. Protokoli i postupci mogu obuhvaćati konkretno:
- (a) primjenu zajedničkih kriterija za rizike, zajedničkih prioriternih područja provjere i profila rizičnosti, odgovarajuće mjere ublažavanja i carinske provjere;
 - (b) okvir suradnje koji omogućuje privremeno stavljanje na raspolaganje carinskih službenika i opreme za carinsku provjeru iz jedne države članice u drugoj državi članici.

Članak 204.

Aktivacija mehanizma upravljanja krizama

1. Komisija na vlastitu inicijativu ili na temelju zahtjeva jedne ili više država članica ili carinskog tijela EU-a može donijeti provedbeni akt u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavaka 4. i 5. ove Uredbe, uzimajući u obzir protokole i postupke iz članka 203., te odgovarajuće i potrebne mjere i postupke koji bi se trebali primijeniti kako bi se riješila krizna situacija ili kako bi se ublažili njezini negativni učinci.
2. Carinsko tijelo EU-a koordinira i nadzire primjenu i provedbu odgovarajućih mjera i postupaka koje provode carinska tijela te izvješćuje Komisiju o rezultatima provedbe.
3. Carinsko tijelo EU-a osniva jedinicu za odgovor na krize koja je trajno dostupna tijekom cijele krize.
4. Carinska tijela provode i primjenjuju mjere i postupke donesene u skladu s ovim člankom te izvješćuju carinsko tijelo EU-a o njihovoj provedbi i primjeni.

Glava XII.

CARINSKO TIJELO EUROPSKE UNIJE

Poglavlje 1.

Načela

Članak 205.

Pravni status

1. Carinsko tijelo EU-a je tijelo Unije i ima pravnu osobnost.
2. U svakoj od država članica carinsko tijelo EU-a ima najširu pravnu sposobnost koja se priznaje pravnim osobama na temelju njihovih nacionalnih propisa. Ono konkretno može stjecati pokretnine i nekretnine ili njima raspolagati te biti stranka u sudskom postupku.
3. Carinsko tijelo EU-a zastupa njegov izvršni direktor.

Članak 206.

Sjedište

Sjedište carinskog tijela EU-a nalazi se u [...].

Članak 207.

Misija i ciljevi carinskog tijela EU-a

1. Carinsko tijelo EU-a doprinosi ostvarivanju misije carinskih tijela kako je utvrđeno u članku [2.](#)
2. Ne dovodeći u pitanje odgovornosti Komisije, OLAF-a i država članica, carinsko tijelo EU-a nastoji postići sljedeće ciljeve:
 - (a) carinsko tijelo EU-a doprinosi operativnom upravljanju carinskom unijom te na taj način koordinira i nadzire operativnu suradnju među carinskim tijelima i objedinjuje i pruža tehničko stručno znanje radi poboljšanja učinkovitosti i postizanja rezultata;
 - (b) carinsko tijelo EU-a razvija i održava informacijske tehnologije i upravlja njima radi provedbe postupaka utvrđenih u ovoj Uredbi i doprinosi optimalnoj uporabi dostupnih podataka za potrebe carinskog nadzora, provjere i upravljanja rizicima;
 - (c) carinsko tijelo EU-a podupire carinska tijela u ostvarenju ujednačene provedbe carinskog zakonodavstva, prvenstveno kako bi se osigurala usklađena provedba carinskih provjera i upravljanja rizicima;
 - (d) Carinsko tijelo EU-a doprinosi izvršavanju drugog zakonodavstva Unije koje primjenjuju carinska tijela.

Poglavlje 2.

Zadaće

Članak 208.

Osnovne zadaće

1. Carinsko tijelo EU-a obavlja zadaće upravljanja rizicima u skladu s glavom IV. poglavljem [3.](#)
2. Carinsko tijelo EU-a obavlja zadaće povezane s mjerama ograničavanja i mehanizmom upravljanja krizama u skladu s glavom XI.
3. Carinsko tijelo EU-a obavlja aktivnosti izgradnje kapaciteta, pruža operativnu podršku carinskim tijelima i koordinira njihov rad. Konkretnije, ono:
 - (a) provodi dijagnostiku graničnih prijelaza i drugih mjesta provjere te ih prati, izrađuje zajedničke standarde i izdaje preporuke za unaprjeđenje prakse;
 - (b) mjeri uspješnost carinske unije i podupire Komisiju pri evaluaciji uspješnosti carinske unije u skladu s glavom XV. poglavljem 1.;
 - (c) priprema minimalni zajednički sadržaj osposobljavanja za carinske službenike u Uniji i prati kako ga carinska tijela primjenjuju;

- (d) doprinosi sustavu priznavanja sveučilišta i drugih ustanova u Uniji koje nude programe osposobljavanja i obrazovanja u području carina;
 - (e) koordinira i podupire države članice pri osnivanju specijaliziranih centara izvrsnosti za potrebe cijele Unije u relevantnim carinskim područjima, posebice laboratorija za osposobljavanje i carinskih laboratorija;
 - (f) olakšava i koordinira aktivnosti istraživanja i inovacija u području carina;
 - (g) izrađuje i objavljuje operativne priručnike za praktičnu primjenu carinskih postupaka i radnih metoda i izrađuje s tim povezane zajedničke standarde;
 - (h) izdaje mišljenje o tome bi li izdavanje odobrenja za posebne postupke ugrozilo bitne interese proizvođača iz Unije u skladu s člankom 102. stavcima 3., 4. i 5.;
 - (i) surađuje s tijelima Unije i nacionalnim tijelima koja nisu carine u skladu s člankom 240. stavkom 9.;
 - (j) koordinira i podupire operativnu suradnju među carinskim tijelima te između carinskih tijela i drugih tijela na nacionalnoj razini u skladu s glavom XIII.;
 - (k) organizira i koordinira zajedničke provjere iz članka 241.;
 - (l) pruža potporu i stručno znanje Komisiji radi rješavanja složenih slučajeva razvrstavanja, vrednovanja i utvrđivanja podrijetla i praćenja i primjene s tim povezanih odluka.
4. Carinsko tijelo EU-a provodi aktivnosti upravljanja podacima i obrade podataka koje su potrebne za izvršenje njegovih zadaća i za izradu nacionalnih aplikacija iz članka 30. ove Uredbe.

Članak 209.

Druge zadaće

Komisija može carinskom tijelu EU-a povjeriti sljedeće zadaće za provedbu programa financiranja povezanih s carinama:

- (a) aktivnosti povezane s razvojem, radom i održavanjem informatičkih sustava koji se upotrebljavaju za provedbu carinske unije, kao što je centar EU-a za carinske podatke, kako je utvrđeno u glavi [III.](#);
- (b) pružanje potpore Komisiji radi izrade i provedbe operativne strategije za aktivnosti povezane s dodjelom, financiranjem i nabavom opreme za provjere, što uključuje procjenu potreba, zajedničku nabavu i dijeljenje opreme.

Članak 210.

Dodatne zadaće

Carinskom tijelu EU-a mogu se dodijeliti dodatne zadaće u području slobodnog kretanja, uvoza i izvoza robe treće zemlje ako je to predviđeno relevantnim pravnim aktima Unije. Ako se carinskom tijelu EU-a dodijele ili povjere takve zadaće, osiguravaju se odgovarajući financijski i ljudski resursi za njihovu provedbu.

Poglavlje 3.

Organizacija carinskog tijela EU-a

Članak 211.

Administrativna i upravljačka struktura

Administrativna i upravljačka struktura carinskog tijela EU-a sastoji se od:

- (a) upravnog odbora koji obavlja funkcije navedene u članku [215.](#);
- (b) izvršnog odbora koji obavlja funkcije iz članka 217.;
- (c) izvršnog direktora, koji obavlja dužnosti utvrđene u članku 219.;
- (d) zamjenika izvršnog direktora, koji obavlja dužnosti utvrđene u članku 221. ako upravni odbor odluči stvoriti tu funkciju.

ODJELJAK 1.

UPRAVNI ODBOR

Članak 212.

Sastav upravnog odbora

1. Upravni odbor sastoji se od po jednog predstavnika iz svake države članice i dva predstavnika Komisije, koji svi imaju pravo glasa.
2. Upravni odbor uključuje i jednog člana bez prava glasa kojeg imenuje Europski parlament.
3. Svaki član upravnog odbora ima zamjenika. Zamjenik predstavlja člana u njegovu odsustvu.
4. Članovi Upravnog odbora i njihovi zamjenici imenuju se uzimajući u obzir njihovo znanje u području carine te relevantne upravljačke i administrativne vještine i vještine upravljanja proračunom. Sve strane zastupljene u upravnom odboru nastoje ograničiti mijenjanje svojih predstavnika radi osiguranja kontinuiteta njegova rada. Sve strane nastoje postići uravnoteženu zastupljenost spolova u upravnom odboru.
5. Mandat članova i njihovih zamjenika traje četiri godine. Taj se mandat može produljiti.

Članak 213.

Predsjednik upravnog odbora

1. Upravni odbor bira predsjednika među predstavnicima Komisije i zamjenika predsjednika među svojim članovima s pravom glasa.
2. Zamjenik predsjednika automatski mijenja predsjednika ako je on spriječen izvršavati svoje dužnosti.

3. Mandat predsjednika i zamjenika predsjednika traje četiri godine. Taj se mandat može jedanput obnoviti. Međutim, ako njihovo članstvo u upravnom odboru prestane u bilo kojem trenutku tijekom njihova mandata, njihov mandat automatski prestaje na taj datum.

Članak 214.

Sastanci upravnog odbora

1. Predsjednik saziva sastanke upravnog odbora.
2. Izvršni direktor sudjeluje u raspravama, ali bez prava glasa.
3. Upravni odbor održava najmanje dva redovna sastanka godišnje. Osim toga, sastaje se na inicijativu predsjednika, na zahtjev Komisije ili na zahtjev najmanje jedne trećine svojih članova.
4. Upravni odbor na svoje sastanke može kao promatrača pozvati bilo koju osobu čije bi mišljenje moglo biti od koristi.
5. Članovima upravnog odbora i njihovim zamjenicima na sastancima mogu, u skladu s njegovim poslovnikom, pomagati savjetnici ili stručnjaci.
6. Ako je na dnevnom redu pitanje povjerljivosti ili sukob interesa, upravni odbor raspravlja i odlučuje o tom pitanju bez prisutnosti dotičnog člana. Detaljna pravila za primjenu ove odredbe mogu se utvrditi u poslovniku.
7. Carinsko tijelo EU-a osigurava tajništvo upravnom odboru.

Članak 215.

Funkcije upravnog odbora

1. Upravni odbor:
 - (a) daje opće smjernice za rad carinskog tijela EU-a;
 - (b) dvotrećinskom većinom članova s pravom glasa donosi godišnji proračun carinskog tijela EU-a i obavlja ostale zadaće povezane s carinskim tijelom EU-a u skladu s poglavljem 4.;
 - (c) ocjenjuje i donosi konsolidirano godišnje izvješće o radu carinskog tijela EU-a, uključujući pregled njegovih ispunjenih zadaća i opće uspješnosti u ostvarenju ciljeva carinske politike, te izvješće i ocjenu do 1. srpnja svake godine šalje Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu. Konsolidirano godišnje izvješće o radu javno se objavljuje;
 - (d) donosi financijska pravila koja se primjenjuju na carinsko tijelo EU-a u skladu s člankom 222.;
 - (e) donosi strategiju borbe protiv prijevара razmjernu riziku od prijevара, uzimajući u obzir troškove i koristi mjera koje treba provesti;
 - (f) donosi pravila o sprečavanju sukoba interesa i upravljanja njima u odnosu na svoje članove; svake godine na svojim internetskim stranicama objavljuje izjavu o interesima članova upravnog odbora;
 - (g) donosi i redovito ažurira planove komunikacije i širenja informacija iz članka 232. na temelju analize potreba;

- (h) donosi svoj poslovnik;
 - (i) u skladu sa stavkom 2. u odnosu na osoblje carinskog tijela EU-a izvršava ovlasti koje se Pravilnikom o osoblju dodjeljuju tijelu za imenovanje i ovlasti koje se Uvjetima zaposlenja ostalih službenika dodjeljuju tijelu ovlaštenom za sklapanje ugovora o radu³³ („ovlasti tijela za imenovanje”);
 - (j) donosi provedbena pravila za primjenu Pravilnika o osoblju za dužnosnike i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika u skladu s člankom 110. stavkom 2. Pravilnika o osoblju;
 - (k) uspostavlja, prema potrebi, službu za unutarnju reviziju;
 - (l) donosi sigurnosna pravila carinskog tijela EU-a u smislu članka 233.;
 - (m) imenuje izvršnog direktora i zamjenika izvršnog direktora, ako to radno mjesto postoji, i prema potrebi produljuje njihove mandate ili ih razrješuje dužnosti u skladu s člankom 217.;
 - (n) imenuje računovodstvenog službenika, koji može biti računovodstveni službenik Komisije, na kojeg se primjenjuju Pravilnik o osoblju za dužnosnike i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika i koji je u potpunosti neovisan u izvršavanju svojih dužnosti;
 - (o) donosi sve odluke o osnivanju unutarnjih struktura carinskog tijela EU-a te, prema potrebi, njihovoj izmjeni, uzimajući u obzir potrebe carinskog tijela EU-a u pogledu aktivnosti i dobro proračunsko upravljanje.
 - (p) odobrava sklapanje radnih dogovora u skladu s člankom 240. stavkom 9.
 - (q) osniva radne skupine i stručne skupine te donosi njihove poslovničke;
 - (r) donosi nacrt jedinstvenog programskog dokumenta iz članka 22. stavka 3. prije nego što ga podnese Komisiji na mišljenje;
 - (s) uzimajući u obzir mišljenje Komisije, donosi jedinstveni programski dokument carinskog tijela EU-a dvotrećinskom većinom članova s pravom glasa i u skladu s člankom 216.;
 - (t) donosi strategiju povećanja učinkovitosti i sinergije;
 - (u) donosi strategiju suradnje s trećim zemljama i/ili međunarodnim organizacijama;
 - (v) donosi strategiju za organizacijsko upravljanje i sustave unutarnje kontrole;
2. Upravni odbor u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju donosi odluku na temelju članka 2. stavka 1. Pravilnika o osoblju i članka 6. Uvjeta zaposlenja kojom se relevantne ovlasti tijela za imenovanje delegiraju izvršnom direktoru i kojom se utvrđuju uvjeti pod kojima se ta delegacija ovlasti može suspendirati. Izvršni direktor ovlašten je dalje delegirati te ovlasti.
3. Upravni odbor može u iznimnim okolnostima odlukom privremeno suspendirati delegiranje ovlasti tijela za imenovanje izvršnom direktoru, kao i ovlasti koje je

³³ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 od 29. veljače 1968. kojom se utvrđuje Pravilnik o osoblju za dužnosnike i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica i kojom se uvode posebne mjere koje se privremeno primjenjuju na dužnosnike Komisije (SL L 56, 4.3.1968., str. 1.).

izvršni direktor delegirao dalje te ih izvršavati sam ili ih delegirati jednom od svojih članova ili članu osoblja koji nije izvršni direktor.

Članak 216.

Pravila o glasovanju Upravnog odbora

1. Ne dovodeći u pitanje članak 215. stavak 1. točke (b), (m) i (s), Upravni odbor odluke donosi apsolutnom većinom glasova svojih članova s pravom glasa.
2. Odluka iz članka 215. stavka 1., točaka (b), (c), (e), (f), (j), (m), (n), (o) i (s) može se donijeti samo ako predstavnici Komisije glasuju za nju. Za potrebe donošenja odluke iz članka 215. stavka 1. točke (s) suglasnost predstavnika Komisije potrebna je samo za elemente odluke koji nisu povezani s godišnjim i višegodišnjim programom rada carinskog tijela EU-a.
3. Svaki član s pravom glasa ima jedan glas. U odsutnosti člana s pravom glasa, njegovo pravo glasa izvršava njegov zamjenik.
4. Predsjednik sudjeluje u glasovanju.
5. Izvršni direktor ne sudjeluje u glasovanju.
6. Poslovníkom upravnog odbora utvrđuju se detaljnija pravila glasovanja, a posebice okolnosti u kojima jedan član može djelovati u ime drugoga.

ODJELJAK 2.

IZVRŠNI ODBOR

Članak 217.

Izvršni odbor

1. Upravnom odboru pomaže izvršni odbor.
2. Izvršni odbor:
 - (a) nadzire pripremne radnje za odluke koje donosi upravni odbor;
 - (b) osigurava, zajedno s upravnim odborom, odgovarajuće naknadno postupanje na temelju nalaza i preporuka proizašlih iz izvješća o unutarnjoj ili vanjskoj reviziji i evaluacija kao i iz istraga OLAF-a i EPPO-a;
 - (c) nadzire provedbu odluka upravnog odbora radi jačanja nadzora administrativnog upravljanja i upravljanja proračunom.
3. Prema potrebi, izvršni odbor može zbog hitnosti donositi određene privremene odluke u ime upravnog odbora, posebice o sljedećim pitanjima:
 - (a) pitanjima povezanim s administrativnim upravljanjem, među ostalim o suspenziji delegiranja ovlasti tijela za imenovanje i proračunskim pitanjima;
 - (b) ako je utvrđena krizna situacija u skladu s glavom XI. u kojoj je potrebno hitno djelovanje ili prilagodba aktivnosti carinskog tijela EU-a.
5. Izvršni odbor sastoji se od dvaju predstavnika Komisije iz upravnog odbora i tri druga člana koje je upravni odbor imenovao među svojim članovima s pravom glasa. Predsjednik upravnog odbora ujedno je i predsjednik izvršnog odbora. Izvršni direktor sudjeluje na sastancima izvršnog odbora, ali nema pravo glasa. Izvršni odbor

donosi odluke običnom većinom. Odluke iz stavka 2. točke (b) mogu se donijeti samo ako jedan predstavnik Komisije glasuje za njih.

6. Mandat članova izvršnog odbora traje četiri godine i može se produljivati. Mandat članova izvršnog odbora istječe prestankom njihova članstva u upravnom odboru.
7. Izvršni odbor održava najmanje jedan redoviti sastanak svaka tri mjeseca. Osim toga, sastaje se na inicijativu predsjednika ili na zahtjev svojih članova.
8. Upravljački odbor donosi poslovnik Izvršnog odbora.

ODJELJAK 3.

IZVRŠNI DIREKTOR

Članak 218.

Imenovanje, razrješenje i produljenje mandata

1. Izvršni direktor zapošljava se kao privremeni djelatnik carinskog tijela EU-a u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika.

Upravni odbor imenuje izvršnog direktora na temelju zasluga i dokazanih administrativnih i upravljačkih vještina, kao i relevantnih kompetencija i iskustva, među barem tri kandidata koje je predložila Komisija, nakon otvorenog i transparentnog postupka odabira.

Carinsko tijelo EU-a pri sklapanju ugovora s izvršnim direktorom zastupa predsjednik upravnog odbora.
2. Mandat izvršnog direktora traje pet godina. Pravodobno prije kraja tog razdoblja Komisija provodi procjenu u kojoj se uzimaju u obzir ocjena uspješnosti izvršnog direktora te buduće zadaće i izazovi carinskog tijela EU-a.
3. Upravni odbor, odlučujući o prijedlogu Komisije u kojem se uzima u obzir procjena iz stavka 2., može mandat izvršnog direktora produljiti jednom za najviše pet godina.
4. Izvršni direktor kojem je produljen mandat na kraju ukupnog razdoblja ne može sudjelovati u još jednom postupku odabira za isto mjesto.
5. Izvršni direktor može biti razriješen dužnosti samo odlukom upravnog odbora, koji odlučuje na prijedlog Komisije.
6. Upravni odbor odluku o imenovanju, produljenju mandata ili razrješenju dužnosti izvršnog direktora i zamjenika izvršnog direktora donosi dvotrećinskom većinom glasova članova s pravom glasa.

Članak 219.

Zadaće i odgovornosti izvršnog direktora

1. Izvršni direktor upravlja carinskim tijelom EU-a. Izvršni direktor odgovara upravnom odboru.
2. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije i upravnog odbora, izvršni direktor neovisan je u obavljanju svojih zadaća i ne smije tražiti ni primati upute ni od koje vlade ni bilo kojeg drugog tijela.

3. Izvršni direktor izvješćuje Europski parlament i Vijeće o obavljanju svojih dužnosti i općoj uspješnosti carinskog tijela EU-a kad se to od njega zatraži.
4. Izvršni direktor pravni je zastupnik carinskog tijela EU-a.
5. Izvršni direktor odgovoran je za provedbu zadaća dodijeljenih carinskom tijelu EU-a ovom Uredbom. Konkretnije, izvršni direktor:
 - (a) svakodnevno upravlja carinskim tijelom EU-a;
 - (b) provodi odluke koje donese upravni odbor;
 - (c) priprema jedinstveni programski dokument iz članka 223. i podnosi ga Upravnom odboru nakon savjetovanja s Komisijom;
 - (d) provodi jedinstveni programski dokument iz članka 223. i izvješćuje izvršni odbor i upravni odbor o njegovoj provedbi;
 - (e) priprema konsolidirano godišnje izvješće o radu carinskog tijela EU-a i dostavlja ga upravnom odboru na ocjenu i donošenje;
 - (f) priprema akcijski plan na temelju zaključaka iz izvješća i evaluacija unutarnje ili vanjske revizije i istraga OLAF-a i EPPO-a te izvješćuje Komisiju o napretku dva puta godišnje, a upravni odbor i izvršni odbor redovito;
 - (g) ne dovodeći u pitanje istražnu nadležnost EPPO-a i OLAF-a, štiti financijske interese Unije primjenom unutarnjih preventivnih mjera protiv prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti, učinkovitim provjerama i, ako se utvrde nepravilnosti, osiguravanjem povrata pogrešno plaćenih iznosa te, prema potrebi, određivanjem učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih administrativnih i financijskih sankcija;
 - (h) priprema unutarnju strategiju za borbu protiv prijevara, strategiju povećanja učinkovitosti i sinergije, strategiju suradnje s trećim zemljama i/ili međunarodnim organizacijama te strategiju za organizacijsko upravljanje i sustave unutarnje kontrole za carinsko tijelo EU-a i dostavlja ih upravnom odboru na odobrenje;
 - (i) priprema nacrt financijskih pravila primjenjivih na carinsko tijelo EU-a i podnosi ih upravnom odboru na donošenje nakon savjetovanja s Komisijom;
 - (j) priprema privremeni nacrt izvješća o procjenama prihoda i rashoda carinskog tijela EU-a u skladu s člankom 224. i izvršava njegov proračun;
 - (k) u odnosu na osoblje carinskog tijela EU-a izvršava ovlasti tijela za imenovanje iz članka 215. stavka 1. točke i. u mjeri u kojoj su mu te ovlasti delegirane u skladu s člankom 215. stavkom 2.;
 - (l) donosi odluke u pogledu unutarnjih struktura carinskog tijela EU-a, uključujući, prema potrebi, prenošenje funkcija koje se mogu odnositi na svakodnevno upravljanje carinskim tijelom EU-a i, prema potrebi, njihove izmjene, uzimajući u obzir potrebe povezane s aktivnostima carinskog tijela EU-a i dobrim proračunskim upravljanjem;
 - (m) pregovara o sporazumu o sjedištu carinskog tijela EU-a i, ako je primjenjivo, sličnim sporazumima s državama članicama domaćinima lokalnih ureda te ih potpisuje nakon odobrenja upravnog odbora;

- (n) priprema praktične aranžmane za provedbu Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća³⁴ i dostavlja ih upravnom odboru na donošenje;
- (o) promiče raznolikost i nastoji postići uravnoteženu zastupljenost spolova pri zapošljavanju osoblja carinskog tijela EU-a;
- (p) nastoji zapošljivati osoblje sa što šireg geografskog područja, imajući na umu da se kriteriji za zapošljavanje moraju temeljiti isključivo na zaslugama.

Članak 220.

Zamjenik izvršnog direktora

1. Upravni odbor može odlučiti stvoriti funkciju zamjenika izvršnog direktora koji pomaže izvršnom direktoru.
2. Ako upravni odbor odluči stvoriti funkciju zamjenika izvršnog direktora, na zamjenika izvršnog direktora primjenjuju se odredbe članka 217.

Članak 221.

Zadaće i odgovornosti zamjenika izvršnog direktora

Ako je stvorena funkcija zamjenika izvršnog direktora, zamjenik izvršnog direktora pomaže izvršnom direktoru u upravljanju agencijom i obavljanju zadaća iz članka 128. Ako je izvršni direktor odsutan ili spriječen ili radno mjesto nije popunjeno, zamjenjuje ga zamjenik izvršnog direktora.

Poglavlje 4.

Donošenje i struktura proračuna carinskog tijela EU-a

Članak 222.

Opće odredbe

Financijska pravila koja se primjenjuju na carinsko tijelo EU-a donosi upravni odbor nakon savjetovanja s Komisijom. Ona ne smiju odstupati od Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/715³⁵, osim ako je to odstupanje izričito potrebno za rad carinskog tijela EU-a i ako je Komisija prethodno dala svoju suglasnost.

Članak 223.

Jedinstveni programski dokument

1. Izvršni direktor svake godine sastavlja jedinstveni programski dokument koji konkretno sadržava višegodišnje i godišnje programiranje u skladu s odredbama

³⁴ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31.5.2001., str. 43.).

³⁵ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/715 od 18. prosinca 2018. o okvirnoj financijskoj uredbi za tijela osnovana na temelju UFEU-a i Ugovora o Euratomu na koja se upućuje u članku 70. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 122, 10.5.2019., str. 1.).

utvrđenima u Delegiranoj uredbi Komisije (EU) 2019/715 te u skladu s relevantnom odredbom financijskih pravila carinskog tijela EU-a donesenih u skladu s člankom 222. ove Uredbe i uzimajući u obzir smjernice koje utvrđuje Komisija. Godišnje i višegodišnje programiranje usklađeno je s carinskom politikom i općim prioritetima carinske unije.

2. Upravni odbor do 31. siječnja godine koja prethodi programskom razdoblju dostavlja nacrt jedinstvenog programskog dokumenta Komisiji, Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom revizorskom sudu.
3. Upravni odbor svake godine do 30. studenoga donosi jedinstveni programski dokument. Jedinstveni programski dokument i svaku kasnije ažuriranu verziju tog dokumenta prosljeđuje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji. Jedinstveni programski dokument postaje konačan nakon konačnog donošenja općeg proračuna Unije te se, prema potrebi, u skladu s time prilagođava.
4. U godišnjem programu rada navode se detaljni ciljevi i očekivani rezultati, uključujući pokazatelje uspješnosti. On sadržava i opis djelovanja koja će se financirati te okvirne financijske i ljudske resurse dodijeljene svakom djelovanju. Godišnji program rada mora biti usklađen s višegodišnjim programom rada iz stavka 5. U njemu su jasno navedene zadaće koje su dodane, izmijenjene ili izbrisane u usporedbi s prethodnom financijskom godinom. Upravni odbor mijenja doneseni godišnji program rada ako carinsko tijelo EU-a dobije novu zadaću u okviru područja primjene ove Uredbe. Svaka bitna izmjena godišnjeg programa rada donosi se u skladu s jednakim postupkom kao i prvotni godišnji program rada. Upravni odbor može ovlast za donošenje manjih izmjena godišnjeg programa rada delegirati izvršnom direktoru.
5. U višegodišnjem programu rada utvrđuje se opći strateški program, među ostalim i ciljevi, očekivani rezultati i pokazatelji uspješnosti. U njemu se ujedno za svaku aktivnost prikazuju okvirni ljudski i financijski resursi koji se smatraju potrebnima za postizanje utvrđenih ciljeva. Strateško programiranje ažurira se prema potrebi i dokazuje doprinos carinskog tijela EU-a ostvarenju političkih prioriteta Unije.

Članak 224.

Donošenje proračuna

1. Izvršni direktor svake godine sastavlja privremeni nacrt izvještaja o procjenama prihoda i rashoda carinskog tijela EU-a za sljedeću financijsku godinu, u koji je uključen i plan radnih mjesta, te ga šalje upravnom odboru. Informacije u privremenom nacrtu izvještaja o procjenama moraju biti dosljedne s nacrtom jedinstvenog programskog dokumenta iz članka 223. stavka 1.
2. Upravni odbor na temelju privremenog nacrtu izvještaja o procjenama iz stavka 1. donosi nacrt izvještaja o procjenama prihoda i rashoda carinskog tijela EU-a za sljedeću financijsku godinu.
3. Upravni odbor svake godine do 31. siječnja šalje nacrt izvještaja o procjenama prihoda i rashoda carinskog tijela EU-a Komisiji.
4. Komisija šalje nacrt izvještaja o procjenama proračunskom tijelu zajedno s nacrtom općeg proračuna Europske unije.
5. Na temelju nacrtu izvještaja o procjeni Komisija u nacrt općeg proračuna Unije unosi procjene koje smatra potrebnima za plan radnih mjesta i iznos doprinosa za koji se

tereti opći proračun, koje dostavlja tijelu nadležnom za proračun u skladu s člancima 313. i 314. UFEU-a.

6. Proračunsko tijelo carinskom tijelu EU-a odobrava sredstva za doprinos iz općeg proračuna Unije.
7. Proračunsko tijelo donosi plan radnih mjesta carinskog tijela EU-a.
8. Upravni odbor donosi proračun carinskog tijela EU-a. Taj proračun postaje konačan nakon konačnog donošenja općeg proračuna Unije te se, prema potrebi, proračun carinskog tijela EU-a u skladu s tim prilagođava.

Članak 225.

Struktura proračuna

1. Procjena svih prihoda i rashoda carinskog tijela EU-a izrađuje se za svaku financijsku godinu i prikazuje se u proračunu carinskog tijela EU-a. Financijska godina odgovara kalendarskoj godini.
2. Proračun carinskog tijela EU-a mora biti uravnotežen u pogledu prihoda i rashoda.
3. Ne dovodeći u pitanje druge izvore, u prihode carinskog tijela EU-a ubrajaju se:
 - (a) doprinos Unije unesen u opći proračun Unije;
 - (b) svi dobrovoljni financijski doprinosi država članica;
 - (c) moguće financiranje Unije u obliku sporazumâ o doprinosu ili bespovratnih sredstava u skladu s financijskim pravilima carinskog tijela EU-a iz članka 222. i u skladu s odredbama odgovarajućih instrumenata kojima se podupiru politike Unije;
 - (d) naknade za publikacije i sve ostale usluge koje pruža carinsko tijelo EU-a.
4. Rashodi carinskog tijela EU-a uključuju plaće osoblja, administrativne i infrastrukturne troškove te rashode poslovanja.
5. Proračunske obveze za aktivnosti povezane s velikim projektima koji traju više od jedne financijske godine moguće je raspodijeliti na nekoliko godišnjih obroka.

Članak 226.

Izvršenje proračuna carinskog tijela EU-a

1. Proračun carinskog tijela EU-a izvršava izvršni direktor.
2. Izvršni direktor proračunskom tijelu svake godine šalje sve informacije potrebne za izvršavanje njegovih zadaća evaluacije.

Članak 227.

Podnošenje financijskih izvještaja i razrješnica

1. Računovodstveni službenik carinskog tijela EU-a sljedeće financijske godine (godina N + 1) šalje privremene financijske izvještaje za financijsku godinu (godina N) računovodstvenom službeniku Komisije i Revizorskom sudu do 1. ožujka sljedeće financijske godine (godina N + 1).

2. Carinsko tijelo EU-a do 31. ožujka godine N + 1 Europskom parlamentu, Vijeću i Revizorskom sudu dostavlja izvještaj o proračunskom i financijskom upravljanju za godinu N.
3. Računovodstveni službenik Komisije do 31. ožujka godine N + 1 Revizorskom sudu dostavlja privremenu računovodstvenu dokumentaciju tijela, konsolidiranu s računovodstvenom dokumentacijom Komisije.
4. Nakon primitka primjedbi Revizorskog suda na privremene financijske izvještaje carinskog tijela EU-a u skladu s člankom 246. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046³⁶ Europskog parlamenta i Vijeća, računovodstveni službenik carinskog tijela EU-a sastavlja završne financijske izvještaje carinskog tijela EU-a za tu godinu. Izvršni direktor šalje ih izvršnom odboru radi dobivanja mišljenja. Upravni odbor donosi to mišljenje.
5. Računovodstveni službenik carinskog tijela EU-a do 1. srpnja godine N + 1 Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu šalje završne financijske izvještaje za godinu N zajedno s mišljenjem koje je donio upravni odbor.
6. Završni financijski izvještaji za godinu N objavljuju se u *Službenom listu Europske unije* do 15. studenoga godine N + 1.
7. Izvršni direktor šalje Revizorskom sudu odgovore na njegove primjedbe do 30. rujna godine N + 1. Izvršni direktor taj odgovor dostavlja i upravnom odboru.
8. Izvršni direktor Europskom parlamentu na njegov zahtjev dostavlja sve informacije potrebne za urednu primjenu postupka davanja razrješnice za financijsku godinu N u skladu s člankom 261. stavkom 3. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046.
9. Na temelju preporuke Vijeća koje odlučuje kvalificiranom većinom, Europski parlament prije 15. svibnja godine N + 2 daje razrješnicu izvršnom direktoru za izvršenje proračuna za godinu N.

Članak 228.

Borba protiv prijevare

1. Radi borbe protiv prijevare, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti unutar carinskog tijela EU-a odredbe Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 primjenjuju se bez ograničenja.
2. Carinsko tijelo EU-a pristupa Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europskih zajednica u vezi s internim istragama koje provodi OLAF³⁷ u roku od šest mjeseci od [XXX] te donosi odgovarajuće odredbe koje se primjenjuju na njegovo osoblje s pomoću predloška navedenog u Prilogu tom sporazumu.

³⁶ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

³⁷ SL L 136, 31.5.1999., str. 15.

3. Europski revizorski sud ima ovlasti revizije, na temelju dokumenata i na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, izvođača i podizvođača koji su od carinskog tijela EU-a primili sredstva Unije.
4. OLAF smije provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu, kako bi se utvrdilo postoji li prijevara, korupcija ili bilo koja druga nezakonita aktivnost kojom se ugrožavaju financijski interesi Unije u vezi s bespovratnim sredstvima ili ugovorom koji je financiralo carinsko tijelo EU-a, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 i Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96³⁸.
5. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2., 3. i 4., ugovori, sporazumi i odluke carinskog tijela EU-a o dodjeli bespovratnih sredstava sadržavaju odredbe kojima se Europskom revizorskom sudu i OLAF-u daje izričita ovlast za provođenje takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima. Radni dogovori s nadležnim tijelima trećih zemalja i međunarodnim organizacijama obuhvaćaju pomoć i suradnju tih tijela i međunarodnih organizacija u vezi s revizijama i istragama koje provode Revizorski sud i OLAF.
6. EPPO u skladu s Uredbom (EU) 2017/1939 može provoditi istrage i kazneni progon prijevara i drugih nezakonitih aktivnosti koje utječu na financijske interese Unije, kako je predviđeno u Direktivi (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća³⁹.

Poglavlje 5.

Odredbe o osoblju

Članak 229.

Opće odredbe

Na osoblje carinskog tijela EU-a primjenjuju se Pravilnik o osoblju za dužnosnike i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europske unije te pravila koja su na temelju zajedničkog dogovora donijele institucije Unije radi primjene Pravilnika o osoblju za dužnosnike i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika.

Članak 230.

Upućeni nacionalni stručnjaci i drugo osoblje

1. Carinsko tijelo EU-a može angažirati upućene nacionalne stručnjake ili drugo osoblje koje ne zapošljava carinsko tijelo EU-a.
2. Upravni odbor donosi odluku kojom utvrđuje pravila o upućivanju nacionalnih stručnjaka u carinsko tijelo EU-a.

³⁸ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija radi zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

³⁹ Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28.7.2017., str. 29.).

Članak 231.

Povlastice i imuniteti

Na carinsko tijelo EU-a i njegovo osoblje primjenjuje se Protokol br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije koji je priložen Ugovoru o funkcioniranju Europske unije.

Poglavlje 6.

Opće i završne odredbe

Članak 232.

Transparentnost i komunikacija

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 primjenjuje se na dokumente koje čuva carinsko tijelo EU-a. Upravni odbor u roku od šest mjeseci od datuma svojeg prvog sastanka donosi detaljna pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001.
2. Carinsko tijelo EU-a obrađuje osobne podatke u skladu s Uredbom (EU) 2018/1725. Upravni odbor utvrđuje, u roku od šest mjeseci od prvog sastanka, mjere kojima carinsko tijelo EU-a primjenjuje Uredbu (EU) 2018/1725, uključujući one o imenovanju službenika za zaštitu podataka carinskog tijela EU-a. Te se mjere utvrđuju nakon savjetovanja s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka.
3. Carinsko tijelo EU-a može na vlastitu inicijativu sudjelovati u komunikacijskim aktivnostima u području svoje nadležnosti. Dodjelom sredstava za komunikacijske aktivnosti ne smije se ugroziti djelotvorno izvršavanje zadaća carinskog tijela EU-a. Komunikacijske aktivnosti provode se u skladu s relevantnim komunikacijskim planovima i planovima za širenje informacija koje donosi upravni odbor.

Članak 233.

Sigurnosna pravila za zaštitu klasificiranih i osjetljivih neklasificiranih podataka

1. Carinsko tijelo EU-a donosi svoja sigurnosna pravila koja se temelje na načelima i pravilima utvrđenima u sigurnosnim pravilima Komisije za zaštitu klasificiranih podataka Europske unije (EUCI) i osjetljivih neklasificiranih podataka, uključujući među ostalim odredbe o razmjeni takvih podataka s trećim zemljama i obradi i pohrani takvih podataka, kako je utvrđeno u odlukama Komisije (EU, Euratom) 2015/443⁴⁰ i (EU, Euratom) 2015/444⁴¹. Svaki administrativni dogovor o razmjeni klasificiranih podataka s relevantnim tijelima treće zemlje ili, ako takav dogovor ne postoji, bilo kakvo izvanredno *ad hoc* objavljivanje EUCI-ja tim tijelima podliježe prethodnom odobrenju Komisije.
2. Upravni odbor nakon Komisijina odobrenja donosi sigurnosna pravila carinskog tijela EU-a. Pri razmatranju predloženih sigurnosnih pravila Komisija osigurava njihovu usklađenost s odlukama (EU, Euratom) 2015/443 i (EU, Euratom) 2015/444.

⁴⁰ Odluka Komisije (EU, Euratom) 2015/443 od 13. ožujka 2015. o sigurnosti u Komisiji (SL L 72, 17.3.2015., str. 41.).

⁴¹ Odluka Komisije (EU, Euratom) 2015/444 od 13. ožujka 2015. o sigurnosnim propisima za zaštitu klasificiranih podataka EU-a (SL L 72, 17.3.2015., str. 53.).

3. Članovi upravnog odbora, izvršni direktor, vanjski stručnjaci koji sudjeluju u radu *ad hoc* radnih skupina i članovi osoblja carinskog tijela EU-a poštuju zahtjeve u pogledu povjerljivosti iz članka 339. UFEU-a čak i nakon prestanka svojih dužnosti.
4. Carinsko tijelo EU-a može poduzeti potrebne mjere kako bi olakšalo razmjenu informacija relevantnih za svoje zadaće s Komisijom i državama članicama te prema potrebi s relevantnim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije. Za svaki administrativni aranžman sklopljen u tu svrhu u vezi s razmjenom klasificiranih podataka EU-a (EUCI) ili, ako nema takvog aranžmana, za svako iznimno *ad hoc* objavljivanje EUCI-ja potrebno je prethodno odobrenje Komisije.

Članak 234.

Pravila o jeziku

1. Na Carinsko tijelo EU-a primjenjuju se odredbe utvrđene u Uredbi Vijeća br. 1.⁴²
2. Upravni odbor odlučuje o internim pravilima u pogledu jezika za carinsko tijelo EU-a.
3. Usluge prijevoda koje su potrebne za funkcioniranje carinskog tijela EU-a pruža Centar za prevođenje za tijela Europske unije.

Članak 235.

Evaluacija

1. Najkasnije [Ured za publikacije: unijeti datum pet godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] i svakih pet godina nakon toga, Komisija osigurava provođenje evaluacije uspješnosti ciljeva, ovlasti, zadaća, upravljanja i lokacija carinskog tijela EU-a u skladu sa smjernicama Komisije.
2. Evaluacija je posebno usmjerena na moguću potrebu za izmjenom mandata carinskog tijela EU-a i na financijske učinke takve izmjene.
3. Pri svakoj drugoj evaluaciji iz stavka 1. ocjenjuju se rezultati koje je carinsko tijelo EU-a ostvarilo u odnosu na svoje ciljeve, mandat, zadaće i upravljanje, uključujući i procjenu opravdanosti daljnjeg postojanja carinskog tijela EU-a u odnosu na te ciljeve, mandat, upravljanje i zadaće.
4. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o nalazima evaluacije iz stavka 2. Nalazi evaluacije se objavljuju.

Članak 236.

Odgovornost carinskog tijela EU-a

1. Ugovorna odgovornost carinskog tijela EU-a uređuje se pravom koje je mjerodavno za dotični ugovor.
2. Sud Europske unije nadležan je za donošenje presuda na temelju bilo koje arbitražne klauzule iz ugovora koji sklopi carinsko tijelo EU-a.

⁴² Uredba Vijeća br. 1 od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 17, 6.10.1958., str. 385.).

3. U slučaju neugovorne odgovornosti carinsko tijelo EU-a u skladu s općim načelima koja su zajednička pravima država članica nadoknađuje svu štetu koju pri obavljanju svojih dužnosti prouzroče njegove službe ili osoblje.
4. Sud Europske unije nadležan je u sporovima za naknadu štete iz stavka 3.
5. Osobna odgovornost osoblja prema carinskom tijelu EU-a uređena je odredbama Pravilnika o osoblju za dužnosnike ili Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, koje se na njih primjenjuju.
6. Financijska odgovornost Unije i država članica za dugove carinskog tijela EU-a ograničava se na njihove već dane doprinose za administrativne troškove.

Članak 237.

Sporazum o sjedištu i uvjeti rada

1. Potrebni dogovori o smještaju carinskog tijela EU-a u državi članici domaćinu i objekti koje ta država članica daje na raspolaganje zajedno s posebnim pravilima koja se u državi članici domaćinu primjenjuju na izvršnog direktora, članove upravnog odbora, osoblje carinskog tijela EU-a i članove njihovih obitelji utvrđuju se Sporazumom o sjedištu između carinskog tijela EU-a i države članice u kojoj se sjedište nalazi koji se sklapa nakon dobivanja odobrenja upravnog odbora i najkasnije ... [Ured za publikacije: unijeti datum dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe].
2. Država članica domaćin carinskog tijela EU-a mora osigurati najbolje moguće uvjete za funkcioniranje carinskog tijela EU-a, uključujući višejezično i europski usmjereno školovanje te primjerenu prometnu povezanost.
3. Ako je to potrebno zbog iznimnih okolnosti, izvršni direktor može odlučiti osnovati lokalni ured u drugoj državi članici radi učinkovitijeg, djelotvornijeg i koherentnijeg obavljanja zadaća carinskog tijela EU-a.

Prije donošenja odluke o osnivanju lokalnog ureda izvršni direktor mora dobiti suglasnost Komisije, upravnog odbora i predmetne države članice. Odluka se mora temeljiti na odgovarajućoj analizi troškova i koristi kojom se konkretno dokazuje dodana vrijednost te odluke. U toj se odluci opseg aktivnosti koje se trebaju obavljati u tom lokalnom uredu utvrđuje na način da se izbjegnu nepotrebni troškovi i udvostručavanje administrativnih zadaća carinskog tijela EU-a.

Članak 238.

Početak rada carinskog tijela EU-a

1. Carinsko tijelo EU-a uspostavlja se 2026. i postaje potpuno funkcionalno do 2028.
2. Komisija je odgovorna za uspostavu i početno funkcioniranje carinskog tijela EU-a dok ono ne ojača operativni kapacitet za izvršavanje vlastitog proračuna. U tu svrhu:
 - (a) dok izvršni direktor ne preuzme dužnosti nakon što ga je imenovao upravni odbor u skladu s člankom [218.](#), Komisija može odrediti dužnosnika Komisije koji će djelovati kao privremeni izvršni direktor i obavljati dužnosti izvršnog direktora;

- (b) odstupajući od članka 215. stavka 1. točke i. i do donošenja odluke iz članka 215. stavka 2. privremeni izvršni direktor ima ovlasti tijela za imenovanje;
- (c) Komisija može carinskom tijelu EU-a ponuditi pomoć, prvenstveno upućivanjem Komisijinih dužnosnika koji će obavljati aktivnosti carinskog tijela EU-a koje su odgovornost privremenog izvršnog direktora ili izvršnog direktora;
- (d) privremeni izvršni direktor može odobriti sva plaćanja pokrivena sredstvima predviđenima u proračunu carinskog tijela EU-a te može nakon donošenja plana radnih mjesta carinskog tijela EU-a sklapati ugovore, uključujući ugovore o zapošljavanju osoblja.

Glava XIII.

CARINSKA SURADNJA

Članak 239.

Unutarnja carinska suradnja

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe Uredbe (EZ) br. 515/97, carinska tijela surađuju međusobno, s Komisijom i s carinskim tijelom EU-a u skladu s carinskim zakonodavstvom i svim drugim zakonodavstvom Unije kojim je predviđena takva suradnja kako bi se osigurala ispravna i ujednačena primjena tog zakonodavstva te doprinijelo ostvarenju njihove misije, kako je utvrđena u članku 2.
2. Carinska tijela mogu privremeno staviti carinske službenike na raspolaganje za rad u carinskim tijelima druge države članice. O tome obavješćuju carinsko tijelo EU-a, koje može koordinirati takav rad.
3. Carinska tijela mogu obavljati zajedničke provjere uz one predviđene člankom 241. Carinska tijela obavješćuju carinsko tijelo EU-a o tim zajedničkim provjerama.
4. Komisija, OLAF i carinsko tijelo EU-a mogu razmjenjivati podatke relevantne za suradnju iz ove glave, uključujući informacije o riziku. Carinsko tijelo EU-a osigurava djelotvornu upotrebu tih informacija u aktivnostima upravljanja rizicima u skladu s ovom glavom i glavom [XII.](#)

Članak 240.

Okvir za suradnju s drugim tijelima

1. Carinska tijela surađuju s drugim tijelima na nacionalnoj razini, što uključuje, ali nije ograničeno na tijela za nadzor tržišta, sanitarna i fitosanitarna tijela, tijela za izvršavanje zakonodavstva i porezna tijela, u područjima drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, naplate pristojbi i poreza te drugih relevantnih područja suradnje. Carinska tijela, prema potrebi, surađuju i s relevantnim tijelima, stručnim skupinama, agencijama, uredima ili mrežama koje koordiniraju aktivnosti drugih tijela na razini Unije. Carinska tijela, prema potrebi, surađuju i s drugim relevantnim strankama na razini EU-a, kako je navedeno u stavku 9., a carinska tijela koja su u to uključena obavješćuju o tome carinsko tijelo EU-a.

2. Suradnja iz stavka 1. odvija se redovito i na strukturiran način. Njome se konkretno nastoje ostvariti sljedeći ciljevi:
 - (a) doprinos zakonodavnim promjenama i njihovo praćenje u područjima politike relevantnima za carinu;
 - (b) razmjena podataka, posebice podataka relevantnih za upravljanje rizicima u skladu s glavom IV. poglavljem 3.;
 - (c) razvoj dosljednih i koordiniranih strategija nadzora za upravljanje rizicima povezanima s robom u područjima nadležnosti carinskih tijela i drugih tijela u skladu s glavom IV. poglavljem 3.;
 - (d) operativna provedba, uključujući obavljanje zajedničkih provjera u skladu s člankom 241.
3. Carinsko tijelo EU-a, ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije i podložno njezinu prethodnom odobrenju, sklapa radne dogovore radi razvoja i ažuriranja okvira za suradnju iz stavka 1., što obuhvaća uključivanje drugih relevantnih strana kako je navedeno u stavku 9., pružanje smjernica za njegovu praktičnu primjenu, ciljeve i glavna područja suradnje u skladu sa stavkom 2. ovog članka i glavom III. ove Uredbe.
4. Ako carinsko tijelo surađuje s drugim tijelom u drugoj državi članici, o tome obavješćuje carinsko tijelo te države članice. Ako suradnja uključuje više od dvije države članice, uključena carinska tijela o tom obavješćuju carinsko tijelo EU-a, koje može pružati operativnu i koordinacijsku potporu u skladu s člankom 208.
5. Države članice svake godine izvješćuju carinsko tijelo EU-a o primjeni okvira za suradnju. Carinsko tijelo EU-a uzima u obzir nalaze tog izvješćivanja u svojim aktivnostima praćenja iz članka 208. stavka 3. točke (a) te zadaćama mjerenja uspješnosti iz članka 208. stavka 3. točke (b).
6. Komisija do datuma navedenog u članku 238. stavku 1. može obavljati zadaće carinskog tijela EU-a, kako je navedeno u stavku 3.
7. Carinsko tijelo EU-a može surađivati s drugim tijelima na nacionalnoj razini te s Komisijom i drugim institucijama, uredima, agencijama, mrežama i tijelima Unije radi doprinosa ciljevima iz stavka 2. i okviru za suradnju iz stavka 3.

Carinsko tijelo EU-a u tu svrhu može, podložno odobrenju njegova upravnog odbora i nakon odobrenja Komisije, sklapati radne dogovore s tijelima Unije ili drugim tijelima na nacionalnoj razini. Iz tih administrativnih dogovora ne smiju proizlaziti pravne obveze, a u njima se definira priroda, opseg i način odvijanja namjeravane suradnje.
8. Carinsko tijelo EU-a blisko surađuje s OLAF-om u slučaju prijevare ili sumnje na prijevaru u aktivnostima suradnje.
9. Carinsko tijelo EU-a može razviti okvir za operativnu suradnju s drugim tijelima EU-a, među ostalim Europolom i Frontexom, u skladu sa stavcima 2., 4. i 5. te može doprinositi i sudjelovati u strateškim analizama i procjenama opasnosti, ciklusima politike, inovacijskim programima, aktivnostima osposobljavanja, mrežama i drugim aktivnostima koje su relevantne za provedbu njegovih zadaća i koje organiziraju ta druga tijela.

Članak 241.

Zajedničke provjere

1. Carinsko tijelo EU-a planira, organizira i koordinira zajedničke provjere koje provode carinska tijela, prema potrebi u suradnji s drugim tijelima i agencijama u skladu s člankom 240. stavkom 9.
2. Carinsko tijelo EU-a pritom se pridržava prioriteta carinske politike te osigurava potrebne veze i koordinaciju s aktivnostima borbe protiv prijevara koje provode OLAF i EPPO te nacionalnim carinskim istragama.
3. Kako bi carinsko tijelo EU-a moglo sastaviti izvješće i provesti evaluaciju, carinska tijela dostavljaju povratne informacije o aktivnostima i provjerama koje su provela u kontekstu zajedničke provjere carinskom tijelu EU-a.

Članak 242.

Mjere koje poduzimaju carinska tijela

1. U skladu s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela, ona mogu poduzeti bilo koju od sljedećih mjera:
 - (a) prikupljati posebne podatke o svim pošiljkama, što uključuje automatske provjere necarinskih formalnosti Unije, pod uvjetom da se oni pohranjuju u središnjem registru Unije;
 - (b) pružati statističke podatke, analitičke podatke i trendove, posebice u vezi s rizicima;
 - (c) olakšavati i koordinirati provjere koje provode druga tijela;
 - (d) provoditi provjere određenih pošiljaka odabranih na temelju upravljanja rizicima u skladu s glavom IV. i uzimajući u obzir analizu iz točke (b);
 - (e) savjetovati se s drugim tijelima prije puštanja robe u skladu s člankom 60.;
 - (f) poduzimati sve potrebne mjere povezane s nesukladnom robom, što uključuje zapljenu, prodaju ili uništenje te robe;
 - (g) provoditi okvir za suradnju iz članka 240.;
 - (h) upozoravati druga tijela na rizike relevantne za njihov rad;
 - (i) poduzimati naknadne mjere ako se kretanjem robe krši drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela;
 - (j) sve druge dodatne mjere.
2. Država članica može odrediti specijalizirani carinski granični prijelaz za određeno drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela. Ograničenja za gospodarske subjekte koja proizlaze iz obveznog prelaska preko specijaliziranih carinskih graničnih prijelaza ne smiju biti nerazmjerna predmetnom cilju, uzimajući u obzir okolnosti zbog kojih ta obveza može biti opravdana.
3. Država članica obavješćuje carinsko tijelo EU-a o određivanju iz stavka 2., a carinsko tijelo EU-a ažurira i objavljuje popis tih specijaliziranih carinskih graničnih prijelaza.
4. Kako bi se olakšali utvrđivanje, primjena i izvršenje drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, Komisija sastavlja i redovito ažurira integrirani popis

zakonodavstva Unije kojim se utvrđuju zahtjevi primjenjivi na robu podložnu carinskim provjerama radi zaštite javnih interesa i objavljuje taj popis na svojim internetskim stranicama.

5. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe određivanjem svih drugih dodatnih mjera iz stavka 1. točke (j).

Članak 243.

Međunarodna carinska suradnja

Carinsko tijelo EU-a može, ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije i podložno njezinu prethodnom odobrenju, sklapati radne dogovore s tijelima trećih zemalja i međunarodnim organizacijama. Iz tih dogovora ne smiju proizlaziti pravne obveze za Uniju.

Članak 244.

Razmjena podataka s trećim zemljama

1. Komisija, carinska tijela i carinsko tijelo EU-a mogu razmjenjivati i dijeliti podatke s carinskim tijelima i drugim tijelima trećih zemalja u svrhu carinske suradnje ako je međunarodnim sporazumom Unije, carinskim zakonodavstvom, zakonodavstvom Unije u području zajedničke carinske politike ili zajedničke vanjske i sigurnosne politike te drugim zakonodavstvom Unije koje primjenjuju carinska tijela predviđena takva razmjena i ako se osigurava da je prijenos osobnih podataka u skladu s odredbama poglavlja V. Uredbe (EU) 2018/1725 ili poglavlja V. Uredbe (EU) 2016/679.

Komisija se obavješćuje o razmjenama podataka carinskih tijela odnosno carinskog tijela EU-a s carinskim i drugim tijelima trećih zemalja.

2. Razmjena iz stavka 1. konkretno se može odnositi na sljedeće kategorije podataka:
 - (a) podatkovne elemente uključene u odluke koje donose carinska tijela ili slične odluke koje se donose u trećim zemljama u vezi s obvezujućim informacijama, statusom ovlaštenog gospodarskog subjekta, određivanjem carinske vrijednosti, carinskim statusom robe ili posebnim postupcima;
 - (b) podatkovne elemente uključene u deklaracije, obavijesti i dokaze o carinskom statusu robe i u prateću dokumentaciju, koje su podnesene carinskim tijelima država članica ili Komisiji ili tijelima trećih zemalja nadležnima za carinska pitanja ili koje su ta tijela izdala;
 - (c) podatke o utvrđenim rizicima, nalazima i rezultatima koje su dobila carinska tijela država članica ili Komisija, s jedne strane, i tijela trećih zemalja koja su nadležna za carinska pitanja, s druge strane, tijekom obavljanja svojih analiza rizika i provjera.
3. Razmjena iz stavka 1. odvija se putem odgovarajućih sigurnih komunikacijskih sredstava na zahtjev ili na vlastitu inicijativu i podložna je poštovanju povjerljivosti podataka i zaštite osobnih podataka u skladu s člancima 31. i [35. te stavkom 1. ovog članka](#).
4. Razmjena iz stavka 1. ne dovodi u pitanje razmjenu informacija u okviru odredaba o uzajamnoj upravnoj pomoći iz sporazuma između Unije i trećih zemalja te odredaba Uredbe (EZ) 517/97.

5. U skladu s postupcima i uvjetima utvrđenima u delegiranom aktu donesenom u skladu sa stavkom 6., država članica može biti ovlaštena za pokretanje pregovora s trećom zemljom radi sklapanja bilateralnog sporazuma o razmjeni iz stavka 1. ili zadržavanja postojećeg sporazuma. Takav bilateralni sporazum prestaje se primjenjivati ako na snagu stupi novi sporazum kojim se predviđa razmjena carinskih informacija između Unije i dotične treće zemlje.
6. Komisija je ovlaštena donijeti delegirani akt u skladu s člankom 261. radi dopune ove Uredbe određivanjem uvjeta i postupaka u skladu s kojima se državu članicu može ovlastiti za pokretanje pregovora iz stavka 5. Oni uključuju obavijest dotične države članice upućenu Komisiji i svim drugim državama članicama koja sadržava mogući sadržaj bilateralnog sporazuma i Komisijinu procjenu njegova učinka na pravo Unije i buduće pregovore na razini Unije, među ostalim to je li sadržaj ograničen na provedbu obveza iz prava Unije ili međunarodnog prava. U delegiranom aktu predviđa se i praćenje provedbe tih sporazuma.
8. Komisija provedbenim aktom u roku od 90 dana od primitka obavijesti odlučuje hoće li ovlastiti državu članicu za sklapanje bilateralnog sporazuma. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 262. stavka 2.

Iz krajnje hitnih razloga povezanih s takvim ovlaštenjem, valjano opravdanih potrebom brzog omogućivanja zatražene razmjene informacija, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 262. stavka 5.

Glava XIV.

ZAJEDNIČKE ODREDBE O CARINSKIM PREKRŠAJIMA I NEKAZNENIM SANKCIJAMA

Poglavlje 1.

Opće odredbe

Članak 245.

Predmet

U ovoj se glavi utvrđuje popis carinskih prekršaja i nekaznenih sankcija za te prekršaje. To ne sprečava države članice da poduzmu strože mjere u obliku administrativnih ili kaznenih sankcija predviđenih njihovim nacionalnim pravom. To ne utječe ni na druge prekršaje predviđene zakonodavstvom Unije.

Članak 246.

Opći zahtjevi

1. Radnje ili propusti iz članka [252.](#) predstavljaju carinske prekršaje.
2. Poticanje ili pomaganje i podupiranje radnje ili propusta iz članka [252.](#) predstavlja carinski prekršaj.

Pokušaj počinjenja radnje ili propusta iz članka 252. predstavlja carinski prekršaj.

3. Države članice utvrđuju jesu li prekršaji iz članka [252.](#) počinjeni namjerno ili zbog očite nepažnje ili očite pogreške.
4. Administrativne ili manje pogreške ne predstavljaju carinski prekršaj, osim ako carinsko tijelo može utvrditi da su one počinjene namjerno ili kao posljedica očite nepažnje ili očite pogreške.
5. U slučaju radnje ili propusta koji kao posljedicu imaju carinski prekršaj iz članka [252.](#) i koji su počinjeni kao reakcija na izvanredne i nepredviđene okolnosti izvan kontrole dotične osobe, čije posljedice ne bi bilo moguće izbjeći unatoč dužnoj pažnji, isključena je odgovornost osobe koja ih je počinila.

Članak 247.

Olakotne okolnosti

1. Ako osoba odgovorna za radnju ili propust koji kao posljedicu imaju carinski prekršaj iz članka [252.](#) dostavi dokaz o tome da je postupala u dobroj vjeri, to se uzima u obzir pri utvrđivanju sankcije iz članka 254.
2. Pri smanjenju sankcije za carinski prekršaj uzimaju se u obzir sljedeće okolnosti:
 - (a) dotična roba nije podložna drugom zakonodavstvu koje primjenjuju carinska tijela;
 - (b) carinski prekršaj ne utječe na određivanje iznosa carine i drugih poreza koje treba platiti;
 - (c) osoba odgovorna za carinski prekršaj djelotvorno surađuje s carinskim tijelom.

Članak 248.

Otegotne okolnosti

Pri povećanju sankcije za carinske prekršaje iz članka 254. uzimaju se u obzir sljedeće okolnosti:

- (a) osobi odgovornoj za carinski prekršaj već je izricana sankcija za carinski prekršaj ili je počinila kontinuirane i ponavljane carinske prekršaje;
- (b) carinski prekršaj ima znatan učinak na drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela;
- (c) carinski prekršaj ima znatan financijski učinak na naplatu carina ili drugih davanja;
- (d) carinski prekršaj predstavlja prijetnju za sigurnost i zaštitu Unije i njezinih stanovnika.

Članak 249.

Zastara

1. Države članice utvrđuju rok zastare za pokretanje postupaka u pogledu carinskog prekršaja iz članka [252.](#), koji iznosi 5 do 10 godina od datuma na koji su počinjeni radnja ili propust.

2. Države članice osiguravaju da u slučaju stalnih ili ponavljanih carinskih prekršaja rok zastare počinje teći od dana prestanka radnje ili propusta koji se smatra carinskim prekršajem.
3. Države članice osiguravaju da se rok zastare prekida bilo kojom radnjom nadležnog tijela, o kojoj je predmetna osoba obaviještena, koja se odnosi na istragu ili pravni postupak u pogledu istog carinskog prekršaja. Rok zastare počinje teći na dan radnje kojom je prekinut.
4. Države članice osiguravaju onemogućavanje pokretanja ili nastavka bilo kojeg postupka u pogledu carinskog prekršaja iz članka 252. nakon isteka razdoblja od osam godina od dana iz stavka 1. ili 2.
5. Države članice osiguravaju da je rok zastare za izvršavanje odluke o izricanju sankcije tri godine. Taj rok počinje teći od dana kad ta odluka postane konačna.
6. Države članice utvrđuju slučajeve u kojima se rokovi zastare utvrđeni stavcima 1., 4. i 5. obustavljaju.

Članak 250.

Nadležnost

Države članice nadležne su za carinske prekršaje iz članka [252.](#) u skladu s nacionalnim pravom i ako je prekršaj u cijelosti ili djelomično počinjen na državnom području dotične države članice.

Članak 251.

Suradnja među državama članicama

1. Ako su carinski prekršaji iz članka [252.](#) počinjeni u više država članica i nadležno tijelo određene države članice prvo pokrene postupak u pogledu tog prekršaja, to nadležno tijelo surađuje s nadležnim tijelima država članica na koje se odnosi dotični carinski prekršaj protiv iste osobe na temelju istih činjenica.
2. Komisija prati suradnju među državama članicama u skladu sa stavkom 1.

Poglavlje 2.

Carinski prekršaji u Uniji i nekaznene sankcije

Članak 252.

Carinski prekršaji u Uniji

1. Sljedeće radnje i propusti predstavljaju carinske prekršaje:
 - (a) korisnik odluke povezane s primjenom carinskog zakonodavstva nije ispunio obveze koje proizlaze iz te odluke i nije bez odgode obavijestio carinska tijela o svim čimbenicima koji su nastali nakon što su je ta tijela donijela i koji mogu utjecati na nastavak njezine primjene ili njezin sadržaj, u skladu s glavama I. i II.;
 - (b) neispunjavanje obveze dostavljanja informacija carini u skladu s ovom Uredbom, uključujući nepodnošenje carinske deklaracije;

- (c) dostavljanje nepotpunih, netočnih, nevaljanih, nevjerodostojnih, lažnih ili krivotvorenih informacija ili isprava carini;
 - (d) odgovorna osoba nije sačuvala isprave i informacije povezane s ispunjavanjem carinskih formalnosti;
 - (e) izuzimanje robe iz carinskog nadzora;
 - (f) odgovorna osoba nije ispunila obveze povezane s carinskim postupcima;
 - (g) neplaćanje uvoznih ili izvoznih carina osobe odgovorne za plaćanje u roku propisanom u skladu s glavom X. poglavljem 3.
2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice mogu predvidjeti dodatne radnje i propuste koji predstavljaju carinske prekršaje.
3. Države članice obavješćuju Komisiju u roku od 180 dana od dana primjene ovog članka o važećim nacionalnim odredbama, kako je predviđeno u stavku 2. ovog članka, i obavješćuju je bez odgode o svim naknadnim izmjenama koje utječu na te odredbe.

Članak 253.

Opći zahtjevi za sankcije

1. Ne dovodeći u pitanje sankcije utvrđene u članku 254., države članice mogu predvidjeti dodatne sankcije za carinske prekršaje iz članka 252. i za sve mjere potrebne kako bi se osiguralo da se te sankcije primijene. Te sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.
2. Države članice obavješćuju Komisiju u roku od 180 dana od dana primjene ovog članka o važećim nacionalnim odredbama, kako je predviđeno u stavku 1. ovog članka, i obavješćuju je bez odgode o svim naknadnim izmjenama koje utječu na te odredbe.

Članak 254.

Minimalne nekaznene sankcije

Kad se primjenjuju sankcije za carinske prekršaje iz članka [252.](#), one se primjenjuju u barem jednom ili više sljedećih oblika i pritom se osigurava da su sankcije učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće te se uzimaju u obzir olakotne okolnosti iz članka 247. i otegotne okolnosti iz članka 248.:

- (a) novčana kazna koju naplaćuju carinska tijela, uključujući prema potrebi nagodbu, koje se primjenjuje umjesto kaznene sankcije i izračunava na temelju sljedećih minimalnih iznosa ili postotaka:
 - i. ako carinski prekršaj utječe na carinu i druga davanja, novčana kazna izračunava se na temelju izbjegnutoг iznosa carine i drugih davanja kako slijedi:
 - (1) ako je carinski prekršaj počinjen namjerno, novčana kazna iznosi od 100 % do 200 % iznosa izbjegnute carine i drugih davanja;
 - (2) u drugim slučajevima novčana kazna iznosi od 30 % do 100 % iznosa izbjegnute carine i drugih davanja;

- ii. ako nije moguće izračunati novčanu kaznu u skladu s podtočkom i., novčana kazna izračunava se na temelju carinske vrijednosti robe kako slijedi:
 - (1) ako je carinski prekršaj počinjen namjerno, novčana kazna iznosi od 100 % do 200 % iznosa carinske vrijednosti robe;
 - (2) u drugim slučajevima novčana kazna iznosi od 30 % do 100 % iznosa carinske vrijednosti robe;
- iii. ako carinski prekršaj nije povezan s određenom robom, novčana kazna iznosi od 150 EUR do 150 000 EUR;
- (b) opoziv, suspenzija ili izmjena carinskih odluka čiji je dotična osoba korisnik ako prekršaj utječe na te odluke;
- (c) zapljena robe i prijevoznog sredstva.

Mjere ili odluke o sankcijama koje se primjenjuju na svaki carinski prekršaj unose se u centar EU-a za carinske podatke zajedno s ishodom carinskih provjera.

Glava XV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Poglavlje 1.

Mjerenje uspješnosti carinske unije

Članak 255.

Područje primjene i ciljevi

1. Komisija ocjenjuje i evaluira uspješnost carinske unije najmanje jedanput godišnje. To uključuje mjerenje carinskih aktivnosti koje obavljaju carinska tijela država članica i ako je moguće zemalja kandidatkinja na nacionalnoj razini i na razini graničnih prijelaza. To mjerenje može se temeljiti na postojećim alatima koje su Komisija i države članice razvile u tu svrhu.
2. Carinsko tijelo EU-a pomaže Komisiji u toj zadaći. Kako bi poduprlo Komisiju u evaluaciji uspješnosti carinske unije, carinsko tijelo EU-a utvrđuje kako carinske aktivnosti i operacije doprinose ostvarenju strateških ciljeva i prioriteta carinske unije te misiji carinskih tijela utvrđenoj u članku [2](#). Konkretnije, carinsko tijelo EU-a utvrđuje glavne trendove, prednosti, slabosti, nedostatke i potencijalne rizike te pruža preporuke za poboljšanje Komisiji.

Članak 256.

Definiranje okvira i godišnje izvješćivanje

1. Carinsko tijelo EU-a u suradnji s carinskim tijelima sastavlja izvješća i druge vrste dokumenata radi ostvarivanja ciljeva iz članka [255](#).
2. Države članice dostavljaju carinskom tijelu EU-a podatke koji sadržavaju informacije i na nacionalnoj razini i na razini graničnih prijelaza. Carinsko tijelo EU-

a na temelju podataka koje zaprimi od carinskih tijela sastavlja godišnje izvješće, koje sadržava činjenice i brojke za prethodnu godinu za svako carinsko tijelo na nacionalnoj razini i razini graničnih prijelaza.

3. Carinsko tijelo EU-a dostavlja nacrt godišnjeg izvješća Komisiji na odobrenje.
4. Komisija potvrđuje izvješće i zatim ga dostavlja državama članicama radi informacija.
5. Komisija provedbenim aktima određuje podatke iz stavka 2., njihovu razinu povjerljivosti i okvir za mjerenje uspješnosti. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Poglavlje 2.

Praćenje, evaluacija i izvješćivanje

Članak 257.

Praćenje

Komisija redovito prati provedbu ove Uredbe, uzimajući u obzir, među ostalim, informacije i analize relevantne za potrebe praćenja, a koje carinska tijela i carinsko tijelo EU-a dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje preko centra EU-a za carinske podatke.

Članak 258.

Evaluacija i izvješćivanje

1. Komisija do ... [Ured za publikacije: unijeti datum pet godina od datuma stupanja na snagu] i svakih pet godina nakon toga provodi evaluaciju ove Uredbe s obzirom na njezine ciljeve te podnosi izvješće o tome Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru.

To izvješće sadržava:

- (a) pregled napretka koji su države članice ostvarile u području provedbe ove Uredbe;
 - (b) ocjenu djelotvornosti, učinkovitosti, usklađenosti, važnosti i dodane vrijednosti Unije ove Uredbe, posebice u odnosu na ciljeve iz članka 2.
2. Države članice na zahtjev Komisije i u skladu s poglavljem [1.](#) ove glave dostavljaju informacije o provedbi ove Uredbe koje su potrebne za pripremu izvješća iz stavka 2.

Poglavlje 3.

Konverzija valute i rokovi

Članak 259.

Konverzija valute

1. Nadležna tijela objavljuju i/ili objavljuju na internetu devizni tečaj koji se primjenjuje ako je potrebna konverzija valute iz jednog od sljedećih razloga:

- (a) jer su čimbenici koji su korišteni za određivanje carinske vrijednosti robe izraženi u drugoj valuti, a ne u valuti države članice u kojoj se određuje carinska vrijednost;
 - (b) jer je potrebna vrijednost eura u nacionalnim valutama za potrebe razvrstavanja robe u carinsku tarifu i određivanja iznosa uvozne i izvozne carine, uključujući vrijednosne pragove u Zajedničkoj carinskoj tarifi.
- 2. Ako je konverzija valute potrebna iz razloga koji nisu navedeni u stavku 1., vrijednost eura u nacionalnim valutama koja se treba primjenjivati u okviru carinskog zakonodavstva određuje se najmanje jednom godišnje.
 - 3. Komisija provedbenim aktima određuje pravila o konverzijama valute za potrebe iz stavaka 1. i 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 262. stavka 4.

Članak 260.

Razdoblja, datumi i rokovi

- 1. Ako je carinskim zakonodavstvom utvrđeno razdoblje, datum ili rok, takvo se razdoblje ne produljuje niti skraćuje, a takav datum ili rok se ne odgađa niti pomiče unaprijed.
- 2. Osim ako je carinskim zakonodavstvom predviđeno drukčije, primjenjuju se pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove iz Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71⁴³.

Poglavlje 4.

Delegiranje ovlasti i postupak odbora

Članak 261.

Izvršavanje ovlasti

- 1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
- 2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članaka 4., 6., 7., 10., 14., 19., 23., 25., 27., 28., 29., 31., 32., 56., 58., 59., 60., 63., 65., 66., 71., 72., 73., 77., 80., 81., 83., 85., 86., 88., 90., 91., 95., 97., 99., 101., 102., 105., 107., 108., 109., 111., 115., 116., 119., 123., 132., 148., 150., 156., 167., 168., 169., 170., 173., 175., 176., 179., 181., 186., 193., 199., 242., 244. i 265. dodjeljuje se Komisiji.
- 3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 4., 6., 7., 10., 14., 19., 23., 25., 27., 28., 29., 31., 32., 56., 58., 59., 60., 63., 65., 66., 71., 72., 73., 77., 80., 81., 83., 85., 86., 88., 90., 91., 95., 97., 99., 101., 102., 105., 107., 108., 109., 111., 115., 116., 119., 123., 132., 148., 150., 156., 167., 168., 169., 170., 173., 175., 176., 179., 181., 186., 193., 199., 242., 244. i 265. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje

⁴³ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971. o utvrđivanju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove (SL L 124, 8.6.1971., str. 1.).

proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članaka 4., 6., 7., 10., 14., 19., 23., 25., 27., 28., 29., 31., 32., 56., 58., 59., 60., 63., 65., 66., 71., 72., 73., 77., 80., 81., 83., 85., 86., 88., 90., 91., 95., 97., 99., 101., 102., 105., 107., 108., 109., 111., 115., 116., 119., 123., 132., 148., 150., 156., 167., 168., 169., 170., 173., 175., 176., 179., 181., 186., 193., 199., 242., 244. i 265. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 262.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za carinski zakonik. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 4.
4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
5. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.
6. Ako se mišljenje odbora treba dobiti pisanim postupkom i upućuje se na ovaj stavak, navedeni postupak završava bez rezultata samo ako u roku za davanje mišljenja tako odluči predsjednik odbora.

Poglavlje 5.

Završne odredbe

Članak 263.

Stavljanje izvan snage

1. Uredba (EU) br. 952/2013 stavlja se izvan snage.
2. Upućivanja na Uredbu (EU) br. 952/2013 smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga.

3. Od datuma utvrđenog u članku 265. stavku 4. smatra se da upućivanja na carinsku deklaraciju obuhvaćaju dostavu podataka potrebnih za stavljanje robe u carinski postupak korištenjem funkcija centra EU-a za carinske podatke.
4. Od datuma utvrđenog u članku 265. stavku 4. smatra se da upućivanja na deklaranta obuhvaćaju prijevoznika, uvoznika, izvoznika ili korisnika postupka provoza, prema potrebi.

Članak 264.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 265.

Primjena

1. Članci od 205. do 237. primjenjuju se od 1. siječnja 2028.
2. Sljedeće se odredbe primjenjuju od 1. ožujka 2028.:
 - (a) odredbe o pojednostavnjenom tarifnom postupanju utvrđene u članku 145. stavcima [5.](#), [6.](#) i [7.](#) te članku 147. točki [\(a\)](#) podtočki [ii.](#);
 - (b) odredbe o pojednostavnjenom tarifnom postupanju za prodaju na daljinu utvrđene u članku 149. stavku 4., članku 150. stavku 10. i članku 156. stavku 2.;
 - (c) odredbe o pretpostavljenim uvoznicima utvrđene u članku 20. stavku 3. točki (e), članku 21., članku 59. stavku 2., članku 60. stavku 6. točki (a), članku 67. stavku 2., članku 67. stavku 4. točki (d), članku 159. stavku 2., članku 181. stavku 5. i članku 184. stavku 3.
3. Funkcije centra EU-a za carinske podatke utvrđene u članku 29. postaju u potpunosti upotrebljive do 31. prosinca 2037.
4. Gospodarski subjekti od 1. ožujka 2032. mogu početi ispunjavati svoje obveze u vezi s izvješćivanjem u okviru ove Uredbe korištenjem centra EU-a za carinske podatke.
5. Carinska tijela od 1. siječnja 2035. do 31. prosinca 2037. ponovno procjenjuju odobrenja izdana u skladu s Uredbom (EU) br. 952/2013.
6. Komisija prije 31. prosinca 2027. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće s ocjenom centraliziranog carinjenja iz članka 72. Ako je to potrebno, Komisija može podnijeti zakonodavni prijedlog radi osiguranja poštene raspodjele prava i obveza država članica u vezi s ocjenom te odgovornosti za carinski dug po uvozu.
7. Komisija do 31. prosinca 2035. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću radi ocjene:
 - (a) učinkovitosti carinskog nadzora koji carinska tijela države članice u kojima ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”) imaju poslovni nastan provode nad njima te provedbe odredaba kojima se uređuje mjesto nastanka carinskog duga;
 - (b) učinkovitosti carinskog nadzora gospodarskih subjekata koji nisu ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”);

(c) mogućeg učinka izmjena predviđenih u stavku 8.

8. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 261. radi izmjene ove Uredbe, ako je to potrebno na temelju izvješća iz stavka 7., tako da ukloni ili izmijeni odstupanja predviđena u članku 42. stavku 3. drugom podstavku i članku 169. stavku 1. drugom podstavku.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednica

Za Vijeće
Predsjednik

[...]

[...]

ZAKONODAVNI FINACIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Prijedlog Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Carinskom zakoniku Unije i Carinskom tijelu Europske unije te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 952/2013.

1.2. Predmetna područja politike

Područje politike: Jedinstveno tržište, inovacije i digitalizacija – naslov 1.

Aktivnost:

Suradnja u području carine (Carina) – podnaslov 03 05 01

Carinsko tijelo EU-a (novi podnaslov – 03 05 XX)

1.3. Prijedlog se odnosi na

☒ **X novo djelovanje**

☐ **□ novo djelovanje nakon pilot-projekta/pripremnog djelovanja¹**

☒ **X produženje postojećeg djelovanja**

☐ **□ spajanje jednog ili više djelovanja u drugo/novo djelovanje**

1.4. Ciljevi

1.4.1. Opći ciljevi

Omogućiti da carinska tijela **djeluju kao cjelina** u cijelom EU-u radi:

- (a) učinkovite i djelotvorne zaštite jedinstvenog tržišta, građana i vrijednosti EU-a osiguranjem usklađenosti sa sve većim nizom nefinancijskih zahtjeva;
- (b) osiguranja pravilne, djelotvorne i pravodobne naplate dospjele carine i poreza, uključujući odvratanje od izbjegavanja carine te posljedično sprečavanje gubitka prihoda za proračun EU-a i države članice;
- (c) olakšavanja zakonite trgovine s odgovarajućom ravnotežom između olakšavanja i osiguranja djelotvornih provjera povezanih sa svim vrstama rizika uz što manje troškove i administrativno opterećenje.

1.4.2. Specifični ciljevi

- 1. **Ojačati upravljanje EU-a carinskim rizicima.**
- 2. **Smanjiti administrativno opterećenje** i pojednostavniti postupke za trgovce, potrošače i carinska tijela bez ugrožavanja djelotvornog carinskog nadzora.
- 3. Osigurati **jednake uvjete tržišnog natjecanja povezane s carinom za e-trgovinu i tradicionalnu trgovinu**, u skladu s pravilima o PDV-u.
- 4. **Poboljšati pristup carinskim podacima i njihovu upotrebu** za strateško djelovanje carina kako bi se podržalo bolje upravljanje rizicima, odgovor na krize, mjerenje uspješnosti carinske unije i jednostavnija pravila trgovine.

¹ Kako je navedeno u članku 58. stavku 2. točkama (a) ili (b) Financijske uredbe.

5. **Omogućiti djelovanje carinske unije kao cjeline** tako da se osigura djelotvorna zaštita u cijelom EU-u, neovisno o tome gdje roba prelazi granicu, među ostalim u kriznim situacijama.

Iz perspektive izdataka ti se ciljevi ostvaruju reformom carinskih postupaka na temelju dva glavna nova elementa: **novog centra EU-a za carinske podatke** i **novog carinskog tijela EU-a**.

1.4.3. *Očekivani rezultati i učinak*

Službe EU-a:

U okviru reforme znatno bi se promijenio pristup Europske komisije carinskim informatičkim sustavima. Komisija će razviti, provesti i održavati novi centar EU-a za carinske podatke, koji Komisija može odlučiti delegirati Carinskom tijelu EU-a. Osim toga, Tijelo će od Komisije preuzeti većinu razvojnog i poslovnog rada postojećih transeuropskih informatičkih sustava². Komisijina trenutačna uloga u podupiranju suradnje među carinama i tijelima, operativna podrška te koordinacija i izgradnja operativnih kapaciteta uvelike bi se zamijenila i proširila Carinskim tijelom EU-a. Komisija bi zadržala svoje političke i zakonodavne uloge.

Carinsko tijelo EU-a pomoglo bi u razvoju i pojednostavnjenju strategija (među različitim tijelima), što uključuje prikupljanje obavještajnih podataka, inovacije, pripremu za krize, provedbu analitike EU-a i sinkronizirano djelovanje. Carinsko tijelo EU-a upotrebljavalo bi novi centar za podatke kako bi se na razini EU-a učinilo još više u najvažnijim područjima, koja uključuju upravljanje rizicima, osposobljavanje, praćenje uspješnosti i evaluaciju, tako što bi svoju kritičnu masu, usmjerenje i organizacijske/koordinacijske ovlasti upotrijebilo za najvažnije zadaće koje se trebaju obavljati „kao cjelina”. Carinsko tijelo EU-a pratilo bi i zajedničku provedbu pojednostavnjenja za trgovce, uključujući one kojima je odobren pristup „Trust and Check”, te pripremalo miniaplikacije za podršku uslugama olakšavanja trgovine, kao i upravljalo cjelokupnim trgovinskim sučeljem s carinskom unijom.

Stoga bi Carinsko tijelo EU-a imalo presudnu i širu ulogu u ostvarenju djelotvornije i ujednačene provedbe carinskih pravila i postupaka. Time bi se ostvarili stvarni strateški kapaciteti. To bi pomoglo EU-u da sustavno uvodi zaštite i olakšanja u korist građana, poduzeća i svih dotičnih politika i službi EU-a. EU bi ostvario korist od bolje prevencije gubitka prihoda i veće stope naplate carina koje proizlaze iz ukidanja granice od 150 EUR.

Carinske uprave država članica:

Zbog novog centra EU-a za carinske podatke, radno opterećenje carina država članica u smislu informatičkih sustava znatno bi se smanjilo tijekom godina jer države članice ne bi morale održavati osnovne carinske informatičke sustave. Na nacionalnoj razini bi se održavali samo informatički sustavi u kojima nacionalne specifičnosti ili integracija zahtijevaju prilagodbu i čak i u tim slučajevima to bi se obavljalo s pomoću funkcija centra EU-a za carinske podatke, što bi olakšalo tu zadaću.

² Većina od više od 120 carinskih sustava kojima upravlja GU TAXUD u potpunosti će se prenijeti na Carinsko tijelo EU-a; to su u načelu oni s pomoću kojih se provode postupovne i operativne aktivnosti carina ili s pomoću kojih se one podržavaju (na primjer: sustav za carinske odluke, ICS2, NCTS, EBTI, SMS itd.). S druge strane, aplikacije s pomoću kojih se podržavaju upravljanje politikama ili programima ostat će u nadležnosti TAXUD-a (TARIC, ART, CN, Surveillance 3 itd.).

Države članice ostvarile bi korist od novih analitičkih podataka o carini na razini EU-a i analizi rizika koju bi Carinsko tijelo EU-a provodilo na središnjoj razini.

Države članice imale bi koristi i od smanjenja potrebnog neto ekvivalenta punog radnog vremena zbog zajedničkog obavljanja zadaća u okviru Carinskog tijela EU-a, posebice u područjima upravljanja rizicima, informatičkih sustava i općih funkcija carinskog upravljanja. To samo po sebi ne znači nužno smanjenje broja zaposlenika, ali nacionalne carinske uprave mogle bi učinkovitije upotrebljavati svoje resurse.

Države članice ostvarile bi korist od boljeg ostvarenja vrijednosti carina i politika EU-a. Zajednički interesi zaštite građana, potrošača, trgovine i poduzeća odraženi u zajedničkim politikama standarda za proizvode, sigurnosti, zaštite, zdravlja itd. ostvarili bi se na djelotvorniji, učinkovitiji i sustavniji način na svim točkama ulaska, čime bi se smanjila mogućnost nezakonite trgovine koja izbjegava izvršenje u jednoj državi članici zahvaljujući prelasku preko druge vanjske granice.

Države članice ostvarile bi korist i od bolje prevencije gubitka prihoda (izbjegavanje carine) i veće stope naplate carina koje proizlaze iz ukidanja granice od 150 EUR.

Poduzeća i trgovina:

Gospodarski subjekti ostvarili bi znatnu korist od temeljne promjene carinskih postupaka, koji bi se provodili izravno putem centra EU-a za carinske podatke.

Svi bi trgovci ostvarili korist od pojednostavnjenja i racionalizacije koraka u carinskim postupcima. Smanjuje se broj točaka za dostavu podataka i podaci se dostavljaju u jedno jedinstveno sučelje EU-a, umjesto putem 27 nacionalnih sučelja i postupaka. Podaci se mogu dostaviti unaprijed i ponovno upotrijebiti, umjesto da ih se dostavlja ponovno. Zahtjevi u pogledu podataka rebalansiraju se kako bi bolje odgovarali carinskim praksama: podaci se u načelu traže od najprimjerenijih osoba, prihvaćaju se u više formata i uklanja se uloga deklaranta. Carinsko tijelo EU-a jača suradnju među nacionalnim carinskim tijelima i na granici, na terenu, te podupire ujednačenu provedbu jednostavnijih postupaka.

Dostavljale bi se neke dodatne informacije (prvenstveno o proizvođaču robe). Međutim, naponi potrebni za dostavljanje dodatnih informacija i više bi se nego nadoknadili pojednostavnjenjem i smanjenjem broja carinskih postupaka.

Poboljšanja u usmjeravanju carina dovela bi do poboljšanja zaštite zakonitih poduzeća od nesukladnih lanaca opskrbe i sigurnosnih prijetnji povezanih s lancima opskrbe te smanjenja nepoštenog tržišnog natjecanja zahvaljujući boljoj provedbi regulatornih mjera. Time se poboljšava zaštita radnih mjesta, inovacija i ulaganja. Nadalje, otpornost lanaca opskrbe u kriznim situacijama, kao što su izbijanja bolesti ili sigurnosni incidenti, znatno bi se ojačala zahvaljujući predviđenom neposrednom, specifičnom i ujednačenom usmjeravanju na rizične protoke uz smanjenje opsega i razine prekida, kao i održavanjem neprekidne pripravnosti na krize, na temelju dugoročne suradnje s drugim relevantnim tijelima.

Ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”) ostvarili bi korist od poboljšanog partnerstva s carinama. Ti bi gospodarski subjekti ispunjavali uvjete slične trenutačnim zahtjevima za ovlaštene gospodarske subjekte (AEO) i pružali bi dodatnu transparentnost sustavnim stavljanjem podataka na raspolaganje u carinskim sustavima. Prijevoznici bi mogli ponovno upotrijebiti te podatke u postupcima dostave prethodnih informacija o teretu te bi se protoci robe mogli automatski pustiti po dolasku (u načelu bi se roba nastavila kretati, a postupci dostave prethodnih informacija o teretu omogućili bi carinama da djeluju ako to bude potrebno).

Ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”) ostvarili bi korist od manjeg broja i usmjerenijih carinskih provjera, općenito bi dobivali upozorenja unaprijed te bi se u mjeri u kojoj je to moguće provjere i formalnosti odvijale na za njih pogodnim lokacijama. U mjeri u kojoj je to dogovoreno s drugim tijelima, neke bi se nefinancijske provjere mogle odvijati na mjestu koje nije granica i mogao bi ih obavljati ovlašteni pouzdani gospodarski subjekt („Trust and Check”). Smanjili bi se zahtjevi za osiguranje.

U vezi s e-trgovinom, ukidanje granice za izuzeće od plaćanja carine značilo bi da će biti potrebno dostaviti više carinskih informacija, imajući na umu da se od srpnja 2021. već dostavljaju podaci o svoj uvezenoj robi u skladu s novim pravilima o PDV-u u e-trgovini. Centar EU-a za carinske podatke pružao bi jedinstveno sučelje koje bi posrednicima u e-trgovini olakšalo dostavu informacija, a carinskim tijelima obradu tih informacija.

Zahvaljujući izravnom ispunjavanju carinskih obveza, platforme za e-trgovinu ostvarit će korist od činjenice da će klijentima nuditi konačnu cijenu i da će vjerojatno doći do smanjenja broja pritužbi i povrata zbog neočekivanih troškova usklađivanja, čime će se smanjiti nesporednosti do kojih dolazi u njihovim lancima opskrbe. Općenito, najpoželjnija opcija trebala bi dovesti do nižih troškova usklađivanja za gospodarske subjekte, posebice pri uvozu. Njome bi se gotovo potpuno eliminirala potreba za pokretanjem trenutnog postupka unutarnjeg provoza i povezanim deklaracijama u slučajevima u kojima se roba premješta iz države članice ulaska u državu članicu puštanja.

Građani – potrošači:

Ukidanje praga od 150 EUR za plaćanje carine moglo bi dovesti do neznatnog povećanja cijena za potrošače robe u vrijednosti ispod tog iznosa; međutim, pojednostavnjenjem i stabilizacijom postupaka povećat će se učinkovitost lanca opskrbe te će učinak na troškove i cijene ovisiti o čimbenicima tržišnog natjecanja.

Građani i potrošači ostvarit će korist od transparentnijih i predvidljivijih postupaka za kupovinu putem e-trgovine izvan EU-a, kao i manje neočekivanih zahtjeva za plaćanje pristojbi, davanja za s njima povezane logističke usluge i posjeta poštanskim uredima u odnosu na osnovni scenarij, čime će se poboljšati trenutna situacija u kojoj dolazi do neočekivanih troškova i kašnjenja. Građani i potrošači ostvarit će znatnu korist od bolje i vidljivije zaštite u okviru politika EU-a od posljedica štetnih i prijevornih proizvoda zahvaljujući sustavnom poboljšanju u otkrivanju štetnih lanaca opskrbe u cijelom EU-u.

1.4.4. Pokazatelji uspješnosti

Pokazatelji su navedeni pod kategorijama u nastavku. Reformom će se također ojačati osnova za evaluaciju uspješnosti carinske unije jer će se omogućiti obrada operativnih podataka za cijeli EU u tu svrhu.

1. Poboljšanje ubiranja prihoda na temelju upravljanja operativnim rizicima na razini EU-a:

- ubiranje prihoda za robu u vrijednosti iznad 150 EUR,
- stopa neplaćenih pristojbi,
- broj strategija za upravljanje rizicima u suradnji s drugim tijelima (nadležnima za npr.

poreze i borbu protiv prijevara),

- pljenidbe.

2. Poboljšanje otkrivanja nesukladnih uvezenih proizvoda na temelju upravljanja operativnim rizicima na razini EU-a:

- broj strategija za nadzor u suradnji s drugim tijelima (nadležnima za npr. borbu protiv prijevara, nadzor tržišta, zaštitu hrane, životinja i zdravlja, sigurnost proizvoda),
- pljenidbe.

3. Postizanje neometanog protoka trgovine za pouzdane subjekte:

- broj ovlaštenih pouzdanih gospodarskih subjekata („Trust and Check”),
- postotak trgovine koju obavljaju ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”),
- broj postupaka potrebnih za trgovinu robom,
- broj revizija koje su proveli ovlašteni pouzdani gospodarski subjekti („Trust and Check”),
- broj suspendiranih odobrenja za ovlaštene pouzdane gospodarske subjekte („Trust and Check”).

4. Naplata prihoda od e-trgovine:

- naplata prihoda za pošiljke u vrijednosti do 150 EUR,
- broj pošiljaka u vrijednosti do 150 EUR.

5. Upotreba podataka za strateško djelovanje carina:

- količina i vrsta dostupnih podataka,
- broj pogrešaka i intervencija povezanih s podacima,
- interoperabilnost s dodatnim izvorima podataka (vrijeme i opseg).

6. (Djelovanje kao cjelina) Poboljšanje ujednačene provedbe i praksi („izbjegavanje traženja najpovoljnije luke”):

- broj provjera i povratne informacije o provjerama,
- minimalni standardi za upravljanje rizicima,
- broj profila rizičnosti u EU-u i rezultata provjera,
- broj preporuka za provjere.

7. (Djelovanje kao cjelina) Jačanje carinskih tijela radi ujednačenog djelovanja:

- broj i kvaliteta osposobljavanja,
- broj zajedničkih aktivnosti, projekata, radionica.

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. *Zahtjevi koje treba ispuniti u kratkoročnom ili dugoročnom razdoblju, uključujući detaljan vremenski plan provedbe inicijative*

Prijedlog iziskuje reformu carinskih postupaka, konkretnije:

- (a) pripremu i uvođenje zajedničkog okruženja za upravljanje podacima (centar EU-a za carinske podatke) za carinske operacije na razini EU-a;
- (b) osnivanje Carinskog tijela EU-a s operativnim mandatom za provedbu ključnih zadaća na razini EU-a, prvenstveno kontinuirani razvoj i upravljanje centrom za podatke, zajedničko upravljanje rizicima, upravljanje krizama i aktivnosti suradnje kako bi se carinskoj uniji omogućilo da ujednačeno ispunjava svoje funkcije i ostvari vrijednost zajedničke politike, neovisno o tome gdje roba prelazi vanjske granice EU-a.

Provedba reformi predviđena je kako slijedi:

Prva faza od 2024. do 2027.:

Informatički sustav/centar EU-a za podatke

- priprema početnih elemenata strukture centra EU-a za podatke, uključujući pripremu za prikupljanje podataka o e-trgovini i početne slučajeve upotrebe interoperabilnosti,
- vizija, plan, obračun troškova i strategija nabave za dovršetak funkcija centra za podatke i poslovnih aplikacija,
- kontinuitet postojećih informatičkih sustava u okviru CZU-a i planiranje prelaska.

Carinsko tijelo EU-a

- osnivanje tijela 2026., početak rada od 2028., zapošljavanje privremenog izvršnog direktora i malog broja osoblja kako bi se obavilo zapošljavanje, dogovori o domaćinu i smještaju te administrativni postupci potrebni za rad od 2028.,
- priprema početnih aktivnosti za primopredaju koje obavlja radna skupina Komisije, koja će pripremiti mreže i postupke za upravljanje rizicima kako bi podržavali podatke na razini EU-a čim EUCA počne s radom.

Druga faza od 2028. do 2034.:

Informatički sustav/centar EU-a za podatke

- potencijalno pokretanje prijenosa početnih elemenata centra za podatke i povezanih središnjih sustava (npr. ICS2, e-trgovina, jedinstveno sučelje) koji bi trebali biti dovršeni do 2030. s Komisije na Carinsko tijelo EU-a, Carinsko tijelo EU-a povećava kapacitete, a Komisija prenosi kapacitet za nabavu i upravljanje u području informatičkih sustava tijekom tri godine,
- dovršetak infrastrukture i funkcija centra za podatke do 2031.,
- prelazak carinskih sustava (središnjih i nacionalnih) na centar za podatke.

Carinsko tijelo EU-a

- postupno prenošenje određenih aktivnosti s Komisije na Carinsko tijelo EU-a, postupni razvoj novih aktivnosti Carinskog tijela EU-a iz ovog prijedloga,

- delegiranje određenih zadaća izvršenja Komisije Carinskom tijelu EU-a putem sporazumâ o doprinosu.

1.5.2. Dodana vrijednost sudjelovanja Unije

Razlozi za djelovanje na europskoj razini (*ex ante*):

Kako je analizirano u procjeni učinka priloženoj ovom zakonodavnom prijedlogu, problemi koji se rješavaju su poteškoće carinskih tijela u ostvarenju njihove misije zaštite EU-a (u smislu i financijskih i nefinancijskih rizika); opterećujuća priroda carinskih formalnosti za zakonitu trgovinu; neusklađenost carinskog modela i novih poslovnih modela e-trgovine; ograničena dostupnost i upotreba podataka za carinske postupke (uključujući učinkovito upravljanje rizicima); i odstupanja u provedbi carinskih pravila među državama članicama. Posljedice tih problema uključuju gubitak prihoda za države članice i Uniju; ulazak nesukladnih i opasnih proizvoda na jedinstveno tržište te povezana šteta za potrošače i poduzeća u EU-u te za okoliš; i eksploatacija lanaca opskrbe za kriminalne aktivnosti.

Reformom se rješavaju problemi koje države članice ne mogu same riješiti. Djelovanje na razini Unije nužno je za reformu postupaka, upravljanja podacima i općenito upravljanja u carinskoj uniji kako bi se riješili utvrđeni problemi. Izbor instrumenta (uredba) od presudne je važnosti jer carinska unija mora pružiti pravnu sigurnost trgovinskim i javnim tijelima, kako bi se osigurao neometan protok zakonite trgovine te ujedno osigurala djelotvorna intervencija javnih tijela na temelju rizika radi provedbe glavnih elemenata pravne stečevine Unije, u prvom redu u području jedinstvenog tržišta, sigurnosti i vlastitih sredstava.

Očekivana dodana vrijednost Unije (*ex post*):

Prijedlogom se uklanjaju uzroci problema: neprikladnost i pretjerana složenost carinskih postupaka, među ostalim za promet e-trgovine, fragmentirana i složena digitalizacija carina te fragmentirana upravljačka struktura carinske unije. Predviđena je reforma carinskih postupaka, među ostalim za postupanje s prometom e-trgovine, u kombinaciji sa zajedničkim okruženjem za upravljanje podacima (carinski podatkovni prostor EU-a) i osnivanjem Carinskog tijela EU-a koje osigurava razinu operativnog upravljanja. Ti se elementi uzajamno podupiru, što omogućuje znatno smanjenje opterećenja za javna tijela i subjekte iz privatnog sektora, kao i znatno poboljšanje u ujednačenoj provedbi politika EU-a u okviru carinske unije, u skladu s analizom iz procjene učinka.

1.5.3. Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava

U [evaluaciji programa Carina 2020.](#) zaključeno je da je program znatno pridonio boljem funkcioniranju carinske unije i njezinoj modernizaciji. Njime se poticala suradnja i razmjena informacija, u rasponu od olakšavanja konvergencije na strateškoj razini do ujednačavanja pristupa, tumačenja, administrativnih postupaka, najbolje prakse i pravila na operativnoj razini. Program je bio osobito važan za prelazak na carinsko okruženje bez papira. Međutim, evaluacija je ukazala i na područja u kojima su potrebna poboljšanja, prvenstveno i. razlike u primjeni carinskih provjera, ii. prijevaru u području e-trgovine, iii. činjenicu da gospodarski subjekti ne uočavaju prednosti Carinskog zakonika Unije i izražavaju zabrinutost zbog iv. složenosti carinskog informatičkog okruženja, carinskog zakonodavstva i postupaka. Evaluacijom programa pokazalo se da bi veća razmjena carinskih

podataka mogla koristiti Komisiji i državama članicama. To bi poslužilo boljem mjerenju troškova i koristi za izvršena ulaganja.

Dodatni dokazi o tome dostupni su u [međuevaluaciji CZU-a](#), u kojoj je istaknuta fleksibilnost u vezi s metodama i sankcijama za djelovanje u slučaju neusklađenosti s carinskim zakonodavstvom te praćenje gospodarskih subjekata koji se smatraju pouzdanima (ovlašteni gospodarski subjekti, AEO).

Poduzeća također potvrđuju neusklađenu primjenu CZU-a. U velikom ispitivanju za vanjsku studiju AEO-a (gotovo 2 000 odgovora) 28 % od 900 pouzdanih subjekata aktivnih u više država članica smatraju da se neke prednosti mogu znatno razlikovati među državama članicama³.

U vezi s financijskim rizicima, Europski revizorski sud utvrdio je strukturne izazove povezane s upravljanjem financijskim rizicima te smatra da nedostatak ujednačene provedbe carinskih provjera te usklađenog upravljanja rizicima i analize nepovoljno utječe na financijske interese EU-a i upozorava da bi trenutačne slabosti „mogle omogućiti nesukladnim subjektima da odaberu točke ulaska u EU s nižim razinama provjere”. (Vidjeti više: [Tematsko izvješće 04/2021: Carinske provjere: nedovoljna usklađenost nepovoljno utječe na financijske interese EU-a](#)).

U vezi s nefinancijskim rizicima, trenutačni okvir upravljanja rizicima nije adekvatan za rješavanje potencijalnog doprinosa carina provedbi zahtjeva povezanih sa sve većim brojem nefinancijskih pitanja koja uzrokuju zabrinutost za građane EU-a, što uključuje ljudska prava, radna prava, održivost, zaštitu okoliša, zdravlje, sigurnost i zaštitu.

Iskustvo s digitalizacijom carinskih postupaka i razmjene informacija bilo je pozitivno, no i dalje postoje izazovi povezani s prikupljanjem, analizom i dijeljenjem podataka. Za trenutačne carinske postupke potrebno je dostaviti podatke u različitim nacionalnim i zajedničkim sustavima te povezanim državama članicama. *Skupina stručnjaka* također je istaknula da različiti informatički sustavi često nisu međusobno povezani (vidjeti više: [Report by the Wise Persons Group on the Reform of the EU Customs Union](#) (Izvješće Skupine stručnjaka o reformi carinske unije EU-a)). Podaci se ne prenose iz jednog sustava za deklaracije u drugi. Informacije su fragmentirane u različitim bazama podataka i sustavima, zbog čega je teško osigurati dosljednost i integritet podataka, koji su od presudne važnosti u upravljanju carinskim rizicima, posebice za analizu rizika na razini EU-a. Time se smanjuje sposobnost carina da na ujednačen način rješavaju pitanja umanjivanja vrijednosti robe, nesukladnosti ili sigurnosnih rizika. Europski revizorski sud utvrdio je više razloga za povećani trošak i dodatno vrijeme potrebno za izgradnju sustava u okviru CZU-a (vidjeti više: [Tematsko izvješće 26/2018: Niz kašnjenja u primjeni carinskih informatičkih sustava: što je pošlo po zlu?](#)). Evaluacija CZU-a ukazuje na dvojak situaciju u provedbi informatičkog sustava, uz pozitivne aspekte središnje razvijenih elemenata.

Iskustvo stečeno pri pokušajima organizacije carinske suradnje na trajnijoj osnovi u okviru carinskog programa bilo je korisno u povećanju razumijevanja politike i ostvarenju napretka u određenim prethodno navedenim pitanjima, ali takva dobrovoljna suradnja ne može imati infrastrukturni kapacitet ni prirodu upravljanja koja bi bila potrebna za postizanje ujednačene provedbe carinske unije.

³

Study on the Authorised Economic Operator programme (Studija o programu za ovlaštene gospodarske subjekte), Oxford Research, Ipsos, Wavestone, CT Strategies and Economisti Associati, 2022.;

Iskustvo povezano s osnivanjem i radom drugih agencija i tijela EU-a također je uzeto u obzir.

Prijedlog je u velikoj mjeri u skladu s trenutačnim modelom za decentralizirane agencije i većina pitanja rješava se standardnim odredbama.

Iz praktične perspektive, uzeta je u obzir potreba za resursima unutar Komisije kako bi se Carinsko tijelo EU-a pripremilo prije početka rada. Zasebni tim službi Komisije mogao bi obaviti radnje potrebne za uspostavljanje Carinskog tijela EU-a, kao što je priprema administrativnih postupaka, upravljačkih struktura i organizacijske strukture te početno zapošljavanje, prije početka aktivnosti Carinskog tijela EU-a. Uzimajući u obzir iskustvo drugih agencija koje su nedavno osnovane, za tu bi aktivnost trebalo predvidjeti oko 10 EPRV-a.

U vezi s pripremom operativnih aktivnosti Carinskog tijela EU-a, Komisija ima znatno iskustvo u razvoju politika povezanih s dotičnim zadaćama i provedbom zajedničkih pilot-projekata na dobrovoljnoj osnovi (vidjeti [*godišnja izvješća o e-carini*](#)). To je uključivalo upravljanje razvojem transeuropskih informatičkih sustava, među ostalim jedinstvenih portala EU-a za interakciju s trgovcima (reformirani sustav kontrole uvoza – ICS2), organizaciju zajedničkih operacija analize rizika, razvijanje zajedničkog pristupa evaluaciji uspješnosti carinske unije, razvijanje zajedničkog carinskog osposobljavanja, organizaciju suradnje između carina i drugih sektorskih tijela na razini EU-a u određenim područjima (kao što je sigurnost zračnog tereta), upravljanje odgovorom na carinsku krizu te blisku i strukturiranu suradnju s nacionalnim carinskim tijelima u svim tim područjima. To iskustvo bit će vrlo korisno pri pripremi početne strukture i rada Carinskog tijela EU-a te pri praćenju i evaluaciji njegove uspješnosti.

1.5.4. *Usklađenost s višegodišnjim financijskim okvirom i moguće sinergije s drugim prikladnim instrumentima*

Bit će potrebno stvoriti novu proračunsku liniju za Carinsko tijelo EU-a u tekućem višegodišnjem financijskom okviru. I sljedeći višegodišnji okvir trebao bi se strukturirati tako da se u njemu predvide sredstva potrebna za provedbu ovog zakonodavstva.

U vezi sa **sinergijama s drugim instrumentima**, reformom se nastoji uspostaviti strateški kapacitet kako bi Unija mogla poduprijeti bolju provedbu i izvršenje važnih politika EU-a koje se primjenjuju na trgovinu robom, kao i riješiti pitanje eksploatacije lanaca opskrbe za organizirani kriminal i terorizam. Reforma će izravno doprinijeti:

- boljoj naplati prihoda, među ostalim tradicionalnih vlastitih sredstava zahvaljujući naplati dodatnih prihoda, procijenjenih na 6,035 milijardi EUR u razdoblju od 2028. do 2034. u procjeni učinka priloženoj ovom prijedlogu⁴, i boljem sprečavanju gubitka prihoda zbog neusklađenosti,
- boljoj zaštiti građana i poduzeća EU-a predviđenoj politikama EU-a koje u određenoj mjeri ovise o carinskoj provedbi, među ostalim zabranama i ograničenjima, jedinstvenom tržištu i sigurnosti, iako se to ne može kvantificirati u financijskom smislu, u procjeni učinka navodi se da bi jedan primjer slučaja upotrebe za bolje izvršenje zahtjeva za ekološki dizajn i sigurnost proizvoda

⁴ Pretpostavke na temelju kojih su pripremljene te procjene navedene su u procjeni učinka i njezinim prilogima.

mogao dovesti do ušteda za potrošače u iznosu od 7,7 milijardi EUR u razdoblju od 2028. do 2034.,

- smanjenju administrativnog opterećenja, čime će se podržati tržišno natjecanje – u procjeni učinka utvrđena je i potencijalna ušteda od 11,6 milijardi EUR za trgovce, prvenstveno u vezi s općim skupnim smanjenjem vremena potrebnog za dovršetak postupaka uvoza.

U procjeni učinka priloženoj ovom prijedlogu upotrijebljen je reprezentativan uzorak slučajeva upotrebe kako bi se procijenila uspješnost svake opcije reforme, s fokusom na dodanu vrijednost koja bi se ostvarila boljim upravljanjem rizicima u lancu opskrbe. S pomoću njih ilustrirala se dosljednost s drugim posebnim područjima politike, što uključuje Direktivu o plastici za jednokratnu uporabu, politike zaštite okoliša koje se odnose na postojane kemikalije i emisije potrošača, EU-ovu procjenu prijetnje teškog i organiziranog kriminala, prekursore za droge⁵, zaštitu civilnog zračnog prometa⁶, krijumčarenje duhana, sigurnost igračaka, Uredbu o nadzoru tržišta, Direktivu o ekološkom dizajnu i predloženu Uredbu o ekološkom dizajnu za održive proizvode te predloženu Uredbu o općoj sigurnosti proizvoda.

Većina tih područja politike mijenja se i djelovanje carina uključuje se putem okružja jedinstvenog sučelja EU-a za carinu. Međutim, jedinstveno sučelje samo neizravno rješava pitanje razmjene informacija o rizicima jer je njegova glavna svrha olakšavanje razmjene informacija potrebnih za carinjenje robe. Reforma će poboljšati učinkovitost jedinstvenog sučelja i na njemu će se temeljiti; carinama će omogućiti da ostvare pristup svih potrebnim podacima za necarinske formalnosti Unije na središnjoj razini i upotrijebe ih za upravljanje rizicima u cijelom EU-u.

Općenitije, reformom će se ostvariti strateška funkcija carinske unije: priprema i provedba okvira suradnje s drugim politikama kako bi se poduprla njihova provedba u graničnim operacijama; operativna vidljivost protoka trgovine u cijelom EU-u; pregled uspješnosti politike u cijelom EU-u i detaljni pregled toga kako se provjere i pojednostavnjenja primjenjuju; prilagodba budućim potrebama i promjenjivim poslovnim modelima, posebice spremnost informacijskog okruženja carinske unije za integraciju različitih izvora podataka i podupiranje fleksibilnih mjera protiv rizika; vrijeme potrebno za početak rada. Osim toga, njome će se osigurati trenutačno nepostojeća „kritična masa” potrebna za usporedno upravljanje velikim brojem prioriteta i pripremu za krize.

Na temelju te strateške funkcije, carinska unija moći će poduprijeti druge zadaće koje bi se od nje mogle tražiti, među ostalim na primjer u područjima mehanizma za prilagodbu ugljika na granicama ili strateških trgovinskih provjera i sankcija ili drugih mjera ograničenja.

Kad je riječ o širim sinergijama, prijedlog će dovesti i do administrativnih ušteda za nacionalne carinske uprave zahvaljujući pojednostavnjenju postupaka i osiguranju središnjih zajedničkih sučelja i alata kojima će se trajno smanjiti troškovi carinskog usklađivanja i administrativni troškovi. U procjeni učinka priloženoj ovom prijedlogu procjenjuje se da ti troškovi za države članice iznose oko 7,9 milijardi EUR; oni primarno proizlaze iz ušteda u području informatičkih

⁵ Uredba Vijeća (EZ) br. 111/2005 od 22. prosinca 2004. o utvrđivanju pravila za nadzor trgovine prekursorima za droge između Zajednice i trećih zemalja (SL L 22, 26.1.2005., str. 1.).

⁶ Uredba (EZ) br. 300/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o zajedničkim pravilima u području zaštite civilnog zračnog prometa i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2320/2002 (SL L 97, 9.4.2008., str. 72.).

sustava, ali i iz smanjenja administrativnih napora potrebnih za određene važne zadaće, čime se oslobađa administrativni kapacitet.

1.5.5. Ocjena različitih dostupnih mogućnosti financiranja, uključujući mogućnost preraspodjele

Unutar trenutačnog VFO-a moguće je zadovoljiti potrebe preraspodjelom unutar postojeće proračunske linije *Suradnja u području carine (Carina) – podnaslov 03 05 01 i u novu proračunsku liniju Carinsko tijelo EU-a – podnaslov 03 05 XX*. To znači da se ne predviđaju dodatni troškovi unutar tekućeg VFO-a.

Kad je riječ o VFO-u nakon 2027., predlaže se da se troškovi za centar za podatke i carinsko tijelo financiraju putem sljedećeg VFO-a, a da se pritom ne dovodi u pitanje dogovor o VFO-u i programima.

1.6. Trajanje i financijski učinak prijedloga/inicijative

☐ **Ograničeno trajanje**

- ☐ prijedlog/inicijativa na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG
- ☐ financijski učinak od GGGG do GGGG

☒ **Neograničeno trajanje**

- provedba s početnim razdobljem od 2026. do 2027.,
- nakon čega slijedi redovna provedba.

1.7. Planirani načini izvršenja proračuna

☒ **Izravno upravljanje** koje provodi Komisija putem

- ☐ izvršnih agencija
- ☒ putem svojih službi, uključujući osoblje u delegacijama Unije

☐ **Podijeljeno upravljanje** s državama članicama

☒ **Neizravno upravljanje** povjeravanjem zadaća izvršenja proračuna:

- ☐ međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti)
- ☐ EIB-u i Europskom investicijskom fondu

☒ tijelima iz članka 70.

☐ tijelima javnog prava

☐ tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge, u mjeri u kojoj su im dana odgovarajuća financijska jamstva

☐ tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i kojima su dana odgovarajuća financijska jamstva

☐ tijelima ili osobama kojima je povjerena provedba određenih djelovanja u području ZVSP-a u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.

Napomene:

Komisija će u vrijeme stupanja na snagu i dalje upravljati razvojem i održavanjem trenutačnih sustava u okviru CZU-a te će trebati početi s pripremom početnih elemenata centra za podatke tijekom trenutačnog VFO-a.

U razdoblju koje slijedi nakon trenutačnog VFO-a Komisija će za određene zadatke, konkretnije pružanje centra za podatke, zadržati financiranje i delegirati zadaće Carinskom tijelu EU-a putem sporazuma o doprinosu. Zadržavanje izravnog upravljanja financijskim sredstvima za aktualne sustave u okviru CZU-a i neizravno upravljanje financijskim sredstvima centra za podatke putem sporazuma o doprinosu s Carinskim tijelom EU-a pomoći će osigurati prijelazni kontinuitet i djelotvornu provedbu politike za buduće okruženje EU-a za carinske podatke dok Tijelo povećava svoje kapacitete nakon osnivanja 2028.

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila praćenja i izvješćivanja

U vezi s općom reformom:

Komisija će redovito pratiti provedbu predložene uredbe. U prijedlogu je u tu svrhu predviđeno da se Komisiji na raspolaganje stavljaju informacije i alati za analizu putem centra EU-a za carinske podatke, koji obuhvaća sve carinske postupke u sklopu reforme.

Komisija će uz pomoć Carinskog tijela EU-a također barem svake godine ocjenjivati i evaluirati uspješnost carinske unije. To će uključivati mjerenje carinskih aktivnosti koje obavljaju carinska tijela država članica. U tu će svrhu Carinsko tijelo EU-a utvrđivati glavne trendove, prednosti, slabosti, nedostatke i potencijalne rizike te pružati preporuke za poboljšanje Komisiji.

Komisija će u suradnji s Carinskim tijelom EU-a i nacionalnim carinskim tijelima također posebice ocjenjivati provedbu **upravljanja rizicima** kako bi kontinuirano poboljšavala svoju operativnu i stratešku djelotvornost i učinkovitost. Komisija će u tu svrhu upotrebljavati i informacije dostupne u centru za podatke, a može i zatražiti dodatne informacije od Carinskog tijela EU-a te nacionalnih carinskih i drugih tijela. Komisija će takav evaluacijski rad upotrebljavati za utvrđivanje odredaba za zajedničko upravljanje rizicima, posebice zajedničkih kriterija za rizike i zajedničkih prioritarnih područja provjere.

U vezi s Carinskim tijelom EU-a:

Sve agencije Unije pod strogim su sustavom nadzora u kojem sudjeluju koordinatore za unutarnju kontrolu, Služba Komisije za unutarnju reviziju, Upravni odbor, Komisija, Europski revizorski sud i proračunsko tijelo. Taj sustav odražava se i utvrđuje u GLAVI XII. U skladu sa zajedničkim pristupom decentraliziranim agencijama EU-a godišnji program rada Carinskog tijela EU-a obuhvaća detaljne ciljeve i očekivane rezultate, uključujući pokazatelje uspješnosti. Aktivnosti Carinskog tijela EU-a zatim će se ocjenjivati u odnosu na te pokazatelje u godišnjem izvješću o aktivnostima. Godišnji program rada bit će usklađen s višegodišnjim programom rada, a oba programa moraju se uvrstiti u jedinstveni godišnji programski dokument koji se podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

Upravni odbor Carinskog tijela EU-a bit će odgovoran za nadzor učinkovitog administrativnog, operativnog i proračunskog upravljanja Carinskim tijelom EU-a. Pomagat će mu Izvršni odbor odgovoran za pripremu odluka Upravnog odbora.

Komisija će osigurati provedbu redovitih evaluacija uspješnosti ciljeva, ovlasti, zadaća, upravljanja i lokacija Carinskog tijela EU-a. Evaluacije će biti posebno usmjerene na moguću potrebu za izmjenom mandata Carinskog tijela EU-a te na financijske učinke takve izmjene. Pri svakoj drugoj evaluaciji ocjenjivat će se rezultati koje je Carinsko tijelo EU-a ostvarilo u odnosu na svoje ciljeve, ovlasti, zadaće i upravljanje, uključujući i procjenu opravdanosti daljnjeg postojanja Carinskog tijela EU-a u odnosu na te ciljeve, ovlasti, upravljanje i zadaće. Komisija će izvješćivati Europski parlament i Vijeće o nalazima evaluacije. Nalazi evaluacije se objavljuju.

2.2. Sustavi upravljanja i kontrole

2.2.1. *Obrazloženje načina upravljanja, mehanizama provedbe financiranja, načina plaćanja i predložene strategije kontrole*

Carinsko tijelo EU-a osigurat će da se ispunjavaju odgovarajući standardi unutarnje kontrole.

U vezi s *ex post* kontrolama, Carinsko tijelo EU-a, kao decentralizirana agencija, podložno je: i. unutarnjoj reviziji koju provodi Komisijina Služba za unutarnju reviziju; ii. godišnjim izvješćima Europskog revizorskog suda koji daje izjavu o jamstvu u pogledu pouzdanosti godišnjih financijskih izvještaja te zakonitosti i pravilnosti povezanih transakcija; iii. godišnjoj razrješnici koju daje Europski parlament; iv. mogućim istragama koje provodi OLAF, posebno kako bi se osigurala pravilna upotreba sredstava dodijeljenih agencijama.

Aktivnosti Carinskog tijela EU-a podlijezat će i nadzoru Europskog ombudsmana u skladu s člankom 228. UFEU-a.

S obzirom na isključivu nadležnost Unije u području carine i to da prijedlog uključuje znatna ulaganja za razvoj, rad, održavanje i upotrebu centra za podatke, čini se primjereno zadržati proračunsku odgovornost za određene aktivnosti unutar Komisije i povjeriti Carinskom tijelu EU-a određene zadaće izvršenja putem sporazumâ o doprinosu. Oni bi trebali uključivati odredbe koje Komisiji omogućuju da zadrži visoku razinu kontrole nad delegiranim aktivnostima, kako je predviđeno u ovom prijedlogu.

Nadalje, primjereno je da Komisija ima važnu ulogu u programiranju i praćenju aktivnosti Upravnog odbora i Izvršnog odbora Carinskog tijela EU-a.

2.2.2. *Informacije o utvrđenim rizicima i uspostavljenim sustavima unutarnje kontrole za ublažavanje rizika*

Budući da će Carinsko tijelo EU-a biti novo tijelo, postoji rizik od toga da će biti kašnjenja u zapošljavanju i administrativnim postupcima, što će utjecati na operativni kapacitet Carinskog tijela EU-a na početku njegova rada. Stoga je od presudne važnosti da partnerska glavna uprava pripremi početak rada uspostavljanjem administrativnih postupaka, upravljačkih struktura i početnih programa rada te obavlja neke početne aktivnosti zapošljavanja kako bi carinsko tijelo EU-a brzo postiglo potpunu administrativnu autonomiju. Preporučljivo je da države članice budu uključene u te pripremne radnje putem redovitih razmjena mišljenja.

Bit će potrebni česti sastanci i redoviti kontakt između partnerske glavne uprave i Carinskog tijela EU-a tijekom prvih godina rada Carinskog tijela EU-a u svrhu pomoći pri njegovu proširenju. Moglo bi se predvidjeti upućivanje iskusnog osoblja Komisije.

Carinsko tijelo EU-a bit će potrebno za provedbu Okvira unutarnje kontrole u skladu s Okvirom unutarnje kontrole Europske komisije. Informacije o unutarnjim kontrolama Carinskog tijela EU-a uključit će se u njegova godišnja izvješća.

Uspostavit će se kapacitet unutarnje revizije kako bi se uzeli u obzir rizici specifični za rad Carinskog tijela EU-a te kako bi se uveo sustavni i disciplinirani pristup evaluaciji djelotvornosti postupka upravljanja rizicima, kontrole i upravljanja, i to davanjem preporuka za njihovo poboljšanje.

U vezi s financijskim sredstvima za TAXUD: Sprečavanje i otkrivanje prijevара jedan je od ciljeva unutarnje kontrole kako je propisano u Financijskoj uredbi i ključno pitanje upravljanja, kojim se Komisija mora baviti tijekom čitavog životnog ciklusa rashoda. Nadalje, strategija TAXUD-a za borbu protiv prijevара (AFS) većinom je usmjerena na sprečavanje, otkrivanje i ispravljanje prijevара, osiguravajući, među ostalim, da su njegove unutarnje kontrole povezane s prijevaram potpuno u skladu sa strategijom Komisije za borbu protiv prijevара (CAFS) i da je njegov pristup upravljanju rizicima od prijevара usmjeren na utvrđivanje područja u kojima postoji rizik od prijevара i odgovarajućih rješenja.

2.2.3. Procjena i obrazloženje troškovne učinkovitosti kontrola

Troškovi općeg nadzora Carinskog tijela EU-a za partnersku glavnu upravu mogu se procijeniti na 0,5 % godišnjeg proračuna dodijeljenog Carinskom tijelu EU-a, uključujući delegirana financijska sredstva. Takvi troškovi uključuju, među ostalim, troškove povezane s procjenom godišnjeg programiranja i proračuna, sudjelovanjem predstavnika Komisije u Upravnom odboru i Izvršnom odboru te povezanim pripremnim radom.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevара i nepravilnosti

Naveći postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu, npr. iz strategije za borbu protiv prijevара.

Mjere za borbu protiv prijevара predviđene su odredbama koje se odnose na Carinsko tijelo EU-a. U skladu sa zajedničkim pristupom decentraliziranim agencijama, Carinsko tijelo EU-a donijet će strategiju za borbu protiv prijevара.

Također će donijeti pravila za sprečavanje sukoba članova Upravnog odbora i Izvršnog odbora te upravljanje takvim sukobima.

Nadalje, Carinsko tijelo EU-a donijet će sigurnosna pravila koja se temelje na načelima i pravilima utvrđenima u sigurnosnim pravilima Komisije za zaštitu klasificiranih podataka Europske unije (EUCI) i osjetljivih neklasificiranih podataka.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda na koje prijedlog/inicijativa ima učinak

- Postojeće proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj 1	dif./nedif. ⁷	zemalja EFTA-e ⁸	zemalja kandidatkinja i potencijalnih kandidata ⁹	ostalih trećih zemalja	drugi namjenski prihodi
01.	Jedinstveno tržište Suradnja u području carine (Carina) – podnaslov 03 05 01	dif.	NE	NE	NE	NE

Mogli bi se očekivati doprinosi nekih trećih zemalja u vezi s razvojem i radom centra EU-a za carinske podatke; ti doprinosi trenutačno se daju za sudjelovanje u novom sustavu kontrole uvoza (ICS2). Međutim, oni nisu uključeni u ovaj izvještaj jer takvi sporazumi nisu dio zakonodavnog prijedloga.

- Zatražene nove proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj 1	dif./nedif.	zemalja EFTA-e	zemalja kandidatkinja i potencijalnih kandidata	ostalih trećih zemalja	drugi namjenski prihodi
	03 XX XX Carinsko tijelo EU-a	dif.	NE	NE	NE	NE

⁷ Dif. = diferencirana odobrena sredstva; nedif. = nediferencirana odobrena sredstva.

⁸ EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine.

⁹ Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalni kandidati sa zapadnog Balkana.

3.2. Procijenjeni učinak na rashode

3.2.1. Sažetak procijenjenog učinka na rashode

Opće napomene: nakon donošenja zakonodavstva, pri donošenju godišnjeg proračuna, proračun se može prilagoditi ovisno o stvarnom koeficijentu za prilagodbu plaća. Brojke u nastavku indeksirane su po stopi od 2 % od 2025. Ako je u razdoblju od 2028. do 2034. dostupno manje financijskih sredstava, zadaće će se smanjiti kako bi se uskladile s dostupnim financijskim sredstvima u okviru VFO-a i carinskog programa nakon 2027. Ako se Carinskom tijelu EU-a delegira manje zadaća nego je predviđeno, broj osoblja smanjit će se u skladu s tim (i neće doseći broj od 250 zaposlenika).

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Broj	[Naslov 1. Jedinstveno tržište, inovacije i digitalizacija 03 XX XX Carinsko tijelo EU-a]
--	------	--

Procjena za razdoblje od 2026. do 2034.:

Carinsko tijelo EU-a			2026.	2027.	2028.	2029.	2030.	2031.	2032.	2033.	2034.	UKUPNO
Naslov 1.: (administrativni troškovi uključujući plaće)	Obveze	1.	0,494 .	1,392 .	4,078.	7,270.	12,641.	20,493.	29,748.	38,237.	44,365.	158,718.
	Plaćanja	2.	0,494 .	1,392 .	4,078.	7,270.	12,641.	20,493.	29,748.	38,237.	44,365.	158,718.
Naslov 2.: (ostali administrativni troškovi uključujući infrastrukturu)	Obveze	(1a)	0,434	0,662	4,416.	3,235.	3,469.	4,365.	4,681.	5,396.	5,516.	32,173.
	Plaćanja	(2a)	0,434 .	0,662 .	4,416.	3,235.	3,469.	4,365.	4,681.	5,396.	5,516.	32,173.
Naslov 3.: (operativni troškovi uključujući carinsku suradnju)	Obveze	(3a)	0.	0.	9,742.	11,041.	11,262.	12,636.	14,060.	15,536.	18,285.	92,561.
	Plaćanja	(3b)	0.	0.	9,742.	11,041.	11,262.	12,636.	14,060.	15,536.	18,285.	92,561.
UKUPNA odobrena sredstva za Carinsko tijelo EU-a	Obveze	=1+1a +3a	0,928 .	2,054 .	18,236.	21,546.	27,371.	37,493.	48,489.	59,169.	68,166.	283,452.
	Plaćanja	=2+2a +3b	0,928 .	2,054 .	18,236.	21,546.	27,371.	37,493.	48,489.	59,169.	68,166.	283,452.

Razdoblje od 2026. do 2027. – preraspodjela:

03 XX XX								2026.	2027.	UKUPNO
Carinsko tijelo EU-a	Obveze	1.						0,928.	2,054.	2,981.
	Plaćanja	2.						0,928.	2,054.	2,981.
UKUPNA odobrena sredstva za 03 XX XX	Obveze	=1+1a+3a						0,928.	2,054.	2,981.
	Plaćanja	=2+2a+3b						0,928.	2,054.	2,981.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Broj	Naslov 1. Jedinstveno tržište, inovacije i digitalizacija
--	------	---

03 05 01			2026.	2027.	2028.	2029.	2030.	2031.	2032.	2033.	2034.	UKUPNO
Suradnja u području carine (centar za podatke – Komisija)	Obveze	1.	23,072.	31,946.	101,682.	127,015.	50,817.	0.	0.	0.	0.	334,533.
	Plaćanja	2.	23,072.	31,946.	101,682.	127,015.	50,817.	0.	0.	0.	0.	334,533.
Suradnja u području carine (centar za podatke – sporazum o doprinosu s	Obveze	(1a)			25,420.	84,677.	203,268.	268,580.	227,785.	237,611.	247,739.	1 295,080
	Plaćanja	(2a)			19,065.	82,564.	211,736.	268,580.	227,785.	237,611.	247,739.	1 295,080
UKUPNA odobrena sredstva za 03 05 01	Obveze	=1+1a+3a	23,072.	31,946.	127,102.	211,692.	254,085.	268,580.	227,785.	237,611.	247,739.	1 629,613
	Plaćanja	=2+2a+3b	23,072.	31,946.	120,747.	209,579.	262,553.	268,580.	227,785.	237,611.	247,739.	1 629,613

U slučaju Carinskog tijela EU-a pretpostavlja se da plaćanja 2028. iznose 75 % obveza, a 2029. 90 % obveza. U slučaju Komisije pretpostavlja se da su plaćanja i obveze na istoj razini jer postoji kontinuitet iz postojećih programa.

Razdoblje od 2026. do 2027. – preraspodjela:

03 05 01								2026.	2027.	UKUPNO
Suradnja u području carine (Carina) – podnaslov 03 05 01	Obveze	1.						23,072.	31,946.	55,019.
	Plaćanja	2.						23,072.	31,946.	55,019.
UKUPNA odobrena sredstva za 03 05 01	Obveze	=1+ 1a+						23,072.	31,946.	55,019.
	Plaćanja	=2+ 2a						23,072.	31,946.	55,019.

U trenutačnom VFO-u reforma iziskuje trošak od 60 165 000 EUR za EU, što uključuje operativne i administrativne izdatke. Od toga, prethodno navedeni **operativni izdaci** od 55,019 milijuna EUR namijenjeni su za razvoj prvih strukturnih funkcija centra EU-a za carinske podatke i pokretanje Carinskog tijela EU-a.

Ti izdaci financirat će se iz postojećeg proračuna carinskog programa. Rezultati uključuju spremnost za naplatu novih carina za e-trgovinu od 2028., pilot-projekte Komisije u području upravljanja financijskim i nefinancijskim rizicima te pripremu za rad Carinskog tijela EU-a.

Ne dovodeći u pitanje sljedeći VFO, predstavlja se analiza za prethodno navedeno razdoblje od 2028. do 2034., u kojoj se uzimaju u obzir očekivani troškovi u proračunu Unije za pokrivanje izdataka za centar EU-a za podatke i proračun Carinskog tijela EU-a.

U vezi s **operativnim izdacima**:

- Ovaj izvještaj odnosi se na nove proračunske potrebe koje proizlaze iz ovog prijedloga reforme. Ne odnosi se na Komisijinu kontinuiranu potporu za carinsku suradnju i postojeće sustave u okviru CZU-a iz linije 03 05 01 te instrument za financijsku potporu za opremu za carinsku provjeru iz linije 11 01 02. Komisija će nastaviti upravljati postojećim sustavima u okviru CZU-a i s vremenom će smanjiti svoje operativne izdatke za njih. Komisija će provoditi i neke aktivnosti carinske suradnje, u smanjenom opsegu s obzirom na nove aktivnosti Carinskog tijela EU-a u tom području. Ti troškovi nisu uključeni u ovaj zakonodavni financijski izvještaj jer oni nisu troškovi ovog prijedloga.

- Troškovi za informatičke sustave u okviru ovog prijedloga povezani su s razvojem centra za podatke. Prethodno navedena linija financiranja obuhvaća oko 1,63 milijarde EUR nakon indeksiranja od 2 % u skladu s prethodnom tablicom.
- Komisija bi dodijelila zadaće povezane s centrom za podatke EUCA-i putem sporazumâ o doprinosu. Stoga su relevantni troškovi uključeni u program koji će naslijediti carinski program u VFO-u nakon 2027.
- Operativni izdaci Carinskog tijela EU-a, koji se prvenstveno odnose na provedbu carinske suradnje, dodatno su opisani u Prilogu. Pretpostavlja se da će EUCA 2026. ući u početnu fazu sa sedam članova osoblja (pet članova ugovornog osoblja i dva člana privremenog osoblja), 2027. povećati broj članova osoblja za dodatnih sedam članova i 2028. započeti s radom (i te godine imati 30 članova osoblja).
- Glava I. uključuje procijenjeni broj članova osoblja EUCA-e 2034., koji iznosi 250 članova osoblja, od kojih bi oko 115 članova bilo izravno povezano s funkcijama u području informatike i upravljanja podacima. Ta bi se radna mjesta u području informatike i upravljanja podacima bavila razvojem platforme za centar za podatke i aplikacija dodijeljenih putem sporazuma o doprinosu, kao i tehničkim upravljanjem centra za podatke za podatkovne projekte, analitiku i upravljanje modelom carinskih podataka.

•

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	7.	„Administrativni rashodi”
---	-----------	---------------------------

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

								2026.	2027.	UKUPNO
GU: TAXUD										
• Dužnosnici								0,513.	1,197.	1,710.
• Ugovorno osoblje								0,182.	0,273.	0,455.
UKUPNO GU TAXUD	Odobrena sredstva							0,695.	1,470.	2,165.

U vezi s **administrativnim izdacima**: U trenutačnom VFO-u TAXUD-u bi 2026. bilo potrebno dodatnih pet EPRV-a i 2027. još pet EPRV-a za pripremu Tijela.

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 7. višegodišnjeg financijskog okvira	Ukupni neto iznos od 2026. do 2027. (ukupne obveze = ukupna plaćanja)	0,695.	1,470.	
--	--	--------	--------	--

Procijenjeni ukupni iznosi **iz svih naslova** za razdoblje od 2026. do 2034. sažeti su u nastavku:

		2026.	2027.	2028.	2029.	2030.	2031.	2032.	2033.	2034.	UKUPN O
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1.–7. višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	24,695.	35,470.	145,338.	233,238.	281,456.	306,073.	276,274.	296,780 .	315,905.	1 915,230
	Plaćanja	24,695.	35,470.	138,983.	231,125.	289,924.	306,073.	276,274.	296,780 .	315,905.	1 915,230

3.2.2. Procijenjeni učinak na odobrena sredstva

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena sredstva za poslovanje.
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena sredstva za poslovanje:

Prijedlog nije ograničen na osnivanje agencije. Njime se provodi sveobuhvatna reforma carinske unije. Njime se pruža nova strateška funkcija (u smislu upravljanja novo Carinsko tijelo EU-a i u smislu kapaciteta novi centar EU-a za carinske podatke) u kombinaciji s izmjenom i pojednostavnjenjem operativnih postupaka za nacionalna tijela i trgovce. Budući da se njime poboljšava suradnja za djelovanje carinske unije kao cjeline proizvode učinci koje provode nacionalna tijela (a ne samo tijelo), ne bi bilo primjereno pokušavati povezati rezultate s pokazateljima aktivnosti tijela. Primjereno je povezati dva glavna rezultata (i kategorije izdataka) kojima se zajedno ostvaruje cilj reforme, odnosno centar EU-a za carinske podatke i Carinsko tijelo EU-a, u skladu s tablicama u nastavku.

Brojke za **trenutačni VFO** u nastavku odnose se samo na operativne troškove Komisije. Oni se odnose na centar za podatke.

Iznosi u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Naveći ciljeve i rezultate ↓										2024.		2025.				2026.			2027.			UKUPNO
	REZULTATI																					
	Vrsta ¹	Prosječni trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Ukupni broj	Ukupni trošak
OPĆI CILJ																						
– Centar EU-a za carinske podatke																23,072.			31,496.			55,018.
Međuzbroj																23,072.			31,496.			55,018.
UKUPNI TROŠAK																23,072.			31,496.			55,018.

¹ Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (npr.: broj financiranih studentskih razmjena, kilometri izgrađenih prometnica itd.).

Brojke za razdoblje od 2028. do 2034. u nastavku odnose se na troškove razvoja centra EU-a za carinske podatke i rad Carinskog tijela EU-a. To su operativni troškovi, indeksirani po stopi od 2 % od 2025.

Navesti ciljeve i rezultate ↓			2028.		2029.		2030.		2031.		2032.		2033.		2034.		UKUPNO	
	REZULTATI																	
	Vista ²	Prosječni trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Ukupni	Ukupni trošak
OPĆI CILJ																		
– Centar EU-a za carinske																		
CAPEX za podatkovni prostor				47,424.		60,465.		61,674.		50,326.		0.		0.		0.		219,889.
OPEX za podatkovni prostor				47,857.		113,900		149,371.		169,288		172,673.		176,127.		179,649.		1 008,865
CAPEX za transformacijski program				31,822.		32,458.		33,107.		33,770.		34,445.		35,134.		35,837.		236,573.
OPEX za transformacijski program				0.		4,869.		9,932.		15,196.		20,667.		26,350.		32,253.		109,268.
Međuzbroj				127,102		211,692		254,085.		268,580		227,785.		237,622.		247,739.		1 574,594
– Carinsko tijelo EU-a				18,235.		21,546.		27,371.		37,943.		48,489.		59,169.		68,166.		280,471.
Međuzbroj				18,235.		21,546.		27,371.		37,943.		48,489.		59,169.		68,166.		280,471.
UKUPNI TROŠAK				145,338		233,238		281,457.		306,073		276,274.		296,780.		315,905.		1 855,065

² Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (npr.: broj financiranih studentskih razmjena, kilometri izgrađenih prometnica itd.).

Iznosi u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta). Ako je primjenjivo, iznosi odražavaju zbroj doprinosa Unije agenciji i ostalih prihoda agencije (doprinosi i naknade).

Dodatna obrazloženja troškova za centar EU-a za carinske podatke:

CAPEX za podatkovni prostor EU-a:

Ta proračunska linija obuhvaća osmišljavanje i provedbu platforme za centar za podatke, uključujući razvoj (ili licenciranje/kupnju) i integraciju različitih elemenata koji obuhvaćaju funkcije razmjene podataka, obrade podataka, upravljanja aplikacijama i kataloga podataka.

OPEX za podatkovni prostor EU-a:

Ta linija uključuje pružanje potrebne infrastrukture (najam podatkovnih centara, hardver, usluge u oblaku, licenciranje softvera itd.) i operativnih funkcija (služba za podršku, tehnička pomoć, operativna pomoć itd.) za osiguranje odgovarajuće razine i kapaciteta usluge. Ta linija obuhvaća i kasnije održavanje centra za podatke nakon što se isporuči i bude u funkciji.

CAPEX za transformacijski program:

Ta linija obuhvaća razvoj i provedbu funkcija u centru za podatke povezanih s prijenosom nacionalnih carinskih sustava u središnju izvedbu u skladu s reformskim zakonodavstvom.

OPEX za transformacijski program:

Ta linija obuhvaća troškove rada i održavanja elementa u centru za podatke kojim se provode funkcije povezane s prijenosom nacionalnih carinskih sustava u središnju izvedbu u skladu s reformskim zakonodavstvom.

3.2.3. Procijenjeni učinak na ljudske resurse Carinskog tijela EU-a

3.2.3.1. Sažetak

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna administrativna odobrena sredstva.
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća administrativna odobrena sredstva:

Brojke u nastavku temelje se na tome da će Carinsko tijelo EU-a do 2034. uredno funkcionirati i da će razine ljudskih resursa od te godine biti stabilne. Pretpostavlja se omjer od 2:1 osoblja iz plana osnivanja i vanjskog osoblja. U ovoj fazi nije moguće kvantificirati broj zaposlenika u razredima AST ili AD, a ni broj upućenih nacionalnih stručnjaka (SNE) koje mogu osigurati nacionalne uprave, no navodi se procjena. Troškovi se indeksiraju po stopi od 2 %.

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta); ako je primjenjivo, iznosi odražavaju zbroj doprinosa Unije agenciji i ostalih prihoda agencije (pristojbe i naknade).

	2026.	2027.	2028.	2029.	2030.	2031.	2032.	2033.	2034.	UKUPNO
Privremeno osoblje (razredi AD)	0,119.	0,423.	1,542.	3,335.	5,970.	10,018.	14,693.	19,073.	22,234.	77,408.
Privremeno osoblje (razredi AST)	0,059.	0,212.	0,771.	1,668.	2,985.	5,009.	7,346.	9,537.	11,117.	38,704.
Ugovorno osoblje (CA)	0,237.	0,676.	0,749.	1,085.	1,927.	3,220.	4,691.	6,090.	7,099.	25,773.
Upućeni nacionalni stručnjaci (SNE)			0,187.	0,271.	0,482.	0,805.	1,173.	1,523.	1,775.	6,215.
UKUPNO	0,415.	1,311.	3,249.	6,360.	11,363.	19,051.	27,903.	36,223.	42,226.	148,101.

U vezi s raspodjelom troškova na prethodno navedene razrede, pretpostavlja se da će se radna mjesta iz plana osnivanja raspodijeliti u omjeru 2:1 AD:AST, a da vanjska radna mjesta u omjeru od 4:1 CA/SNE od početka rada 2028.¹ Tim se procjenama ne dovodi u pitanje konačna raspodjela zaposlenika.

Potrebe u pogledu osoblja (EPRV):

	2026.	2027.	2028.	2029.	2030.	2031.	2032.	2033.	2034.	Ukupno
Privremeno osoblje (razredi AD)	2.	5.	14.	22.	40.	62.	91.	122.	111.	111.
Privremeno osoblje (razredi AST)			6.	11.	20.	31.	46.	31.	56.	56.

¹ Moglo bi se dogoditi da neka radna mjesta u tajništvu budu u kategoriji TA (AST/SC); međutim, ovaj zakonodavni financijski izvještaj priprema se uz pretpostavku da će ta radna mjesta biti u kategorijama CA.

Ugovorno osoblje	5.	9.	8.	16.	24.	39.	50.	62.	66.	66.
Upućeni nacionalni stručnjaci			2.	3.	6.	8.	13.	15.	17.	17.
UKUPNO	7.	14.	30.	50.	90.	140.	190.	230.	250.	250.

Pretpostavlja se da sve novozaposleno osoblje radi šest mjeseci u godini u kojoj je tek zaposleno.

Trenutačno nije moguće sa sigurnošću utvrditi preciznu raspodjelu broja članova osoblja prema profilu, ali u sljedećoj tablici navodi se općeniti pregled očekivanja:

	2026.	2027.	2028.	2029.	2030.	2031.	2032.	2033.	2034.
Ukupno	7.	14.	30.	50.	90.	140.	190.	230.	250.
Administracija	6.	8.	12.	20.	22.	22.	22.	22.	22.
Podaci i informatika	1.	4.	10.	18.	40.	65.	90.	105.	115.
Koordinacija/izgradnja kapaciteta		2.	8.	12.	28.	53.	78.	103.	113.

Zaposlenici s vještinama u području **administracije** bavili bi se pitanjima kao što su ljudski resursi, financije, računovodstvo, pravna pitanja, komunikacija, kontrola kvalitete i revizija, administrativna pomoć za višu upravu, vlastiti informatički sustavi Carinskog tijela EU-a i logistika.

Zaposlenici s vještinama u području **podataka i informatike** bavili bi se centrom EU-a za carinske podatke, među ostalim upravljanjem informatičkim razvojem, radom i infrastrukturom te projektima u području podataka i njihovim upravljanjem.

Zaposlenici s vještinama u području **koordinacije i izgradnje kapaciteta** bavili bi se operativnom koordinacijom rada koji uključuje carine država članica i suradnju s drugim vanjskim stručnjacima u područjima koja uključuju upravljanje rizicima, upravljanje krizama, suradnju s drugim tijelima osim carina, osposobljavanje i smjernice o zajedničkim radnim metodama i postupcima, kao i koordinacijom operativnog rada i mjerenja uspješnosti, praćenja, istraživanja i inovacija, zajedničkih provjera i potpore za opremu za provjere.

EPRV-i su zaokruženi na najbliži cijeli broj.

3.2.3.2. Procijenjene potrebe za ljudskim resursima za matičnu glavnu upravu

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi.
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:

Procjenu navesti u cijelom iznosu (ili najviše do jednog decimalnog mjesta)

	2026.	2027.
• Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeno osoblje)		
20 01 02 01 i 20 01 02 02 (sjedište i predstavništva Komisije)	+3.	+7.
20 01 02 03 (delegacije)		
01 01 01 01 (neizravno istraživanje)		
10 01 05 01 (izravno istraživanje)		
• Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV)¹		
20 02 01 (UO, UNS, UsO iz „globalne omotnice”)	+2.	+3.
20 02 03 (UO, LO, UNS, UsO i MSD u delegacijama)		
Proračunske linije (navesti) ²	– u sjedištima ³	
	– u delegacijama	
01 01 01 02 (UO, UNS, UsO – neizravno istraživanje)		
10 01 05 02 (UO, UNS, UsO – izravno istraživanje)		
Druge proračunske linije (navesti)		
UKUPNO	+5.	+10.

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem glavne uprave kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, resursima koji se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

¹ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

² U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijasne linije „BA”).

³ Uglavnom za fondove kohezijske politike EU-a, Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR) i Europski fond za pomorstvo i ribarstvo i akvakulturu (EFPR).

Opis zadaća:

Dužnosnici i privremeno osoblje	Carinsko tijelo EU-a započelo bi s radom 2028., što znači da se između donošenja akta o osnivanju i početka rada ostavlja razdoblje od oko dvije godine, koje bi se moglo posvetiti aktivnostima potrebnima za pokretanje novog tijela. Komisija bi trebala biti zadužena za uspostavljanje Carinskog tijela EU-a. Stoga se za taj postupak trebaju predvidjeti sredstva. Dodatni EPRV 2026. i 2027. naveden je u prethodnoj tablici; nakon toga je neto učinak na zaposlenike Komisije smanjenje. Kako bi Carinsko tijelo EU-a bilo spremno za početak rada, dodatni EPRV upotrebljavao bi se za provedbu sljedećih pripremnih aktivnosti: 1. priprema prvog proračuna, što uključuje pripremu alata (sustavi za računovodstvo/upravljanje proračunom) i postupaka za izvršenje; 2. postupak odabira izvršnog direktora (počevši s privremenim izvršnim direktorom iz Komisije za 2026./2027. prije nego što EUCA počne s radom); 3. imenovanje članova Upravnog odbora i Izvršnog odbora; 4. priprema prvih sastanaka i odluka; 5. priprema zgrade sjedišta u koordinaciji sa zemljom domaćinom; pregovori o sporazumu o sjedištu; nabava opreme; informatički sustavi; sigurnost; održavanje; 6. zapošljavanje za Carinsko tijelo EU-a radi ispunjavanja vrlo značajnih početnih potreba. U početku su prioritet radna mjesta potrebna za osnovno funkcioniranje (kapacitet za isplatu plaća, organizaciju vremena, osposobljavanje itd.); 7. definiranje organizacijske strukture, unutarnje organizacije i postupaka; 8. provjera mogućnosti privremenog prijenosa članova osoblja Komisije na Carinsko tijelo EU-a; 9. izrada osnovnih internetskih stranica i vizualnog identiteta; 10. priprema prvog godišnjeg programa rada i/ili jedinstvenog programskog dokumenta; 11. priprema sporazuma o doprinosu ako se oni zadrže; 12. pružanje potpore za carinski program na prvim sastancima EUCA-e na razini stručnjaka 2026./2027. Iskustvo iz drugih nedavno osnovanih agencija ukazuje na to da je za obavljanje tih početnih zadaća potreban tim od oko 10 članova u partnerskoj glavnoj upravi. Prethodno navedene zadaće uglavnom su administrativne prirode i povezane s postupcima. Osim 12. zadaće, ne odnose se na glavni budući rad Carinskog tijela EU-a.
Vanjsko osoblje	Rad povezan s prethodno navedenim zadaćama, posebice 1., 4., 5., 9. i 12.

3.2.4. Usklađenost s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom

X Prijedlog/inicijativa u skladu je s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom. Iznos od 58 milijuna EUR potreban 2026. i 2027. dodijelit će se unutar postojećih sredstava u sklopu proračunske linije za jedinstveno tržište: *Suradnja u području carine (Carina) – podnaslov 03 05 01*

- ☐ Prijedlog/inicijativa iziskuje reprogramiranje relevantnog naslova višegodišnjeg financijskog okvira.
- ☐ Za prijedlog/inicijativu potrebna je primjena instrumenta fleksibilnosti ili revizija višegodišnjeg financijskog okvira⁴.
-

3.2.5. Doprinos trećih strana

X Prijedlogom/inicijativom ne predviđa se sudjelovanje trećih strana u sufinanciranju.

- Prijedlogom/inicijativom predviđa se sufinanciranje prema sljedećoj procjeni:

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)			Ukup no
Navesti tijelo koje sudjeluje u financiranju								
UKUPNO sufinancirana odobrena sredstva								

⁴ Vidjeti članke 12. i 13. Uredbe Vijeća (EU, Euratom) br. 2093/2020 od 17. prosinca 2020. kojom se utvrđuje višegodišnji financijski okvir za razdoblje 2021.–2027.

3.3. Procijenjeni učinak na prihode

- ☐ Prijedlog/inicijativa nema financijski učinak na prihode.
- ☐ Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski učinak:
 - ☒ na vlastita sredstva
 - ☐ na ostale prihode
 - navesti jesu li prihodi namijenjeni proračunskim linijama rashoda ☐

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Proračunska linija prihoda:	Odobrena sredstva dostupna za tekuću financijsku godinu	Učinak prijedloga/inicijative ⁵							Ukupno
		2028.	2029.	2030.	2031.	2032.	2033.	2034.	
Članak		812.	828.	845.	862.	879.	896.	914.	6 035

Za razne namjenske prihode navesti odgovarajuće proračunske linije rashoda.

Navesti metodu izračuna učinka na prihode.

U razdoblju od 2028. do 2034. reforma donosi dodatan prihod od carina na e-trgovinu minus 25 % nacionalnih troškova naplate (neto TOR). To se procjenjuje na 750 milijuna EUR godišnje, indeksirano po stopi od 2 %, odnosno 6,035 milijardi EUR u tom razdoblju.

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

⁵ Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer) navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, to jest bruto iznosi nakon odbitka od 20 % na ime troškova naplate.

PRILOG – PRETPOSTAVKE:

Povećanje broja osoblja Tijela:

Očekuje se općenito povećanje EPRV-a kako slijedi.

	2026.	2027.	2028.	2029.	2030.	2031.	2032.	2033.	2034.
Carinsko tijelo EU-a	7.	14.	30.	50.	90.	140.	190.	230.	250.

Iako to nije dio područja primjene ovog izvještaja, korisno je napomenuti da je u procjeni učinka priloženoj ovom prijedlogu navedena procjena smanjenja administrativnih napora na nacionalnoj razini zahvaljujući pojednostavnjenju i rebalansiranju carinskih postupaka. Države članice bi do 2034. u odnosu na osnovni scenarij trebale uložiti manje napora za relevantne zadaće, što se procjenjuje na oko 2 000 EPRV-a⁶. To ne podrazumijeva niti zahtijeva smanjenje broja zaposlenika u carinama u državama članicama.

Od 2028. i nadalje postepeno bi se oslobađalo osoblje u matičnoj glavnoj upravi jer bi određene aktivnosti koje su se prethodno provodile u okviru carinskog programa pod upravom TAXUD-a zamijenile aktivnostima Tijela.

⁶ Pretpostavke na temelju kojih su pripremljene te procjene navedene su u procjeni učinka i njezinim prilogima.

Glava III.:

Glava III.	2028.	2029.	2030.	2031.	2032.	2033.	2034.	Ukupno
Carinska suradnja	9 000 000.	10 000 000.	10 000 000.	11 000 000.	12 000 000.	13 000 000.	15 000 000.	80 000 000.
Indeksirano po stopi od 2 %	9 741 889.	11 040 808.	11 261 624.	12 635 542.	14 059 913.	15 536 203.	18 284 916.	92 560 896.

Operativni izdaci Carinskog tijela EU-a odnose se na operativnu carinsku suradnju.

Carinsko tijelo EU-a također će upravljati troškovima u okviru sporazuma o doprinosu za centar EU-a za carinske podatke.

Prethodna linija za **carinsku suradnju** obuhvaća troškove sastanaka radnih skupina carinskih stručnjaka iz država članica radi intenzivne suradnje u područjima obuhvaćenima prijedlogom, što uključuje upravljanje rizicima, provedbu i evaluaciju zajedničkih kriterija i standarda za rizike te zajedničkih prioritetnih područja provjere, osposobljavanje, razvoj radnih metoda i smjernica o tehničkim pitanjima, provedbu modela „Trust and Check”, razvoj zajedničkih poslovnih postupaka te interoperabilnost povezanu s carinskim podatkovnim prostorom EU-a i njegovim povezivanjem s drugim sustavima itd. Uključuje i sastanke multidisciplinarnih skupina stručnjaka na različitim razinama (sektorska, nacionalna, međunarodna) u područjima obuhvaćenima prijedlogom, što uključuje pripremu i odgovor na krize, provedbu prioriteta zajedničke politike, razvoj i provedbu okvira suradnje i njihove elemente (uključujući strategije za nadzor). Skupine koje organizira Carinsko tijelo EU-a bit će od presudne važnosti za djelotvornu i ujednačenu provedbu carinske unije jer nacionalna tijela i dalje nastavljaju obavljati većinu operativnog rada na terenu.

